

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

دۆنۆن دۆنۆن حاجی
که تا ئێسا له خاڵ درازد

حاجی قاری کوری مهلا که حههههه

منندی اقرأ الثقافی
حاجی قاری کوری

www.iqra.ahlamontada.com

لینکێ نه وه و لیکدانه وهی:

سه ردار جه میده بێران و که ریم موسته فا شارهزا

له سه ر نووسینیکی نوێ به پهی بۆ جوونه کانی

موجه مهدهی مهلا که ریم به پینووسی:

سه عید که ره می

بۆدابهزاندنی چۆرهما کتیب: سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای دانلود کتایه‌های مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

-
- سرشناسه : کویی، قادر، ۱۸۱۵ - ۱۸۹۲ م.
- عنوان و نام پدیدآور : دیوانی حاجی قادری کویی/هونراوهی حاجی قادری؛
لیکولینهوه و لیکدانهوهی سردار حمید میران و کهریم موستهفا شارهزا ؛
- مشخصات نشر : سنندج: انتشارات کردستان، ۱۳۹۰.
- مشخصات ظاهری : ۲۹۶ ص.
- شابک : 978-964-980-089-9
- وضعیت فهرست نویسی : فیپا
- موضوع : شعرکردی -- عراق -- قرن ۱۹ م.
- رده بندی کنگره : ۱۳۸۶ ۹۷۴۳س/۳۲۵۶PIR
- رده بندی دیویی : ۲۱/۹فا۸
- شماره کتابشناسی ملی : ۲۴۰۹۳۰۱
-

حاجی قادری کوری مه لا ئه حمه د

دیوانی حاجی قادری گۆیی

لیکۆلینه وه و لیکدانه وهی:

سه ردار چه مید میران و که ریم موسته فا شاره زا

له سه ر نووسینیکی نوۆ به پپی بوچوونه کانی موحه ممه دی مه لا که ریم به پینووسی:

سه عید که ره می

انتشارات کردستان

سنه

ته‌واوی مافه مادی و مه‌عنه‌وییه‌کانی ئەم کتییه، به‌م شیوه‌یه، پارێزراوه
بۆ **بلاو کردنه‌وه‌ی کوردستان (سنه)**، وه‌ هه‌ر شیوه‌ که‌ئک
وه‌رگرتن به‌ی ئیزنی ئەم بلاوکه‌ره‌وه‌ هه‌رامه‌ و لاری له‌گه‌ڵ بنه‌ما
شه‌رعی و ئەخلاقیه‌کاندا هه‌یه‌ و به‌ دواچوونی یاسایی بۆ ئەکریت.

انتشارات کوردستان

Kurdistan Publication

سنه - پاساژی عیزه‌تی - ته‌له‌فون - ۲۲۶۵۳۸۲

دیوانی حاجی قادری کۆیی

دیوانی حاجی قادری کۆیی	✓ ناوی کتیب (نام کتاب):
حاجی قادری کۆیی	✓ هۆنراوه‌ی (سروده‌ی):
سه‌ردار هه‌مید میران و کریم موسته‌فا شاه‌زه‌زا	✓ لیکۆلینه‌وه‌و لیکدانه‌وه‌ی (شرح و تحقیق):
یه‌که‌م (اول): ۱۳۹۰	✓ که‌ره‌تی چاپ (نوبت چاپ):
۴۰۰۰ دانه (چلده)	✓ ژماره‌ی چاپ‌کراو (تیراژ):
۲۹۶ صفحه‌ی وزیری	✓ ژماره‌ی لاپه‌ره‌و فه‌واره (تعداد صفحه و قطع):
بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان (انتشارات کوردستان)	✓ بلاوکه‌ره‌وه (ناشر):

شابک: ۹-۰۸۹-۰۸۰-۹۶۴-۹۷۸

ISBN: 978 - 964 - 980 - 089 - 9

نرخ‌ی به‌ به‌رگی نه‌رم (شومیز) ۴۸۰۰ تمه‌نه

نرخ‌ی به‌ به‌رگی سه‌خت (مجلده) ۵۸۰۰ تمه‌نه

ناوەرۆك

- ۵۶..... دەخيلت بىم وەرە ساقى
 ۵۷..... دل ھىلاكى نازتە
 ۵۹..... ✓ پىتى «ت»
 ۶۰..... مەماتم ھەياتە
 ۶۱..... ماھى سەرچاھى ھەياتم
 ۶۲..... بە قسەى بى سەرۋپا تالى مەكە
 ۶۴..... جەبەرۋوتى كە شكا
 ۶۷..... ✓ پىتى «ر»
 ۶۸..... ئەم ئاھوۋە
 ۶۹..... دەستگىرىت لە غەمەلداكە نەكا
 ۷۱..... ✓ پىتى «س»
 ۷۲..... وشكە سۆفى
 ۷۳..... دەستى من دامىنى تۆ
 ۷۵..... ✓ پىتى «ك»
 ۷۶..... تابلىنى فەرقى ھەيە
 ۷۷..... لە گاۋان و شۋانى كوردە كان يەك
 ۹..... پىشەكى چاپى نوى
 ۱۳..... ئەم ديوانەى حاجى قادر
 ۱۶..... دەستنووسىكى گرانبەھا
 ۱۸..... پىشەكى
 ۱۸..... حاجى قادر كىيە؟
 حاجى قادر، كەى و لە كويى ھاتۆتە دىئاوہ؟
 ۱۹.....
 ۲۱..... حاجى قادر و خويندىنى مەلايەتى
 ۲۲..... ژيانى حاجى لە ئەستەنبوول
 ۲۷..... حاجى قادر و شىعرى نەتەۋەبى
 ۳۵..... ھىماى سەرچاھى دەقە كان
 ۳۷..... ✓ پىتى ئەلف
 ۳۹..... گوتم بە بەختى خەۋالوو
 ۴۸..... ئەۋە شاھەنشەھە
 ۵۰..... بەستەبى زولفى نىگارېكم
 ۵۲..... تا لە مەكتەب ئەۋ مەھەم دى
 ۵۳..... تَمَنِيْتُ مِنَ الدَّهْرِ
 ۵۴..... كە توفانى سىروشكم كەۋتە غەۋغا

- ۱۲۶..... ئەى موحممەد
- ۱۲۷..... ئەو فەلەك رىفەتە تە
- ۱۲۸..... باى وەعدە
- ۱۲۹..... تاگوللى پوخسارى تۆ
- ۱۳۱..... دولبەرم مامزىيە
- ۱۳۱..... تەماشاي قامەتم
- ۱۳۳..... جەھلى ئىشكالى مەسائىل
- ۱۳۴..... پۈستەمى مازەندەران
- ۱۳۵..... عەسا و قامەتم
- ۱۳۷..... خەزنىە يىكە بەيتى من
- ۱۳۸..... غەم مەخۇر يۇنان و خوانت
- ۱۳۹..... قىسسەسى شەبى ھىجرانى
- ۱۴۰..... لە سەر شەو پۈژى داناوە
- ۱۴۲..... بە پوخ و زولفى شەو و پۈژى
- ۱۴۳..... لە دەورى خالەكەى كولمى
- ۱۴۴..... لە دوو لائەژدېھاي زولفى
- ۱۴۶..... قسە يىكەم ھەيە
- ۱۴۷..... لە نەزاكەت كەمەرى
- ۱۴۹..... پىتى «ى» ✓
- ۱۵۰..... ئەى بىن نەزىر و ھەمتا
- ۱۵۱..... ئاسمانى بى ستوون
- ۱۵۲..... ئەگەر كوردىك قسەى بابى نەزانى
- ۱۵۵..... پەرىشان زولفى تاتارى
- ۱۵۶..... ئاقتابى حوسنى تۆ
- ۱۵۷..... ئىمەش دەمرىن
- ۱۵۹..... سۆفى بە سەر و پىشى
- ۸۱..... پىتى «م» ✓
- ۸۲..... جىھان! بوويتە جەزىرە
- ۸۴..... وەھا مەشغوللى تۆيە
- ۸۵..... وەكوو پۈژ و شەو
- ۸۶..... بەشەستى زولف و پرووى ماھى
- ۸۷..... دوو سەد گوناھى ھەيە
- ۹۱..... پىتى «ن» ✓
- ۹۲..... ئەم سەگانە
- ۹۳..... خاكى جەزىر و بۇتان
- ۱۰۰..... لە پۇماكەوتە بەرچاوم
- ۱۰۲..... پەرچەم و فىسى كەچى تۆ
- ۱۰۴..... فەلەك بە تىر و كەمانى
- ۱۱۱..... پىتى «و» ✓
- ۱۱۲..... ئەگەر لىدانە مەقسوودت
- ۱۱۲..... ئومىدى وەسلى تۆم زانى
- ۱۱۴..... بووكى دنيا
- ۱۱۷..... پىتى «ھ» ✓
- ۱۱۸..... زەمانە
- ۱۱۹..... ئەم خەيمە كە شەمسىيەى
- ۱۲۱..... دالى قەدم
- ۱۲۳..... ئەگەر جورعەى پەقىبت
- ۱۲۴..... باسى باوكى مەكە
- ۱۲۵..... ئەگەر خالت بلىم

- ۲۱۷..... شه‌هسواری به‌لاغه‌تی کوردان
 ۲۲۷..... سلام الله منی
 ۲۳۲..... شاعیر و شیخ و خواجه‌ده‌به‌ده‌رن
 ۲۳۵..... کورده‌کی کۆبی
 ۲۳۹..... له‌جومله‌ی ماجه‌رای
 ۲۴۷..... له‌مه‌یدانی به‌ه‌ارا
 ۲۵۲..... وه‌ره‌سه‌یری بزانه‌لاوی کۆبی
 ۲۵۷..... هه‌رکورده
 ۲۶۰..... هه‌روه‌کوو مه‌ردوم
 ۲۶۱ ✓ چوارینه و پارچه‌هه‌به‌ست
 ۲۶۵ ✓ شیعرى تاك تاكه
 ۲۶۹ ✓ به‌شی فارسی (قسمت فارسی)
 ۲۷۰..... ای‌مرا‌از‌عشق‌رویت
 ۲۷۱..... ای‌بت‌سنگ‌دل
 ۲۷۲..... مژده‌ای‌دل
 ۲۷۳..... تاریخ‌وفات‌حاجی‌بکر‌آغا
 ۲۷۴..... ای‌دوست
 ۲۷۶..... بازم‌هوای‌مهر‌بتان‌در‌درون‌فتاد
 ۲۷۷..... به‌مژگانم‌مزن
 ۲۸۱..... [فدایت‌جان‌من،]
 ۲۸۱..... [بدیدم‌طاق‌ابرویت]
 ۲۸۳ ✓ رباعی
 ۲۸۴ ✓ فرد
 ۱۶۰..... به‌مه‌نه‌حوه‌یه‌سه‌رفی‌عیشقبازی
 ۱۶۲..... مه‌تنی‌کوتوبی‌ئه‌م‌دووه
 ۱۶۳..... تا‌سالیکی‌مه‌سالیکی
 ۱۶۵..... که‌هه‌ستا‌قامه‌تی‌به‌رزی
 ۱۶۶..... له‌سه‌ر‌ته‌نافی‌که‌له‌رزی
 ۱۶۹..... سه‌ده‌کوو‌پۆسته‌م
 ۱۷۰..... هه‌موو‌عو‌مرم
 ۱۷۲..... ئه‌ی‌سوله‌یمانی‌زه‌مان
 ۱۷۳..... نه‌ققاشی‌ده‌می
 ۱۷۴..... مه‌هو‌و‌میهری‌به‌غارته‌دا
 ۱۷۵..... له‌عه‌ینی‌له‌علی‌کانی
 ۱۷۶..... ده‌ئین: یار‌دیتته‌وه
 ۱۷۷..... گه‌ر‌خه‌لقی‌جیهان
 ۱۷۸..... داغی‌کردم‌به‌جه‌فا
 ۱۷۹..... وا‌دیاره
 ۱۸۴..... حه‌یبی‌جان
 ۱۸۷ ✓ جوت‌سه‌رواکان
 ۱۸۸..... ئوده‌با‌چاکه
 ۱۹۶..... یا‌ئیلاهی
 ۱۹۷..... ئه‌و‌پۆژه
 ۲۰۰..... تا‌پرنک‌نه‌که‌ون
 ۲۰۲..... تاجی «بسم‌الله‌الرحمن‌الرحیم»
 ۲۰۹..... شیخ‌بزه‌ینی
 ۲۱۱..... خو‌ده‌زائن‌سولاله‌یی‌ئه‌کراد
 ۲۱۲..... حاکم‌و‌میرانی‌کوردستان
 ۲۱۴..... خوسره‌و‌که‌یقوباد

✓ دواوشہی منیش ۲۸۵

سہرچاوه کانی ئەم دیوانہ ۲۸۷

سہرچاوه سەرہ کییہ کان: ۲۸۷

سہرچاوه کانی دیکہ ۲۸۷

سہرچاوه عەرہ بییہ کان ۲۸۸

سہرچاوه فارسییہ کان ۲۸۹

ہندی سہرچاوهی تر ۲۸۹

ہندی مہسہل و ئیدیوم لہ نیو شیعرہ کانی

حاجیدا ۲۹۱

بە نىۋىسى خۇدا

ۋەتەن چاپى نىۋىسى

حاجى قادر ۋەك شاعىرى ئىككى سەدەنى نۆزدە تۈنۈپتە:

- بە زىمانىڭ بېقىنى كە جىياۋاز يىت لە زىمانى شاعىرانى تر.

- بىر ئىك بېقىن تە ئاراۋە كە كەس پېش خۇي بە ۋ شىۋە نە يۈرۈۋان دۈۋە.

- لە خەۋى شەمە ۋ پەروانە ۋ مەستىي مەي ۋ مەيخانە راپەرى.

- زامە كانى نە تەۋە كەي بە زەقى بخاتە بەرچاۋ ۋ نۈشتە يان بۇ بنۈتى.

- بەرەۋ دېمەننى دە لاقەي شىعەرى ئاۋە لا بىكات كە كەس تا ئەۋ كاتە پېيدا نە يۈرۈۋان يۈە.

بەم بۆنەۋە حاجى قادر بە شاعىرى ئىككى پۇشنىبىر ۋ رچە شىكىن ۋ خاۋەنى قۇتابخانە يە كى نۈي دە ناسرى؛ ئىتر ھەرچى خۇمان بە ساغىردنەۋە ۋ لىكۆلېنەۋەي دىۋانە كە يەۋە زىاتر ماندوۋ بىكەين ھەر كە مە.

كاك سەردار ھەمىد مىران ۋ كاك مستەفا شازەزا، بە پىياچۈنەۋەي مامۇستا مەسعود موخەممەد، لىكۆلېنەۋەيە كىان لە سەر دىۋانى حاجى قادر كىر دىۋو ۋ بە سەرپەرشتى مامۇستا موخەممەدى مەلا كەرىم لە سالى (۱۹۸۶ ز) بە چاپىان گە ياندىۋو. مامۇستا موخەممەد ئەلنى: گە يىشمە ئەۋەي كە پىۋىستە ھەندى ۋ شەي تىكستە كەي ئەۋان بە گۈپرەي يە كى يان زىاتر لە تىكستە كانى لاي خۇم بگۇرۇم ۋ گەلنى بە يىت ۋ پارچە شىعەرى تازە بىخەمە سەر دىۋانە كە. پاشان ئەلنى: لە دەرفەتى تر دا بۇچۈن ۋ بەلگەي دەستىۋەردانە كانم رۈۋن دە كە مەۋە^۱.

۱. بىرۋانە دىۋانى حاجى قادىرى كۆيى، بە لىكۆلېنەۋەيە كاك سەردار ۋ كاك كەرىم شازەزا، لاپەرەي ۲۹۲.

مامۆستا موحه ممه د پاش ئه و چاپه ی که ناومان برد له کتیبکی جیاوازا دا به نیوی «ههنگاوکی تر به پښگادا به ره و ساغکردنه وهی دیوانی حاجی قادری کۆیی» ته واوی بۆچوون و پیشنیاره کانی خۆی به به لگه وه له چاپ داوه.

منیش بهش به حالی خۆم هاتووم بۆ ئه وهی پرۆژه که ی مامۆستا موحه ممه دم ته واو کردبێ ئه و دهسکاری و بۆچوونه تازانه یه که له م کتیبه ی دوایدا نووسیوونی له سه ر دیوانه که زیاد کردوه و به کورتی ئه م گۆراناکیانیه ی خواره وه م له سه ر دیوانه که ئه نجام داوه:

۱. لێ زیادکردنی بۆچوون و دهسکاریه تازه کانی مامۆستا موحه ممه دی مه لاکه ریم - که

له م دیوانه دا به نیوی خۆیه وه تۆمار کراوه و ئاماژه ی دراوه - له نیوان که وانی گۆشه دار (II) دا.

۲. لیکدانه وهی مانای هه ندی وشه و دهسته واژه له نیوان که وانی گۆشه دار (II) دا و

ده ربړینی بۆچوونی خۆم له چه ند شویندا.

۳. گۆرینی رینووسی کۆن و هینانه سه ر رینووسی نوی، ئه ویش به گۆرینی ئه و پیتانه ی که

له زمان و رینووسی عه ره بیدان و له زمان و رینووسی کوردیدا نین (د، ض، ظ = ز. ث، ص =

س. ط = ت).

له کۆتاییدا، هیوادارم توانیبیتم گۆشه یه ک له مانا و مه به ستی شیعره کانی ئه م شاعیره

مه زنه مانم خستبیتته روو و تارام له سه ر بووکی رازاوه ی به یته کانی هه لدا بێته وه.

سه عیدی که ره می - سنه

۲۷ خه زه لوه ری ۱۳۸۹ ی کۆچی هه تاوی.

سەرچاوه كان:

۱. ههنگاوئىكى تر به رېنگادا به ره و ساغكردنه وهى ديوانى حاجى قادرى كوئى، موحه ممه دى مهلاكه ريم، «دار الحرية»، عىراق ۱۹۸۹ز، چاپى يه كه م.
۲. هه نبانه بۆرينه، هه ژار، سرووش - تاران ۱۳۸۱ك، ه، چاپى سيه م.
۳. فهره ننگى موعين، موحه ممه د موعين، ئادنا - تاران ۱۳۸۱ چاپى يه كه م.
۴. الأعلام، خيرالدين الزركلي (۱۳۹۶ ه)، دار العلم للملايين ۲۰۰۲، الطبعة الخامسة عشرة.
۵. ديوانى نالى، ليكۆلينه وهى مه لاهه بدولكه ريمى موده پرپرس، ۱۳۸۰ك، ه، بلاوكردنه وهى كوردستان، سنه، چاپى سيه م.

ئەم دېۋانەسى حاجى قادر

لاى ھەموو شىعرناسىكى حاجى قادرى كۆيى، پوون و ئاشكرايە كە وا ئەم شاعىرە مەزنىمان، بەشىكى زۆرى لە ژيانى مندالى و فەقىيەتى و مەلايەتى، لە شارى كۆيە و كوردستانى عىراق و ئىران بردۆتە سەر و ماۋەيەكى زۆرىش لە شارى ئەستەنبوولى پايتەختى دەۋلەتى عوسمانلىدا ژياۋە.

شىعرەكانى حاجى لە كۆيە لە لاى شىعر دۆستەكانى و لە ناو فەقى و مەلايانىش لە مەدرەسە ئايىنىيەكانى كوردستاندا تۆمار كراون و بەناو خەلكدا بلاۋ بوونەتەۋە و لە ئەستەنبوولىش بى ژن و مال و بى كوپر و كەس و كار ماۋەتەۋە، سەردەمىك لە گەل رۆلەكانى بنەمالەى بەدرخان پاشاۋ، سەردەمىكىش لە كونجىكى حوجرەيەكى تەنگ و تارىكددا ژياۋە.

ھەر شىعەرىكى لەۋى دانابى، بە ھۆى يەكى لە دۆست و يارانى بۇ كوردستانى ناردۆتەۋە و خەلكە كە لە پرووى ۋە فادارىيەۋە لە پىنگەى چىژ ۋە رگرتن لە ناۋەرۆكى شىعرەكانىيەۋە، نووسىۋانەتەۋە و گەلى جارىش ئەزبەريان كردوۋە.

لە سالى ۱۸۹۸ دا، لە ژمارە (۳) ى رۆژنامەى كوردستاندا كە لە لايەن «مىقداد مەدحت بەدرخان» ۋە، چەند ژمارەيەكى لە شارى قاھىرە دەرچوۋە و لە لاپەرەى (۳) ى ئەۋ ژمارەيەدا، ھەۋالى كۆچى دوايى حاجى نووسىۋە دەلى: «لە سالى راپوردوودا، واتا لە ۱۸۹۷ دا، حاجى مردوۋە» لە لاپەرەى (۴) ى ھەمان ژمارەشدا ھەلبەستىكى بە ناۋىشانى (زەمانە) بلاۋ كردۆتەۋە، ئەمە يەكەمىن و پراستەرىن دەقى چاپ كراۋى شىعەرى حاجىيە و ئىمە پراستەۋخۇ ئەۋ پرە شىعەرىمان - دواى گۆرىنى بۇ سەر پىنوسى ئەمپروى كوردى - لە ۋ سەرچاۋەۋە ۋە رگرت.

له سالی ۱۹۱۳دا، له ژماره (۲)ی گوڅاری «پروژی کورد»دا که له م دوايیه دا کاک جه مال خه زنه دار ئه رکی بلاقورده وه و پيشه کی و له سهر نووسینی کيشاوه، پينج ههلبهستی حاجی بلاقورده ته وه و ئيمهش بوساغ کرده وهی دهقی شيعره کانی ئه وه ههلبهستانه ی سوودمان لی وه رگرتن.

له کتیبی «تینگه یشتنی راستی و شوینی له پروژنامه نووسی کوردیدا»ی دوکتور که مال مه زه هردا، له لاپه ره (۱۸۶)ه وه تا کوو لاپه ره ی (۱۹۸) شهس ههلبهست و پارچه ههلبهستی حاجی بلاقورده ته وه. ئه مانهش بوون به سه رچاوه یه کی باش بوساغ کرده ی توژینه وه ی ئه م دیوانه.

له سالی ۱۹۲۵دا، خوالی خو شبوو «عه بدورپه حمان سه عید»، «کۆمهله شيعری حاجی قادری کوئیی» بلاقورده وه، هه رچه نده به رینووسی کون چاپ کراوه و ههله ی چاپ و هونه ری شيعری زوره، به لام وهک سه رچاوه یه کی شيعره کانی حاجی سوودیکی زورمان لی وه رگرت. له سالی ۱۹۴۱دا، ماموستای خوالی خو شبوو «ره فیک حیلمی» سه رگوزه شته و هه ندی له شيعره کانی حاجی به شیکرده وه وه له به رگی یه که می «شيعر و ئه ده بیاتی کوردی»دا بلاو کرده وه و (۲۰) لاپه ره ی بوساغ کرده وه و ئيمهش تا راده یه ک سوودمان لی وه رگرت.

له سالی ۱۹۵۳دا، ماموستا عه لئه ددین سه جادی چاپی یه که می «میژووی ئه ده بی کوردی» بلاو کرده وه و له سالی ۱۹۷۱یشدا چاپی دووه می ئه و کتیبه ی په خش کرده وه. [ههروه ها] هه ندی زانیاری له باره ی شاعیره وه خستوته پال زانیاریه کانی چاپی یه که م و بوساغی ژبان و شاعیره تی حاجی تا راده یه ک سوودمان لی وه رگرت.

له سالی ۱۹۵۳دا ماموستای خوالی خو شبوو «گیوی موکریانی» چاپی دووه می «دیوانی حاجی قادری کوئیی» چاپ و بلاو کرده وه، دیاریشه «کۆمهله شيعری حاجی قادر»ی «عه بدورپه حمان سه عید»ی به چاپی یه که م داناوه، له سالی ۱۹۶۹شدا چاپی سیپه می ئه و دیوانه ی هه ر له هه ولیر چاپ کرده وه، ئه م سه رچاوه به نرخه، هه رچه نده هه ندی ههله ی چاپ و ههله ی هونه ری شيعری تی که وتووه، له گه ل ئه وه شدا بوساغ کرده وه ی شيعره کانی حاجی سوودیکی یه گجار زورمان لی وه رگرت.

له سالی ۱۹۶۰دا ماموستا موحه ممه دی مه لاکه ریم لیکۆلینه وه یه کی زانستی به ناو نیشانی «حاجی قادری کوئی شاعیری قۆناغیکی نوپیه له ژبانی نه ته وه ی کورد» چاپ و بلاو کرده وه، بۆ نووسینی پیشه کی ئەم دیوانه سوودمان لی وه رگرت.

له سالی ۱۹۶۱دا که ریم شاره زاله کتیبی «کۆیه و شاعیرانی» دا حهوت لاپه پهی بۆ ژبان و شیعیر و شاعیریه تی حاجی ته رخان کردووه و له باره ی ژبانی شاعیره وه سوودمان لی وه رگرت.

له سالی ۱۹۶۶دا دوکتۆر عیززه دین مسته فاره سوول نامه ی دوکتۆرای خۆی به زمانی عه ره بی و به ناو نیشانی «الواقعية في الأدب الكردي» له به پرووت چاپ کرد. له و لیکۆلینه وه زانستیه یدا شهش لاپه پهی بۆ شیعیره کانی حاجی ته رخان کردووه و ئیمهش سوودمان له بیر و پراکانی له باره ی شیعیر و شاعیریه تی حاجی قاده ره وه رگرت.

هه ره له هه مان سالددا دوکتۆر ئیحسان فوئاد پوخته ی نامه که ی دوکتۆرای به زمانی پروسه ی له مۆسکۆ چاپ کرد و ئیمهش سوودمان له هه ندی لایه نی شاعیریه تی حاجی وه رگرت، دوای ئەوه ی که خۆی پوخته ی رایه کانی بۆ کردین به کوردی.

دوکتۆر که مال فوئادیش له پیشه کی کتیبه که ی «ده سنووسی کوردی» دا، که له سالی ۱۹۷۰ به زمانی ئەلمانی له شاری «فیزبادن» ی چاپ کردووه، چه ند لاپه پهی کی بۆ حاجی قادر و شیعیر و شاعیریه تی ته رخان کردووه، ئیمهش به هۆی کاک سه ردار حه مید میرانه وه بۆ مان کرا به کوردی و تاراده یه ک سوودمان له بیر و رایه کانی وه رگرت.

له سالی ۱۹۴۱ و ۱۹۷۴ و ۱۹۷۶ ماموستا مه سهوود موحه ممه د سی به شی کتیبه که ی «حاجی قادری کوئی» چاپ کرد و به ۱۱۷۵ لاپه پهی گه و ره، له ژبان و شیعیر و شاعیریه تی حاجی کۆلیوه ته وه و جگه له ساغ کردنه وه ی گه لی لایه نی شار دراوه ی ژبانی، پتر له دووسه د شیعیریشی ساغ کردۆته وه.

بۆ لیکدانه وه و لیکۆلینه وه ی ئەم دیوانه و ساغ کردنه وه ی ده فی شیعیره کانی سوودیکی یه گجار زۆرمان لی وه رگرتن.

جگه له م سه رچاوانه سوودمان له هه ندی گۆفاری ئەده بی و پۆشنیبری کوردی وه کوو: هاوار، گه لاویژ، هه تاو و هیوا، بلێسه، نووسه ری کورد، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، به یان،

پۆشنیبری نوئی، پۆژی کوردستان، گۆفاری کۆلیجی ئەدەبیات، پەرۆدە و زانست، نووسەری نوئی و کاروان، وەرگرتووە.

دەستنوسێکی گرانبەها

جگە لەو سەرچاوێ چاڵ کراوانەیی باسماڤ کردن، توانیماڤ دەستنوسێکی بە نرخ و گرانبەهای «دیوانی حاجی قادری کۆیی» کە لەلایەن خوالی خۆشبوو «مەلا پەرۆفی سەلیم ئاغای حەوێزی» یەوێ نووسراوێتەو، بە هۆی کاک سەیفەددینی کورپی و مامۆستا ئەمیر عەبدوڵکەریمی حەوێزی خوارزایەو، چنگ بکەوێ.

ئەم دەستنوسە وەك خوالی خۆشبوو مەلا پەرۆف لە پێشەکییە کەیدا نووسیویەتی، دەبێ لە سالی (۱۹۱۸) وە، دەستی بە نووسینەوێ کردبێ و لە ماوێ چەند سالی کدا هەموو ئەو شیعراڤی کە لە ناو خەلکدا پەرت و بلأو بوون کۆی کردوونەتەو و لە داوی ئەمەش دەلی: «جگە لە وانە، لە ناو دەلاقەیی خانووی باپیرم واتە: ئەمین ئاغای ئەختەر، بە یازیکم دۆزییەو کە هەمووی شیعری حاجی قادر بوون، ئەمانەشم خستە پال شیعەرە کۆکراوێ کانی دیکەیی و بوون بەم دیوانە دەستنوسە. لە سەر داوای سەعید فەهیمی برام لە سالی ۱۹۲۳ دا بە شیکم دا بە عەبدوورپەرە حمان سەعید و ئەویش لە سەر ئەرکی خۆی لە سالی ۱۹۲۵ دا چاپی کرد و لە داوایشدا موخەممەد توفیق وردی و سألح شەمس کۆمەلە شیعریکی بلأونە کراوێان لە سەر نووسییەو و دایان بە خوالی خۆشبوو گیوی موکریانی و ئەویش خستە پال شیعەرە کانی دیکەیی حاجی و لە سالی ۱۹۵۳ دا لە چاپی دووێمی دیوانە کەیدا بلأوی کردنەو».

ئیمە سوودیکی یەگجارجار زۆرمان لەم دەستنوسە بە نرخە وەرگرت - کە سەرچەمی لاپەرە کانی دەگاتە ۲۳۷ لاپەرەیی دەفتەری ئاسایی - چونکە زۆر بەی ئەو شیعراڤی بە هەلە لە سەرچاوێ چاپکراوێ کاندا دینە بەرچاو دەبینین لەم سەرچاوێدا بە راستی نووسراون، نەك هەر هەندە، بە لکۆو چەند هەلبەست و تاکە شیعری تێدا یە کە لە هیچ سەرچاوێ کە دیکەدا نەهاتوون و ئیمە ئەم شیعەرە بلأونە کراوانەمان خستە پال ئەم دیوانەیی حاجی قادر.

جگە لەم دەستنوسەیی مەلا پەرۆف، لە کۆیەو دەستنوسێکی بچوو کمان لە مامۆستا ی خانەنشین «عەبدوڵمەجید نوورەددین جەلیزادە» پێ گەشت - لەم دەستنوسەدا چاومان

بەپراست كوردنەۋەي چەند ھەلەيەكى شىعرە كانى حاجى كەوت-، كە لە كاتى خۇيدا قوتابى قوتابخانە سەرەتايىيە كەي كۆرە بوو و شىخ نورەددىنى باوكى، مامۇستايان بوو و دوا بە دواي دەرچوونى «كۆمەلە شىعەرى حاجى قادرى كۆيى» لەلايەن ەبدرپەرەمان سەئىدەۋە، لە سالى ۱۹۲۵، شىعرە كانى حاجى قادرى بە قوتايىيە كانى لەبەر كىرەۋە و ھەلەي چاپ و ھونەرى شىعەرى بۇ پراست كوردنەۋەتەۋە. مامۇستا ەبدرلەمەجىدش بە شىۋە پراستە كەي شىعرە كانى لەبەر كىرەۋەن و ئىستا لە دەستىنوسىكى خىجىلانەدا تۆمارى كىرەۋەن و ئىمەش سوودمان لەم دەستىنوسەش ەرگرت.

خوئىندەۋارى بەرپىز! ھەر چۆنىك بى وا ئەم ديوانەي حاجى قادرى كۆيىمان لە سەر پرولىئانى «ئەمىندارىتى گىشتى پۇشنىبىرى و لاوان لىئەنى يارىدەدانى چاپ و بلاوكردنەۋە» ئامادە كىرە بۇ لە چاپدان و ھەلەيكى زۆرمان دا، كەم ھەلە و پىكويىك دەرىجى، چونكە ئىمە لەو باۋەرەداين، ھىچ كارىكى ئەدەبى و ھونەرى و پۇشنىبىرى ھەرچەندە خۇي پىۋە ماندوۋ بىرى، ھەر لە ھەلەۋە ناتەۋاۋى بە دورور نابى.

لە كۆتايىدا پرووى داۋاكارى و تىكامان لە خوئىندەۋاران و شىعەردۆستان دەكەين، كە ھەر ھەلەۋە ناتەۋاۋىيەك لەم ديوانەدا ھەست پى دەكەن، بالە پرووى دىلسۆزى و خىزمەتگوزارىيەنەۋە بۇ زمان و ئەدەبى كوردى، ئاگاردامان بىكەنەۋە و ھەلە كانمان بۇ دەست نىشان بىكەن تاكوۋ لە دوارۆزىكى نىزىكدا لە چاپى نوپى ئەم ديوانەدا پراستىيان بىكەينەۋە.

لەۋانەشە ھەندى ئەدەب دۆست پىرسن و بلىن بۇ ھەندى ھەلبەستى دىكە كە لە ناۋ ديوانە كانى پىشۋودا، چاپ كرابوون و دەكەۋتەنە بەرچاۋ لەم ديوانە نوپىدا بەرچاۋ ناكەون؟! ھۆي ئەمەش دەگەرپتەۋە بۇ قەناعەتى ئىمە و دىئايىمان لەۋەي كە ئەۋ ھەلبەستانەي لاىراون ھى حاجى قادرىن و بە ھەلە لە كاتى خۇيدا خراۋتە پالى، بۇيە لەم ديوانەدا فرىمان دانە دەرەۋە.

پيشه كى

ئېمە نامانەوئى لېرەدا بە وردى و دوور و درېژى بکەوینە بىج و بناوانى باسى ژيانى حاجى و لیکۆلینەوہیە کى گوشاد لەسەر شیعەر و شاعیریه تی بنووسین و ھەموو لایەتیکى ژيانى تايبە تی شاعیرمان شى بکەینەوہ، چونکە دەستەيەك لە رەخنەگر و لیکۆلەرى ئەدەبى كوردى بە دوور و درېژى لەو لایەنانەوہ دواون و ئېمەش پتر مەبەستمان ساغ کردنەوہى ديوانى شیعەرە کانیبە تی، نەك بەدواداچوونى ژيانى تايبە تی و ئاشکرا کردنى ھەموو لایەنە شاردراوە کانى. بۆیە لېرەدا بە کورتى باسى ژيانى تايبە تی حاجى و شاعیریبەت و شیعەرە کانى دەکەین.

حاجى قادر كۆيە؟

بە پيى لیکۆلینەوہى رەخنەگرانى ئەدەبى كوردى و ساغ کردنەوہى ھەندئى لایەنى بوون و ژيانى حاجى قادرى كۆيى گەيشتووينەتە ئەم راستیانەى خوارەوہ:
ناوى تەواوى شاعیرى نەتەوہ ییمان: «حاجى قادرى كورپى مەلا ئەحمەدى كورپى مەلا سالحى كورپى مەلا ئەحمەدى گەورە»^۱ یە و داىكى ناوى فاتمى (فاتم) بوو ھەر وە کوو خوئى لە دېرە شیعەرىكىدا ئەم راستیبە بە ديار دەخات و دەلئى:

باوكم ئەحمەد بوو ناوى فيكرم دئى،
خەلقى لادئى بوو، داىكى من فاتمى^۲

۱. پروانە نامیلکەى مەلا عەبدورپرەحمان لاپەرەکانى (۳۲۹ - ۳۳۵) ی بەشى دووہمى «حاجى قادرى كۆيى» نووسینی مەسعوود موخەممەد - بەغدا ۱۹۷۴.
۲. عەبدورپرەحمان سەعید «کۆمەلە شیعەرى حاجى قادرى كۆيى» بەغدا ۱۹۲۵، ل: ۴.

حاجی قادر، کس و له کون هاتوته دنیاوه؟

سال و جینگه‌ی له دایک بوونی حاجی قادر مایه‌ی هینان و بردنیکسی زوره، له هه‌ندی سه‌رچاوه‌ی وه‌کوو نامیلکه‌ی «مه‌لا عه‌بدوپرپه‌حمانی کورپی ئه‌حمه‌دی کورپی موحه‌ممه‌دی کورپی مه‌لا ئه‌حمه‌دی گه‌وره» دا هاتوو هه‌که‌ و حاجی له‌گوندی «گورقه‌ره‌ج»^۱ ی سه‌ر به‌شاری کۆیه له‌سالی ۱۲۳۱ی^۲ کۆچی [م] دا هاتوته دنیاوه، ئه‌م ساله‌ کۆچییه‌ش به‌رانبه‌ر به‌سالانی (۱۸۱۵ - ۱۸۱۶ز) ده‌وه‌ستی.^۳

که‌ له‌ سه‌رچاوه‌ی دیکه‌شدا به‌ دوای سال و شوینی له‌ دایک بوونیدا ده‌گه‌رپین ده‌بینین لای ئه‌وان سالی ۱۲۳۲ی کۆچی [م] به‌ سالی له‌ دایک بوونی داده‌نین^۴ و ئه‌م ساله‌ش - به‌ پیتی هه‌مان خشته‌ی گۆرپینی ساله‌کانی کۆچی بۆ زاینی - ده‌بینین به‌رانبه‌ر به‌سالانی (۱۸۱۶ - ۱۸۱۷)ی زاینی ده‌وه‌ستی.^۵

له‌ هه‌ندی سه‌رچاوه‌ی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی کوردیشدا ئه‌مه‌ هاتوو هه‌که‌ حاجی قادر له‌ سالی ۱۸۱۵دا له‌ گوندی «گورقه‌ره‌ج»^۶ و هه‌ندیکیش ده‌لین له‌ ۱۲۳۲ له‌ هه‌مان گوند هاتوته دنیاوه.^۷ هه‌ندی نووسه‌ری دیکه‌ش ده‌لین: حاجی له‌ سالی ۱۸۱۵ له‌ کۆیه له‌ دایک بووه^۸ و له‌ جیی خۆیدا له‌ گورقه‌ره‌جه‌وه هاتوو نه‌ته‌ ئه‌و شاره‌ به‌لام له‌م دواییه‌دا زۆریه‌ی لیکۆله‌رانی کوردی

۱. گۆرقه‌ره‌ج: گوندیکی ویرانه‌یه‌ که‌وتوته خوارووی شاری کۆیه‌وه.

۲. نامیلکه‌ی مه‌لا عه‌بدوپرپه‌حمان «حاجی قادری کۆبی» نووسینی مه‌سه‌عوود موحه‌ممه‌د، ب: ۲، به‌غدا، ۱۹۷۴، ل: ۳۲۹.

۳. یوسف ابگار و فیچ اوربلی «جداول لتحویل السنوت الهجرية الى السنوت المیلادیه» ترجمه، د. حسین قاسم العزیز «مجلة المورد» المجلد ۳، العدد ۴، بغداد ۱۹۷۴، ص ۱۳۱.

۴. «گۆفاری هاوار» ژماره (۴) ی سالی ۱۹۳۲ شام، ل: ۷.

۵. اوربلی، جداول... مجلة المورد، المجلد ۳ العدد ۴ بغداد ۱۹۷۴، ص ۱۳۱.

۶. عه‌لاه‌ده‌دین سه‌جادی «میژووی ئه‌ده‌بی کوردی» چ ۱ به‌غدا ۱۹۵۲، ل: ۳۱۰.

۷. ره‌فیت حیلمی «شاعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی» ب ۱ به‌غدا ۱۹۴۱، ل: ۹۹.

۸. که‌ریم شاره‌زا «کۆیه و شاعیرانی»، به‌غدا ۱۹۶۱، ل: ۲۰.

ده لئين له سالى ۱۲۳۲ك [م] = ۱۸۱۷ى زايينيدا له دايك بووه و هه نديكيش له پال ئه و سالفه دا ده نووسن له نزيك كوئيسنجاك - به بي ناو هيئنانى شوئنه كه - له دايك بووه.^۱

هه ندى ليكوئلورى ديكه شمان به مه زنده و به پي ته مهنى هاووشينه كانى ده لئين: ئيحييماله له سالى ۱۲۴۰ى كوچى [م] دا له دايك بووي^۲ و ئه م سالفه ش به رانبهر سالانى ۱۸۲۴ - ۱۸۲۵ى زاييني ده وه ستي.^۳

به و مه زنده يه ي كه حاجى قادر له گهل حاجى مه لا «عه بدوللا» ي جه لى زاده دا بيكه وه بو گه شتى خوئندن چوون بو «باله كه تي» و حاجى مه لا «عه بدوللا» ش مه علومه كه له سالى ۱۲۵۰ى كوچى [م] دا له دايك بووه^۴ و ئه م سالفه ش به پي خشته ي گوپىنى سالفه كان به رانبهر به (۱۸۳۴ - ۱۸۳۵ز) ده وه ستي و له به ره وه ي هه ردووكيان هاوپي خوئندن بوون، نابي جياوازيه كي وا زور له نيوان ته مه نياندا بي؛ يه كيكيان له نيوانى سالفه كانى (۱۸۱۵ تاكوو ۱۸۱۷ز) له دايك بووي و ئه وي ديكه يان له نيوانى (۱۸۳۴ - ۱۸۳۵) دا له دايك بووي، كه نزيكه ي هه زده - نوزده ساليان به ينه و ئه م ته مهن ليك دووريه ش نايمان كات به هاوپي كاروانى خوئندنى فه قيه تيان بو ناوچه ي «باله كه تي»، كه به يه كه وه ئه و گه شته يان كر دووه، هه روه ك حاجى له دوا دواي ژياندا له ئه سته نبوول وه نامه يه كي شيعرى بو حاجى مه لا «عه بدوللا» ي هاوپي خوئندنى نووسيوه و گو توويه تي:

به فيكرت دى زه مانى چوينه باله ك به پي خاوسى، نه كه وشم بوو نه كاله ك!^۵
ناوهرۆكى ئه م دپره شيعره ي حاجى و هاوپيه تي گه شتى خوئندنى له گهل حاجى مه لا عه بدوللا دا، راي ئه و ليكوئلرانه به هيز ده كات كه ده لئين: له وان هه حاجى قادر له ۱۲۴۰ى

۱. د. كه مال فوناد «ده ستنووسى كوردى»، فيزبان ئه لمانيا، ۱۹۷۰ پيشه كي.

۲. مه سعوود موحه ممه د «حاجى قادرى كوئى»، ب ۱ به غدا ۱۹۷۳، ل: ۱۶۴.

۳. اوربلى «جداول لتحويل السنوات الهجرية الى السنوات الميلادية»، «مجلة المورد»، المجلد ۳، العدد ۴، بغداد ۱۹۷۴، ص ۱۳۱.

۴. مه سعوود موحه ممه د «حاجى قادرى كوئى»، ب ۱ به غدا ۱۹۷۳، ل: ۱۰۱.

۵. مه لا ره ئووفى سه ليم ئاغا «ديوانى حاجى قادرى كوئى»، ده ستنووس، ل: ۱۸۵.

کۆچی [م] دا له دایک بووی، چونکه بهمه تهمهنی له گه‌ل حاجی مه‌لا «عبدالله» ی هاورپیدا نۆ
سأل ده سالیان بهین ده‌بی. ئەم نزیک بوونه‌وه‌یه‌ش له تهمه‌ندا پتر هاورپیه‌تی گه‌شتی
خویندیان به‌هیز ده‌کات، له چاو جیاوازییه‌کی هه‌ژده نۆزده سالیدا.

حاجی قادر و خویندنی مه‌لا یه‌تی:

حاجی قادر هه‌ر منال ده‌بی که باوکی ده‌مری، به‌لام ده‌بی ئەو راستیه‌ش بلین که حاجی
تهمه‌نیکی مندایی وای بووه که باوکی نه‌ماوه، ناوی له بیر بمیتی، هه‌روه‌ک له دێره شیعره‌که‌ی
پیشوویدا گوتویه‌تی:

باوکم ئەحمه‌دبوو ناوی فیکرم دی خه‌لقی لادی بوو، دایکی من فاتمی

که تهمه‌نی بووه به‌حه‌وت سأل دایکی له مرگه‌وتی موفتی له کۆیه لای مه‌لا ئەحمه‌دی
نۆمه‌رگۆبه‌تی له‌به‌ر خویندنی داناوه^۱، ئەو مه‌لا ئەحمه‌ده خالۆزای حاجی بووه. پاشی دوو
سأل دایکیشی ده‌مری و ئیتر مه‌لا ئەحمه‌د هه‌موو مه‌سره‌فیکی خویندنی ده‌کیشی.^۲

حاجی که سه‌ره‌تای خویندنی فه‌قیه‌تی له کۆیه فیڕ بووه، له هاونی سالی ۱۲۷۰ی کۆچی
[م] به‌رانبه‌ر به‌سالانی (۱۸۵۳ - ۱۸۵۴ز) دا له گه‌ل حاجی مه‌لا «عبدالله» ی جه‌لیزاده‌دا
گه‌شتیکی خویندن بۆ ناوچه‌ی «باله‌که‌تی» ده‌کات و له گوندی «شیخ وه‌تمان» له لای «مه‌لا
موحه‌مه‌د کاک عبدالله» ده‌خوینن و پاش ماوه‌یه‌ک حاجی قادر له حاجی مه‌لا «عبدالله» ی
هاورپی داده‌پری و به‌ته‌نهایی ده‌چیت بۆ کوردستانی ئێران بۆ شاره‌کانی سه‌رده‌شت و سابلاغ
و شنۆ.^۳

حاجی تاکوو سالی ۱۲۷۹ی کۆچی [م] به‌رانبه‌ر به‌ (۱۸۶۲ - ۱۸۶۳) هه‌ر له کوردستانی
ئێران ماوه‌ته‌وه و له‌و ساله‌دا ئیجازه‌ی مه‌لا یه‌تی وه‌رگرتوووه و به‌ده‌شتی لاجان و به‌ری

۱. عه‌لاه‌دین سه‌جادی، میژووی ئەده‌بی کوردی، چ ۱ به‌غدا ۱۹۷۱، ل: ۳۴۲.

۲. نامیلکه‌ی مه‌لا عه‌بدوڕپه‌رحمان، بنواپه: مه‌سه‌وود موحه‌مه‌د «حاجی قادری کوئی»،
ب ۲ به‌غدا، ۱۹۷۴، ل: ۳۲۹.

۳. که‌ریم شاره‌زا «کۆیه و شاعیرانی»، به‌غدا ۱۹۶۱، ل: ۲۰.

باله كەتیدا - نهك به رینگای سوله یمانیدا وهك له هەندئ سەرچاوه دا هاتوو ه - گەراوه تەوه دیوی کوردستانی عێراق و هاتۆتەوه کۆیه^۱ و ماوێه کی خۆش له گەل حاجی مهلا «عبدالله» ی دۆستی و «ئەمین ئاغای ئەختەر» ی شاعیر و «حه ماغا» دا له کۆیه به سەر ده بات.^۲

پاش ماوێهك كه حاجی سەرنج دەدات - دوای ئەو هەموو خەمخۆرییه ی بۆ خەلکە کە ی کۆیه - دەبینئ هەمووی هەر پروویان له هەندئ شیخی وه کوو «شیخ نەبی ماویلی» یه و به رانه ر به شاعیر و خەمخۆری وه کوو خۆی که مته ر خەمن و ئەم که مته ر خەمییه ش له پرووی سۆزی شاعیرانه یه وه به بی حورمه تی دادەنئ و بۆیه بریار دەدات کۆیه جئ بیلئ و پروو بکاته شاری «ئەسته نبوول» ی پایته ختی سەلته نه ت و خەلیفایه تی عوسمانلی . حاجی که ده که ویته ئەو ولانی غوربه ته ش له چەند دپره شیعرێکی پر سۆزیدا ئەو ههسته ی خۆی ده رپریوه و گوتویه تی :

له غوربه ت به شاهی له بیر نا کرئ زه مانی جوانی و یادی ولات
له «قوشخانه» وه تا ده می «ئیچ قه لا» له «بایزاغه» وه تا مه حه لله ی «قه لات»^۳
هه موو خزمی خو من ده زانم ده لین له بی حورمه تیمان بوو «حاجی» هه لات^۴

ژیا نی حاجی له ئەسته نبوول:

حاجی شاری کۆیه ی بچوکی جئ هیشت و پرووی کرده شاریکی گه وره ی به هات وباتی وه کوو «ئەسته نبوول».

«شاری ئەسته نبوولی ئەو پرۆژه ش که پایته ختی ده ولته تی عوسمانلی بووه، نوخته ی له یه کدان و به یه کگه یشتنی پرۆژئاوای پیشکه وتووی سه رمایه دار و پرۆژه لاتی دواکه وتووی دیلی کۆت و زنجیری ده ره به گی و چه وساندنه وه ی نه ته وایه تی و فروفیلئ ئاین فرۆشان بوو، ئەو ئاین فرۆشانه ی که ئاینیان کردبوو به ده سمایه ی ده ستیان و بۆ ئامانجی سته مکاری

۱. بیروپرای مامۆستا مه سعوود موحه ممه د له پێداچوونه وه ی ئەم دیوانه دا.

۲. نامیلکه ی مه لا عه بدورپه حمان «حاجی قادری کۆیی»، ب ۲ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۳۳۰.

۳. قوشخانه، ئیچ قه لا، بایزاغه، قه لات: چوار شوین و گه ره کی شاری کۆیه ن.

۴. مه لا ره ئووفی سه لیم ئاغا «دیوانی حاجی قادری کۆیی»، ده ستنووس، ل: ۳۵.

خۆیان ئال و وئیلیان پئی ده کرد»^۱.

حاجی له و شاره گه و ره پیشکه و تووه دا ماوه یه کی دوور و درپژ ژیا، [له و ئیدا] به بنه ماله ی «به درخانیه کان» گه یشت و بوو به مامۆستای تایبه تی کورپه کانی ئه و خانه واده یه، له لای ئه وان دیباچه ی «مهم و زین» ی ئه حمه دی خانی خوینده وه، له و دیباچه یه و له ئه نجامی خویندنه وه ی کتیبی رۆشنبیری تازه بابته که په پتا په پتا له ئه و روویای پیشکه و تووه وه ده هاتن بۆ ئه سته نبوول و ده کران به تورکی و به ناو خه لکدا بلاو ده بوونه وه بیر و ههستی نه ته وه یی له [ناخیدا] سه ری هه لدا.

پوخته ی مه به ستمان ئه وه یه بلیین: حاجی قادر له بهر ته وژمی رۆشنبیری ئه و روویادا کوردا به تی له میشکیدا گه پرا و له هه مان کاتیشدا دۆستایه تی له گه ل به درخانیه کاندا بی گومان هانده رێک بووه بۆ سه ره هه لدان و مه یینی ئه و کوردا به تیه ی.

هه رچه نده حاجی له ژبانی ئه سته نبوولی رازی نه بووه و هه وه سی به چاره ی عوسمانلییه کان نه هاتوه، به لام وه ک گوتمان ئه و ژینه نوییه ی له و شاره دا گۆرانیکی سه ره کی به سه ر بیر و باوه ری حاجی هیناوه؛ چونکه جگه له وه ی که و تبه وه بهر ته وژمی پروونا کبیرانی ئه و روویای پیشکه و تووه له هه مان کاتیشدا «شاری ئه سته نبوولی ئه و رۆژه جیگای کۆبوونه وه ی هه موو ئازادی خوازه کانی و لاتانی عوسمانی بوو له کورد و عه ره ب و ئه رمه ن و نه ته وه کانی ئه و روویای خوارووی رۆژه لات که له و سه رده مه دا له تیکۆشان بوون بۆ ئازادی یا خۆیان له ده سته ی عوسمانیه کان رزگار کردبوو»^۲.

حاجی له و کاته ی ئاگاداری تیکۆشانی ئه و نه ته وانه ی ژیر چنگی ده و له تی عوسمانلی بوو [که] ئاوپرێکی له میله ته که ی خۆی ده دا به وه، ده بیینی نه ک به ره و پزگاری [نه] ده چوو به لکوو ئه و میر نشینیانه ی که هه شی بوون، له ناوچوو بوون وه ک:

حکومه تی میره کانی «بابان» و «سۆران» و «بادینان» و ئه ماره ته کانی کوردستانی سه روو

۱. موحه ممه دی مه لا که ریم «حاجی قادری کۆیی شاعیری قۆناغیکی نوییه له ژبانی نه ته وه ی کورد»، به غدا، ۱۹۶۰، ل: ۱۰.

۲. هه مان سه رچاوه ی پیشوول: ۱۰.

به ته واوی ناوچه کانیان خرابوونه سهر دهوله تی عوسمانی. بنه ماله ی به درخانیه کانش
تیکۆشانیکی گهر میان ده کرد بۆ ده ست خستنی مافه نه ته وه بییه کانی گه لی کورد».^۱

جالیره دا به پیی ئه و زانیاریانه ی باسمان کردن و به گویره ی بیرورا و بۆچوونه کانی خو مان
گه یشتووینه ته ئه و راستییانه ی خواره وه و لیره ودوا ده یان خهینه پروو:

یه که م: حاجی تا نه چووه ته ئه سته نبوول، بیر و باوه پی کوردایه تی تی نه گه پراوه و شیعی
نه ته وه بی و کۆمه لایه تی دانه ناوه، چونکه هیچ به لگه یه کی باوه پیکراومان به ده سته وه نییه که
حاجی پیش چوونی بۆ ئه سته نبوول شیعی له سهر ئه م جو ره بابه تانه دانایی و بیری له دوا
روژی نه ته وه که ی خو ی کردیته وه.

دووهم: به زوری شیعی دلداریه کانی حاجی، زاده ی بیر و ههستی ژبانی کوردستانی
عیراق و ئیران بوون، مه گهر به ده گمه ن ده نا له ئه سته نبوولدا له شیعی نه ته وه بی و کۆمه لایه تی
و لاواندنه وه به ولاره، هینده گوئی به شیعی دلدار ی نه داوه.

سیههم: ئه گهر مامۆستای کوره کانی به درخانیه کانش بووه، ئه وه وانا گه یه نی که هه موو
دهم له مالی ئه واندا ژبایی، به لککوو به ده لیلی شیعه کانی خو ی مال و ژووری تاییه تی خو ی
بووه، جا سه ره خو یان له ماله کوردیکی ناسیاری ژووریکی تاییه تی بووه، ژبانیکی
هه ژارانه ی تیدا بردۆته سهر. ههر وهك خو ی له دیره شیعی نکیدا که له نامه شیعییه که ی بۆ
حاجی مه لا «عبدالله» ی جه لیزاده ی کۆنه دۆستی و هاوپی خویندن ی نووسیوه، ده لی:

شهوی دانیشتبووم بی شه مع و میسباح ئه تو ی هی ناوه یادم کاکه فه تتاح^۲
چونکه ئه گهر له مالی به درخانیه کاندایا، ماله پاشا «شه مع و میسباح» و اتا: «مۆم و
چرا» یان بووه و حاجی ده یتوانی نامه که ی له بهر پرووناکی چرای به شه وق بنووسی و تاریکی
شه و نه بیته گرتیک له پیشی.^۳

۱. هه مان سه رچاوه ی پیشوول: ۲۰.

۲. عه بدوورپه رحمان سه عید «کۆمه له شیعی حاجی قادری کوی»، به غدا ۱۹۲۵، ل: ۳۲.

۳. بۆ زانینی زانیاری پتر له م بابه ته وه پروانه: مه سهوود موحه ممه د «حاجی قادری کوی»،
به غدا ۱۹۲۵، ل: ۳۲.

چوارہم: حاجی قادر «کہیفی جوانپرووی» شاعیری لہ کوئیہ نہ بینیوہ چونکہ سہرہ میان جودا بوہ. حاجی زووتر لہ کوئیہ پڑیشتوہ و «کہیفی» یش درہنگتر ہاتوتہ ٹہم شارہ و ماویہ کی باش لہ کوئیہ ژباوہ و لہ مہدرہسہی حاجی مہلا ٹہسعدی باوکی حاجی مہلا «عبداللہ» خویندوویہ تی و لہ گہل شیخ پہزای تالہ بانیدا گہلی بیروہری خوش و ناخوشیان بہیہ کہوہ بوہ، حاجی لہ ٹہستہ نبوول و اتا: لہ غوربہ تی بوہ تہ دؤستی گیانی بہ گیانی «کہیفی» و ٹہو پایہ راست نییہ کہ دہلی: «حاجی و کہیفی بہیہ کہوہ لہ شاری کوئیہوہ چوون بو ٹہستہ نبوول».

کہیفی ماویہک پیش حاجی لہ سالی ۱۳۰۰ی کوچی [م] بہرانبہر سالانی (۱۸۸۲ - ۱۸۸۳) لہ ٹہستہ نبوول کوچی دواپی کردوہ و حاجیش بہ ہلہستہ ناودارہ کہی «فہلہک بہ تیر و کہمانی لہ ٹیمہ چویتہ کہمین» بہ شیوہیہ کی پر شور و سؤزی ناوارہی دہیلاوینیتہوہ و لہ دیرہ شیعریکیدا دہلی:

لہ «کویرہدی» ایی کہ «کہیفی» ی تیابی فیردہوسہ

جہہننہمہ کہ نہما «کہیفی»، شاری «قوستہنتین»^۲

پینجہم: ہہرچہندہ حاجی وک پروناکبیریکی پیشکہوتن خوازی سہرہمی خوی سہیری مہسہلہی نہتہواپہ تی کردوہ و ویستوویہ تی بہ جوڑیکی زانستیانہ چارہسہری فہلسہفہی ژبان بکات، بہلام لہ سنووری فہلسہفہی ٹایینی ٹیسلام نہچوتہ دہرہوہ. دہتوانین بہ حاجی بلین: «شاعیر و مہلایہ کی پروناک بیر بوہ» ہہرچہندہ ہہندی جار وک زانایہ کی ماتریالیست بیری لہ کاروباری ژبان کردوتہوہ و گوتوویہ تی:

لازمہ خول بخوی وہ کوو بہرداش ہہموو قہرنی دہگوڑی ٹہمری مہعاش^۳

۱. کویرہدی: بہ دوو مانا دی، یہ کہ میان بہ مانای دیہہ کی بچووک دی و دووہ میشیان بہ مہبہستی «کویرہدی» ی زاینگہی «کہیفی» دی.

۲. مہبہستی لہ شاری قوستہنتین: شاری ٹہستہمبؤلہ کہ «کہیفی» تیدا ژباوہ و ہہر لہو شارہشدا کوچی دواپی کردوہ.

۳. عہدورپہرہ حمان سہعید «کومہلہ شیعری حاجی قادری کوئی»، بہغدا ۱۹۲۵، ل: ۳۶.

له هه مان کاتیشدا وهك مه لایه کی خواپه رستی ئیماندار به رپه رچی فه لسه فه ی هه ندئ
 فه یله سووفی وه کوو ئه فلاتوون (۴۳۰ - ۳۴۷) ی پیش زاین، ده داده ته وه که گوتوویه تی «دنیایا
 قه دیمه» واتا: «دنیایا خود ماده کۆنه» و ده لئ:

فه لاتوون تو ده لئی دنیا قه دیمه؟! له خمخانته بنین وهك خۆت له خم نا^۱

شه شه م: حاجی تا کۆتایی ژبانی ژنی نه هیناوه و بئ ژن و مال و منال ماوه ته وه و ئه م باره
 تایه تیه ی ژبانیشی بووه ته کۆسپیک له به رده م کۆ کردنه وه و ساغ کردنه وه ی دیوانی
 شیعره کانی، چونکه ئه گه ر ژن و منال و نه وه ی بیاویه، هیچ نه بیاویه هه ندئ له شیعره کانیان بۆ
 ده پاراست و بۆ لیکۆله ری ئه م سه رده مه مان ده بوون به سه ره داوی به دوادا چوون و هه لکردنی
 زانیاری راست و ته واو له باره ی ژبان و شیعره و شاعیریه تیه وه.

حاجی له دپره شیعریکیدا ئه م راستیه ی بئ که س و بئ ژن و مندالییه ی خۆی بۆ خه لکه که
 روون کردۆته وه و خۆی له بئ که سیدا به میراتگری چه زره تی عیسا داناوه و گوتوویه تی:

هه ر منم ئیسته وارسى عیسا بئ کوپ و مال و بئ ژن و مه ئوا^۲

دیسانه وه هه ر له باره ی بئ که سی و بئ منالی خۆیه وه ده دوئ و ئه وه مان پئ راده گه یه نئ که
 هه رچه نده بئ کوپ بووه، به لام له سایه ی شیعره کانییه وه باوکی کوپانه، واتا: شیعره کانی
 جگه رگۆشه ی ئه ون و وجاغی به و شیعرا نه یه وه روونه، له م باره یه وه ده لئ:

ئه وى شاعیر نه بئ کۆره وجاغی له سایه ی شیعره کان، بابی کوپانم^۳

حه و ته م: حاجی ته مه ئیککی درئیزی به سه ر بردووه، به حیسابی ئه و نووسه ر و لیکۆله رانه ی
 که ده لئین: له سالئ ۱۸۱۵ له دایک بووه و له سالئ ۱۸۹۷ دا کۆچی دوایی کردووه (۸۲) سال
 ژیاوه. به رای ئه و نووسه رانه ی که ده لئین له سالئ ۱۸۱۷ له دایک بووه، ده بئ ته مه نی هه شتا
 سال بوو بئ له کاتی مردنیدا. به مه زنده ی مامۆستا مه سه وودیش وهك له مه و به ر په نجه مان بۆ

۱. گیوی موکریانی «دیوانی حاجی قادری کۆبی»، چ ۳ هه ولئیر ۱۹۶۹، ل: ۲۷.

۲. هه مان سه رچاوه ی پيشوول: ۱۰۰. ۳. هه مان سه رچاوه ی پيشوو، ل: ۳۹.

دریژ کرد، ده لئی: ئیحتیماله له سالی ۱۸۲۴ له دایک بووبی. بهم حیسابهش (۱۸۲۴ = ۷۳ - ۱۸۹۷) سال ژیاوه و هەر سی ته مه نه که یشی ئه و وه سفانه ی به راست ده گه یه نن که گوتوویه تی:

سه روو پشیم سه راپا بو ته لۆکه
سه وئی هه مراز مه پشمین و کۆکه
ههروه هاگوتوویه تی:

له بهر پیری ئه وه نده بی حه واسم
ده لئی ئه رکانی ئیسلامی ئیناسم^۱

ههروه کوو ساغیش بو ته وه حاجی له سالی ۱۸۹۷ دا له شاری ئه سته نبوول، له ئاواره یی و بی که سیدا سه ری ناو ته وه و له بهری «ئوسکودار»، له گۆرستانی «قه ره ج ئه حمه د» نیژراوه.^۲

حاجی قادر و شیعری نه ته وه یی

حاجی قادر وهك شاعیرێکی كورد، هه ر چه نده به پپی قوناغ و سه رده می سه ره ه لدانسی خۆی له ناو سنوور و باز نه ی قوتابخانه شیعریه که ی نالی و سالم و کور دیدا ده دۆزیته وه که له چاره کی یه که می سه ده ی نۆزده هه م به ردی بناغه یان بو دانا وه و پیشی ده گوترا «قوتابخانه ی شیعری بابان»، ئه م خاسیه تانه ی ئه و قوتابخانه یه ش به سه ر شیعره کانی حاجی تا له کۆیه و له کوردستانی عێراق و ئێران بوو ده سه پاندر، به لام کاتی که چوو ه شاری ئه سته نبوول و بیرو باوه ری کوردا یه تی له لا پهروه رده بوو، ورده ورده ریبازی شیعری گۆپرا و خۆی له بابه تی غه زه ل و دلداری کیشایه وه و که وته سه ر شیعری نه ته وه یی و کۆمه لایه تی دانان و ریبازیکی نوپی گرت ه بهر.

هه ر چه نده ئه و ریبازه ی به رو خساری شیعره کانی هه ر له قالی کۆندا ماوه ته وه، به لام له باره ی ناوه رۆکه وه، جو ره سۆز و بیڕیکی نوئی بوون و حاجی ده سته ی له باسی زولفی دریژ و چاوی به خه وه ه لگرت و که وته سه ر چاره سه ر کردنی مه سه له ی نه ته وایه تی کورد و کۆمه لایه تی میلیله ته که ی.

۱. مه سهوود موحه ممه د «حاجی قادری کۆبی»، ب ۱ به غدا ۱۹۷۳، ل: ۱۰۶.
۲. گیوی موکریانی «دیوانی حاجی قادری کۆبی» چ ۳ هه ولیر: ۱۹۶۹، ل: ۵.

ئەو کارەى حاجیش پڤچکە و پڤبازىكى تازەى لە دنياى شيعرى کوردیدا خوڵقاند، چونکە ئەگەر شيعرى نەتەوەيى لە سەردەمىكى پيش حاجيش سەرى هەلدايى، ئەواوەك شيعرەکانى حاجى پڤنگە يشتوو نەبوون. راستە شاعىرى مەزنى کورد ئەحمەدى خانى (۱۶۵۰-۱۷۰۶) پتر لە سەدەيهەك پيش حاجى لە ئيش و ئازارى نەتەوەى کوردەووە دوووە و دەردەکانى دەست نیشان کردوون و دەستى بۆ دوژمنە گەورەکانى ئەوساى کورد دريژ کردووە، کە پڤم (عوسمانلى) و عەجەم (ئيران) بوون و هەر پڤژە کوردیان بە دەردىک بردووە و ئەم هەلوپستەى «خانى» بوو تە سەرمەشقیك بۆ شيعرى نەتەوەيى دانان لە لای حاجى و هەر وەها شاعىرىكى گەورەى وەکوو سالمى ساحبقران هەرچەندە لە چامە دريژە پڤ سۆزە کەیدا لە سەر شەپرى نيوانى عوسمانلى و کوردە بابانەکان سۆزىكى پڤچۆششى نەتەوەيى کورد دەنوئى، بەلام تەنيا چامەيهەك نەيکردووە بە شاعىرىكى نەتەوەيى و بە شاعىرى غەزەل ناسراوە.

هەرچەندە وەك بۆمان دەركەوت شاعىرى دىكەى کورد پڤچەى پڤبازى شيعرى نەتەوەيان شکاندووە، بەلام هېچ کاميكيان وەکوو حاجى قادر وا بە قوولى و بەرووبەرىكى وا بە دەرتان پەريان بە شيعرى نەتەوەيى کورد نەداوە، هۆى ئەمەش دەگەرپتەووە بۆ ژيانى حاجى لە دەرووبەرىكى بەهات وياتى شارستانيتى وەکوو شارى ئەستەنبوولى سەدەى نۆزدەهەم و سەردەمى شاعىرىتى و هاتنە ناو مەيدانى ئەدەبى کوردى لە گەرمەى پڤنگە يشتنى جوولانەووەى ئازادى خوازى نەتەوايەتى ميللەتان لە ولاتە دراوسىکانى دەولەتى عوسمانلى و کارتيکردنى لە سەر بزوتنەوەى نەتەوەيى کورد.

نووسەر و پەرخنەگرانى ئەدەبى کوردى هەريەكە بە جۆرىك لە حاجى قادرى كۆيى داوان، هەيه دەلێ: «حاجى قادر بە پيشرەوى کاروانى ئەو شاعىرە کوردانە دادەنرى کە پڤنگەى خەبات و تىكۆشانيان بۆ نەتەوەى کورد كيشاوە و شيعريان کردووە بە بەشيكى جودا نەکراوە لە خەباتى گەل و بە چەكوشەكەى «کاوە» بۆ ورد و خاش کردنى دوژمنان»^۱.

حاجى ئەو راستىيەى بۆ ساغ بوو بوو وەك دەردى کوشندەى نەتەوەى کورد دوژمنايەتى و يەك نەگرتنى دەستە و چين و سەرباكي پڤلەکانى گەلەكەيەتى، بۆيە هەردەم «هەستىكى

نہ تہ وایہ تی پیرۆز و خو شہ ویستیہ کی بہ سۆزی بۆ نیشتمان و گہلہ کہی بووہ، ئەو ھەست و خو شہ ویستیہی بوون بہ سەرچاوی ئەم ھەموو شیعەرہ بہرزانی کہ چ ئەوکاتہ و چ ئیستاش بہ چرایہ کی رینگا پروون کەرہوہی نہ تہوہی کورد دادہ نرین و ھەر ئەو ھەست و خو شہ ویستیہی بووہ وای لی کردوہ کہ یەکیہ تی ھەموو پروویہ کی ژبانی میللہ تی کوردی زۆر مەبەس بی». ۱
 ھەر وەك لەم دوو سۆی دێرہ شیعەرہ یدا دەلی:

لە دەشت و دێی ویلا یەت بینە ئە حباب وە کوو شە خسیکی واجید بن لە ھەر باب
 لە مەولا پاکتان با بینە سەر وە لە بۆتان تا بە بان و سەر حەدی پەری
 ھەمووتان بینە یەك دەستوور و نووسین جل و بەرگ و زوبان و پەسم و ئابین ۲

وہ یاخود لە ھەلبەستیکی دیکە یدا چەند بە دلۆسۆزی داوای رینککەوتن و یە کگرتنی رۆلەکانی ھەموو تیرہ و ھۆزەکانی میللہ تی کورد دە کات، تاکوو وەك ھێزیککی گەورہ و کاریگەر بەرامبەر بہ دوژمنانیان بوەستن، ھەر وەك دەلی:

تا رینک نە کەون قەبیلی ئە کراد ھەروا دەبەنە خەرابە ئابادا!
 ئەنواعی میلەل لە گەورہ تا چووک خەملیوہ مەمالیکی وە کوو بووک
 یەك بەرگن و یەك زوبان و یەك پەنگ بی غەیبەت و عەیب و عار و بی دەنگ ۳

نووسەر و پەرخنەگری ئەدەبی کوردیمان بە جۆرئیکی دیکە لە حاجی و شیعەرہ کانیوہ دەدوین و دەلین: «بە سەیر کردنی بەرھەمەکانی حاجی، [حاجی] بە دامەزرینەری قوتابخانە یەکی شیعری کوردی لە ئەدەبی کورددا دەژمیردری، ئەو قوتابخانە یەش پێی دەگوتری قوتابخانە ی «تنویر = روشن کردنەوہ» وە یا خود دەتوانین ئیمە پێی بلین: قوتابخانە ی رۆشنییری. گرنگترین خاسیہ تەکانی ئەم قوتابخانە شیعرییەش نزیک بوونەوہ یەکی یە گجار گەورە یە لە میللەت و دەرپرینی ھیوا و ئاوات و ئازار و داخوایییەکانی بە جۆرئیکی

۱. موحمەدی مەلاکەریم «حاجی قادری کوئی» بەغدا ۱۹۶۰، ل: ۵۰.

۲. مەلا پەرتووفی سەلیم ناغا «دیوانی حاجی قادری کوئی»، دەستنووس، ل: ۲۰۳.

۳. مەلا پەرتووفی سەلیم ناغا «دیوانی حاجی قادری کوئی»، دەستنووس، ل: ۱۵۹.

فراوانتر و گه لئی گه وره تر له شاعیره کانی پیشوو.^۱

هه مان نووسەر و لیکۆلەر له شوئینیکی دیکه ی بابه ته که یدا نووسیویه تی ده لئی: «له بهراورد کردنی حاجی له گه ل شاعیرانی جوولانه وهی «تنظیمات» که نوینره کانیان له ئه ده بی تورکی عوسمانلیدا «شناسی» و «نامیق که مال» و «توفیق ضیاء الدین» و «ضیا پاشا» و «عبدالحق حامد» بوون، له یه کچووئیکی گشتی ده بینین له نیوانی حاجی و ئه و شاعیره تورکه عوسمانلییانه دا، به لام حاجی وه ک شاعیری نه ته وه یه کی نازار دراو و چه وساو ه جیاوازی له دوو شتدا له گه ل ئه و شاعیرانه دا هه یه:

۱. باری مرؤفایه تی له شاعیره کانی حاجی قادردا پتره.

۲. له هه لۆیشتدا شوپشگێرانه تر دیته مه یدانه وه.^۲

حاجی وه ک تیکۆشه ریکی قال بووی ناو بۆته ی خه باتی نه ته وه بی ده بینین «له شاعیره کانیدا وته ی وای گوتوه سوودی میلله تی تیدابن، بۆیه ده توانین بلیین: هه لبه سته کانی شوپشیک بوون له دژی کاره سات و خراپه کاری ناو ژبانی نه ته وه ی کورد و شوپشیک بوون له دژی ئه و شاعیرانه ی هه ر خه ریکی عه شق و دلداری بوون و شوپشیک له دژی داگیرکه ری ولاتی کوردستان و ئه و شیخ و ده رویشانه ی ئایینیان کردبوو به هۆیه ک بۆ هه لخه له تاندنی خه لکه که و سپکردنیان».^۳

ئه و دوژمنه داگیرکه ره ی کوردستانی سه رده می حاجی قادر هه ر هه مان دوژمنی داگیرکه ری سه رده می "ئه حمه دی خانی" ی مامۆستای بووه و له و کاته ی که خانی «رۆم و عه جه م» وه ک دوژمنی گه وره و داگیرکه ری کوردستان داده نی و ده لئی:

ئه ف رۆم و عه جه م بوان هه سارن کرمانج هه می له چار کنارن
هه ر دوو ته ره فا قه بیلی کرمانج بۆ تیری قه زا کرینه ئارمانج^۴

۱. د. ئیحسان فوناد «به ره هه می حاجی قادری کوئی و جینگه ی له ئه ده بی کوردیدا»، کورته ی نامه ی دوکتۆرییه که ی به زمانی رۆوسی، موسکۆ ۱۹۶۶ (خۆی بۆی کردین به کوردی، ک.ش).

۲. هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

۳. د. عزالدین مصطفی رسول «الواقعیة فی الادب الكردي»، بیروت ۱۹۶۶، ص ۷۲.

۴. م. ب. رۆدنکۆ، «مه م و زین» ی ئه حمه دی خانی، موسکۆ ۱۹۶۲، ل: ۳۲.

دہ بینین لہ سہ رده می حاجیش ہر ہمان پڑم و عہ جہم دہ ستیان بہ سہر خاکی ولاتہ کہیدا
گرتووہ و لہ تیوانی خوئیانیان دابہش کردووہ، ہہ روهك لہ دپڑہ شیعریکیدا دہ لئی:

لہ مابہینی «کلاوسور»^۱ و «کلاورہش»^۲ پھیشانین دہ بینہ میسلی گای بہش^۳
حاجی دوا کردنی یہ کگرتنی ہہ موودہ ستہ و چینہ کانی میللت و دہ ستینیشان کردنی
دوژمنی داگیرکری ولاتہ کہی، دپتہ سہر مہرجی دووہ می جوولانہ وہی پزگاری خوازی
نہ تہ وہی، ٹہ ویش مہ سہ لہ ی چہ کہ و لہ گہ لئی جیئی شیعہ کانیدا ٹہ مہ سہ لہ یہ دووبارہ و سی
بارہ دہ کاتہ وہ و جارٹک دلی:

سہ لاجی ٹیوہ ٹیستاکہ «سیلاحہ»

تہ ماعی گہ ورہی، بی «چہک» نہ کہن، نہ ک^۴

وہ یا خود جارٹکی دیکہش لہ ہہ لہ ستیکی تریدا ہمان مہ سہ لہ ی گرنگی چہک دووبارہ
دہ کاتہ وہ و دہ لئی:

بہ شیر و خامہ دہ ولت پایہ دارہ ٹہ من خامہ ہہ یہ و شیر نادیارہ!^۵

حاجی وہك سیاسیہ کی ٹہ پڑم، دہ یہ وئی «خامہ و چہک» بہ یہ کہ وہ لہ خہ باتی نہ تہ وہ ییدا
بہ شداری بکہن، چونکہ بہ تہ نیا «خامہ» ی نووسین ناپتہ ہویہ کی کاریگہری خہ بات و
خہ باتی شوپرشگیریش بہ تہ نیا چہک ناکری ٹہ گہر لہ پال ٹہ و چہ کہ دا خامہ و نووسین و
پڑشنیری و تیگہ یشتنی لہ گہ لدا نہ بی،^۶ ہہر وہك لہ نمونہ یہ کی دیکہیدا ٹہ مہ پروون
دہ کاتہ وہ و دہ لئی:

۱. کلاو سور: مہ بہستی لہ تورکہ عوسمانلیہ کان بوہ.

۲. کلاورہش: مہ بہستی لہ ئیرانیہ قاجاریہ کان بوہ.

۳. عہ بدورپڑہ حمان سہ عید «کومہ لہ شیعری حاجی کوئی»، بہ غدا ۱۹۲۵، ل: ۱۶.

۴. عہ بدورپڑہ حمان سہ عید «کومہ لہ شیعری حاجی کوئی»، بہ غدا ۱۹۲۵، ل: ۱۱.

۵. گیوی موکریانی «دیوانی حاجی قادری کوئی»، ج ۳ ہہ ولیر ۱۹۶۹، ل: ۱۳۰.

۶. کہریم شازہا «سہرہ لڈانی شیعری سیاسی کوردی»، «گؤقاری نووسہری کورد»،
بہ غدا ۱۹۸۲، ل: ۳۱، ژمارہ (۹).

سەیف و قەلەم شەریکن لەم عەسرەدا، درینغا

شیرم قەلەم تراشه و کالانییه قەلەمدان^۱

حاجی لەبارەى خەباتی نەتەوایەتییه وە لەمە زیاتر دەروات و لە دێرە شیعریکی دیکەدا مەسەلەى یەگەرتنی پۆلەکانی نەتەوە و تەگبیرکردن و مشوورگیڕانی بە نەینى و مەسەلەى بوونی چەك دەکات بە بەرنامەى تیکۆشان و دەلێ:

جۆشیک بدەن وە کوو هەنگ تەگبیر بکەن بە بێ دەنگ

ئەسبابی شەرپەیاکەن تۆپ و تەفەنگ و هاوان!^۲

حاجی لە هەنگاوی سێهەمیدا سەرکردەى بەك بۆ ئەو بزوتنەو نەتەوەییەى کورد دەست نیشان دەکات، ئەو کەسەش «یەزدان شیر» بوو کە لە بنەمألەى بەدرخان پاشا بوو، هەر وەك لە قەسیدە پڕ سۆزەکەى «لە پۆما کەوتە بەر چاوم» دا ئەم پراستییه مان بۆ ساغ دەبیته وە کە لە سەرەتای قەسیدە کەدا دەلێ:

لە پۆما کەوتە بەر چاوم کەسیکی هائیم و حەیران

بە هەیهت تینگەیم کوردە، بە شیوەى ئەهلی کوردستان

کە چوومە خدەمتی پرسیم: برادەر خەلقى کام جینگەى؟

لە کام لا هاتووی؟ گریا! گوتی: بابان! گوتم: بابان؟^۳

حاجی قادر دوای دارشتنی سەرەتای قەسیدە پڕ جۆش و خرۆش و سۆزە نەتەوەییەکەى، دەکەوێتە سەر دلدانەوێ کوردە بابانییه کە و بە گوێیدا دەچرینى کە میریکی کورد ماوێ کە جیى پشت پى بەستنی میلەت بى بۆ سەرۆکایەتیی ئەو بزوتنەو پزگاری خوازیهی نەتەوێ کورد و دەلێ:

۱. گیوی موکریانی «دیوانی حاجی قادری کۆبی»، چ ۳ هەولێر ۱۹۶۹، چ ۳، ل: ۴۵.

۲. مەلا رەئوفی سەلیم ناغا «دیوانی حاجی قادری کۆبی»، دەستنووس، ل: ۷۱.

[ئەم بەیتە، وە کوو لە مەولا باسی دەکەین، هەلواسراوە و لەوانەیه کە شیعری حاجی نەبیته و خرایتته نیو دیوانە کە یەو. بۆ ئاگاداری زیاتر سەیری پارچە شیعری (خاکی جزیر و بۆتان) ی

۳. هەمان سەرچاوەی پیشوو. ل: ۵۷.

ئەم دیوانە بکە.]

له پاشی ئه وهه موو گریان و ناله و زاریه پیم گوت:
عهزیزم غم مه خو هینده، له سایه ی رهحمه تی رهحمان
ئه میریک ماوه پاشایه، گوتی: کییه؟ گوتم: شیره!
گوتی: لیره؟ گوتم: لیره! هه تا تاران و هیندستان
به خو ی شیره وه کوو ناوی، له شهردا دوژمن ئه ندازه
ته مایان هه ر به ئه و ماوه جه میعی خاکی کوردستان^۱
هه چی جیگه ی ئومیدمانه و ئه وی دلخوش ده کا ئه مرۆ،
که سی دی له و به ده ر نابیته غه مخوری گه لی کوردان!^۲

گه وره یی حاجی قادر - چ وهك شاعیریکى نه ته وه یی و چ وهك زانایه کی تیگه یشتوو و
رابه ریکى گه له که ی - له وه دا نییه که وه ستایانه دهردی کۆمه لایه تی و پامیاری نه ته وه که ی
ده ست نیشان ده کات، به لکوو گه وره یی حاجی له وه دایه له گه ل دۆزینه وه ی ئه و دهردانه دا
ده رمان و چاره شیان بۆ ده دۆزیته وه، هه روهك له و پیشه کییه دا بینیمان و ساغ بووه وه.

۱. هه مان سه رچاوه ی پيشوول: ۵۰

۲. مه سهوود موحه ممه د «حاجی قادری کۆبی»، ب ۳، به غدا ۱۹۷۶، ل: ۳۶۹.

خوینہری بہ ریز! بویہ ٹیمہ تہ نیا کہ وتینہ سہر لیکۆلینہ وہی شیعہ نہ تہ وہ بیہ کانی حاجی، چونکہ ہرچہ نندہ ہندئ نمونہی بہ ہیژ و سہرکہ وتووی لہ شیعری غہ زہل و وہ سفیشدا ہہ بی، بہ لام بہ تی کپرای ہی ہر بہ شاعیر یکی نہ تہ وہ بی ناسراوہ و کہ لہ ئدہ بی کوردیدا ناوی شیعری نہ تہ وہ بی دئ، ئہوا خہ لکہ کہ گورج حاجی قادر و ئہ حمہ دی خانیاں دیتہ وہ یاد. نہ شمان ویست پتر بہ دوا ی شیعہ کانی بکہ وین و نمونہی تریان لی بینینہ وہ، چونکہ مہ بہستی سہرہ کیمان لہ م کارہ ئدہ بیہ ماندا زیاتر ساغ کردنہ وہی شیعہ کانی و تۆزینہ وہی دیوانہ کہی حاجیہ، نہ ک لیکۆلینہ وہی زۆر بہر بلاو لہ سہر ژیاں و شیعہ و شاعیر بیہ تی چونکہ ہندئ نووسہر و لیکۆلہری خامہ بہ ہیژمان بہر لہ ٹیمہ زۆر بہ فراوانی لہ ولایہ نانہ یان کۆلیوہ تہ وہ و مافی رہوا ی خو یان پی داوہ.

کہریم مستہ فا شاہزا

سہر دار حمید میران

۱۹۸۴/۵/۱۴

هېمان سەرچاوهى دەقه كان:

- ر. ك: جه مال خه زنه دار «پۆژى كورد» بلاو كردنه وه و پيشه كى و له سهر نووسين، به غدا: ۱۹۸۱.
- ت. ر: د. كه مال مه زهر ئه حمه د «تيگه يشتنى راستى و شوينى له رۆژنامه نووسى كورديدا»، به غدا: ۱۹۷۸.
- ع. س: عه بدورپه حمان سه عيد «كۆمه له شيعرى حاجى قادرى كۆبى»، به غدا: ۱۹۲۵.
- گ. م: گيوى موكرىانى «ديوانى حاجى قادرى كۆبى»، چ ۳، هه ولير ۱۹۶۹.
- م. ر. س: مه لا په ئووفى سه ليم ئاغا «ديوانى حاجى قادرى كۆبى»، ده ستنوس.
- م. م: مه سهوود موحه ممه د «حاجى قادرى كۆبى»، ب ۱، به غدا ۱۹۷۳، ب ۲، ۱۹۷۴، ب ۳، ۱۹۷۶.
- ر: كوردستان: گۆفارى پۆژى كوردستان، ژماره (۱) سالى (۲) به غدا ۱۹۷۲.
- ع. م. ن: عه بدولمه جيد نووره ددين جه لى زاده، هه ندى له شيعره كانى حاجى قادرى كۆبى، ده ستنوس.
- م. ع. ق: ده قه كانى موحه ممه د عه لى قه رداغى له گۆفارى به يانى ژماره (۵۳) و (۵۵) و (۶۶) و نووسه رى كوردى ژماره (۶) خولى دووه م.

خوینہری بہر پڑ! لہ ساغکردنہ وہی دہ قی شیعہ کانی حاجیدا زمانی ئەدەبی کوردی سەدەئە نۆزدەھە ممان رەچاوە کردووہ، ئەو زمانەئە کە «نالی» بەردی بناغەئە بۆ دانا و قوتابخانەئە کە شیعری لہ سەر بنچینەئە ئەو زمانە داناو «سالام و کوردی» یش بە شدارییان لہ گەلدا کرد و گەلئە شاعیری دەرە وہی مەلەبەندی «بابان» پەپەرەئە ئەو قوتابخانەئە کرد و حاجی کویش یە کێک بوو لہو شاعیرانە. زمانی شیعری ئەو ساییان پەر بوو لہ وشەئە بینگانە و وەکوو ئیستا پوخت نە کرابوو جا ئە گەر لہ ناو شیعەرە کانیدا چاوت بە وشەئە ئاوەھا کەوت ئەوہ لہ بەر رەچاوە کردنی ئەو زمانە ئەدەبیەئە سەدەئە رابوردووہ وا حاجی وای گوتووہ.

پیتی ئه لف

(I)

گوتم به بهختی خه والوو

گوتم به بهختی خه والوو: بهسه ئه تو بی و خودا
 له خه وه لهسته زه مانی بجینه وه ئه ولا^۱
 گورپی به هاریه، ئیستیکه شاخ و داخای ولات
 پیره له لاله و نه سرین و نه رگسی شه هلا^۲
 له گرمه گرمی سه حاب و له هاژه یی باران
 چیا یه پیره له ههرا و نواله پیره له سه دا^۳
 پیره له سه یل و له گولاو و کانی رووی زه مین
 پیره له بهرق و بریقه ی بروسکه جه ووی سه ما
 شکوفه دره می، شاباشی بایی وه عده ده کا
 له شهوقی مه قده می خه ملیوه داروبه ردی چیا^۴
 پیاله یی زه پری نه رگس له سه رکه فی سیمین
 پیره له شه بنمی وهك دورپر و لوئلوئی لالا^۵

۱. له هه ندی ده قدا «وتم» نووسراوه. له سه ره دهقی ده ستنووسی «م. پ. س» «گوتم» مان نووسی. له دهقی «گ. م» دا له جیاتی «بهسه» وشه ی «وه ره» هاتووه.
۲. گورپه: هه رهت، گه رمه، کات. نه رگسی شه هلا: نه رگسی کال.
۳. له هه ندی ده قدا «نه وال» نوال یا نه واله: زه وییه کی به رزی و نزمی هه بی. (بیروانه فرههنگی خال، ل: ۶۱۴).
۴. شکوفه: خونچه ی گول. مه قده م: مقدم، هاتن. خه ملیوه: رازاوه ته وه.
۵. سیمین: زیوین. له دهقی «گ. م» دا «شه ونم» نووسراوه. لوئلوئی لالا: نایابترین جووری مروارییه. له دهقی «ع. س» دا «لوئلوئی لاله» هاتووه.

گۈلېش بە پەنجەيى فەيرووزە جامى ياقووتى
 لە بۆ نىسارى موھەببىيە پەر لە زەرپرى تەلا^۱
 لە شادى وەك سەفى شايى لە كىيۆ و كەژ ئە زھار
 ھەژا بە خەلەتتى گۈلگۈون و كەوتە پەقس و سەما^۲
 چەمەن لە لالە مىسالى خەتتى روخى دولبەر
 سىياھ چادرى لى بۆتە خالى سەرگۈنا
 لە كىن بەنەوشە و خاۋ و ھەلال و بەبىوونى
 ھەلالى پىستەيى خاۋە غەبىر و موشكى خەتا^۳
 چىيا لە تەۋقەسەرى دارزاۋە تاكەمەرى
 چوزولفى سونبولى دەرھەم، چوپەرچەمى بەرەزا^۴
 بە جۆشى ئاگرى گۈلنارى كانى ھەل دەقولى
 مىسالى دىدەيى وامىق لە ھەسرەتتى عەزرا^۵

۱. فەيرووزە: پىرۆزە، رەنگ بەوز، ياخود رەنگ شىن. [مەبەست لە پەنجەيى فەيرووزە: ساق و تەنەي گۈلە كە سەرى گۈلە كەي كە وەك جامى شەراب سوور و ياقووتىيە، لەسەر دەستى گرتوۋە و پىشكەشى دەكا]. نىسار: پەخش كىردن، بلاۋ كىردنەۋە. موھەببىيە: ئامادەيە. تەلا = «تلا»: وشەيە كى فارسييە بە ماناي زىر (ئالتۇون) دى.
۲. ئەزھار: كۆكراۋەي «زھەر» بە ماناي گۈل دى. لە دەقى «ع. س» و «گ. م» دا لە جىياتى «ئازھار» وشەي «إظهار» نووسراۋە. لە دەقى «ع. س» دا «ھوژا» ھاتوۋە، لە «گ. م» ىشدا «ھوزار» ھاتوۋە. خەلەتتى گۈلگۈون: خەلاتتى گۈل رەنگ.
۳. [خاۋ و ھەلالە و بەبىوون: سى جۆرە گۈلى بۇنخۇشنى]. موشكى خەتا: جۆرە مىسكىكى نايابە، خەتا: ناۋچەيە كە لە توركىستانى چىنى كە بە مىشك بە ناۋبانگە.
۴. چو: ۋە كوو چەشنى. سونبول: جۆرە گۈلىكە، سونبولى دەرھەم: سونبولى بە يەكچو. بەرەزا: جۆرە گۈلە، بارپزە.
۵. گۈلنار: گۈلى زپە ھەنارە، رەنگىكى سوورى ئاگرىنى ھەيە. وامىق و عەزرا: دوو عاشق بوون ۋە كوو «مەم و زىن» و «شىرىن و فەرھاد».

قهلاتی زیوی پوخواوه ههرهس به توپی نهسیم
 سوپاهی لاله و گول، چادری له جی هه لدا^۱
 له گوله شینی که قاز و مراوی دین و ده چن
 نهزیری ماه و ستارهن له قولزوومی مینا^۲
 شنهی نهسیمه سه دای ئاوی سافی سه رقه لبه ز
 به ورشه ورشی گیا شهنگه بی بووه شهیدا^۳
 خرینگ و هوپی قولینگ و قه تاری سی له سهران
 دهییت و که و ده فریت و شه هین چریکه ده کا
 له پیره پیر و له سمکولی پیره گاکوی
 ده لرزی گای زه مین و ده ترسی گای سه ما^۴
 له دهنگ و دووکه لی شینی تفهنگی نیچیره وان
 میسالی سونولی زولفی که تیک بجی به سه با^۵

۱. ههرهس: په له به فریکی زورگه ورهیه به قه د چیاوه برمیته خواره وه.
۲. له هه ندی ده قدا «گومه شین» هاتووه، [موحه ممدی مه لاکه ریم نه لی: گومه شین باشته، تا ئامازه بیته به دی «گومه شین»؛ چونکه حاجی له دووره ولات دایه و چه ز ده کا به شیوهی تهوریه به ناوی شوینه کانی لای شاره که ی ئامازه بکات - هه نگاوی تر: ۴۰]. قولزوومی مینا: ئاسمانی مینایی، [ئاسمانی شین].
۳. قه لبه ز: تافگهی ئاو. [ورشه ورش: بریقه و ترووسکه]. شهیدا: عاشق، شیت.
۴. [پیره پیر: دهنگی گا. سمکول: سم و پیر به زه ویدا کوتانی ئازه ل]. گای زه مین: ئه وگا ئه فسانه بییهی که ده لین گوئی زه وی له سه ر پشتی وه ستاوه. گای سه ما: «برج الثور»، که لروی گا.
۵. له ده قه کانی «ع. س» و «گ. م» دا نووسراوه «له بیست و دووکه لی» به لام ئه م ده قه مان له ده ستنوسه که ی «ع. م. ن» وه رگرت و تو مارمان کرد. [موحه ممدی مه لاکه ریم، دوی

چىيايه شىخ و كهواى سهوزه، مېزه رى به فره
 سيواكى چووزره پړيوسه، ته يله سانى گه لا^۱
 چه من له لاله و په يحان و نه سته رهن ئيمپرو
 سويپهر و سوبح و شهوه و ئافتابى وهختى زوحا^۲
 چنار و عرعره ده فزه ن هه زاره نه غمه سه راي
 گياشى زاكيره ته سيحى شه بنمى له ملا^۳
 له ژوورى ميگه لى هوره، له ژپرى ميگه لى مهر
 شه بيهى گولشه نى خه زرايه، تووده يى غه برا^۴
 له كيوو كه ژ كه سه ر ئيواره دپته وه مالات
 له دهورى چادري ساحيبي مه وجى دا، وه ستا^۵

تېگيرائىكى زور له گه ل كاك عه بدورپه زاق بيماردا، ده گاته ئه و قه ناعه ته كه «له بستوو» - كه به
 ماناى ته پۆلكه يه - دروسته، نه ك «له دهنگ و» هه روه كوو چو ن له ده ستنووسه كانى لاي خويدا
 وه ها هاتووه. هه روه ها ده لى: ده بى وشه ي «زولفى كه» به سه ر يه كه وه (زولفيكه) بنووسريت،
 چونكه ماناى شيعره كه ئاوه ايه: دووكه لى شينى تفه نكى نيچيره وان كه له بستوو ئه چى به
 ئاسمانا، وه ك سونبولى زولفيك وايه باى سه با تىكى دابى. - هه نگاويكى تر: ۵۳، ۵۴.]

۱. ته يله سان: جبهى سه وز. ۲. سويپهر: ئاسمان. [زوحا = ضحى].

۳. [هه زار: بولبول] نه غمه سه را: گورانى بيژ. له ده قى «گ. م»، «شه ونم» ي ئه م سه رده مه ي
 ئىستا نووسراوه.

۴. [خه زرا = خضراء: سه وز. ميگه ل: پان، گه له]. تووده ي غه برا: گرد پۆلكه ي بۆر، يا خود
 عه ردى بۆر.

۵. [مالات: مهر و مالات]. ده قى ئه م نيوه دپره مان له سه ر باسيكى ماموستا مه سه وود
 موحه ممه د، له گوفارى «كاروان» ي ژماره «۷» ي سالى ۱۹۸۳ د، راست كرده وه. له ده قى «گ.
 م» دا نووسراوه: «مه وجى دا وىستا».

له حيله حیلی که حیّل و له باره بارې مه پان
 له دهنګی قوره یی گاجووت و بوړه یی مانگا^۱
 له گورګه لوور و چه په یی سه گ، له قاره قاری بز
 له عه کسی دهنګی دوباره یی که دپته وه له چیا^۲
 له ئوچه ئوچه یی گاوان و قیره قیری شوان
 له بگره بهره یی کابان ده بیته حشر و حه لا^۳
 مه لایکه یی سه ری تاق و ره و اقی مینایی
 ده بیته جونوش و له رزین، ده که ونه حه وله وه لا^۴
 که هه لکرا شه وی ئاگر له کوللی ره شماله ک
 خجل ده بن له زه وایایی خه یمه یی والا^۵
 عوتارید و زوحه ل و ئافتاب و ماهی ته مام
 خولاسه، سابیت و سه ییاره تا ده گاته سوها^۶

۱. که حیّل: ئه سپی په سه ن.

۲. [وشه ی «دوباره» ده بوا به وای جووت (دوباره) بنووسرایه، به لام له بهر کیشی شیعه که به یه ک و او نووسیمان. (هه نګاوئکی تر).]

۳. [کابان: خاتون، که بیانوی مال. حه شروحه لا: زله و قهره بالغی، حه شره لا].

۴. مه به ست له «ره و اقی مینایی» ئاسمانه. له هه ندی ده قدا «ره قس و سه ما» هاتوه. [حه وله وه لا: گوئی لا حول و لاقوه الا بالله. ئه م رسته یه له کاتی سه سوورماندا ده گوئی].

۵. خجل ده بن: شه رمه زار ده بن. خه یمه یی والا: خه یمه یی بهرز و بلند، که مه به ستی ئاسمانه. [زه وایا: کوئی «زاویه» یه به مانای گوشه و سووچه].

۶. عوتارید و زوحه ل: دوو ئه ستیره ن له کومه له ی خور. ئافتاب: پوژ، هه تاو. ماهی ته مام: مانگی ته و او مانگی پر. سوها: ئه ستیره یه کی کزه له کومه له ئه ستیره ی حه وته وانه دا.

سہبا! دہزانی ژیانم له دووریان مہرگه؟!
 دہسا وەرہ به کزہی خوٚت خجل بکہ عیسا^۱
 ئەگەر منم، ئە فیراقیان کزەم له جەرگهوه دئ
 ئەگەر دلە، وەکوو جەرگم دەلئی ئەوا سووتا
 له پاشی ئەم ھەموو داستانە بەختی خواب ئالوود
 میسالی ئەژدەری نوستوو بە رق له خەو ھەستا^۲
 جەوابی دامەوہ ئەمما جەوابەکی وا پەرە
 نەما مەجالێ مەقال و موباحەسە لەم لا^۳
 گوتی: ھەتا کوو خەزان و بەھار و زستانە
 مەداری عەیشی مەوالیدی عالەمی غەبرا^۴
 بەھاری وا ھەموو سالیکی دیتەوہ ئەمما
 ئەوانی دەچنە دیاری مەمالیکی عوقبا^۵

۱. کزە: کزەیی با، شنەیی با. [واتە: ئەی بادی سەبا تۆ وەرە من زیندوو کەرەوہ وەکوو چۆن
 حەزرەتی عیسا فووی لە مردوو دەکرد زیندوو ئەبوونەوہ].
۲. خواب ئالوود: فارسییە بە مانای خەوالوو دئ. ئەژدەر: ئەژدەھا، عەزیا.
۳. [موحەممەد مەلا کەریم لای وایە کە «لەم لا» ھەلەییە و دروستە کە «لیمە لا = لِمَ لا» یە کە
 دوو ئامرازێ زمانی عەرەبێن (لیمە = لِمَ) واتە: بۆچی، (لا) بە مانا نای نەفیە، سەرچەم واتە
 (بۆچی نە) یە کە لە وتووێژدا زۆر دووبات ئەبێتەوہ].
۴. [مەداری عەیش: چەرخی ژیان. مەوالیدی عالەمی غەبرا: سک و زا و بەرە و بەرچەیی ئەم
 دونیا تۆزاوییە].
۵. ئەم نیوہ دێرەمان لە سەر باسیکی مامۆستا مەسعوود موحەممەد لە گوٚقاری «کاروان»
 ژمارە (۷) ی سالی ۱۹۸۳ دا پراست کردەوہ. لە دەقی «ع. س» و «گ. م» دا، «ئەمانە دەچنەوہ»
 ھاتووە. عوقبا: رۆژی قیامەت.

یہ کیکی نایہ تہ وہ، چوونیان ہر ٲو چوونہ
 لہ شیخ و عالیم و جاہیل، لہ پادشاہ و گہ دا
 مہ کانہ، شہوقی بہ عیلاتہ، پہ شمہ کونہ ہوار
 حہ یاتہ، زہوقی بہ ٲہ حبابی، بایہ تاب و ہہوا^۱
 رہ فیقی کونہ نہ ماون، جوانہ کان پیرن
 بہ شق دہرؤن و لہ داری دیارہ شہ ققی عہسا^۲
 لہ دووسہ دی یہ کہ کی زہ حمہ تہ بناسییہ وہ
 مہ گہر بہ ناو و نشان و بہ خزم و باب و برا^۳
 کہ بیی و بچیہ وہ ئیستا «کائہ» دیسان
 سہ فہر دہ کہ ی لہ وہ تہن دہ چچیہ شاری جابولقا^۴
 خولاسہ یی قسہ ئیستیکہ مہ سلہ حہ تہ مہ یہ
 بلیی بہ وہ جہی نہ سیحہ ت، بہ کاغز و ئینشا^۵
 ٲہ مان! کورانی رہ فیق و برادہ رانی ولات
 بہ ئیوہ ہر کہ گہ یی ٲہم کہ لامی بی سہروپا

۱. [عیلات: کوی عیل، خیلی کؤچہری کہ گہرمیان و کوستان دہ کہن]. پہ شمہ، پہ شم: ہیچ، بی کہ لک. ٲہم دپڑہ شیعرہ شمان لہ سہر دہ قی «کاروان» ی ژمارہ «۷» راست کردہ وہ.
۲. جوانہ کان: جاحیلہ کان، گہنجہ کان، لاوہ کان. لہ دہ قی «گ. م.» دا نووسراوہ «لہ دووری دیارہ شق و عہسا».
۳. [یہ کہ کی: یہ کیکی].
۴. [کائہ: وشہ یہ کی عہرہ بییہ کہ بؤ چواندن بہ کار دیت، واتہ: وہ کوو ٲوہ وایہ]. ٲہم نیوہ بہ یتہ لہ ہہ ندی دہ قدا بہم جؤرہ یہ: «گہر بیی و بچیہ وہ ئیستا کہ بؤ وہ تہن دیسان». جابولقا: شارنکہ ناوی ہہ یہ و خوی نییہ. بؤ یہ کہم جار لہ داستانہ کانی ہہ زار و یہ ک شہودا ناوی ہاتوہ.
۵. موحممہ دی مہ لا کہ ریم لای وایہ - وہ ک چؤن لہ دہ ستنووسہ کانیشدا ہہ یہ - وشہ ی «ٲوہ یہ» لہ نیوہ بہ یتی یہ کہ مدا دروستہ لہ جیاتی «ٲہ مہ یہ»، چونکہ شوٲنہ کہ جیی ٲامازہ ی نادیارہ.

له پاش ٺهوهی که تهسحیه و موتاله‌عی بکری
 به یادی من له بهری کهن له روویی میهر و وه‌فا^۱
 هه‌تا له خیتته‌یی بیگانه فه‌خری پیوه بکه‌م
 له به‌ینی زومره‌یی ٺه‌حیا و مه‌جمه‌عی مه‌وتا^۲
 ونی مه‌که‌ن وه‌کوو ٺاساری «نالی» و «کوردی»
 له سه‌هوی دیده بیوشن، گوزهر بکه‌ن له خه‌تا^۳
 نییه له مومکینی ٺیمکان خه‌تا و سه‌هوی نه‌بی
 به‌غیری خواجه‌یی دیوانی «عَلَمَ الْأَسْمَاءِ»^۴
 ٺه‌وی حه‌سوود و جه‌هوولن، له‌ٺیم و ره‌خنه‌گرن
 له‌عیب و ره‌خنه‌یی عالیم به‌ری ده‌بن ٺوده‌با^۵
 ٺه‌مانه زاده‌یی ٺه‌فکار و خو‌شه‌ویستی منن
 ٺه‌گهر قه‌بیح و که‌ریهن، ٺه‌گهر شهل و ٺه‌عما^۶

۱. ته‌سحیه: «ته‌صحیح»، راست کردنه‌وه. میهر و وه‌فا: خو‌شه‌ویستی و وه‌فاداری.
۲. [خیتته = خیططه]. خیتته‌یی بیگانه: یا خو‌تته‌یی بیگانه، مانای خاکی بیگانه‌یه. زومره‌یی ٺه‌حیا: کۆمه‌لی زیندوان. [مه‌جمه‌عی مه‌وتا: جیی کۆبوونه‌وه‌ی مردوان].
۳. دیده بیوشن: چاو بیوشن، له ده‌قی «گ. م» دا «چاوئ بیوشن» هاتووه. گوزهر بکه‌ن له خه‌تا: به‌سه‌ر خه‌تاکانی تیپه‌رن، چاو له خه‌تاکانی بیوشن.
۴. [لام وایه نیوه به‌یتی یه‌که‌م ٺاوه‌ها راستتر بیئت: «نییه له مومکین، ٺیمکانی خه‌تا و سه‌هوی نه‌بی»، واته: «یی» یه‌که‌له باتی ٺه‌وه بلکیترت به مومکینه‌وه بنووسیترت به ٺیمکانه‌وه، چونکه مانای نیوه به‌یته‌که ٺاوه‌هایه: له ٺیو مومکینا‌ندا ٺیمکانی نییه هه‌له و سه‌هوی نه‌بی. به‌م شیوه نیوه به‌یته‌که هه‌م له باری ماناوه و هه‌م له باری کیشه‌وه له‌بارتره. مومکین: زاراوه‌یه‌کی عیلمی که‌لامه به‌رانبره‌ به «واجب» ه. مه‌به‌ستی له «خواجه‌یی دیوانی عَلَمَ الْأَسْمَاءِ»: خودایه. ٺیشاره‌ته بۆ ٺایه‌تی «وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا» به‌قه‌ره: ۳۱.
۵. جه‌هوول: نه‌زان. [له‌ٺیم: رژد، چرووک]. له ده‌قی «گ. م» دا نووسراوه: «عالم».
۶. قه‌بیح و که‌ریهن: ناشرین و ره‌زاقورس. ٺه‌عما: «الاعمی»، کوپر و نایینا.

میسالی فہرخہ یی «ژیشک» کہ پیی دہ لئی دایکی:
 ئیلاھی! قاقومہ یا خہز، سہ موورہ یا دیبا؟!^۱
 شہ بیہی جو لہ کہ رازی نہ بیی بہ سہ ردپی خوئی
 مہ لئین فہ ساحہ تی کوردی بہ فارسی ناگا^۲
 بہ لاغہ تیکی ہہ یہ، ہیچ زوبانی نایگاتی
 لہ بیی تہ عہ سسوبی کوردانہ بیی رہ واج و بہا^۳
 کہ خوئی تی نہ گہ بیینی، لہ نیکتہ کانی نہ گہ ی
 دہ لئی ہہ موو ہہ زہ یانہ خودا بہ لای لی دا!^۴
 بہ لام ئەوانی کہ سہ پررافی زیپر و زیوی قسہن
 بہ شہ رہ وایسی دہ زانن، چ سککہ یہ کہ رہ وا^۵
 چ حکمہ تیکہ کہ ئاساری کوردہ ناموسی
 نہ کیمیایہ، نہ عہ نقا، لہ بہینی ئیمہ نہ ما^۶

۱. [فہرخ: بیچوو، بہ چک. ژیشک: ژہ ژوو، گیان لہ بہ ریکہ درکاوی]. لہ دہ قی «گ. م» دا لہ جیاتی ژیشک «ژووشک» ہاتوہ. خہز: ئەمەش گیانہ وەرئیکی وەک سمۆرہ یہ، کہ وئیکی نەرمی ئاورئشمینی ہہ یہ. قاقوم: قاقم جو رہ گیانہ وەرئیکہ لہ سمۆرہ دہ چئی و کہ وئیکی نەرمی ہہ یہ. دیبا: جو رہ قوماشیکی رہ نگا وەرنگی ئاورئشمینہ.
۲. سہ ردپ: جل و بہرگی چنراوی دہ سکر دی جو لآ. [جو لہ کہ: ئەوہ ی ئیشی جو لایسی دہ کا، واتہ: شال و بہر مال دوور. مامۆستا ہہ ژار لہ ہہ نبانہ بو رینہ دا لہ سہر و شہ ی «سہ ردپ» ئەم بہ یتہ ی بہم شیوہ ہینا و تہ وہ: «وہ کوو جو لاییی کہ رازی... ہتد»].
۳. بہا: نرخ، قیمہ ت. ۴. ہہ زیان: «ہذیان» ہور پتہ.
۵. [شہ رہ وا: دوو مانا دہ بہ خشی، یہ کہ م: بہ شایانی پادشایانی دہ زانن؛ دووہ م: بہ «شہ رہ وا» ی ئەزانن کہ ناوی دراویکی میرنشینی کورد بووہ لہ ناوچہ ی بۆتان. -ہہ نگا وئ تر: ۱.۵]. رہ وا: حەلال، حەق.
۶. عہ نقا: جو رہ بالئندہ بہ کی خہ یالیہ، ناوی ہہ یہ و رہ نگی نیہ. [مہ بہ سستی ئەوہ یہ بلئی: خوئ ئاساری کوردی کیمیا و عہ نقا نین، کہ دوو شتی نایابن، ئە ی بۆچی لہ بہین چوون؟!].

ئىلاھى نەيخە يە بەر چەنگى مەندە بوورى لە ئىم
نقوودى «حاجى» كە نەيدىوۈ خوسرەو و دارا^۱
ئومىدى وايە نەسىبى كەرىمە كى وابى^۲
بە خىرى داىكى و بابى لە رېئى خودا بىبا^۳
گەلى قسەم لە دلا بوو حىكايە تم مابوو
كەچى لە بەختى كەچم خامە نووكى لېرە شكا

(۲)

ئەوۈ شاھەنشەھە

ئەوۈ شاھەنشەھە بوۈ عەبد و پاشا
موعللەق خەيمەيى ئەفلاكى ھەلدا^۳
ئەتۆ مەسنووعى، چىتداوۈ لە سانىع؟
لە زانىنى ئەوۈ نادانە دانا

۱. مەندە بوور: وشە يە كى فارسىيە بە ماناى بەدبەختى غەمگىن دى. نقوودى حاجى: ھەرچەندە بە ماناى پارە كانى حاجى دى، بەلام لېرەدا مەبەستى شىعرە كانى تى، لە رووى بەھادارىيەو شوبھاندوويە بە پارە.
۲. ئەم نىوۈ دېرە شىعرە لە دەقى «گ. م» دا بەم جۆرە ھاتوۈ: «ئەمىن بە وايە نەسىب و گەر يە كى وابى». لە دەقى «گ. م» دا لە جياتى «لە رېئى خودا»، «لە رېئى خىرا» ھاتوۈ. لە دەقى «م. پ. س.» و «ع. س» دا «بىدا» ھاتوۈ، بەلام ئىمە دەقى «گ. م» مان لا پەسند بوو «بىبا» مان نووسى.
۳. [موعللەق: ھەلواسراو، دالۆسكە. خەيمە: تاول، رەشمال و چادر. ئەفلاك: كۆي فەلەكە واتە: ئاسمان. واتە: بەبى ئەستوون و كۆلەكە چادرى ئاسمانى ھەلداوۈ.]

موعه مایه جیہان ئیسمی موعه ماما
 مه کانی ئیسمه نه ک جیگه ی موسه ماما^۱
 به بی دینی جه مالی بی قه رینی
 خه لایق سه ر به سه ر ئیمانی هیئا!^۲
 به با زولفی که له رزی تا به تا بوو،
 له گه ل له رز و له گه ل تا بوونه هه متا^۳
 موتالای دهوری زولفهینی موسه لسه ل
 ته وه ندهم کردووه لییم بو به سه ودا^۴
 له دهوری دورپی دندانی به قیمه ت
 ددانی که ندووه لوولوویسی لالا^۵

۱. موعه ماما «معنی»: لوغه ز، ته و قسه ی مانای نادیاره، [مه ته لۆك]. له دهقی «گ. م» دا نووسراوه: «جیگه ی موعه ماما»، به لام ئیمه به پیی دهقی «م. پ. س» و مانا که ی، کردمان به «موسه ماما».
۲. دینی: به مانای دیتنی دئ. بو کیشی شیعه که به م جووره هاتووه و له دهقی «م. پ. س» دا نووسراوه «دیتنی» و کیشه که ی تیکداوه. بی قهرین: بی هاوتا.
۳. [تا]: له نیوه به یتتی دووه مدا به مانای یاوه، واته له رز و تا].
۴. [موتالای]: موتاله عه، خویندنه وه. زولفهین: زولف + ین که نیشانه ی جووته (ته سنیه) له عهرییدا به مانای دوو تال مووه، وادیاره کنایه بی ت له دوو پرشته ی «عله و معلول» که به شیوه ی زنجیر، (موسه لسه ل) دهروا تا له نه نجامدا ته بریت و خودای پی سابت ده کری. سه ودا: عه شق، ته وین. موحه ممه دی مه لاکه ریم ته لی: «هه رچه ند ده سخه تیکم بو پالپشتی قسه که م نه دوژییه وه، به لام لام وایه «لییم بوته سه ودا» راستره». هه نگاوی تر: ۱۵۹].
۵. دندان: ددان، دان. له دهقی «م. پ. س» دا دوندان هاتووه. وه له دهقی «گ. م» دا نووسراوه: «لوولووی لالا» به لام ئیمه له سه ر دهقی «م. پ. س» وه کوو ناو هه لبه سته که مان نووسی چونکه راستره. [لوولووی لالا: مرواری ترووسکه دار و به ورشه].

له لای من په شمه ئەم زه خمه هه تاکه ی
به زایع ناچى ئەم سه بره له لای خوا^۱
زه مانى حاله «حاجى» حاسلى تو
ده بیته دوینى ئەمرو، میسلى فهدا^۲

(۳)

به سته یی زولفى نیگار یکم

به سته یی زولفى نیگار یکم په سەن بازى ده كا
سه فقى موژگانى له تابوورى سوپای غازى ده كا^۳
سامیری گۆساله یه، توپرەى كه تەرپاری ده كا
ساحیری ئەسلى هه یه غەمزەى كه غەممازی ده كا^۴

۱. هەرچه نده وشەى «هه تاکه ی» هیچ واتایه کی گونجاو به یی شوینه که ی نادا به ده سته وه، به لام له هیچ سه رچاوه یه کیش وشه یه کی راسترمان نه دۆزییه وه.
۲. فهدا: وشه یه کی فارسییه به مانای سبه ی، سبه ینى دى.
۳. له ده قى «گ.م» دا له جياتى «سه فقى موژگان»، «تییى موژگانى» هاتوو. [په سەن باز: ته نافیاز، ئەو که سه ی به سه ر ته نافدا ده روا و یاری به په ت ده کات. سه فقى موژگان: ریزی برژانگ و مژۆل. تابوور: ریز و سه ف. غازى: شه رکه ر].
۴. سامیری: ناوی سیحربازى کی سه رده مى حه زره تی موسایه. گۆساله: گۆلك. مه به سته ی له و گۆلكه یه كه سامیری له زېرى دروست كرده بو داواى له موساییه كان كرد بیه رستن. [تورپه: پرچی شوپره وه بوو به سه ر ناوچاواندا. تەرپار: تەرده ست، ئەو که سه ی که به ده ستورده له سیحردا، مه به ست ئەوه یه که له دل بردنا ده ستیکى بالای هه یه. غەمزە: لار و له نجه، ناز و کرشمه.]

ههروه کوو عیسا له سه ر به حری ههوا که وته سه ما
 هه رچی مووسایی نه بی چۆن نه فیی ئیعجازی ده کا^۱
 من فه قییم و غه یری سپاره م له باخه لدا نییه
 ئه و که سه ی ساحیب قرانه ئیددعای غازی ده کا^۲
 ساغی له م پریگایه دا کاری له دین چی؟ سادیه
 هه ر که سیکی عاشیقه ئه لبه تته ئه نبازی ده کا^۳
 دل که ده ربه ندی حه یا و نه نگ و نام و عارییه
 ئه و قسووری کردووه دی ئاره زووی نازی ده کا^۴
 سه یری له و ته ننازییه قازی به موفتی ناکری،
 سو فی ئیمانی ده دا «حاجی» به گیان رازی ده کا^۵

۱. له ده قی «گ. م» دا به م جوۆره هاتووه: «هه رچی مووسا نه بی». دیسان له هه مان ده قدا ئه مه ش به م جوۆره هاتووه: «نه فسی ئیعجازی ده کا».
 ۲. غازی و قران دوو جوۆره پاره ی کۆزن. [سپاره: سی تیکه، به شیك یان جزمیک له قورئان].
 ۳. ئه نبازی: دوستانه تی، هاوکاری.
 ۴. [قسوور = قسوور: که مکاری، کوۆتایی کردن له کاردا].
 ۵. ته ننازی «طناز» ی: وشه یه کی عه ره بییه به مانای سوخریه ت و گالته جاری دئ.
- [به بوچوونی موحه ممه دی مه لاکه ریم «مفتی» دروسته نه ک «موفتی»، چونکه لیره دا مه به ست مفت و خوۆراییی بوونه، نه فتوادهر. حاجی، به گویره ی پینووسی کۆن «مفتی» له پوآله تدا له به رانه بر «قاضی» داناوه که ویستوو یه تی هه م مانای مفت و خوۆراییی بی و هه م مانای موفتی. -هه نگاوئ تر: ۱.۶۱.]

(۴)

تالہ مکتبہ نو مہم دی

تالہ مکتبہ نو مہم دی مہشقی ٹلف و بی دہ کا
 چاوه کہم بوویته دویت و گریہ سورخی تیدہ کا^۱
 لئی مہ پرسہ مہ سئلہ ی نوقته ی دہم و مووی کہ مہر
 مووشکافہ، بووعلی باسی پیری و جین چئی دہ کا^۲
 ئەم ھەموو دنیاہ خاسسی حوکمی دوو دیوانہ یہ
 من لە شارم غایہ تی مہ جنون ھەوای لادی دہ کا
 قەسری عومرم داتہ پی داری لە سەر بەردی نہ ما
 بانیی توولی ئەمەل ئیستیکہ دەستی پی دہ کا^۳
 خواجہ خوئی پیرہ، وە جاغی کوپرہ، مالی بی حساب
 پیم بلین - ئیشکالمہ - : ئەم کۆششہ ی بوکی دہ کا؟

۱. سورخ: سوور، مہرہ کہ بی سوور، کہ مہ بہستی لە خوینی چاویہ تی.

[موحہ مہدی مہ لاکریم ئەلی: ئیستا لام وایہ دوور نیہ وشہی «دی» یش لە نیوہ یہ کہ می ئەم بہیتہ دا «دی» بی، بہ مانا: دیتہ وہ. واتہ: تا دوست لە مکتبہ دیتہ وہ کہ چووہ مہشقی ئەلفوبی ئەکا لەوئی، دیدہم لە خہفہ تا بۆی بووہ بہ دویتی مہرہ کہب تیکردن و گریان لە جیاتی مہرہ کہ بی سوور - کہ لە حوجرہ ی فہقی «سورخ» یان پی ئەوت - فرمیسی خوینینی خوئی تی ئەکا. - ھەنگاوی تر: ۶۵.]

۲. مووشکافہ: مووشکاف، مووقہ لیش. [چئی کردن: راست و ساغکردنہ وہ].

۳. [واتہ: کۆشکی تہ مہنم پروخا (پیر بووم)، کہ چی ئارہ زووی دوور و درئژ تازہ خہریکہ بنہرہ تی دیواری ھوہس و رابواردنی دہنی. ئیشارہ تہ بۆ حەدیس ی پیغہ مہر (دخ) کہ ئەفەرموئی: «یشیبُ ابنُ آدمَ و یشبُ فیہ خصلتان: الحرصُ و طولُ الأمل» واتہ: مرؤف پیر دہ بی بہ لام دوو رپوشتی تیا لاو دہ بیتہ وہ: چاوچنۆکی و ئارہ زووی دوور و درئژ] لە ھندی دہ قدا سہرہ تای ئەم نیوہ دپرہ بہم جۆرہ ھاتوہ: «بانی بی توولی ئەمەل».

شیخی من بهو غایه ته پشتی له عالم کردووه
 سووره تی خوشی له نیو ئاوینه پشتی تی ده کا
 ماچی دهست و پیی ئه میری دهستگیری حازره،
 شیته «حاجی» ماچی لیو و دهستی دهست و پیی ده کا^۱

(۵)

تمنیت من الدهر

«تَمَنَيْتُ مِنَ الدَّهْرِ نِدَائِي أَرْمِنَا نَادِي:»
 گوتی: هه رچی ته مه نناکه ی له دنیا غهیری من نادا^۲
 له سایه ی زولفی ئه فشان ی په ریشان دی خه تی مانی
 له ته سویری ئه گهر جاری به وه ستایی قه له م دادا^۳
 خه تی ده وره ی روخی داوه وه کوو مووری سوله یمانی
 خه یالی کردووه زولفت به حيله خاته می لادا^۴

۱. دهست و پیی: به مانای خزمه تکار دی. له دهقی «گ. م» دا نو سراوه: «شیته حاجی ماچ له لیو و دهست و پیی ئه ده کا».
۲. [واته: ئه من ئاواته خواز بووم له زه مانه، بانگ و جاریشم له میژه هه هاوار ده کا]. اَرْمِنَا: جمع زمان، کۆکراوه ی زه مانه. له دهقی «گ. م» دا رینووسه که ی نیوه ی به کوردیه و نیوه شی به عه ره بییه، که چی نیوه ی دپره که عه ره بییه ده بی هه مووی به عه ره بی بنووسری.
۳. ئه فشان: بلاو په خشان. مانی: وینه کیژیکی زۆر ناودار بووه.
۴. له دهقی «گ. م» دا نو سراوه: «دادا». [موحه ممه دی مه لاکه ریم «مووری» به لاه هه له یه و ئه لی: له م چاپه دا له بیرم چوو راستی که مه وه و دروسته که ی «مۆری» یه واته: موهر، مۆر، ههروه کوو چۆن «خاته م» له دپری دووه مدا به لگه یه له سه ر ئه مه. جا مانای به یته که به م شیوه یه: که روخساری خوشه و یستی شو به پیراوه به نه خشی ناو مۆروه وه و مووی ده ور و پشتی

له ژیر قافی فیراقیدا وها فہرسوودہ یہ جیسم
له گہل عنقا قہرینم من له ئیسمی بی موسہ ماما^۱
خہدہنگی دیقہتہ تی «حاجی» قہسیمی جہوہہری فہردہ
کہ چی وہسفی دہمی ہہر ما له ژیر پہردہی موعہ ماما^۲

(۶)

کہ تو فانی سروشکم کہوتہ غہوغا

کہ تو فانی سروشکم کہوتہ غہوغا
بہ مہ ماہی گوتی: «یا حافظ اللہ»^۳
ئہ من عنقا ترم بوچی زہ بوونم
لہ لام وک قافہ باری تہنکی ئہ سما

پروی بہ نووسینی رہشی سہر کاغز بہ دہوری مؤردا کہ ئہ نری بہ کاغزہ وہ۔ (ہہنگاوئ تر:
۶۶). پیوستہ ئہ وہش بلین مہ بہست چ «موور» یا مؤر بیت، حاجی ئاماژہ بہ چیروکی
خہزہ تی سولہ یمان لہ گہل میروولہ دا دہ کات، ہہر وہا باسی ئہ نگوستیلہ کہ شی دہ کات کہ
مؤریشی پیوہ بوہ۔

۱. فہرسوودہ: ہار دراو ہیلاک۔ قہرین: ہاوتا، ہاوپری۔ [عنقا: بالندہ یہ کی خہ یالیہ، سیمورغ۔
ئیسمی بی موسہ ماما: ناوی بی خواہن ناو]۔

۲. [خہدہنگ: تیر۔ دیقہتہ وردبوونہ وہ۔ قہسیم: ہاوبہش۔ جہوہہری فہرد: بہ بچو وکترین
ماکی کہ لہو ئہم دنیا دروست بوہ (جزء لایتجزی) واتہ: سہرنج و وردبوونہ وہی حاجی
وہ کوو جہوہہری فہرد وردہ۔] لہ دہقی «گ۔ م» دا نووسراوہ: «موسہ ماما»۔

۳. سروشکم: فرمیسکم۔ غہوغا: ہہراو ہوریا۔ [بہ بوچوونی موحہ ممہدی مہ لاکہریم
«مہ» ہہ لہ یہ و «ما» دروستہ، چونکہ حاجی ئہ یہ وئی بلی: کہ فرمیسکم لافاوی کرد، لافاوہ کہ
ئہ وندہ زور بوو، ماسی کہ لہ ناو ئاوا ئہژی و لہ ئاوا ناترسی، پی و تین: خودا بتانپاریزی لہم
ئاوہ۔ - ہمان سہرچاوہ۔]

دہزانی من کہ بی دار و دیارم
 سہ گی مہ جنونم و غہمخواری لہ یلا^۱
 لہ دنیا ہرکہ سئ مہ قسودی عیشقہ
 بکا وک من بہ کوللی تہرکی دنیا
 کہ دایہینا و ہہلی نا چاوی مہستی
 پھوان فیدا دہ کہم دل چاکی ہینا^۲
 فہلاتوون تۆ دہلیی دنیا قہدیمہ؟!
 لہ خمخانہت بنین وا خۆت لہ خم نا^۳
 تہدی بۆچی زہ مینیش بۆتہ گہردوون؟
 لہ سہیلی ٹہشکی توندی بی موحابا^۴
 موسولمانان! سوخہن سہرہستہ تاکہی؟
 لہ دہست ٹہ و کافری بی دینی تہرسا^۵
 لہ ہہردوو لاوہ زولفی کہوتہ گہردہن
 نہ لہم لا دہردہچی «حاجی» نہ لہولا

۱. بۆراستکردنہوہی ٹہم نیوہ دپڑہ پشتمان بہ دہقی «م. پ. س» بہست.
۲. [رہوان: گیان]. بۆ ساغکردنہوہی ٹہم نیوہ دپڑہش ہہر پشتمان بہ دہقی «م. پ. س» بہست.
۳. [فلاتوون: ٹہفلاتوون، قہدیم: ٹہزہلی. واتہ: ٹہفلاتوون تۆ ٹہلیی: دنیا قہدیمہ و ہہر بووہ و ہہر دہمیٹی. خم: دہفریکی گہورہیہ لہ قورپ دروست دہکریئ کہ شہراب یا سرکہ یا... تیدہکن].
۴. ٹہشک: فرمیسک، ٹہسرین، پۆندک. [بی موحابا: بی پہروا، نہترسانہ، بی خوشہویستی].
۵. تہرسا: دیان، گاور، مہسیحی. [سوخہن سہرہستہ: قسہی بہ پیچ و پہنا].

(۷)

دهخيلت بم وهره ساقی^۱

دهخيلت بم وهره ساقی «أدر كَأْساً وَ ناولها»
 غم و غوسسهی دلم كه م بوو «ولی افتاد مشکلها»
 ئومیدی میسکی موشکینم «صبا زان طره بگشاید»
 كه چی نه مزانی بهم ده رده «چه خون افتاد در دلها!»^۲
 له هیجرانی نه تو بو من «چه أمن عیش؟ چون هر دم»
 نه جهل بانگمان ده كا زووكهن «كه بر بندید محملها»
 بلئی بمره ده بی بمری «گرت پیر مغان گوید»
 كه چونكه خوئی خه به رداره «ز راه و رسم منزلها»
 له به حری عیشق و به حری مهوج و «گردابی چنین هائل»
 به هاواری دلم ناگن «سبکباران ساحلها»
 له نه ووهل عیشقی ون کرد و «به بدنایمی کشید آخر»
 چلون په نهان ده بی سپر ری «کزو سازند محفلها»
 نه گه تۆ موخلیسی عیشقی «ازو غائب مشو حافظ»
 كه «حاجی» بو سه فهر برپوا «دع الدنيا و أهملها»^۳

۱. نه مه تی هه لکیشیکی حاجیه له گه ل شیعری «حافظی شیرازی». اتر تیبی نه م به یثانه م به گویره دیوانی حافظ ریز کردووه، تاله باری ماناوه رینک بیت، ئیدی نازانم چون موحه ممه دی مه لاکه ریم و کاک سه ردار و که ریم نه م جیه جیه یان نه نجام نه داوه!!!
۲. له ده قی «گ. م» دا نه م ده قه فارسییه به م جوړه هاتووه: «گر صبا زان طره بگشایه». به لام ئیمه له سه ر ده قی «م. ر. س» راستمان کرده وه. شیعره فارسییه که خویشی هر به م جوړه یه.
۳. له ده قی «گ. م» دا نه م رسته عه ره بییه به م جوړه هاتووه: «دعی الدنيا و أهملها» لیره دا «دعی» بو میینه یه و «أهمل» یش بو نیرینه یه، بو یه راسته بنووسری «دع الدنيا و أهملها»

(۸)

دل هیلاکس نازتہ

دل هیلاکس نازتہ با غمزہ تہ دبیری نہ کا
 ہر دہی بمرئ مہ گہر خہ للاق تہ قدیری نہ کا^۱
 ئہی قیامت قامہ تی «تووبا» قیامم ہستہ تا
 داعیہی بہ رزی لہ گولشہن سہ روی کشمیری نہ کا^۲
 من خہوی ئہو چاوه عہ رزی ئینوسیرینم دہ کرد
 نووست و فہرمووی ہیچ کہ سی تہ فسیر و تہ عبیری نہ کا^۳
 من لہ سایہی ئہم دہرہ نارؤم ہہ تا رؤژم نہی
 با بہ کہیفی خوئی بکا بہ دکار و تہ قسیری نہ کا
 چونکہ نرخی ماچی توئی گوپی ہہ موو دہستہ و دوعان
 خہ تتی نہ وخیزت و ہ کوو زولفت خودا پیری نہ کا^۴

﴿﴾

ہہ روهك لہ شیعہ کہی «حافظ» یش دا ہہ روا ہاتوہ و ہہر دوو فرمانی داخوازی «دع» و «أهمل» بؤ کہ سی نیرن.

۱. [موحہ ممہ دی مہ لاکہ ریم «خہ للاق» لہ «خہ للاق» پی پاستتہ، چونکہ ئہ گہر جیناوی «ی» بؤ دل پرواتہ و ہ ماناکہی جواتر دیتہ و ہ، سہرہ رای ئہ و ہی کیشہ کہ رہوانتر دہ بی۔
 -ہہ نگاوئ تر: ۷۰.]

۲. «تووبا»: ناوی درہ ختیکہ لہ بہ ہشتدا. [واتہ: ئہی خوشہ ویستم! تو ہستہ سہرخت و بالای بہرز و بلندی خت دہرخہ کہ و ہ کوو داری تووبا وایہ، با ئیر سہروی کشمیری ئہ و ہ نہ لافی بالابہ رزی لی نہ دا.]

۳. ئینوسیرین: زانایہ کی ئیسلام بوہ، لہ لیکدانہ و ہی خہ وندا بہ ناوبانگ بوہ. [بہ بروای موحہ ممہ دی مہ لاکہ ریم بؤ ئہ و ہی کیشی نیوہ بہیتی دووہم رنک وینک بیت، پیوستہ لہ سہر وشہی «هیچ» دا سووکہ و ہ ستائیک بکریت. -ہہ نگاوئ تر: ۷۴.]

۴. نہ وخیزت: تازہ ہہ لچوو.

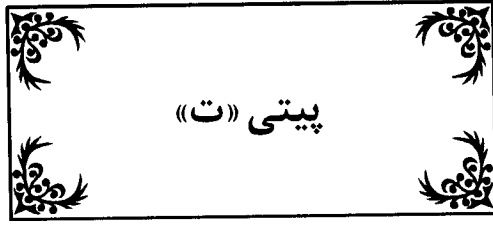
پی بلی بادی سه با غم لیره بی کهس که وتووہ
دل بوو غه مخواری ئەمانه، له حزه یی گیری نه کا^۱
ناحہ قہ ئەو دەر حہ قم کہی دہ یگری میزانی حہ ق؟
کاتبی ئەعمال ئە گەر بیت و تەرہ فگیری نه کا^۲
غہیری دل ماویژہ کہس تیرت له رۆحی من کہوی
تا بہ جۆشی خوینی «حاجی» سینہ کہ وگیری نه کا^۳

۱. له دەقی «گ. م» دا نووسراوہ: «بابی صہبا».

۲. له دەقی «گ. م» دا، «طہیی فیکری» نووسراوہ، بەلام «تەرہ فگیری» راستہ، چونکہ بہ مانای «لایہ نگیری» دئ و لە گەڵ تیکرایی مانای شیعەرہ کہ جوان دہ گونجی [کاتبی ئەعمال: ئەو پەرییانہی کہ کرداری مرۆف دہ نووسن و لە سەر شانی راست و چەپ دان. موخە مەدی مەلا کہریم لای وایہ «ناحە قی» له «ناحە ق» باشترہ، چونکہ حاجی ئە یەوی بلی: ئە گەر فریشتە ی بنووسی کردەوی مرۆ کہ چاکە و خراپە ی ئادە میزاد له دە فتەری کردەوی دہ نووسی و هەلی ئە گری بۆ رۆژی قیامەت، لایہ نگیری ئەو نہ کا و بە لای ئەویا نہ شکینیتتەوہ، ترازووی کیشانی حەق و ناحە ق چۆن زولم و ناحە قی ئەو دەر حە ق من ئە گریتتە خوئی؟ - هەنگاوی تر: [۷۵].

۳. ماویژہ: مەهاویژە، مەهاوی.

پیتی «ت»

(I)

مہماتم حہیاتہ

مہماتم حہیاتہ، حہیاتم مہمات
 کہ لیم توند دہبیؑ ٲو دہمی ئیلتیفات^۱
 لہ بی «نازہنین» ی بہ خہ تتی «جہلی»
 لہ «ئیران» ٲوہی گرتوہہ تا «ہیرات»^۲
 «عمر گونہ تتی» لہ ززہ تی داتہ پی
 «تہ کہ لتوو» ی شکا زینی ٲہ سپی حہیات^۳
 تہ ماعم بوو دونیا و عوقبا بخوم
 ٲہم چوو لہ دہست و ٲہوم بو نہ ہات^۴
 لہ غور بہت بہ شاہی لہ بیر ناکریؑ
 زہمانی جوانی و یادی ولات^۵

۱. سہرہ تہی ٲہم ہہ لہبہ ستہ مان لہ سہر دہقی «م. ر. س» راست کردہ وہہ. [مہمات: مردن. حہیات: زیندوو بوون. ئیلتیفات: ٲاور لیدانہ وہہ و سہرنج دان].
۲. ہیرات: ناوی شاریکہ لہ ولاتی ٲہ فغانستان. [لہب: لیو، لیوار، لچ. خہت: ہیئل. جہلی: پرووناک، دیار. «نازہنین، جہلی و ئیران» ناوی سی گوندن لہ ناوچہ ی خوشناوہ تتی کہ حاجی بہ شیوہ ی ئیلتیفات ٲامازہ ی بو بان کردوہہ. جا لہ بہر ٲہوہی حاجی ٲہیہ وئی لہ وشہ ی ئیراندا تہ وریہ بکا، وا باشترہ «ئیران» بتووسریؑ تا «ئیران»، تا ہم مانای دییہ کہ بدا و ہم مانای ولاتی ئیران. -ہہ نگاوئی تر: ۱.۷۸].
۳. «عمر گونہت»: بہ دوو مانا بہ کار ہاتوہہ: یہ کہ میان بہو مانایہ دئی کہ پیر بووہ و گونہ تتی خوشی تہ مہنی داتہ پیوہ، لہم حالہ دا وشہ ی «عمر» بہ «عومر» دہ خوئیریتنہ وہہ. دووہہ میشیان بہ مانای ناوی دپی «ٲومہر گونہت» دییہ کہ کہوتوتہ خوارووی کوہہ. لہم حالہ دا وشہ کہ «عومہر» ۵. «تہ کہ لتوو»: دیسان بہ دوو مانا بہ کار ہاتوہہ، یہ کہ م: تہ کہ لتوو ی زینی ٲہ سپی ژبانی خو ی و دووہہ میشیان: ناوی گوندیکہ لہ خوارووی روژہ لاتی شاری کوہہ.
۴. عوقبا: قیامہت.
۵. زہمانی جوانی: سہر دہمی جاحیللی و لایٲتی.

له «قوشخانه» وه تا ده می «ئیچ قه لا»
له «بایزاغه» وه تا مه حه للهی «قه لات»^۱
هه موو خزمی خو من ده زانم ده لین:
له بی حورمه تیمان بوو «حاجی» هه لات

(۲)

ماهی سهرچاوهی حه یاتم

ماهی سهرچاوهی حه یاتم که وته به ند و داوی شه ست
پشتی دهستی خو م له حه یوانی و له بی عاری نه گه ست^۲
کامه لو قمان که وته چه نگی پیری، دهستی بانده دا
کامه رو ستهم تووشی بوو نه یخست و ده ست و پی نه به ست^۳
هینده سوورته زور بووه، مه عنا له به ینا ون بووه
ئیسته کی بی سوورته و مه عنایه عه یبی بت په رست^۴

۱. قوشخانه و ئیچ قه لا و بایزاغه و قه لات: چوار شوین و گه په کن له شاری کویه، هه روه ك له پیشه کییه که دا مانامان لیدانه وه.
۲. له هه موو ده قه چاپ کراو و ده ستنووسه کاندا سهره تای ئهم غه زه له به ۱۱ برگیه یی و ناته واوی هاتووه، که چی ئیمه له سهر ده قی کی مامو ستا مه سعوود موحه ممه د وه کوو سهره وه راستمان کرده وه. وشه ی «شه ست» فارسییه به مانای قولایی زولقی دی.
۳. [موحه ممه دی مه لا که ریم پاش ئه وه ی له چاپی پیشووی ئهم دیوانه دا وشه ی «قولی» له به یت یه که مدها، به کاک سهر دار و کاک که ریم گوزریوه و کردوویه به «دهستی»، ئیستا ئه لی: لام وایه «قولی» باشر بی ت. - هه نگاوئ تر: ۸۰.]
۴. [واته: ئه وه نده بایه خدان به رواله ت و زاهیر زور بووه، مه عنه ویات له به ینا نه ماوه، عه یبی بوت په رست، زوو ئه وه بوو که سهری رواله تی ئه کرد و گوئی به مانا نه ئه دا، به لام ئیستا بوت په رست په خنه ی لی ناگیرئ چونکه هه ر مه عنا نه ماوه تا ئه و گوئی پی نه دات.]

غہیری چاوی نووستووی بیڈاری تو نہم دیتووه
 بو نہ زہر کردن به سیر و مہردومی ہوشیار و مہست^۱
 زولفی بو دہ فعی ہوجوومی لہ شگری سولتانی خہت
 کہوتہ خاک و سہرکہشی دانا وہ کوو عہدی «ألست»^۲
 با وجوودی نہ وجوانی خہتتی سہوزی دہرکہوی
 عہد و پہیمانی نہ بوو موو بوہ پستی پی نہ بہست
 داوہ موویہ کی بہ دونیا و بہ «مافیہا» نہ دہی
 «حاجی» گہر ئہ جبابہ کی جانی بہ جانیت کہوتہ دہست^۳

(۳)

بہ قسہی بن سہروپا تالی مہکہ

بہ قسہی بی سہروپا، تالی مہکہ لہ ززہتی خوٹ
 بی موبالات مہسووتینہ چرای فیکرہتی خوٹ
 حالہ نہ قدینہ یہ، موستہ قبل و مازی پہ شمہ
 بی ئہ مہل سہرفی مہکہ سیم و زہری فورسہتی خوٹ^۴

۱. [بہ سیر = بصیر: دل پروناک. مہردوم: خہلک، یان مہردومہک و گلینہی چاوکہ لہ عہرہ بیشدا پیئی ئہ لین: ئینسان]. بیڈاری: ہوشیار، ناگاداری.
۲. لہ دہقی «گ. م» دا ئہم نیوہ شیعرہ بہم جوڑہیہ: «کہوتہ خاک سہرکہوشی داوہ وہ کوو عہدی (ألست)». لہم دہ قہ شدا دہست بو ئہوہ درپڑ کراوہ کہ بہ لہنگی چنگ کہوتوہ.
۳. [داوہ موویہک: تالہ موویہ کی لولول. «مافیہا» ئہوہی لہ نیوہ دنیاہ. جانی بہ جانی: گیانی بہ گیانی، واتہ راست و بی گہرد].
۴. [مازی = ماضی: رابردوو. حال: ئیستا. موستہ قبل: داہاتوو ئہ مہل: ئارہ زوو ہیاو. لہ نیوان

ئەى سوله يمانى زه مان! ئاخىرى دەى گىر ييه وه
 به حىكايهت وه كوو خوۆت سه لته نهت و حيشمه تى خوۆت^۱
 من به په يغام و به قاسيد موته سه للى نابم
 تاكوو بانگم نه كه يه باره گه هى حه زره تى خوۆت^۲
 وه ره ئەى دل به سيه، بيه ده سه گانى ده رى يار
 دل كه ي كووت كووتى من يا جگه رى له ت له تى خوۆت^۳
 زولفى سه د ده فعه گو تى: خانه خراب پرووى مه ده رى!
 حه يفه به ربا دى مه كه شانى من و شه و كه وتى خوۆت^۴
 بوچى يارانى وه ته ن دل ده شكى نى «حاجى»؟
 «ظاهراً» ناچيه وه تو، باسى مه كه غوربه تى خوۆت

وشەى «حال و موسته قبل و مازى و سەرف» دا موراعاتى نەزىر هەيە. وه له وشەى
 «سەرف» دا ئىهام هەيە، چونكە هەم بە ماناى خەرج كردن و هەم بە ماناى ئالوگۆزى كرداره كان
 له سى زه مانى رابوردوو و ئىستا و داها توودا ها تووه.

۱. ئەم نيوه دپره شيعره مان به پى دەقى «م. ر. س» نووسى.

۲. [قاسيد = قاصيد: نامە بەر،]. په يغام: په يام، نامە. [موتە سه للى نابم: دلە سوكنای بو نايى،
 ئۆقره ناگرى].

۳. له دەقى «گ. م» دا له جياتى «كووت كووت»، «كون كون» نووسراوه.

۴. ديسان هەر له دەقى «گ. م» دا له جياتى «سەد ده فعه»، «سەد كه رپه» نووسراوه. به ربا دى
 مه كه: وىرانى مه كه، مهى فه وتينه.

(۴)

جہ بہ رووتس کہ شکا

جہ بہ رووتی کہ شکا دلّ له حوزووری مہلہ کووت
 ہاتہ ٹم عالمی ناسووتہ غہریبکی نہ سووت^۱
 ناحقہ شہ کوه له بی عہدی و بی پہروایی
 کہی وہ فایبکی ئەدا کردووه؟ سہد دفعہ زمووت^۲
 بہ گولّ و لالہ بہ ہاری پوخی رازاوتہ وہ؛
 غایہ تی کویری و ہرہ ہیچ نہ بی سہیری کہ بہ لووت^۳
 وہ کوو دہریاہ نہ سیمی سہ حہری سہ بزہ بی گولّ
 پیکہ وہ مہوج و حوبابی دہہژا و دہ بزووت^۴
 ئە شہس و باقلی و حاتم و گہر حہ سسانہ
 دہولہ تی تۆ بہ فہنای نہ فسہ، سکوونت بہ سکووت^۵

۱. جہ بہ رووت: ہیژ و زہر. [مہلہ کووت: پاشا و میر، یان عالمی پوچانی. ناسووت: عالمی ئینسانی و سروشت. ئاماژہ بہ چیرۆکی حہزرتی ئادہم و دہر کرانی له بہہشت کہ عالمی مہلہ کووت پوچانیہ و ہاتنہ سہرزہ مین کہ عالمی ناسووتی و غہیرہ پوچانیہ].
۲. شہ کوه: سکالا کردن و شکایہت کردن. [بی پہروا: بی باک. زمووت: کورتکراوی «ئہ زمووت»]. واتہ: تاقیت کردوہ ئە زموونت لی و ہرگرتوہ]. ئەم نیوہ دپہرہ له زۆرتری سہرچاوتہ کاندای بہ لہنگی ہاتوہ.
۳. ئەم دپہرہ شہرہی سیہم تہنہا له دہقی «م. پ. س» دای ہاتوہ.
۴. مہوج و حوباب: شہ پۆل و بلقی ئاو. [ہہژان: شکاندنہوہ: دہ بزووت: دہجوولایہوہ].
۵. ئە شہس: کوری قہیسی کوری مہعدی کہ ربہ، پالہوائیکی ئیسلا م بوہ. باقلی: پیاوئیک بوہ ناوبانگی بہ گیلی و نہ فامی دہر کردوہ. حاتم: مہبہستی له حاتمہی تہیہ کہ بہ بہخشنده بی بہ ناوبانگ بوہ. حہ سسان: (حہ سسان کوری سابت) کہ شاعیری پیغہ مہر «د. خ» بوہ.

هەرچى لەو لاوه نەيى من لەوى نايناسمەوہ
ئەوى ناسيوتە مەئموورە بە ئەمرى جەبەرەوت
"نانى خۆى تاكوو بە تەندوورى گەرم پيۆنەدا"
ناروا «حاجى» ئەگەر چاوى دەريئن بە بزووت!

۱. ئەم غەزەلەمان بە شپۆەيەكى گشتى لە دەقى «م. پ. س» وەرگرت چونكە لە دەقەكانى ديكەدا دپرى سېھم نيبە و پينجەميش زور شپواوہ. [نانى خۆدان بە تەنوورى گەرمەوہ: بريئيبە لە كەلك وەرگرتن لە ھەل و دەرفەت. بزووت: چلۆسك، دارى كە سەرەكەى سووتابى].

پیتی «ر»

(I)

نەم ئاھووہ^۱

نەم ئاھووہ مومکین نییہ نہ خجیری بہ تہ دبیر
 ھەل ناغەلە تئى باوکە سەگى پیرە لە تەزویر^۲
 چاہى زەقەنى مەھلە کە ئەى دڵ بە گوریسی
 ئەو زولفە ئەگەر سیلسیلە یە خۆت مەخە نیو بیر^۳
 ئەى بادی سەبا من ببه سوودی نییہ نامە
 تە شریحی زەعیفی من و غەم نایە تە تەحریر^۴
 جەیشی حەبەشى زولفی لە گەل خەتتى بە شەرھات
 سۆفى دلى بى چارە لە بەرپى بووہ ھەنجیر^۵
 بەم موھرى سولە یمانى زەمان ھەر وہ کوو خورشید
 دونیا بگرە بى مەدەدى خەنجەر و شەمشیر
 بى دیتن و بى واسیتە چاتر لە من و تو
 ھىچ کەس نییہ نہ یناسى ئەگەر شیتە ئەگەر ژیر

۱. ئەم غەزەلەمان لە دەستنووسی «م. پ. س» وەرگرت چونکە لە دەقی «گ. م» دا تەنھا چوار دێرە، کەچی لێرەدا ھەر حەوت دێری غەزەلە کە تەواوہ.

۲. ئاھوو: مامز، ئاسک. نە خجیر: ئیچیر. [تەزویر: فریودان، فیلبازی].

۳. چاہى زەقەنى: چالى چەناکەى. مەھلەک: جیگەى بە ھیلاک چوون و مردن. [سیلسیلە: زنجیر].

۴. تەحریر: نووسین.

۵. [جەیشی حەبەشى: لەشکر و سپای حەبەشى واتە: پەش. مەبەست دەستە مووی رەشى زولفیە. سۆفى دڵ: دڵ ناسک لە دیتنى ژنى نامەحرەمدا، کینایە یە لەوہ کە وە کوو چۆن سۆفى لە دیتنى ژنى جوانى نامەحرەمدا تیک دەچى، ھەر وادلى منیش حاللى لە دیتنى ئەودا تیک چووہ].

بى مېننە تە گەر خوانى وهلى نېعمەتى «حاجى»
ئەم شېخە چىيە؟ "قونچكى پىوازە، سەرى سىر"^۱

(۲)

دەستگىرىت لە ەمەلدا كە نەكا

دەستگىرىت لە ەمەلدا كە نەكا مورشىدى پىر
دەستى تۆى گرتووه، پىي بەستوى مانەندى ئەسىر^۲
پىشى وهك شىرە بەشىرت، ئەوه جەللادى ئەجەل
قولى مالىووتەوه، دەستى لە تۆ داووتە شىر^۳
ئەو دەمى ھاتمە سەر شەكۆه لە خزم و كەسى خۆم
رۆستەم و يوسفى گول پىرەھەنم كەوتەوه بىر^۴
مار و ماسىن دەبنە ئەژدەرى سەحرا و نەھەنگ
دەست وپاي بى سەروپاي زالمە دەيكەن بە وهزىر^۵

۱. دەقى ئەم دېرە شىعەرەمان لە سەر دەقى «م.م» راست كردهوه. [وھلى نېعمەت: سەرىرەشت، مشوورخۆر. قونچكى پىوازە و سەرى سىر: كىنايە يە لە ھىچ كارە بوون].
۲. [مانەند: چەشن، وەك، وینە] لە دەقە كانى «م. پ. س» و «گ. م» دا ئەم وشە يە «دەستگىرىت» نووسراوھ كە چى ئېمە لە سەر دەقى «م. م» راستمان كردهوه و كردهمانە «دەستگىرىت».
۳. [بەشىر: مزگىنى دەر. شىر: شمشىر]. ئىشارەتە بۆ ھەدىسى پىغەمبەر «دخ» كە فەرموويەتى: «رَسُولُ الْمَوْتِ الشَّيْبُ».
۴. [شەكۆه: گازندە، گلەبى]. پىرەھەن: پىراھەن، كراس، مەبەستى لە كراسە كەى ھەزەرەتى يوسفە كە بۆ يە عقووبى باوكى نارد و بۆنى كرد چاوە نايىناكانى پرون بوونەوه.
۵. ئەژدەر: ئەژدېھا. دەست وپا: دەست وپى، خزمەتكار، نۆكەر. [بى سەروپا: لات، سەرسەرى، خوڭپرى].

چوومه پاریزی، که موژگان و بروم دی له کهمین
 تیری من بوو به کهمان، پشتی کهمانم بووه تیر^۱
 خه فییه نایه ته لای ئیمه له تاریکی شهوا
 پوژی پوونا که ده ترسی له عهوام و له گزیر^۲
 «حاجی» وهك دل تو به گریه به شوینی مه کهوه
 ئاسکیکه به بهزین و به ههرا نایه ته گیر^۳

۱. له دهقی «گ. م» دا نووسراوه: «که موژگانی بروم دی» به لام ئیمه له سهه دهقی «م. م» راستمان کردهوه و کردمان به «موژگان و برو». [پاریز: کهمین، خوچه شاردان، چوونه پاریز: خو داگرتن و ملاس بردنهوه].

۲. [خه فی: ئهوی خوئی بشاریتتهوه. عهوام: خه لکی ره مه کی و ئاسایی. گزیر: پیاوی بهردهستی خان و کوئخا].

۳. ئەم نیوه دیره شمان ههرا له سهه دهقی «م. م» راست کردهوه. [بهزین: غاردان و راوانان].

پیتی «س»

(۱)

وشکه سوڤی

وشکه سوڤی! بلی به شیخی تهرهس
 با به سهرمانه بی میسالی ههرهس!^۱
 عهجه با! شاعیری نه ناسیوه
 شیر و عه نقا ده کاته موور و مه گهس^۲
 کهر نه بی! کام پایوی پی غه له تا،
 بهن گریدان و تا برین و نه فهس^۳
 فهرقی ناکهس له گه له سه گان ناکه م،
 ها! به عه کسی بخوینه وه «ناکهس»^۴
 هه زده کی تی بگهی له بی دینی
 بیه دهرویشی شیخه کان به هه وهس

۱. [تهرهس: زلی بی هونه ر، ناشرینی خو پری، ئەم وشه یه بۆ جیتیودان به کار دئ. سهرمانه:
 لیره دا به دوو مانا هاتوو؛ یه که م: بانه بیته به سهرماندا، دووهم: سهرمانه و کپروه].
۲. ئەم به یته له دهستنووسه کانی لای مندا هه بوو له کاتی سه ره برشتی کردنی چاپدا تو مارم
 کرد، «موحه ممه دی مه لاکه ریم».
۳. تا برین: جو ره نوشته یه که بۆ نه خو ش ده نووسری تاکوو له رزوتا به ری بدا. [بهن گریدان:
 ئەو تاله ده زوو هی که دو عانووس گری ده دا و فووی پیدا ده کا. کهر نه بی: هه لده گری «که ر
 نه بی» بیته و مه به سستی شیخ نه بی بیته که حاجی زور رقی لینی بووه و له هه ندی له
 شیعه ر کانی دا به راشکاوی جیتیوی پیدا وه].
۴. [واته: ئە گه ر وشه ی «ناکهس» پیچه وانه بکه یته وه ده بیته «سه گان»، سائهمیش
 جیاوازیه کی وه ها له نیوان ئەم دوو وشه یه دا ناینم، له نووسینی کوردی کۆندا کاف و گاف
 وهک یهک نووسراون].

هەر زهمانی که گویت زرينگاوه،
پیت دهلی: باری خوت بیهسته جهرهس^۱
چهنده پولی نه گهر بهینی نه تو
قهسرت خوشتر ده بی له ئی ههر کهس^۲
بوچی «حاجی» نه خوینی وهك تووتی
نهم زوبانه هه زرای خسته قهفهس^۳

(۲)

دهستی من دامینی تو^۴

دهستی من دامینی تو ئه ی خامه یی موشکین نه فهس
با بنووسین ماجه رای هیجرانی یاری بوله وهس^۵
دهنگی مورغی دل ده بی هه ردهم له داوی زولفی نه و
وهك له تار ی عه نکه بووتا زیره یی بالی مه گهس

۱. [جهرهس: زهنگ. واته: زهنگی گویت په یغامی کوچت پی ده دا].
۲. نهم نیوه دپره شیعره له هه ندی ده قدا بهم جوړه هاتووه: قهسره کهت خوشتره له هی ههر کهس.
۳. هه زار: به هه ردوو مه عنای ژماره و بولبولیشه. دهقی نهم نیوه دپره ش له لای «گ. م» بهم جوړه هاتووه: «نهم زه مانه هوزار ده خاته قهفهس».
۴. نهم پارچه هه لبهسته له هیچ سه رچاوه یه کی چاپکراو و دهستتوسدا نه هاتووه، تاکوو ماموستا موحه ممه د عه لی قه ره داغی بو یه کهم جار له گو فاری «به یان» ی ژماره ی (۵۵) ی سالی ۱۹۷۹ دا بلاوی کرده وه و ئیمه ش وا بو یه کهم جار له پال شیعره کانی دیوانه که یدا په خشی ده که یین و دلنیا یین که شیعر ی حاجی قادره.
۵. [خامه: پینووس، قه لهم. موشکین نه فهس: بونی وه کوو بونی میسک، بو نخوش. ماجه را: چیرۆک. بوله وهس: کورت کراوی «أبوالهوس» ه واته: زور به حه ز و شه هوه ت].

ئەى خودا چ بکەم؟ ئەجەل لەملاوہ قەسدى جانیه
 دلبەريش ناردووويه تى: جان مالمە نەيدا بەکەس!
 تووتى ھات و ئيددعاى شەککەر فشانى تو بکا
 حەققى ئەو دوو ليوہ گرتى ھات و کەوتە نيو قەفەس^۱
 تو دەزانى خو ھەتيويت سەبر بى «حاجى» نييه
 بوچى مەنعى لى دەکەى؟! گەووادى بى دين، ھەى تەرەس!^۲

-
۱. شەککەر فشان: شەکر پەخش کردن، شەکر بلاوکردنەوہ. [حەققى ئەو دوو... واتە: تووتى لە تۆلەى ئەو ئيددعا درۆيينە کە کردى، حەققى ليوى تو گرتى و کەوتە ناو قەفەس، يانى: تووتى کە بە شەککەر فشانى مەشھوورە، قەت ناگات بە دوو ليوى شەکرينى تو].
 ۲. ھەر لە دەقەکەى لای مامۇستا موخەممەدەلى قەرەداغيدا ماناى ئەم نيوہ دپرە شيعرە بە نارپکى ھاتوہ. [گەوواد: بى نامووس، نامووس فرۆش].

پیتی «ك»

(I)

تابلیی فہرقی ھہیہ

تابلیی فہرقی ھہیہ میہری من و ماھی فہلہک
 له «سہرا» تا بہ «سورہ ییا» له «سہما» تا بہ «سہمہک»^۱
 ھەر کہ لای کردوہ عوقدہی سہری زولفی لادا
 له ھہموو لاوہ سہدای «صَلَّ عَلَيَّ» گہییہ مہلہک
 گویٰ له واعیز مہکہ ئەمشہو تہک و تہنہا وەرہ لام
 پوژی مہحشہر بہ مہ گہر بمخہنہ دۆزہخ بہ دەرہک^۲
 کوت کوت و تیکہ بہ تیکہم بکہن و بمدہنہ سہگ
 جیگہمہ لہم دەرہ نارۆم بہ جنیو و بہ کوتہک
 خالیسہ سیککہیی ئیخلاسی دلّی موخلیسی من
 بیخہ نیو بوّتہ چ حاجت بہ مہ بیدہی له مہحہک^۳
 ئەی مہہی چاردہ سہیری مہہی دوو ھہفتہ بکہ
 وەک منی دابنی چاوی من و توّناگہنہ یەک^۴

۱. میہر: پوژ، خۆر. ماہ: مانگ. ماھی فہلہک: مانگی ئاسمان. سہرا «الثری»: خاک، عازد.
 سورہ ییا «الثریا»: کۆمہ لہ ئەستیرہی کۆ (پیروو). [سہما: ئاسمان. سہمہک: مہبہست ئەو
 ماسییہ بہ کہ عورہ فای قہدیم پییان وابوو دنیا له سہر پشتی گایہ و گاکہش له سہر پشتی
 ماسییہ].

۲. بەدەرہک: چش. «الدرك»: «الدرك الاسفل من النار»: جیگایہ کہ له قوولایی جہہننہمدا.
 ۳. [خالیس، ئیخلاص، موخلیس = خالیص، ئیخلاص، موخلیص]. له دەقی «گ. م» دا
 نووسراوہ: «سککہیی خالیس ئیخلاسی دلّی موخلیسی من». بوّتہ: دەفریکہ، یاخود جامیکی
 پتہوی ئەستورہ زپرو زیوی تیدا دەتوینریتہوہ. له دەقی «ع. ن. م» دا نووسراوہ «مہیخہ نیو
 بوّتہ».

۴. ئەم دپترہ شیعرہ تہنہا له دەقی «م. پ. س» دا ھاتوہ.

له نوقووشى غەزەلم چىن و خەتا داماون
كى دەلى ئەمتىعەيى كورده كەلاش و كەپەنەك؟!^۱
بۆتە ماشاي بەلەك و زەندى سېي و چاوى بەلەك
نىشتووه لەم دەرە عاشق وە كوو حاجى لەكەك^۲

(۲)

لە گاوان و شوانى كورده كان يەك

لە گاوان و شوانى كورده كان يەك
بەسە بۆ لەشكرى سەد كەپرە دوو لەك^۳
فیدای جووتيارتان بى حاتەمى تەي
بە قوربانى سەپانتان ئالى بەرمەك^۴

۱. [چىن و خەتا: ئەو ولاتەي كە بە نەخش و نىگار كېشان بەناوبانگە. ئەمتىعە، كۆي مەتاع: شت و مەكى كرىن و فرۆشتن، كالا. كەپەنەك: فەرنجى، پەستەك].
۲. لە ھەندى دەقدا لە جياتى «بەلەك» «كەمەر»، وە لە جياتى «زەندى»: «كولمى» ھاتووه. [بەلەك: پوز. زەند: نىوان ئەنىشك و مەچەك. چاوبەلەك: چاوپرەشى سېي پېست]. لەكەك: بە دوو مەعنا ھاتووه: يەكەمىيان بە ماناي حاجى لەكەكە و دووھەمىشان: خانەيەكى ژمارەيىيە و دەكاتە سەدھەزار.
۳. دوو لەك: لە دوو وشە پىك ھاتووه، دوو لەگەل «لەك». «لەك» يش وەك لەمەوبەر گوتمان بە ماناي «سەدھەزار» دى، كەواتە دوو لەك دەكاتە دوو سەد ھەزار.
۴. لە دەقى «مصطفى صائب» دا ئەم نىوہ دېرە شىعەرە بەم جۆرەيە كە لېرە تۆمارمان كردووه. بېروانە: موھەممەد ەلى قەرەداغى، «ھەنگاويكى تر بۆ راستكردنەوہى شىعەرەكانى حاجى قادرى كۆيى»، گۆفارى «بەيان» ى ژمارەى (۶۶) ى سالى ۱۹۸۰. لەگەلى دەقى تردا: «بە فیدايى شوانتان حاتەمى تەي» ھاتووه. ھەروەھا دېرى دووھەم لە دەقى «گ.م.» دا بەم جۆرەى خواروہ ھاتووه:

مَریشکی ئیوہ سہیادی شہہینہ
 لہ کن عنقا فرووجہ حاجی لہک لہک
 شوانی میگہلی کوردان لہ شہردا
 وہ کوو قہ سسابہ، دوشمن میگہلی شہک^۱
 لہ بہر حیزہ بخوئی و ناتہ بایی
 لہ ژیری حیزی حیزان بووینہ دوشہک^۲
 ہہتا وہک "تاگری بن کا"ن لہ گہل یہک
 تہ گہر توفان بی لہ شکر تان بہ پووشہک^۳

«فیدای گاوان و شوانتان حاتہ می تہی

بہ قوربانی سوبانان ثالی بہرمہک»

[سہ پان: بہو و ہرزیرانہ ٹہلین کہ زوی ہہلدہ گرن بہ دہ یہک یان پینج یہک. ثالی بہرمہک: بنہ مالہ یہ کی فارسن کہ لہ سہردہ می عہباسیہ کاندہ پلہی و ہزارہ تیان لہ ژیر دہستہا بووہ و بہ ناوبانگن بہ دہست و دلہازی، یہ کینکیان «خالید کورپی بہرمہک» کہ و ہزیری ہاروونہ رپہشید بووہ. - «الأعلام للزکلی، خالد برمک»: ۲/۲۹۵.]

۱. لہ دہقی «مصطفی صائب» دا تہم نیوہ دپڑہ شیعہ بہم جۆرہ ہاتووہ: «وہ کوو قہ سسابہ، دوشمنی نیرہ، گہل شہک». پروانہ «م.ع.ق»، سہرچاوی پیشوو.

[موحہ مہدی مہلا کہ ریم ٹہلی: لام وایہ وشہی «نیرگہل» لہ «میگہل» پہ سہندترہ و ٹہبوو منیش تیکستہی شارہزا و میرانم بہم جۆرہ بگۆریاہ؛ چونکہ بہرانبہرکئی پین کردنیکی جوانی «میگہل» و «نیرگہل» ی پی دیتہ دی لہ بہیتہ کہ دا و شہرکہ ریش دوژمنی ٹہ کوژی و شہ کہ نیریش بۆ سہرپرین پرائہ گیرئی. - ہہنگاوئی تر: ۹۵. مامۆستا موحہ مہدی بۆیہ چووہ تہ سہر تہم باوہرہ؛ چونکہ وشہی شہک بۆ بہرخی نیری دوو سالان بہ کار دئی و وشہی «میگہلی» لہ گہلدہ ناجۆرہ.]

۲. تہم دپڑہ شیعہ ی پینجہم لہ دہقی «گ.م» دا نییہ و لہ کۆمہ لہی «ع.س» و دہستنووسہ کہی «م.ر.س» ہاتووہ.

۳. لہ دہقی «ع.س.» دا «ژیرکا» ہاتووہ و لہ دہقی «گ.م.» یشدہا «نیو کا» نووسراوہ. بہ لام تیمہ لہ سہر دہقی «م.ر.س.» مان نووسی چونکہ باشتر لہ گہل زمانی شیعہی حاجی دہ گونجیت.

"له گوئی گا نوستون" بوئیکه ریوی
له سر ئیوه وها شیرگیره وهك سه گ^۱
سه لاجی ئیوه ئیستاکه سیلاحه
ته ماعی گه ورهیی بی چهك نه کهن نهك
کراوه ئیئتخابی وشکه سوئی
له دیوانی کهری بی نوقتهیی "شهك"^۲

۱. شیرگیر: ئه وهی شیر ده گریت، کینایه ته له توورپهیی و هه لچوون. له واتای ئازاییه وه هاتوه.

۲. مه بهستی له «کهری بی نوقتهیی شهك» ئه وهیه، نوخته کهی سه ر پیتی شینه کهی «شهك» هه لگیری و شه که ده بیته «سهك = سه گ».

پیتی «م»

(I)

جیهان! بوویته جهزیره

جیهان! بوویته جهزیره ی به حری گریه م
 به بی بوهتان ئەتۆ زین و ئەمن مه م^۱
 له جینسی ئاده می وهك تۆ نه زاوه
 په ری پرویهك له ئاده م تا به خاتم
 ئەمن شیخم، سه رم شاخه، هه ناسه م
 نه سیمه، دیده کانی، میزه ره م ته م^۲
 ده لێن: مه عشووقه دیته سه ر سه رینم
 ده زانم وانییه، «وَاللّٰهُ اَعْلَمُ»^۳
 له بی زه ححاکى فه رمووی ماری زۆلفم
 جه می که لله ی که یه، مووچه ی سه ری جه م^۴

۱. له دهقی «گ.م» دا نووسراوه: «جیهان بۆته». له دهقی «م.ر.س» دا وه کوو ناو ئەم هه لبهسته نووسراوه و له دهقی «گ.م» یشدا نووسراوه «به حری ئە کره م» و له دهقی «ع.م.ن» دا نووسراوه: «به حری پر غه م».

۲. ئەم تیکسته مان له دهستنووسیکی پۆسته م هه وێزی وه رگرتووه. له دهقه کانی تردا «ئه من کێوم، که له م شاخه» هاتووه. مانای ئەم دێره به م جوړه یه و ده لێ: «من شیخم و که لله ی سه رم شاخی ره قه و هه ناسه م با ی نه سیمه و چاوه کانم «کانی» یه و ته م و مژی لووتکه ی چیاش میزه ری سپی منه».

۳. ئەم به یته له دهستنووسی مه لا ره سوولی توربه ییدا هه بوو که فۆتۆیه کی لای موحه ممه د عه لی قه ره داغییه. «موحه ممه دی مه لا که ریم».

۴. له دهقی «گ.م» دا «ماری زۆلفی» نووسراوه. الەب: لێو. زه ححاک: ئاماژه یه به چیرۆکی زه ححاکى زالم که واهه شهووره له شاره زووردا پاشا بووه و له سه ر شانی (به پێی ئەوه ی که له شانامه ی فیرده وسیدا هه یه) دوو مار پواوه که خوار دنیان میشکی سه ر بووه، به م بۆنه وه هه موو پۆژی لاویکیان بۆ سه ر بریون و میشکه که یان داونه تی تا له ئاکامدا به دهستی کاوه ی

مەلئى كەززابە سۆفى، ساغە واعيز
 لەلاى من وهك يەكن بئى كەيف و بئى كەم^۱
 موريدى سادىق و شىخى كەرامەت
 ھەرىسى قانئعە و عوششاقى بئى غەم
 سەوادى ئەعزەمى «قوستەنتەنىيە»
 گەلئى بئى ناوى كەردە سەدرى ئەعزەم^۲
 بە دەستور و بە قانون و نيزامى
 خودا وای كەرد كە سوورى كەرد بە ماتەم^۳
 كورانسى دوو ھەوئىن دنيا و عوقبا
 ميسالى داكيانن ئەو لە گەل ئەم^۴

ئاسنگەر دە كوژرى. يان مەبەست لە زەحكاك: لئوى دەم بەبزەيە. «جەم» ى يە كەم: زەم وادەى نان خواردن. «جەم» ى دوو ەم: جەمشيد پاشاى كۆنى ئيران. كەى: مەبەست زنجيرە شاھانى كيانىيە (كەى قوباد و كەى خەسرەو و كەى كاوس و...) مووچە: جيرە، بەش.

۱. [كەززاب: ھەرە درۆزن. واعيز: وتارىيژ]. بئى كەيف و بئى كەم: بئى چۆنيەتى و بئى چەندى.
 ۲. [سەوادى ئەعزەم: زۆرىنەى خەلك كە وهك رەشايى ئەنوئى. وەرگىراوہ لە ھەدىسىكى پىغەمبەر (د.خ) كە ئەفەرموئ: عليكم بالسواد الأعظم: لەسەرتانە پەپرەوى لە زۆرىنەى موسلمانانەوہ بكن]. لە دەقەكانى «ع.س» و «گ.م» دا ئەم نيوە دپرە شيعرە بەم جۆرە ھاتووە: «گەلئى بەدناوى كەرد ئەو سەدرى ئەعزەم».

۳. سوور: [وشەيەكى فارسىيە بە ماناى جەژن و ميوانىيش بەكار دئ]. بەلام [لپرەدا بە ماناى شادى و خوشىيە. ماتەم: شين، شيوەن. مەبەستى ئەوہ يە بلئى: شادى بوو بە شين... لەدەقى «گ.م» دا ئەم نيوە دپرە شيعرە بەم جۆرە ھاتووە: «خودا دايتاوە سوورى بوو بە ماتەم» لە دەقى «ع.س» يشدا بەم جۆرە يە: «خوا وای ياوہ سوورى بوو بە ماتەم».

۴. [ھەوئى: ژنانى يەك مېرد دەبنە ھەوئى يە كتر كە زۆر بەى ئەم ھەوئىيانە پىكەوہ ھەلئناكەن، واتە: دنيا و ئاخيرەت ئاوەھان]. ئەم نيوە دپرە لە دەقى «گ.م» دا بەم جۆرە يە: «منالى داكيانن ئەو لە گەل ئەم».

به یه ك ناچن په قیب و «حاجی» قادر
خودایا! نه و په زیل که و ئه م موکه پرهم^۱

(۲)

وه ها مه شغوولی تویه

وه ها مه شغوولی تویه جیسم و جانم
به رۆح کیشانی خۆم زه حمت بزائم^۲
په قیب و سه گ چ لازم تا ئه من هم؟
به رۆژی ده رگه وان، شه و پاسه وانم^۳
میسالی رۆنی زهیت و میوی شانه
گه لئی زاهیر بوو سوتانی نیهانیم^۴
په ریشانی دل و جه معی په قیبه
له سه ودای زولفی تو سوود و زیانم
بلین: قادرا! ده لیم: ناوم حه بیبه
به زیگری ئیوه وا فیّره زوبانم^۵

۱. ئه م نیوه دپره له ده قی «گ.م.» دا به م جوړه هاتووه: «خوایا ئه م په زیله، ئه و موکه پرهم».
۲. له ده قی «گ.م.» دا «جیسم و گیانم» هاتووه، به لام له ده قه کانی دیکه دا هه ر «جیسم و جانم» نووسراوه، چونکه کیشی سووکنه.
۳. لږه قیب بۆ دوو مانا به کار نه هینریت: یه که م: مملانی کهر و ئه وکه سه ی وا کیبه رکئی له گه ل که سیکی تر بکات. دووه م: چاودیر، ده رگاوان و ئیشکچی. واته: ئه گه ر تو منت بیی هم کاری سه گت - که پاسه وانیه به شه ودا - بۆ ئه که م و هم کاری ده رگاوانی - که چاودیریه به رۆزا - I.
۴. [موحه مده ی مه لا که ریم ده لئی که «وه ها مه علوومه» باشته له «گه لئی زاهیر بوو»، وه ئه لئی: به رانه رکئی «زاهیر» و «نیهان» منی به هه له بر دووه. - هه نگاوی تر: ۱۰۲].
۵. له ده قی «گ.م.» دا نووسراوه «وافیری زمانم».

ئەوی شاعیر نەبئی کۆرە و جاغی
 لە سایە ی شیعەرە کان بابی کورانم
 مەلّین: بئی کارە بوو «حاجی» لە پۆما
 ئەمن پیاوم لە نیو شاری ژنانم^۱

(۳)

وہ کوو پوژ و شہوہ

وہ کوو پوژ و شہوہ فہرقی گودازی شہمع و سووتانم
 کہ ئەو ھەر شہو دەسووتی من ھەموو دەم گەرچی ئینسانم^۲
 بە تەخمین، وەسفی فیردەوس و جەھەننەم پوچ دەکا و اعیز؟
 لە سایە ی وەسل و ھیجرانت بە خوّم دیتوومە، دەیزانم^۳
 لە سپرپی حیکمەتی چاوت گەیشتم باعیسی پووحە
 تەبەسسوم ماوہ، تی ناگەم لە فەھمی پەمزی حەیرانم
 کزە ی جەرگم دەخیلت بم، فیراقم کرد، ئەوا مردم
 دەسا دە ی بیڕە لام ساتی نەماوہ تابی ھیجرانم^۴
 ئەبوو زەیدی دەکا پووحم لە گەل ماچی دەمت ئەمما
 دەترسیم وەک نیشانم دا بلّی: ھیچە و پەشیمانم

۱. ئەم دوو دپەرە شیعەرە ی شەشەم و حەوتەم بئی مندالی حاجی دەگە یەنئی و دەلّی: کہ لە
 سایە ی شیعەرە کان بابی کورانم و دپیری حەوتەمیش ھەر مەسەلە ی بئی ژنی و بئی مندالی حاجی
 دەگریتەوہ.

۲. [تەخمین: گۆترە و قەرساندن]. فیردەوس: بەھەشت.

۳. [تەخمین: تاقەتی دووری]. لە دەقی «گ.م» دا لە جیاتنی وشە ی «ھیجرانم» وشە ی
 «حەیرانم» ھاتوہ.

که دوونئی هاتی فہرموت بی و نہ ہاتم، مہسلہحت و ابوو
 ٲہویستہ چاوه کہی من چی دہفہرموی؟ بہندہ فہرمانم
 ٲہ گہر بہغدا شکا سہددی نہما داری لہسہر بہردی
 لہ دہجلہی ناگرن «حاجی» دیارہ جوٲشی گریانم

(۴)

بہشہستی زولف و پرووی ماہی

بہشہستی زولف و پرووی ماہی وہ کوو ماہی گرفتارم
 گہی دلگہستہیی مارم، گہی گیان خہستہیی نارم
 سہگی دہرگات و مہجنون و نجومی ٹاسمان یہ کسہر
 مہ گہر ہہر خوٲ بزانی چوٲ گہواہن من کہ بیڈارم
 بہ یادی نہخلی بالآت ٹاو لہ چاوما بیٲ قسور ہہردہم
 دہجوٲشی، غایہتی دوورم دہزانی من وہفادارم

۱. [دوونئی: دوینئی، بہ شیوہ ٹاخوتنی کویہ] دیسانہوہ لہ دہقی «گ.م» دا لہ جیاتی «چی» وشہی «ہہر» ہاتوہ.
۲. شہستی زولف: قولابی زولف، مہبہستی لہ ہہلگہرآنہوی تالہ کانی زولفہ. [ماہی یہ کہم: ماہ، مانگ. مانگی دووہم: ماسی، یان مانگی، وہ کوو مانگی. دہقی ٹہم نیوہ دیپڑی دووہہمان لہ سہر گوٲاری «ر. کوردستان» راست کردہوہ.
۳. ٹہم نیوہ دیپڑہشمان لہ سہر دہقی «ر. کوردستان» راست کردہوہ، دہنا لہ سہرچاوه کانی دیکہدا نووسراوہ: «سہگی دہرگات و مہجنونی و نجومی ٹاسمان یہ کسہر». گہواہن: شاہیدن.
۴. [نہخل: داری خورما. بیٲ قسور: بیٲ برآنہوہ و کہم و کوورپی. غایہت: ٹہوپہر]. لہ دہقی «گ.م» دا نووسراوہ: «سہروی بالآت».

له به حر و بیشه و سه حرا، نه ههنگ و زه یغهم و پرووبا
 وه کوو سه گ هه لده یین ئیستا له ئاه و ناله یی زارم^۱
 ته میش جارن نییه قوربان! توفه یلی بیمه سهر خوانت
 خهتت میهمانییه ته مسال نه ماوه له ززه تی پارم^۲
 به گریانی ریا واعیز به سه رما هات و نه یزانی
 که وامن ئاشنام ناگاته قاپیم مهستی هوشیارم
 عیراقی بی نه وان، مه شره ب موخالیف، وهك سه با ههسته
 مه قامی راستی «حاجی» حیجازه گهر ده چی یارم^۳

(۵)

دوو سه د گوناھی هه یه^۴

دوو سه د گوناھی هه یه خهلق با وجوودی که ریم
 ته می که داویه دهیدا چ رازیقیکه که ریم!^۵

۱. زه یغهم: «الضیغم» شیر. پرووبا: «روبا»، رپوی. ته م دپره شیعره مان له سهر دهقی «م.ر.س» تو مار کرد.
۲. [توفه یلی = طفیلی: به و میوانه ده لئین که به بی بانگه یشت ده روا بو مالی خه لکی. خوان: سفره]. میهمانییه، میهمان: میوان.
۳. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی: «حیجازه» وشه ی «کۆیه» نووسراوه. [بی نه وا: هه ژار و داماو. مه شره ب موخالیف: ته بیعهت جیاواز و یهك نه گر]. مه بهستی حاجی له ناوه ینانی «سه با» و «راست» و «حیجاز» باس کردنی ناوی مه قامه کانه، نهك مه بهستی له «مه قام»، «مه کان» بی و له جیاتی بلێ: جیگه ی راستی حیجازه یان کۆیه یه.
۴. ته م هه لبهسته ی حاجی له هیچ سه رچاوه یه کی چاپ کراودا نه هاتووه، ته نها له دهقه دهستنووسه که ی «م.ر.س» دا هه یه و ئیمهش لیمان وه رگرت و وا بو یه که م جار بلاوی ده که ی نه وه.
۵. که ریم: مه بهستی خودایه به مانای سه خی و به خشنده یه.

مه پرسه دهردی غه ریبی و له زه تی وه ته نم
 ئه وی له دهستی ده گریام ئه میسته بوی ده گریم
 سه وادی سیبه ری تویان هه تا نه کرده میداد
 نه نووسرا وهره قی ئه مری «کُنْ فکان» ی قه دیم^۱
 ئه میسته بویه نه زیرت له مه جمه عی ئیمکان
 میسالی سایه یی «طوبی» خه رامی تویه عه دیم^۲
 له لای مه عاریجی تو ته لغراف و بهرق و شیهاب
 نه زیری ره وتی ته نافبازه فیکری تهبعی عه قیم^۳
 جودایی باسی مه که فه سلی «قَابَ قَوْسین» ت
 که مانی ئه بروی تو بوو له به زمی خاسی عه لیم^۴
 خه لاتی عزیزه تی «لَوْلَاک» و تاجی «أَرْسَلْنَاک»
 به سه سه نایی جه لال و که مالی خو لقی عه زیم^۵

۱. سه وادی سیبه: ره شایی سیبه. میداد: مه ره که ب، خبر [میداد له زمانی فارسیدا به مانا پینووسیش هاتوو. «کُنْ فکان» ئاماژه به بهو ده ستوراتانه ی خودای مه زن که بو ئه نجام بوونی کارێک هه ر که فه رموو بیستی «کُنْ» واته: ببه «فکان» ئه ویش خیرا بووه. قه دیم: ئه زه لی واته: ئه وه ده ستوراتانه ی که له ئه زه لدا دراوه. واته: تا خودا نیوی توی نه هینا پیشه وه، کائیناتی خه لق نه کرد، ئاماژه به بهو که خوای گه وره له بهر پیغه مبه ر ته وای کائیناتی خه لق کردوو.

۲. «طوبی»: دره ختیکی به هه شتیبه. خه رام: لاروله نجه.

۳. [مه عاریج: کزی میعراج به مانای په یژه و ئامرازی سه رکه وتنه، که مه به ست میعراج و بهرز بوونه وه ی پیغه مبه ره بو ئاسمانه کان. ته لغراف: ته لگراف. ره وت: شیوه ی به رینگا روشتن. تهبعی عه قیم: زه وق و تهبعی نارێک]. عه قیم: نه زۆک.

۴. [«قَاب قَوْسین»]: ئه ندازه ی دوو که وان. ئاماژه به ئایه تی: «فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ» ی سوره تی «النجم»: ۹، که باس له میعراجی پیغه مبه ر ده کا].

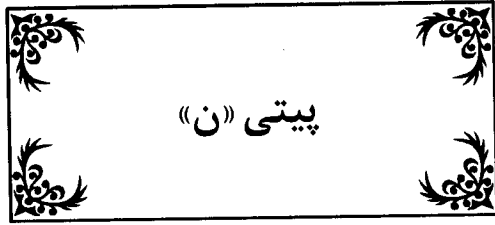
۵. [«لَوْلَاک»]: ئاماژه به بهو پرسته مه شهووره ی که ده لێن هه دیسی قودسییه که خودا

خولاسە، نېوى نبووت لە پاش رېسالە تى تۆ
ميسالى مارگە زىدەى مولەققە بە بە سەلىم
بە بەر شەفاعە تى خۆتى ئە گەر نە خەى «حاجى»
ليياسى كە عبە لە بەر كا، دەبى بچىتە جە حىم

فەرموويە تى: «لَوْلَاكَ لَمَا خَلَقْتُ الْأَفْلَاكَ» واتە: ئە گەر لە بەر تۆ نە بوایە هيچم دروست نە ئە كرد.
«أَرْسَلْنَاكَ»: ئاماژە يە بە ئايە تى ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾. بە سە سە نای... ئاماژە يە بە
ئايە تى ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾.]

۱. نبووت: پيغەمبەرایە تى. رېسالەت، «الرسالة»: ئە و پيغەمبەرایە تى يە پەيامى خودايى
لە گەل بى. [واتە: چە نەدە راستە بلين بە مارانگە ستە، تۆ ساغيت، ھەر ئە وە نەدە ش راستە بە
كەسى كە ئىد دىعاى پيغەمبەرایە تى بكا لە پاش تۆ، بلين: تۆ پيغەمبەريت].

پیتی «ن»

(I)

نہم سہ گانہ

نہم سہ گانہی کہ له لای ئیمہ وه زیر و وکهلان
 بینہ لای توّ - به خودا - نایکه یه گاوان و شوان^۱
 ئەمە که رمیزه ده لّین وارسى شەرعى نه به وین
 هه موو عه بدى سه نه من، باسى مه که گه و ره که یان^۲
 هه ر ئە ديبیك بووه ساخوا له ده مى ناوه بلّی:
 ده وه له تى داوه به کهر، نیعمه تى داوه به سه گان^۳
 هه ر که سیکی که سه، ناکه س نییه، هه رفیکى به سه
 وه ره سه ر باسى خه ت و خالى هه تیوی خو مان^۴
 ئەى فدای خاکی ده رت تاجی که ی و مه سنه دی جه م
 وه ی به قوربانى سه رو فیسی که چت تاجی که یان^۵

۱. له ده قى «گ.م.» دا له جياتى «وه زیر و وکهلان»، «وه کیل و وکهلان» هاتوو و ده رپى «که له لای» له کاتى چاپکردندا په رپوه و کیشى دپره شيعره که ی له نگ کردوو.
۲. [سه نه م: بوت]. حاجى مه به ستى له «وارسى شەرعى نه به وى» سولتان عه بدولحه میدى دووم بووه که که له سه رده مى ژبانى حاجى له ئەسته مبولّ ئەو سولتان بووه و خو ی به میراتگری شه ريعه تى پیغه مبه ر داناوه و به خو یان ده گوت: خه لیفه ی ئیسلام.
۳. له ده قى «گ.م.» دا نووسراوه: «ده وه له تى داوه به سه گ».
۴. له ده قى «گ.م.» دا وشه ی «هه رفیکى» به «پیتیکى» هاتوو و نووسراوه: «پیتیکى به سه».
۵. [که ی: عینوائیکه بۆ پادشاکانى که یانى، چه شنى که ی قوباد، که ی خوسه ره و و که ی کاوس. مه سنه د: ته خت و باره گا، ده سه لات و پله ویايه. جه م: کور تکراره ی جه مشیده پادشای به ناوبانگی ئیرانى. فینس: کلّوی سوور که تايبه تى توورکان بووه].

خۆم به "دارا" و به "ئەسکەندەر" و "خوسرەو" نادەم
گەر بزائەم لەبەر ئەم دەرگە یە دەبمە سەگەوان^۱
عاشقانی تۆ ھەموو تیری نیگاہیکی بەسە
وەرە دەرگانی کەمان زامینی تۆم بمکە نیشان^۲
بە ئومیدی ئەسەری حوسنی رەزا دەچنە ولات
شیعەرە کانم کە سەرپا وە کوو خۆم بی سەرپان^۳
"نالی" و خاکی بەبە، «حاجی» و کۆیە بە مەسەل
عەینھی "حافیز" و شیرازە، "کەلیم" و ھەمەدان^۴

(۲)

خاکی جەزیر و بوۆتان

خاکی جەزیر و بوۆتان، بەعنی ولاتی کوردان
سەد حەیف و سەد مخابن دەیکەن بە ئەرمەنستان^۵

۱. لە دەقەکانی «م.ر.س» و «ع.س» دا ئەم دێرە شیعەرە بەم جۆرە ی خوارەو ھاتووہ:
خۆم بە دار و بە سەکەندەر و خوسرەو نادەم گەر بزائەم لەبەر ئەم قاپییە دەبمە سەگەوان.
۲. لە دەقی «م.ر.س» و «ع.س» دا ئەم نیوہ دێرە شیعەرە بەم جۆرە ھاتووہ: «عاشقانت
ھەموویان تیری نیگاہیکی بەسە».
۳. [ئەسەری: بەرھەم. حوسنی رەزا: دلخۆش کردنی راستەقینە و دل بەجی ھینان.] لە دەقی
«م.ر.س» دا لە جیاتی «بە ئومیدی»، «بە تەماعی» ھاتووہ.
۴. [بەبە: کورتکراوہی بابانە، تێوی ھۆزێکی بەناویانگە لە شاری سلیمانی (کە ئیبراھیم
پاشای کورپی سلیمان پاشای بابان بنەرەتی داناوہ) و دەورووبەری سلیمانیدا حاکم بوون.
عەینھی: دەقاوودەق، راستەو پراست.] لە چەند دەقی کدا لە جیاتی «عەینھی»، «ھەر وہ کوو»
ھاتووہ.
۵. مخابن: حەیف.

وارېگه تان ده به سرې عیلاتی جاف و بلباس
 گهر مردوون له گهرمین مه منوعه بچنه کوستان^۱
 کامی کچ و هه تیوی شیرین بی، رای ده کیشین
 هاوار ده به نه بهر کی؟ په شمه، ده خیل و ئامان^۲
 مه سجد ده بیته دیره ناقووسیان موئه ززین
 مه تران ده بیته قازی، موفتی ده بیته ره هبان^۳
 هیچ غیره تیک نه ماوه سه دجار قه سهم به قورئان
 په یدا بی ئه رمه نستان نامینی یه که له کوردان
 سه رتان له قور ه لنین، ئه حوالمان ببین
 چو نین له دهستی زولمی بی دینی دوور له ئیمان
 وه لاهی سوممه بیللا، ته لاهی ئه م به لایه
 هه ر هیندی پی ده زانن ئیقلمی کرده توفان^۴
 توفانی ئاو نییه هیچ، ده رچی له کیوی "جوودی"
 به حری تفهنگ و توپه، ئینسانه به حری "عوممان"^۵

۱. له ده قی «ع.م.ن» دا له جیاتی «گهر مردوون له گهرمین» نووسراوه: «گهر مردوون له گهرمیان» و له ده قی «م.ر.س» یشدا «که مردبن له گهرمین» نووسراوه.
۲. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «کامی» وشه ی «کامه» هاتووه.
۳. [مه تران: زانای ئاینی فه له، پله بالاتر له قه شه و ئه سقه ف. دیره: جیی خواپه رستی فه له. موئه ززین: بانگوئز. ره هبان: خو پاریز و چله کیش بو عیادهت.] له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «مه سجد ده بیته دیره» به م جوړه نووسراوه: «مزگوت ده بیته دیر و...».
۴. [سوممه = «ثم»: له پاشان. ئیقلم: ولات].
۵. ئه م ده قه مان له ده ستنووسه که ی «ع.م.ن» وه رگرت دنا له ده قی «گ.م» دا نووسراوه: «توفانی ئاوی نییه تا ده رچی له کیوی جوود» [جوودی نیوی کیوئکه (به پی هندی سه رچاوه له نزیکي شاری موسلدا)، که گه میکه ی نوو حی پیغه مبه ر دوای توفانه که له سه ری له نگره ری گرتووه].

ئەم قیسسە یە ی که کردم ناگاتە چەند سالی تر
 ئەم حالەتە دەبینن یەك یەك بە چاوی خۆتان^۱
 حال ئیستیكە وەهایە مەگەر خودا بە سووکی
 تیکیان بدا وەئیللا دوورە لە عەقلی ئینسان^۲
 هەرچی وەکوو بەیانم بو کردوون بە تەحقیق
 پەیدا دەبن سەگانە، کام قور بکەین بە سەرمان^۳
 لەم بەینە ئیتتیفاقی پەیدا بکەن بە مەردی
 فەرقی نەبی شوان و جووتیار و میر و گاووان
 [سویندیش بخۆن بە دین و ئیمان و سی تەلاقە
 بو حیفزی دین و میللەت خۆتان بکەن بە قوربان]^۴
 گەر هیچ نەبی بە ئوین تابیع بە دەولەتی بن
 بیگانە چاکە دوшمن نەك دوшمنی لە خۆتان^۵

۱. ئەم دەقەمان لە چاپی «گ.م» وەرگرت کە لەویدا نووسراوە: «ئەم قسە یە کە کردم». لە دەقی «م.م» دا نووسراوە «ئەم قیسە ی کە کردم».
۲. [سووک: زوو. بە سووکی: بەم زوانە]. لە دەقی «گ.م» دا لە جیاتی «حال ئیستیكە وەهایە» نووسراوە: «کار ئیستیكە وەهایە».
۳. موحمەدی مەلا کەریم لای وایە «سەگانە» هەلە یە و «سی گانە» واتە: سی قات، یان سی جوړ راستە، چونکە وا مەعنا ئەدا بە دەستەوہ. سی گانە: وشە یە کێ فارسییە و لە شیوہ نووسینی فارسیدا «سەگانە» ئەنووسرێت. - هەنگاوی تر: ۱۱۵.
۴. [موحمەدی مەلا کەریم ئەلی: لەو بە یازە ی کە لە بەر دەستما بوو ئەم بە یتەم لە بیرچوو بوو بیخەمە ئیو تیکستە کە ی کاک کەریم و کاک سەردارەوہ. - هەنگاوی تر: ۱۲۱. ئەوا ئیمە بە گوێرە ی ئەو جینگە ی خۆ ی بۆ ی دیاری کردبوو لێرە زیادمان کرد].
۵. ئوین: وشە یە کێ تورکییە بە مانای فیل، حیلە، یاری، گەمە دی.

۱. رۆمی وه کوو بهنی موون کهس پشتیان پی نه بهستی
 که وتوونه داوی خوئیان، سه رگه شته ماون و حهیران^۱
 کوا والیی سه نه ندوج، به گزاده یی ره واندوز
 کوا حاکمانی بابان، میری جزیر و بوئان^۲
 ئەو ئایه تهی «فَسِیرُوا فِي الْأَرْضِ» خوا که فه رموی
 ئیجرای ده کهن سه گانه «بِالْأَنْفُسِ» شاهی خوئیان^۳
 کوا ئەو ده مهی که کوردان نازاد و سه ربه خو بوون
 سولتانی مولک و میللهت، ساحیبی جهیش و عیرفان
 جو شیک بدهن وه کوو ههنگ، ته گبیر بکهن به بی دهنگ
 ئەسبابی شه ر په یدا کهن توپ و تفهنگ و هاوان^۴

۱. سه رگه شته: سه رلی تیکچوو.

۲. سه نه ندوج: شاری سنه ی کوردستانی ئیران.

۳. [فَسِیرُوا فِي الْأَرْضِ: نه حل: ۳۶. واته: له زه ویدا گه شت بکهن].

۴. [هاوان: خومیاره هاویژ. موحه ممه دی مه لا که ریم ئەلی: له م به یازه ی به رده ستمدا له باتی
 «ته گبیر»، «ته دبیر» نووسراوه، ئەمهش به راست ده زانم، چونکه له گه ل شیعری کلاسیکی
 کوردیدا جوژتره. ههروه ها پی وایه وشه ی «په یا» دروسته و «په یدا» هه له یه. موحه ممه دی
 مه لا که ریم ئەلی: من له گه ل دوکتۆر که مال مه زه بردا هاوده ننگم که پی وایه ئەم به یته هی
 حاجی قادر نییه ده ستکاری کراوه، چونکه توپی «هاوان»، هه رچه ند له سه ده کانی ناوه راستدا
 دروست کراوه، به لام له بهر ئەوه ی زبانی له قازانجی زۆرتر بووه بۆ هه ر لایه نی به کار هیترابی،
 پشت گوئ خراوه و له بیر چوووه ته وه، دووه هه مجار، چه ند سأل پاش مردنی حاجی قادر، واته:
 له شه ری پرووسیا و ژاپۆندا (۱۹۰۴ - ۱۹۰۵) دووباره به کار هیتراووه ته وه. ههروه ها ئەلی: ئەم
 به یازه ی به رده سیشم پاشماوه ی به یته که ی ناوه ها تو مار کردووه: «ئه سبابی شه ر په یاکه ن،
 ئەرکانی حه رب و لیدان». - هه نگاوی تر: ۱۱۶، ۱۱۷.]

پارانه‌وه و تەوہ ككول لەم عەسرە پارە ناكا
 تيرە دو‌عاى «جەوشن»، پەيكانە «حيزز»ى مەيدان^۱
 بۆچى بەشيري ئيمە - يەنى پەسوولى ئەكرەم -
 هيچ ئەدعەي نەزاني پوژى كە دەچوو مەيدان؟^۲
 وهك «خيوە» و «بوخارا»، بەلا ناروا بە هي‌ممەت
 رەفەى بكن مەشاىخ، دەفەى بكن مەلاتان^۳
 ھەر شىخى كەوتە شوينى يەك دوو كەسى رەش و پروت
 خەلكى بە موور دەزاني، خوئى حەزرەتى سولەيمان^۴
 يەكستان نەچوونە گەردش وا تى دەگەن لە دنيا
 ھەر پادشاهى پۆمە و شاهى عەجەم لە تاران^۵

۱. جەوشن: وشە يەكى عەرەبىيە بە ماناي زرە، زرى ئاسن دى. لە دەقى كتيپە كەى «حاجى قادرى كۆيى...» مامۆستا موحمەدى مەلاكەرىم دا لە جياتى «حرزى» وشەى «حزبى» بەكار ھاتوو، «حرز»ىش، بە ماناي جوړە نووشتە يەك دى، حزبيش جوړە دو‌عا يەكە. لە دەقى «گ.م» و «ع.س» يشدا «حيرس» بەكار ھاتوو. ئيمە لە سەر دەقى «م.م» «حرز» مان تو‌مار كرد.

۲. [بەشير: مزگينى دەر. ئەدعە: كۆى دو‌عا واتە: پارانەوہ لە خودا].

۳. [خيوە و بوخارا: نيوى دوو شارن لە ئوزبەكستان كە شوينى كۆبوونەوہى پياوچاكان و شىخانى تەرىقەت بوو]. لە دەقى «گ.م» دا نووسراوہ: «دەفەى بكن مەشاىخ» ئيمە لە سەر دەقى دەستنووسە كەى «ع.م.ن» كرمان بە «رەفەى بكن مەشاىخ دەفەى بكن مەلاتان». چونكە جووت وشەى «پەفە و دەفە» جوان لىكترى دەوہ شينەوہ نەك ھەردووكيان ھەر «دەفە» بن.

۴. [موور و سولەيمان: ئاماژە يە بەو چيرۆكە قورئانيە كە لە بارەى حەزرەتى سولەيمان و ميلوورەوہ ھاتوو. موحمەدى مەلاكەرىم ئەلئى: لەم بەيازەى بەردەستما لە جياتى «شىخى» «ميرئ» ھاتوو كە ئەمە زۆر لەبارتەر، چونكە لە گەل باسى سولەيماندا كە مير بوو جوړترە و بە تەواوى گلەب، حاجى، لە ميران، ھاوچەرخ، خوئى دەگە بە نەزە. ھەنگاوئى ت:

قوتبی زه مانه «خالید» ئاواره بوو وه کوو من
 بی قه در و قیمهت و شان، بی خان و مان و بی نان^۱
 شیر و قه لهم شه ریکن لهم عه سره دا درینا
 شیرم قه لهم تراشه و کالانییه قه لهمدان^۲
 ئەم مه سه له مه شهووره گهر قور ده که ی به سه رتا
 ئیکسیره خاك و خوئی ده رمالی گه و ره مالان^۳
 ته نها ئیمه وه هانین، دیباچه یی "مهم و زین"
 حالیت ده کا چلونه نه حوالیان سوخه ندان^۴
 خو تان ده ئین: - نه گه رچی مه شهووری خاس و عامه -
 ههر ریوییه ک گه پابی ئازاتره له شیران
 سه د قائیمه و قه سیده کهس نایکری به پوولی
 رۆزنامه و جه ریده که وتوته قیمهت و شان^۵

۱. مه بهستی مه ولانا خالیدی شاره زووری نه قشبه ندییه (۱۷۷۷ - ۱۸۲۶ ز). له دهقی «گ.م» دا نووسراوه: «وهك من بووه ئاواره».
۲. له هه ندی ده قدا نووسراوه: «سه یف و قه لهم شه ریکن».
۳. ئیکسیر: وشه یه کی یۆنانییه، به و ماده یه ده ئین که به ههر مه عده یتکی تریدا بکه ن ده یکات به زیڕ.
۴. دیباچه یی مهم و زین: مه بهستی پی شه کی مهم و زینی نه حمه دی خانیه [سوخه ندان: قسه زان].
۵. [قائیمه: لاپه ره ی کتیب که هۆنراوه یا په خشاییتکی تیدا نووسرابی. جه ریده: وشه یه کی عه ره بییه به مانای رۆزنامه یه]. ئەم دێره شیعه ره ته نیا له ده قه که ی «م.ر.س» دا هه یه و ئەوا بۆ یه که م جار بلاو ده کر یته وه.

بنوارہ سہی و غیرت ئیستا له دهوله تی رۆم
 خویمان خهزینه دارن، خویمان تهیب و سولتان^۱
 هه ر دوینی نه هلی "سوودان" هه ستانه پی وه کوو شیر
 ئیستیکه موسته قیلن مه حسودی کوللی نه دیان^۲
 "بولغار" و "سیرب" و "یونان"، هم "نهرمن" و "قهره تاغ"
 هه ر پینجیان به ته عداد نابن به قه ددی بابان^۳
 هه ر ئیکه موسته قیلن، کوللیکی دهوله تیکن
 ساحیبی جهیش و رایهت، ئه رکانی حه رب و مهیدان^۴
 هم حه ققیانه ئه رمن، غیرهت که شی یه کترن
 وه ک ئیمه نین له گه ل یه ک ده عوا بکه ن به شیران^۵
 بو فنه نی حه رب و سه نعت، بو زه بت و ره بتی میللهت
 ده یئیرنه ئوروپا گه وره و بچووکی خویمان^۶

۱. له ده قه چاپکراوه کانداله جیاتی «دهوله تی رۆم»، «له نیو ئه وروپا» هاتوو.
۲. ئه م نیوه دیره شیعه ره له ده قی «گ.م» دا به م جوړه هاتوو: «ئیسیتیکه موسته قیلن مادوونی کوللی نه دیان» له ده قی «ع.م.ن» یشدا به م جوړه هاتوو: «ئیسیتیکه موسته قیلن وه کوو جه معی دهوله تان». به لام ئیمه له سه ر ده قی «م.ر.س» وه کوو سه ره وه مان نووسی چونکه گونجاوتره.
۳. سیرب: خه لکی ولاتی «سیریا» ن که ئیسته ولاتیکی سه ره به خویه و له یوگسلافیای پینشوویا بوته وه. قهره تاغ: ئه مپیش به شیکه له یوگسلافی پینشوویا. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «ته عداد» وشه ی «ئه ژمار» نووسراوه.
۴. [ئیکه: یه که. جهیش: هیژ، له شکر. رایهت: ئالا].
۵. غیرهت که ش: غیرهت کیش، به غیرت و ئازا. له ده قی «گ.م» دا «غیرهت کیش» نووسراوه. به لام له ده ستوو سه که ی «م.ر.س» دا «غیرهت که ش» هاتوو و ئیمه ش پشتمان به و به ست، چونکه له گه ل زمانی شیعی سه ده ی نۆزده هه مدا ده گونجی.
۶. [زه بت = «ضبط»: کوکردنه وه. ره بت = «رابط»: پیکه وه لکان].

«حاجی» کهسیکه بیکهس بو ئیوه قورده پوی
گوئی لی ده گرن زه ریفه، ناگرن به لا له خوستان

(۳)

له رۆما کهوته بهر چاوم

له رۆما کهوته بهر چاوم کهسیکی هائیم و حهیران
به ههیهت تیگهیم کورده به شیوهی ئههلی کوردستان^۱
که چوومه خدمهتی پرسیم: برادر خه لکی کام جیگای؟
له کام لا هاتووی؟ گریا! گوتی: بابان! گوتم: بابان؟^۲
دلم داوه گوتم: باوکه هه موومان بی کهسین لیره
چ قه وماوه؟ گه لی حه یفه، مه گریی ههروه کوو باران
گوتی: بو غوربهت و پرووتی نییه ئه فغان و هاوارم
له داغی حاکی خومه، له شان و شهوکه تی تورکان^۳
گه لیکم بیستوو پهستی و بلندی ده وله تان ئه ماما
جیهان نه دیدوه پهستی و میسالی حالی کوردستان^۴

۱. مه بهستی له رۆم، شاری ئهسته نبو له. [هائیم: سه رگهردان و په رۆش]. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «به ههیهت تی گهیم»، «له رهنگا تی گهیم» هاتوو.
۲. له دهقی «گ.م» دا [له جیگای «له کام لا هاتووی»]، «له کام جی هاتووی» نووسراوه.
۳. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «ئه فغان» واتا هاوار «گریان». وه له جیاتی «تورکان» وشه ی «کوردان» هاتوو.
۴. [موحه مدهی مه لاکه ریم «حاکی کوردان» ی له «حالی کوردستان» پی راستره].

له وه قتی خوئی هه موو شا بوون، سه راپا بی غه م و شا بوون
 له جوودا حاته می تائی، له شهردا پۆسته می مهیدان^۱
 له پیشا خاکی مه لانه ی پلنگ و شیر ی ئازا بوو
 نه میستا مار و میروو گورگ و ریوی لئی ده که ن سهیران^۲
 له کوئی ما نه عره ته ی ته قله و جللیت و رمب و رمبازی؟!
 له کوئی ما دهنگی زورنا و دههۆل و شایی و سهیران؟!^۳
 له هارپی شه شپهرو نه پرپی سوار و بهرقی شه شخانه،
 له ته ققه ی نال و شه ققه ی سم، له ره ققه ی تۆبز و قه لغان^۴
 دههاته جونبوش و له رزین له ماهی بگره تا ماهی
 له سه حرا چهنده وه حشی بوون له ترسان چونه سه رکیوان^۵
 له ریزی زهبر و زهنگی وان که سیکی تر نه بوو هه رگیز
 به شیر ی حیشمه تی کورده که ماوه دهوله تی ئیران^۶
 سهرا و ئه یوانیان ئیستا که لاوه ی کونده بوو و جوغده
 نه گهر مهیدان و دیوانه سه راپا بوویته جیی دۆمان^۷

۱. [تائی = طائی. «شا» ی یه که م: پاشا و میر. «شا» ی دووهم: شاد و که یف خووش].

۲. نیوه دپیری یه که مان له سه ر ده قی «م.ر.س» تۆمار کرد.

۳. [نه عره ته: گورانندن. ته قله و جللیت: به و یارییه ده لئین که سوارکاران به سه ر ئه سپه وه له گو
 دهدهن (چه وگان)].

۴. [شه شپه ر و شه شخان: دوو جو ره چه کی کۆنن. تۆبز: کوته کی بزمار پۆژ کراو (گورز).
 قه لغان: سپه ر].

۵. ماهی یه که م: ماسی. ماهی دووهم: به مانای مانگه.

۶. له ده قی «گ.م» دا نوو سراوه: «به شیر و حیشمه تی وانه ده مینی ده وله تی ئیران».

۷. جوغده: [یابه قوش] جو ره کونده بوویه که. [دۆم: هۆزیککی کۆچهری کوردن که به پیشه ی

له پاشی ئه وهه موو گریان و ناله و زاریه پیم گوت:
 عهزیزم غه م مه خو هینده، له سایه ی ره حمه تی ره حمان^۱
 ئه میریک ماوه پاشایه، گوتی: کییه؟ گوتم: شیره!
 گوتی: لیره؟ گوتم: لیره! هه تا تاران و هیندستان
 به خوئی شیره وه کوو ناوی له شهردا دوژمن نه ندازه
 ته میان هه ره به ئه وه ماوه جه میعی خاکی کوردستان^۲
 هه چی جیگه ی ئومیدمانه و ئه وی دلخوش ده کائهمرو،
 که سی دی له وه به دهر نایته غه مخوری گه لی کوردان!^۳

(۴)

په رچه م و فیسی که چی تو

په رچه م و فیسی که چی تو ئه ی جوان
 تاجی که یانه و عه له می کاویان^۴

خه پراتی و کلاش چنین به ناوبانگن. موحه ممه دی مه لاکه ریم به پشت به ستن به گوڤاری ژین و جوانی و له باری مه عناوه، پیی وایه به جیی «جوغد» «مشکه» باشته ره، تا دوو جار کونده بوو دوویات نه بیته وه. - هه نگاوئ تر: ۱۲۹.

۱. له ده قی «گ.م» دا نیوه دیپری یه که م به م جوړه هاتووه: «له پاشی ئه م هه موو گریان و زاری و ناله یه پیم گوت:». له جیاتی «عهزیزم» وشه ی «برادر» هاتووه.
۲. له هه ندی له ده قه کاندایه جیاتی «جه میعی»، «ته واوی» هاتووه.
۳. ئه م نیوه دیپره له ده قه که ی «م.م» مان وه ره گرتووه. «بنواره: مه سهوود موحه ممه د، حاجی قادری کوئی، به غدا ۱۹۷۶ ب ۳، ل ۳۶۹».

۴. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «که چی» وشه ی «که چیت» هاتووه. [په رچه م: مووی سه ره هه نیه. فیسی: کلاو. که یان: زنجیره پاشایانی که ی وه ک: که یکاوس، که یخه سه ره و که یقوباد

من له غه مت ریگه یه کم که و ته بهر
 خوانی به هه شته و سه فوری هه فت خوان^۱
 بیژهنی چاهی زه قه نی تو یه دل
 راهی نه جاتی فه له ک و ریسمان^۲
 تیری موژت بو دلی ئه سفه ندیار
 تیری گه زی پوسته می مازهنده ران^۳
 فیرقه تی تو له شکری ئیرانییه
 سهبری منیش له شکری توورانیان
 به سیه تی سا خوینی سیاوش نییه
 جان و دلت بردووه هه م دینمان
 «حاجی» یه فیرده وسیی کورد، سا ته توش
 گوئی وه کوو مه حموود مه ده قه ولی به دان^۴

- و...]. عه له می کاویان: ئالای کاویان، ئه و که ولای که کاوه ی ئاسنگه ر کردی به ئالای شوپشه که ی له دژی ئه ژده هاگ و بوو به ئالایه کی میژوویی.
۱. [هه فت خوان: حهوت قوناغی دژوار و گران، یه کیکه له چیرۆکه کانی شانامه ی فیرده وسیی که بریتیه له وه کاتی پوسته م بو نه جاتدانی که ی کاوس ده روا بو مازهنده ران، تووشی حهوت کاره ساتی دژوار ده بی و به چالاکی لیان رزگار ده بی. ئیستا ئه م حهوت خوانه بووه به په ند بو ئیسی تووش و ئه سته م. وا مه شهووره ته نیا پوسته م و ئه سفه ندیار توانیویانه لپی ده ر باز بین].
 ۲. [بیژهن: یه کیگ له که سایه تیه کانی شانامه ی فیرده وسییه]. چاهی زه قه ن: چالی چه ناکه.
 ۳. [گهز: جوژی داره که له شانامه دا ده لی: سیمورخ تیریکی لی دروست کرد و له نیو ئاوی زه هر دا کولاندی و هیئای بو پوسته م تا چاوی ئه سفه ندیاری پی بنگوئی، چون ته نیا ئه مه چاره ی کوشتنی بوو].
 ۴. فیرده وسیی: مه به ستی له ئه بولقاسمی فیرده وسیی دانهری شانامه یه، له سه ر داوای سولتان مه حموودی غه زنه وی ئه و داستانه ی به شیعر هونیه وه. مه حموود: مه به ستی سولتان مه حموودی غه زنه وییه، که به قسه ی به دکاران له جیاتی پاداشت، فیرده وسیی ده ر به ده ر کرد.

(۵)

فہلہک بہ تیر و کہمانن^۱

فہلہک بہ تیر و کہماننّ لہ ئیمہ چوویتہ کہمین
 شکارگاہی زہمینہ، لہ چہنگی کیوہ دہچین!^۲
 دہخاتہ گہردہنی ئیمہ میسالی دابہستوو
 گوریسہکی بہلہکی سوبح و شام و ناترسین^۳
 بہ حوققہبازی و لہعبی زہمانہ ناغلہتیین
 ئەمیستہ پی دہکہنین و لہ ئاخرا دہگرین^۴
 ئەمین مہبہ لہ سبہیننّ ئەمہت بہسەر دیننّ
 حوادیساتی زہمانہ کہ نایہتہ تہخمین
 وجوودی ئیمہ کہ روژی حہیاتی ئاوا بوو
 یہقین بزانیہ کہ شہولینگہراو و دہربہدہرین^۵

۱. [ہر وہک چوں لہ پیشہ کیہ کہ دا ئامازہی پی کرا حاجی ئەم پارچہ شیعری بو لاواندنہ وہی شاعیر یکی کوردی داناوہ بہ ناوی (کہیقی) کہ ہاوہلی خوئی بووہ لہ شاری ئەستہ نبؤل و لہ ویدا فہوتی کردووہ].
۲. بو کیسی شیعری کہ ئەبئی وردہ و ہستائیک لہ سەر «ر»ی «شکارگاہ» بکری. شکارگاہ: بہ مانای شوین و جینگہی راو دی. [لہ چہنگی کیوہ دہچن: واتہ: ہیچ ریگہی دہربازبوونمان نیہ].
۳. [دابہستوو: بہو گاجووتہ ئەلین کہ نیر و ئامووری لہ مل دہکن و بو جووتکردن ئەبیہن]. سوبح و شام: سبہیننّ و ئیوارہ.
۴. حوققہبازی: وشہیہ کی فارسیہ بہ مانای فیلبازی یاخود پروفیل دی.
۵. [شہولینگہراو: شہولی شیواو، شہو بہ بہتال بہسہربردن].

ئەم ئەرزە كۆنە ھەوارە، خەلايقىش كۆچە
 تەماعى سوورى نەبى كەس لە ژېرى چادىرى شىن^۱
 دووگەز زەمىن و سى گەز جاو و مستە خوئىكە
 لىياسى پىخەف و رايەخ ھەتا دەگاتە سەرىن^۲
 سەبا موسەللەمى ئافاقە قاسىدى غورەباى
 ئەنىسى يارى و ھەمراى عاشىقى غەمگىن^۳
 سەبەنى ھەستە، مەوہستە خەبەر بگەينە ولات
 ديارە چەندە ھەزىن و غەرىب و بى كەيفىن^۴
 كە چوويە سەرحەدى «بابان» و عىلەكەى «جافان»
 بگىرىي ھەروەكوو بارانى ماھى فەرورەدىن^۵
 لە قور بىنەشە بلى: قەوم و قىلە ھاوارە!
 ئەسىرە «كەيفى» لە رۆما لە ھەبسى زېرى زەمىن^۶

۱. [سوور: جەژن، ئاھەنگ و شادى]. تەماعى سوورى: ھىواى شادى و خوئشى. چادىرى شىن: مەبەست لە ئاسمانى شىنە.
۲. [جاو: خام، پارچەيەكى سىي كە بە زۆرى بۆكفن بەكار ئەھىنرىت. رايەخ: ئەوھى بۆ خستەنە ژېرىشى، پراخەر].
۳. [قاسىد: نامەبەر. ئافاق، كۆى ئوڧوق: ئاسۆ: سۆما. ئەنىس: ھاودەم و ھاوہل].
۴. لە دەقى «گ.م» دا لە جياتى «خەبەر» وشەى «وہلام» بەكار ھاتوۋە. لە دەقى «ع.س» دا نيوە دېرى يەكەم بەم جۆرە نووسراۋە: «سەبەنى مەوئستە خەبەر بگەينە ولات». [لە وشەى «بى كەيفىن» دا تەوريە ھەيە، ھەم بى كەيف و شادى دەگەينەنى و ھەم بى كەيفىن واتە «كەيفى» شاعىرمان لەدەست داۋە].
۵. فەرورەدىن: ناۋى يەكەمىن مانگى بەھارى ئىرانىيە.
۶. [رۆم: ئەستەمبۆل. ھەبسى زېرى زەمىن: زىندانى ژېرى زەوييە، واتە: مردوۋە و ئىژراۋە].

له کوردی بگره هه تا تورك و عاره ب و عه جه می
 له ناخ و داخی ده سووتین و شین ده کهن ده گرین^۱
 له «کویره دی» یی که «که یفی» ی تیابی فیرده وسه،
 جه هه ننه مه که نه ما «که یفی»، شاری قوسته نتین^۲
 هه زین و دهره می ئەم شاره زۆری بیگانه ن
 له هه سه رته ی عه جه با! شاره زووری چه ن ده گرین!^۳
 گه لی هه ناسه ی کیشا و چاوی خو ی گی را
 که سی نه دی له عه شیرت، له داخی چۆن نه مرین!
 زوبانی کوردی و تورکی و فارسی و عه ره بی
 وه های ده زانی وه کوو به ی تی خوسره و و شیرین
 ئەمه ش ده لیله له ته ئسیری مه رسیه ی که گوتم:
 چوار زوبانی تیدایه قه سیده یی ره نگین

۱. ئەم دێره شیعره له هیچ سه رچاوه یه کی چاپ کراودا نییه، ته نیا له ده ستنوسه که ی
 (م.ر.س) هاتوو ه ئیمه ش وا بو یه که م جار بلاوی ده که ی نه وه.

۲. [وهك چۆن له پیشه کیه که یدا ئاماژه ی پیکرا «کویره دی» ئەو دێیه یه که زیندی که یفی بووه که
 حاجی به شیوه ی جوان ئاماژه به و دێیه ئە کات].

۳. دهره م: شیواو په شوکاو. له ده قی «ع.م.ن» دا نووسراوه: «له هه سه رته ی شاره زووری
 عه جه با چۆن نه گرین».

[موحه ممه دی مه لا که ریم ئە لی: له ده سنووسی کدا له جیات ی «شاره زووری» نووسراوه:
 «شه هره زووری»، ئیستا لام وایه ئە بوو له کاتی به راورد کردنی تی کسته کاندا «شه هره زوور» م
 بنووسیایه، چونکه له شیعر ی کلاسیکی کوردییه وه نزیکتره له «شاره زووری». - هه نگاو ئی تر:

«دریغ و حسرت ازان شاهباز سدره نشین
 به دام مرگ فتاد و به خاک گشت دفین»^۱
 «زلوحه‌ی خط موزون و قطعه‌ی منظوم
 خجل شد "ابن هلال" و روان "ابن متین"»^۲
 به کیّ بلّیم که به «که یفی» بلّی به که یف و سروور:
 غه می نه بیّ له فه له ک عاکفانی چله گوزین^۳
 «جُنُوبُهُمْ تَتَجَافَىٰ عَنِ الْمَضَاجِعِهِمْ،
 يَسْتَعْفِرُونَ لَكَ بِالْغُدُوِّ حَتَّىٰ حِينٍ»^۴
 «علیّ تَعْلُو بِأَعْلَىٰ الْجَوْدِ عَبْرَتُنَا
 مَدَى الزَّمَانِ أَنْوَحُ نِيَاخَ مُنْتَدِبِينَ»^۵

۱. [داخ و که سهر بوّ ئەو شابازە که ئەوە نە بەرزە، داری سیدرە ی بە هەشت، جیّی نیشتنە وە ی بوو ئەو مەزەنە کە و تە داوی مەرگ و لە دلّی خاکدا نیژرا].
۲. [لە بەر لاپەرە ی خەتی رێک و پێکی هەلبەستی کێشە داری ئەو سەر شوپۆر بوو «ئیینوو هیلال» و زوبانی بەربوو «ئیینوو مەتین». لە وانه یە ئەم ئیینوو مەتینە هەلە ی پوونوو سکەر بیّ و ئیینوو یە مین دروست بیّ، چونکە پاشتریش ناوی ئیینویە مین دینیتە وە].
۳. [عاکفانی چله گوزین: چله کیش، ئەو پیاوچاکانە کە بە نییەتی عیبادەت چله دە گرن و تا چل رۆژ لە مزگەوت یان چله خانە دا بە رۆژدا رۆژوو دە گرن و بە شەویشدا عیبادەت دە کەن، یان مەبەست پەریانی ئاسمانە].
۴. [ئەو چله کێشانە ی کە خەویان لە خۆیان حەرام کردوو و دوو پالوویان جیگە خەو بە خۆ ناگرن و خەریکی عیبادەتن و شەو تا بە یان داوی لیبوردن لە خوا بوّ توّ دە کەن. ئەم بەیتە ئامازە یە بە ئایەتی: «تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَ طَمَعًا» سە جەدە: ۱۶].
۵. [ئەسرینی چاوە کانم بە لیزمە دە رۆژین بە سەر مەدا، ئەمیش شین و پوورۆمە وە کوو شیوە نکەران]. ئەم دێرە شیعرە عەریبە ی حاجی لە هیچ سەرچاوە یە کی چاپ کراویدا نە هاتوو، تەنها لە دە فی دە ستنوو سە کە ی «م.ر.س» دا هاتوو، ئیمەش توّ مارمان کرد.

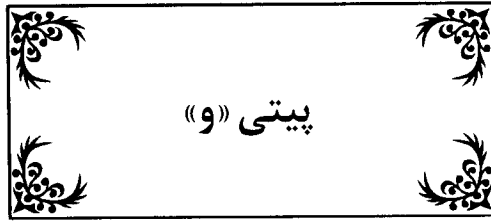
«اوگون که اسب کلامی زمانه ایلدی زین
 کف کفایتی کیفیه ویردی لر دزگین»^۱
 «بوگیجه کیفی افندی گورندی رؤیادیه
 جنانده زمره غلمان و حوره اولدی یقین»^۲
 «کسلدی ماتم نظمده زههره نك تارى
 طاغلدی حسرتی نثرنده عقده ی پروین»^۳
 «کبیر در بو مصیبت، عظیم واقعه در
 «صغیر» یازینه تأریخی، خامه ی مشکین»^۴
 له یهك دوولاهه هه تیوی له پاش به جی ماوه
 یه کیکی بیکری مه عانی، دوانی تیغلی هه زین»^۵

۱. [واته: ئەو رۆژه که زمان ئەسپی که لاملی زین کرد، که فی (له پی دەست) کیفایه تی جلەوی دا به دەست که یقییه وه.]
۲. [ئەمشه و که یقی گۆبا به خه و دیتراوه، له جیناندا زومرە ی غیلمان و حۆرییان لیان یه قین بو.]
۳. [واته: تارى زوهره له ماته می نه زمیدا، گری پی په روین له هه سره تی نه سریدا کرایه وه و هه لۆه شا.] ئەم سێ دپره شیعره تورکییه ی حاجی له هیچ سه رچاوه یه کی چاپ کراودا نه هاتوه ته نها له ده ستنووسه که ی «م.ر.س» دا نه بی. ئیمه ش خستمانه پال ئەم لاواندنه وه یه.
۴. [واته: گه وره یه ئەم موسیبه ته! واقیعه یه کی عه زیمه! «صغیر» ی بنووسه ته ئریخه که ی دیسان، خامه ی موشکین! مانای ئەم چوار به یته تورکییه موحه ممه دی مه لاکه ریم له مامۆستا شوکر موسته فا - که لیزانی ئەم بواره یه - گپراوه ته وه. - هه نگاوی تر: ۱۱۶۱.]
۵. وشه ی «صغیر» به حیسابی «جومه ل» ده کاته سالی ۱۳۰۰ ی کۆچی [م] که سالی کۆچی دوایی «که یقی» یه و به رانه بر به سالی ۱۸۸۳ ی زاینی ده وه سستی به م لیکندانه وه ی خواره وه یه: ص = ۹۰، غ = ۱۰۰۰، ی = ۱۰، پ = ۲۰۰، صغیر = ۱۳۰۰.
۵. [بیکری مه عانی: مانای ده ست نه خوار دوو و که س پی نه زانیو. بیکر: کچی شوو نه کردوو. تیغل: منالی ورد.]

ئەمن كە مامى ئەوانم دەیاندمە ئودەبا،
كچانى زادهیى تەبعى لە تیفى حەجلە نشین^۱
وہلئ کورانی رەزانین بە خاکى رۆم و دەلین:
لە لای ویلا یەتەوہ چاوەنۆرى مامى تەرىن^۲
قەلەم شكا و مورە ككەب رژا و نامە نەما
لە داغى قافیە تا خوئ گەیاندمە ئاھ و ئەنین^۳
ئەدیب و عاقلئ لەم بە حرە وەك "تەرى بن گۆم"
گەلئكى ون بووہ «حاجى» وە چاكە لئى دەرچین^۴

۱. حەجلە: ژوورى رازاوہى بووك و زاوايە، حەجلە نشین: ئەو بووكەى كە لە ژوورى بووكئى دانىشتبئ بەتايەت لە يەكەم شەويدا.
۲. لە دەقى «گ.م» دا لە جياتئ «چاوەنۆرى» وشەى «چاوەدئرى» ھاتوہ.
۳. ئەم بەیتە لە يەكئ لە دەستنووسە كانئ لای مندا ھەبوو لە كاتئ سەرپەرشتئ كردنى چاپدا تۆمارم كرد «موحەممەدى مەلاكەرىم».
۴. «تەرى بن گۆم» يا خود «وہك تەرى بن گۆم رۆيشت» ئیدیۆمئكى كوردییە بە مانائى بە فیرۆ و بە بئ دەنگ رۆيشتنە. حاجى ئەمەى لەم شیعەرەیدا بەكار ھئناوہ. «بنوارە جەلال مەحموود، ئیدیۆم لە زمانئ كوردیدا، بەغدا ۱۹۸۲، ل: ۴۷۵».

پیتی «و»

(۱)

ئەگەر لیدانە مەقسوودت

ئەگەر لیدانە مەقسوودت بفرموو
 ۱. ۲. ۳. ۴. ۵. ۶. ۷. ۸. ۹. ۱۰. ۱۱. ۱۲. ۱۳. ۱۴. ۱۵. ۱۶. ۱۷. ۱۸. ۱۹. ۲۰. ۲۱. ۲۲. ۲۳. ۲۴. ۲۵. ۲۶. ۲۷. ۲۸. ۲۹. ۳۰. ۳۱. ۳۲. ۳۳. ۳۴. ۳۵. ۳۶. ۳۷. ۳۸. ۳۹. ۴۰. ۴۱. ۴۲. ۴۳. ۴۴. ۴۵. ۴۶. ۴۷. ۴۸. ۴۹. ۵۰. ۵۱. ۵۲. ۵۳. ۵۴. ۵۵. ۵۶. ۵۷. ۵۸. ۵۹. ۶۰. ۶۱. ۶۲. ۶۳. ۶۴. ۶۵. ۶۶. ۶۷. ۶۸. ۶۹. ۷۰. ۷۱. ۷۲. ۷۳. ۷۴. ۷۵. ۷۶. ۷۷. ۷۸. ۷۹. ۸۰. ۸۱. ۸۲. ۸۳. ۸۴. ۸۵. ۸۶. ۸۷. ۸۸. ۸۹. ۹۰. ۹۱. ۹۲. ۹۳. ۹۴. ۹۵. ۹۶. ۹۷. ۹۸. ۹۹. ۱۰۰.

وہ گەر قەتلە مەرامت ها! دەسا زوو
 لە پڤی خوا مەیکە تەحسیلداری ئیمە
 رەقیبی کافر و بی دین و بەدخوو
 شەو و پوژی دەبرژیم و دەقرچیم
 بە سووتن ئیکتیفا ناکەم وەکوو موو
 گەلاویژە گەلاویژی دوو چاوت
 درەوشاوە، سەر و پشیم سپی بوو
 کە خویمان خستە بەحری ئەشکی خوینین
 دل و جان بوو تەوافی خالی هیندوو
 بە قەولی تاجری دەریایی ئەخبار
 دلێ دیوانە تی چوو پوچی دەرچوو
 ئەگەر دیقەت بکەن «حاجی» دەزانن
 لەبەرچی شیخەکان وا بوونە کەندوو!

(۲)

ئومیدی وەسلی توّم زانی

ئومیدی وەسلی توّم زانی نیشانە ی بی نیشانی بوو
 ئەوہی ئیمە ی فریب دا ئیلتیفاتی سەر زوبانی بوو

۱. وشە ی «سووتن» لە دەقی «گ.م» دا بەم جۆرە هاتوو: «بە سووتان».

۲. لە دەقی «گ.م» دا لە جیاتی «تاجیری دەریایی»، «تاجیر و دەریایی» هاتوو.

۳. ئیمە ی فریب دا: ئیمە ی تەفرە دا.

له سه‌ر تووری پوخت مووسا که فیرعه‌ونی خه‌تی لادا
 له سپیری زاری تۆی پرسى جه‌وابی «لَن تَرانى» بوو^۱
 ئە‌گه‌ر "مووسا" و "دارا" بی له دنیا به‌هه‌وه‌ر نابى
 ده‌زانى مه‌نسه‌بى هه‌ردوو شوانى و ئاشه‌وانى بوو
 له سایه‌ی لیو و دندانى له به‌رچاوم نه‌ما شانى
 ئە‌گه‌ر له‌على یه‌مانى بوو وه‌گه‌ر ئە‌لماسى کانى بوو
 مه‌گه‌ر بیستویه‌تی خه‌تت له نیو چاهى زه‌نه‌خدانت
 ئە‌سیری یوسفه‌ بۆیه‌ نزوولى کاروانى بوو^۲
 ئە‌وى تو‌هه‌توو و من نه‌مبوو: قه‌رار و سه‌بر و عیززه‌ت بوو
 ئە‌وى من هه‌مبوو و تو‌نه‌توو: وه‌فا و میه‌ره‌بانى بوو
 زه‌مانى حال و سه‌رمایه‌ی به‌د و نیکت نه‌بوو که‌لکى
 له موسته‌قبل بلئى: «حاجى» له مازیدا زه‌مانى بوو^۳

۱. [توور: ئە‌و کۆیه‌یه‌ که‌ هه‌زه‌تی مووسا له سه‌ریدا له‌گه‌ل خوادا و تووپیژی ده‌کرد. «لَن تَرانى»: واته‌: قه‌ت نامینی، ئە‌مه‌ وه‌لامى خودای مه‌زن بوو بۆ ئە‌و داواکاریه‌ی که‌ مووسا له خوای کرد که‌ خۆی پێ‌ پێشان بدا].
۲. [زه‌نه‌خدان: چه‌ناکه‌]. له ده‌قى «گ.م» دا له جیاتی «نزوولى کاروانى بوو»، «نزوولى کاردانى بوو» هاتوو.
۳. به‌د و نیکت: خراب و چاکت. [حال: ئیسته‌. مازی: رابردوو. موسته‌قبل: داهاتوو. موحه‌مه‌دى مه‌لاکه‌ریم ئە‌لئى: له‌بیرمان چوو وه‌شەى «که‌لکى» بگۆرین به‌ «سوودى». وشەى سوودى نزیکتره‌ به‌ شیعری کلاسیکی کوردیه‌وه‌. هه‌نگاوئى تر: ۱۶۴].

(۳)

بووکی دنیا

بووکی دنیا - وهك ده لئین - وا بی حه یا و بی فه ر نه بوو
 هیئنده دامنه هه لکراو و حیز و مالان گه ر نه بوو^۱
 ری نیشانی ئیمه دا نه و پوژه ئاده م ده ر کرا
 بو یه کی ئه م عالمه بی شو ر ش و بی شه ر نه بوو
 سو فسی به م په نگه که وا گوشتی براکانی ده خوا
 حیکمه ته ریشی وه کوو جار ان در یژ و پر نه بوو^۲
 نیسه تی ئیمه و ئوروپا قه تره یی ده ریا نیه
 بوچ ئولولعه زمیک به عزمی به عسه تی پی ته ر نه بوو؟!^۳
 کی گه ری پی کرد بووی تووشی به لای خو تم بکه ی
 نه و ده مه باسی عه زاب و دو زه خ و که وسه ر نه بوو^۴
 نه ی مه هی دوو هه فته! تا شه مس و قه مهر تو یان نه دی
 دانه گیر سان نه و میسالی ئاگر، نه میان گر نه بوو^۵

۱. هه ر چه نده نیوه دپری یه که م له ده قی «گ.م» دا به م جو ره هاتوو: «دو نیا ههروهك ده لئین وا بی حه یا و بی فه ر نه بوو!»، به لام که سه ر نجه مان دا ده قی «م.ر.س» بینیمان به ناو نیشانه ی «بووکی دنیا» نووسراوه و ئه م سه ره تایه باشتر له گه ل ناوه رو کی هه لبه سته که ر پک ده که وئ. له ده ستنووسیکی لای رو سته م هه و یزی دا «دایکی دنیا» نووسراوه.
۲. ئه م نیوه دپره مان له سه ر ده قی «ر. کوردستان» نووسی چونکه سه روا که ی راسته.
۳. له هه ندی ده قدا له جیاتی «پی ته ر نه بوو»، «تی په ر نه بوو» هاتوو.
4. ئولولعه زم: نه و پیغه مبه رانه ن که خوا ئه رکی گه وره ی خو ی وه ئه ستویان خستوو ه که بریتین له: نووح، ئیبراهیم، مووسا، عیسا و موحه ممه د - دروودی خویان له سه ر بی -].
۵. [مه هی دوو هه فته: مانگی چوارده]. له ده قی «گ.م» و «م.ر.س» دا له جیاتی «گر نه بوو»، «گه ش نه بوو» نووسراوه.

بہم ہم موو تہ جریدہ وا «حاجی» دلی خوشی نہدی
تا لہ تہ توار و قسہی تہم دہورہ کوپر و کہر نہبووا

۱. [تہ جریدہ: قسہی بی کوئکل، واتہ: رپ و راست و بی پروودہ ریاسی قسہ کردن، ہر وہا
زاراویئکہ لہ زانستی بہیاندا. تہ توار: کوئی تہور = «طور» شیواز و جوڑی قسہ کردن].

پیتی « ۵ »

(I)

زہمانہ^۱

زہمانہ رہ سَمی جارانی نہ ماوہ
 چراغی نازم و مونشی کوڑاوہ^۲
 لہ دەوری ئیمہ پۆمان و جهریدہ
 ئە گەرچی مەقسەدە، زانینی باوہ^۳
 ئەمان قەدری بزانی ئەم کتیبہ
 لہ دنیا ئیستەکی ھەمتای نہ ماوہ
 لہ ئەییامی حەیاتیی شیخی خانی،
 لہ سەر نوسخەیی خەتی ئەو نووسراوہ
 لہ لای ئەربابی خوئی بۆ قەدر و قیمەت
 خەزینەیی گەوھەرە و کیسەیی دراوہ
 لہ مەجمووعی دووہل: "سۆران" و "بۆتان"
 لہ سایەیی ئەم کتیبہ ناسراوہ
 لہ کوردان غەیری «حاجی» و «شیخی خانی»
 ئەساسی نەزمی کوردیی دانەناوہ

۱. ئەم ھەلبەستەیی حاجی یە کەم جار لہ «رۆژنامەیی کوردستان» ی ژمارە ۳ی سالی ۱۸۹۸ لہ قاھیرە بۆلاو کراوہ تەوہ. بڕوانە دوکتۆر کەمال فوناد، کوردستان، یە کەمین رۆژنامەیی کوردی (۱۸۹۸ - ۱۹۰۲) کۆکردنەوہ و پێشەکی و لەسەر نووسین. بەغدا ۱۹۷۲.

۲. [نازم = ناظم: ھۆنەر. مونشی: نووسەر، یان ئەوہی لہ ناخی خوێوہ شیعەر دینیتە دی و ئینشا دەکا].

۳. [جەریدە: رۆژنامە].

(۲)

نہم خہیمہ کہ شہ مسیہ یی^۱

نہم خہیمہ کہ شہ مسیہ یی شاہہ نشہ ہی نرزه
 تا چادری نیلووفہری سہر تہ پلہ کی بہرزه^۲
 نہ تنابی وہ کوو توولی نہمہل لاموتہ ناہی
 نہ وتادی وہ کوو کیوی نوحود مہرکہ زی فہیزہ^۳
 سہ قفی وہ کوو گہردوونہ، شکافی وہ کوو نہ نجوم
 پہردہ ی وہ کوو نہ دوار ی سہ ما نہ تلہ سی سہ وزہ^۴
 ہہرہک نہ لیفی "جانہ" ستوونی لہ سکوندا
 نہک تابعی غہیرہ موتہ حہر پریک وہ کوو ہہ مزہ^۵

۱. نہم قہ سیدہ یہ مان لہ دہ قی «م.م» دا وہرگرتوہ کہ لہ بہ شی دووہمی کتیبہ کہی «حاجی قادری کوئی» دا لہ لاپہرہ کانی ۲۴۶ و ۲۴۷ بلاو کردو تہ وہ.
۲. [نیلووفہر: گولی لاولو نیلووفہری: پرنگی شین وہک گولی لاولو مہ بہ ست ناسمانہ تہ پلہک: بہرترین خالی ہہرشتی، تہ ختہ یہ کہ لہ نیوان کولہ کہ و میچدا]. شہ مسیہ: چہ تر، سہ یوان. لہ دہ قی «م.ر.س» دا نووسراوہ: «تا چادری نیلی سہری».
۳. نہ تناب: «أطناب» کؤکراوہی «طنب» ہ، بہ مانای گوریس، پہ تی دریز. [توولی نہمہل: دریزی ہیا و ناوات. لاموتہ ناہی: بی پرائنہ وہ]. نہ وتاد: «أوتاد»، کؤکراوہی «وتد» ہ، وانا [میخ و] سنگی پہ شمالہ کہ. [نہ وتاد: لہ زاراوہی زانستی نہ ستیرہ ناسیدا بریتیبہ لہ چوار مزلگہ لہ دوازده مزلگہی «منطقۃ البروج» کہ بریتین لہ «الوتد الطالع» و «الوتد الغائب» و «وتد السماء» و «وتد الأرض». - المنجد: ۲۱۳۸].
۴. شکاف: وشہ یہ کی فارسیبہ بہ مانای درز دی.
۵. [واتہ: ہہرہ کوو چؤن پیتی نہ لف لہ وشہی «جان» دا ساکن و نہ جمہ، کولہ کہ کانی نہم پہ شمالہ ش وایہ، نہک وہ کوو پیتی ہہ مزہ (کہ ہہر نہو نہ لہ فہیہ) بزپو بیٹ شوینی غہیر بکہ ویت، چونکہ ہہ مزہ بریتیبہ لہ نہ لفی بزوتندار].

ٲهوسافی وه کوو خه تٲی دوو زولفہ به چه پ وراست
 وهک ماری موته لسه م که ته لیسمی سه ری که نزه ٲ
 وه سفی چ بکه م؟ نیونه نی گول، دامه نی سونبول
 شایسته سه ناخوانی بکه م هر وه کوو فرهزه
 لای ژووری سه مه ن نیونه نی گول دامه نی سونبول
 لهو سوورته و مه عنایه که سه د جه ننه تی له غزه ٲ
 فیلجومه وه کوو خالی روخی دولبه ری «حاجی»
 دل په سه ته، ده سا بادی سه با سه سه ته مه له رزه ٳ
 هر لیړه سه تا ده شتی به هه شت ئاینی "لاجان"
 ئاهیسسه برؤ نهک وه کوو دیوانه بی هه رزه ٤
 تا داخیلی خه لوه ت ده بی ئه مجا به وه کاله ت
 خاکه قه ده می ماچ بکه به م ته رزه که ته رزه ٥
 مه ئزوونی ئه وه نده وه کوو ئاهم به نه زاکه ت
 لاده ی سه ری زولفی نه وه کوو بیخه یه له رزه
 ئه م نه وه گوله هه لده که وی سالی له قه رنی
 نهک وهک گولی بازارپیه هر سه سه ٲاله که سه وه زه ٦

١. له ده قی «م.ر.س» دا نووسراوه: «ٲهوسافی وه کوو خه تٲی جه داویل به چه پ وراست».
٢. [سه مه ن: گولی یاسه مه ن. نیوه ن: نیوه نده و ناوه پراست. جه ننه تی له غز: ده شت و باخی مه ته ل، واته: په مز و پرازی زوری تی دایه] له ده قی «م.ر.س» دا له جیاتی «جه ننه تی له غزه»، «جه ننه تی له فزه» هاتووه.
٣. [فیلجومه، «فی الجمله»: به کور تی.].
٤. به هه شت ئاین: ئه وه ی له شیوه ی به هه شت دایه، لاجان: ده شتی که که وه تووه ته دیوی کوردستانی ئیران. ئاهیسسه برؤ: له سه رخؤ برؤ. دیوانه: شیت. هه رزه: زؤر بللی.
٥. [ته رزی یه که م: شیوه، جوړ. ته رزی دووه م: جووان و له بار.].
٦. له ده قی «م.ر.س» دا نووسراوه: «نهک وهک گولی بازارپیه مه وجود هه موو له حزه».

(۳)

دالی قہدم^۱

دالی "قہدم" کہ ٹہلفی عہسای گرت بہ دستہ وہ
 تیروکہ مانہ، سہیدی جہوانیم نہ بہ ستہ وہ!^۲
 ٹہی پہیکی نالہ بیٹی سہری زولفی بیئہ چنگ
 گہر خاکی پیی دہ لئی، ہہ موو دہم وا بہ دستہ وہ^۳
 گاوی فہلہک بہ باری غہمی زگ دہ ہیئتہ ٹہرز
 من چوومہ ژیری بی گلہ بہم جیسمی خہ ستہ وہ^۴

۱. ٹہم غہزہ لہی حاجیمان لہ بلاوکر اوہی «رؤشنیری نوی» ی ژمارہ ۱۲ ی ریکہ وتی
 ۱۹۷۴/۳/۱۱ وەرگرت کہ بۆیہ کہم جار لہ لایہن کاک کہ مال مستہ فامہ عرووفہ وہ بلاوکر اوہ تہ وہ
 و ٹہویش لہ مامؤستا رؤستہم حہ ویزی وەرگرتیو پاشان لہ سہر دہ ستنوسیکی لای کاک
 عبدالرزاق بیمار کہ کاک «موحہ ممہ دی مہ لاکہریم» لہ پرووی نووسیبووہ وہ و ساغی کردبووہ وہ،
 راستمان کردہ وہ. لہ دیوانہ دہ ستنوسہ کہی «م.ر.س.» یشدا لہ لاپہرہ ۱۹۹۰ داتوہ، ٹیمہش وا
 بۆیہ کہم جار دہ یخہینہ پال دیوانہ کہی.

۲. [موحہ ممہ دی مہ لاکہریم ٹہ لئی: ٹہ شگونجی «تیروکہ مانی» بی و مہ عنای بہیتہ کہ وای
 لئی بیئہ وہ: ہیشتا تیروکہ وانی راوی سہردہ می جوانی و لہ زہت لئی وەرگرتیم ٹامادہ نہ کردبوو،
 پیر بووم و بالای وەك تیبی «د» چہ ماوہم داری عاسای وەك تیبی «ا» راستی بہ دستہ وہ گرت.
 -ہہ نگاوی تر: ۱۴۹.]

۳. [موحہ ممہ دی مہ لاکہریم ٹہم بہیتہی بہم شیوہیہ مانا لئداوہ تہ وہ: ٹہی فرستادہی من
 بۆلای یار کہ ہاوار و نالہ مہ لہ جہور و ستہ می، برؤ بہ پروویا ہاوار بکہ و بکرووزیرہ وہ،
 بہ لکوو بۆنی عہتری سہری زولفت چنگ کہ وئی، خؤ ٹہ گہر باسی دہ سخستنی خاکی بہری
 پی ٹہ کہی، ٹہوہ زہ حمہت نییہ دہ سی خہی؛ چونکہ خؤم ہہ میشہ لہ ژیر پییدا کہ وتووم و
 خاکی بہری پیی بہ دہس ٹہ ماشمہ وہ و ٹہ یکہم بہ سہرما. -ہہ نگاوی تر: ۱۵۰.]

۴. دہقی نیوہ دیری یہ کہ مان لہ سہر دہ ستنوسہ کہی «م.ر.س.» راست کردہ وہ.
 [موحہ ممہ دی مہ لاکہریم ٹہ لئی: لام وایہ «دہ بیئہ» ہہم لہ «دینہ» و ہہم لہ «دہ ہیئتہ» راسترہ و
 لہ سہر زمان سووکتہرہ و پر مہ عناترہ. -ہہ نگاوی تر: ۱۵۱.]

بۆ قەسرى وەسفى ئەو مەھە ميعمارى فيكرەتم
 وەستاوہ كولىلى لە حزە بە خۆى و كەرەستەوہ
 قوربان! پەقىيى سەگ سەر وچاوى شكاندووم
 چۆن بتگەمى بە پيى شەل و دەستى شكەستەوہ؟!^۱
 ئەو نەو پەرسەى ئيجارەيى مسكينە كان دە كا
 حەججا جە گەرچى سەيىدە بەم خورج و ھەستەوہ^۲
 تا سوبحى گەردەنى لە شەوى زولفى ھەل نەيى
 «حاجى» مەللى بە تاليعى نوستوو: ھەلستەوہ^۳

۱. لە ھەندى دە قدا لە جياتى «قوربان»، «دەستى» و لە جياتى «بتگەمى»، «پيىت بگەم» ھاتووە. [موحەممەدى مەلا كەرىم ئەللى: لە كاتى بە راورد كردنى ديوانە كە دا لە دەستنووسى مەلا پەئووفدا دييووم كە لە باتى «سەر وچاوى»، «دەس و پيى» ھاتبوو، بەلام پيىت گويىم خست، بەلام ئيستا «دەس و پيى» م لا راسترە، چونكە شكاندن، زياتر، بۆ دەست و پيى نەك بۆ سەر و چاو. - ھەنگاوى تر: ۱۵۲.]

۲. لە دەقى «ع.م.ق» دا لە جياتى «بەم خورجى ھەستەوہ» نووسراوہ: «بەم خەرج و ھەستەوہ». بنوارە: «نووسەرى كورد» ى ژمارە ۶ سالى ۱۹۸۱ خولى دووہم، ل: ۹۵. ھەروالە دەستنووسە كە ى لای بيماريش «بەم خەرج و ھەستەوہ» يە. ھەستە: ھەستە و پيىتاك.

[وہ كوو موحەممەدى مەلا كەرىم ئەللى: وشەى «ھەستە» لە ھيچ فەرھەنگيكي كورديدا بە ماى پيىتاك نە ھاتووە. كە وابوو لە وانە يە لە سەرە تا دا وشە كە «دەستەوہ» بى، جا لە بەر شيوہ نووسيني كۆنى كوردى گۆرابى، ئيتر تيكستى «بەم خورجى» راستە و ئاو ھەى لى دى: «بەم خورجى دەستەوہ» كە مە بەست لە خورج، خورجى سوالكەرە. - ھەنگاوى تر: ۱۵۵.]

۳. نيوہ دپرى يە كە ممان لە سەر دە قە كانى «م.ر.س» و «م.م» راست كەردووە، چونكە لە «رۆشنيى نوى» دا بەم جۆرە نووسراوہ: «تا سوبحى گەردەن لە شەوى سوبحى ھەلنەيى» سوبحى يە كەم راستە چونكە بۆ گەردەنە، بەلام سوبحى دووہم ھەلە يە چونكە نووسراوہ: «لە شەوى سوبحى ھەلنەيى» و راستە كە ى «لە شەوى زولفى ھەلنەيى» يە.

(۴)

نه گهر جورعه‌ی ره قیبت^۱

نه گهر جورعه‌ی ره قیبت لا گولآوه
نه که‌ی بیخویه‌وه پیس و گلاوه
له نه غمه‌ی مو تر ب و مه‌ی دانی ساقی
برینم که‌وته سو، داغم کولآوه^۲
له ریگه‌ی تو ئه‌وی بی‌پا و سهر بی
پلۆقه‌ی که‌وشه، فهرقی بی‌کلاوه^۳
مه‌لی نایخوینسته‌وه نامه‌ی فلانی
له برژان و له سووتانا کولآوه
به یادی کونجی تو «حاجی» وه کوو بووم
له م‌عموره ده‌چیته ناو که‌لاوه

۱. ئەم غەزەلەش لە هەمان بڵاوکراوەی «رۆشنییری نوێ» دا لە لایەن کاک که‌مال مسته‌فاوه بڵاو کراوه‌ته‌وه که ئه‌ویش له مامۆستا رۆسته‌م حویزی چنگ که‌وتوو و له ژماره ۱۳ ی ریکه‌وتی ۱۹۷۴/۳/۲۱ دا چاپ کراوه و له لایه‌ره ۸۹ ده‌قی ده‌ستنوسی «م.ر.س» یشدا هه‌یه. گه‌لی شوینی ئەم غەزەلەشمان له‌ ر‌ووی ده‌ستنوسه‌ ناوبراوه‌ که‌ی کاک «عبدالرزاق بیمار» و به‌ گوێره‌ی بۆچوونی مامۆستا مه‌سع‌ود موحه‌مه‌د راست کرده‌وه.

۲. له‌ ده‌قی «رۆشنییری نوێ» و «م.ع.ق» و «عبدالرزاق بیمار» دا نووسراوه: «مه‌یدانی ساقی». ئیمه‌ به‌ رای مامۆستا «م.» راستمان کرده‌وه و کردمان به‌ «مه‌ی دانی ساقی»، به‌لام به‌ «مه‌یدانی ساقی» یش دی.

۳. [پلۆقه: بلۆق، پۆرگ، تلۆق. موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم ئەم به‌یت‌ه‌ی ئاوا مانا لێداوه‌ته‌وه: ئه‌وی له‌ ر‌پی خۆشه‌ویستی تو‌دا هه‌موو شتیکی داناب‌ی و خاوه‌نی پ‌ی و سهری خۆی نه‌ب‌ی، هه‌میشه‌ وێل و شیت و عه‌ودال‌ئ‌ه‌ب‌ی و تلۆقی پ‌یی به‌ هۆی گه‌رانی زۆره‌وه‌ بۆی ئ‌ه‌ب‌ی به‌ پ‌یلاو و کلاویشی به‌ سه‌ره‌وه‌ ناب‌ی. - هه‌نگاوئ‌تر: ۱۵۶].

(۵)

باسی باوکی مه که

باسی باوکی مه که ئارامی نییه ئه و تهره سه
 رۆژی جاسووسه، به شه و تا به سبه نیی عه سه سه!^۱
 ناکری مه دح و سه نای تو به زوبان و به قه له م
 حه قه مه دحت نه که م و قافیه زانیم عه به سه^۲
 شیر، وه کوو مووره له لای زولفی که مه ند ئه ندازی
 فیله می شووله یه، لی لابده، عه نقاش مه گه سه^۳
 عاده تی گرتووه عوششاقی نه بی هه لئا کا
 وه رنه بو کوشتیان نیمه نیگه ایکی به سه^۴
 لیوی وه که قه نده موکه پرپر له ده ما شیرینه
 بو یه ته کراره وه کوو ناله ئه نیسی نه فه سه
 چوونه ژیر باری ریاسه ت که ری و ئه حمه قییه
 له قه تاریش ئه وی پیشه نگه عه لاوه ی جهره سه^۵
 بوومی و پیرانه به رۆژ و سه گی ئه و کو یه به شه و
 هه ردووی خزمی یه کن «حاجی» به بی خزم و که سه^۶

۱. عه سه س: پاسه وانێ شه و. ۲. عه به س: «عبث»: بی هووده، بی سوود.

۳. موور وشه یه کی فارسییه به مانای میرووله دی. [عهنقا: باندیه کی خه یالییه، سیمورغ].

۴. نیوه دپیری یه که می ئه م شیعره له ده قی «ر. کوردستان» دا به م جووره هاتووه: «عاده تی گرتووه عوششاقی نه بی نازی ئه به د». به لام ئیمه بو راستکرده نه وه ی پشتمان به ده قه که ی «م.ر.س» به ست و وه کوو ناو پارچه غه زه له که مان نووسی.

۵. عه لاوه: «العلوة»: سه ربار.

۶. [کۆ: کووی، که له فارسیدا مه به ست کۆلان و به رده رگایه. موحه ممه دی مه لا که ریم وه ها

(۶)

نه گهر خالت بلیم

نه گهر خالت بلیم میشکی خه تایه
عه زیزی من نه مه م عهینی خه تایه^۱
له بهر نه وخیزی سه بزهی دهوری لیوت
تهنم کاهیده میسلی بهرگی کایه^۲
ده لین عه نئاب و شه ککهر چاکه بو دهر د
گولای لیوی تو بو من شیفایه^۳
ته بییم هاته بالینم وه های گوت:
دریغا! دهر دی عیشقه، بی ده وایه^۴
نه گهر کوفره بلیم من موبته لاتم
وهره سا بمکوژه، بیللا غه زایه
نه وه خاله له سهر گونای شهریفته؟
وه یاخود دانه بی داوی به لایه؟

۱۳۳

- نه م بهیته ی لیك داوه ته وه: ته نانه ت نه و بایه قوشه ش که به رۆژ به سهر که لاوه وه نه نیشیته وه و نه و سه گهی به شه و پاسی مال نه کا، هیچ نه بی له بهر نه وه که ته نیان، بوون به خزمی یه ک، ههر «حاجی» یه که سی نیبه و بی که س و دهر ده. - هه نگاوی تر: ۱۵۸.]
۱. خه تا: ناوچه یه که له ولاتی چین به جوره مامزیک ناوداره که بوئی میشکیان له ناوک دهر ده هین، ههر وه که له مه و به ریش له پهراویزی قه سیده که ی «گوتم به به ختی خه والوو» دا باسمان کرد. خه تا ای دووه م: [پیره دا به مانای هه له و خه تا کردن دی.]
 ۲. کاهیده: لاواز، بی هیژ، له ر.
 ۳. عه نئاب: بهری جوره دره ختی که، دهنکی به قه در دانه ی زهیتوون ده بی و په نگیکی سووری نایابی هه یه.
 ۴. [بالین: سهرین، سهر دان له نه خو ش.]

خه‌میده قامه‌تی داوی خه‌می توّم
 ئەمه‌نده‌ی راسته «حاجی» بی‌ریایه^۱

(۷)

ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د^۲

ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د! وه‌ی ئە‌م‌ینو‌دده‌وله‌! ئی‌م‌رۆ‌ک‌و‌ی تو
 جه‌ننه‌تیکه‌ که‌وته‌ دۆ‌زه‌خ هه‌رچی لێ‌ی دو‌ورکه‌وته‌وه
 مو‌دده‌تیکه‌ ده‌ربه‌ده‌ر گه‌ردی دیاری غوربه‌تم
 به‌نده‌ یادی ئاستان‌بو‌سی ئە‌تو‌ی کرد هاته‌وه^۳
 چونکه‌ تو‌حفه‌ لازمه‌ هه‌ر که‌س له‌ غوربه‌ت بێته‌وه
 به‌م دو‌و فه‌رده‌ من قه‌زای سه‌د‌گۆنه‌ تو‌حفه‌م کرده‌وه^۴
 قاوه‌چی به‌زمی ئە‌تو‌ دنیا‌یه، سینی ئاسمان
 ئافتابی زه‌رفه‌، فنجانی مه‌هه‌، قاوه‌ی شه‌وه
 ئە‌و شه‌وه‌ بو‌ هه‌ر که‌سی‌ دونه‌یا بکاته‌ رۆژی روون
 شه‌و له‌ خیتته‌ی عومری ئە‌و عه‌نقایه‌ ده‌ربانی خه‌وه^۵

۱. خه‌میده: چه‌ماوه، خوار.

۲. [سه‌ره‌تای ئە‌م غه‌زه‌له‌ وا پيشان‌ئه‌دا که‌ شیعریک یا چند شیعریکی له‌ ئە‌وه‌له‌وه‌ فه‌وتابێ].

۳. ئاستان‌بو‌سی: ده‌رگه‌ی ده‌رباری پاشا ماچکردن.

۴. تو‌حفه‌: دیاریی نایاب.

۵. [خیتته‌: مه‌ل‌به‌ند، هه‌ریم]. ده‌ربان: ده‌رگه‌وان.

(۸)

ئەو فەلەك رېفەتە

ئەو فەلەك رېفەتە ھەر لە حزە نىقابىكى ھەيە
 كى دەزانى وە كوو من خانە خەرابىكى ھەيە
 راستە دل خەستە و بى چارە وە كوو نەرگسى تۆ
 نەرگسى مەستى ئە تۆ بەس نىيە خوايىكى ھەيە ۱
 شەمعى من سەر زە نشى قەت مە كە پەروانە ئە گەر
 ئىستە خاموشە، شەو ئەلبەتتە جەوايىكى ھەيە
 شىعرە كانم كە غەربىيى وە تەن و نەو سەفەرن،
 وەرە بىخوونەو و ئەم نوقتە سەوايىكى ھەيە ۲
 قەدرى «حاجى» بگرن، مەقسەدى ھەر دىدە نىيە
 وەر نە ھەرچى بگرى نانەك و ئايىكى ھەيە!

۱. خواب، خوايىكى: خەويىكى [خواب، وشەيە كى فارسيه] لە كاتى خوئندەو وەدا بە «خايىكى» دەر دەپرئ.
 ۲. مەبەست لەم نوقتەيە ئەو يە، گەر لە وشەي «سەفەر» نوقتەيەك زىاد بکەين دەيئە «سەقەر» وانا: جەھەننەم. ئەو ش بۆيە بە «ئواب» دادەنرئ، چونكە ئىسپاتى خووشەويستى وەتەن دەكات، چونكە «حَبِّ الْوَطَنِ مِنَ الْإِيمَانِ».
- [موحەممەدى مەلا كەرىم ئەلئى: ماناى ئەم شىعرە بەم شىو يە: خوئندەو ي شىعرە كانم لە حوكمى دلدانەو وەدايە بۆيان، كە لە نىشتمان دوور كە و توونەتەو وە تازەيش لىي دوور كە و توونەتەو وە هيشتا ئولفە تيان بە غەربىيەو وە نەر توو و لەبەر ئەو وە دلدانەو يان، لە دلدانەوانەي شىعرى كە سىكى تر خيتر ترە كە دەمىك كە و تىئە غەربىيى و ئولفە تى بە نامۆيىيەو وە گرتبى. - ھەنگاوى تر:

(۹)

باں و وعدہ

باں و وعدہ بہ فری بردہ وہ، یہ خبہندی کردہ وہ
 گول شہ معی پی کرا، شہرہری جہ مرہ مردہ وہ^۱
 ئەسپی پەش و سپی بہ گرہ و غاردەدەن بہ تاو
 وەك رۆژ و شەو دیارە لە شەو رۆژ دەباتە وہ^۲
 بولبول دەخوینئ، با لە دەفی بەرگی گول دەدا
 غونچە لە باتی گوئ بگری، دەم دە کاتە وہ^۳
 نەرگس لە میرغوزار دەزانی بەچی دەچی؟
 بنوارە ئاسمان لە شەوا عینہی ئە وہ^۴
 تامی نەماوہ قیسسە و فورسەت غەنیمەتە،
 مەعلوومی خاس و عامە ھەچی چوو نەھاتە وہ^۵

۱. یہ خبہند: سەھۆل، شەختە. [شەرەر: پزوو سکە، ئاورینگ. جہ مرہ: سکل، ژیلە مۆ]. نیوہ دیری دووہ مان لە دەقی «م.رس» وە وەرگرت.
۲. ئەم نیوہ دپرە مان لە سەر دەقی «ر. کوردستان» تۆمار کرد.
۳. [موحەممەدی مەلا کەریم ئەلی: شاعیر و بستووبەتی حەلقەییکی تەواو زیکر یا کۆرپکی گەرمی بەزم و سەما پیکەوہ بنئ، لە لایە کەوہ بولبول بخوینئ و لە لایە کی تریشەوہ "با" لە دەفی گەلای گولان لی بدا و غونچە ی مل کە چیش لە باتی ئەوہی گوئ بو ئەم گۆرانی و بەزمە شل بکا، دەمی ھاوار دە کاتەوہ و دە پشکوئ. پاش ئەم لیکدانەوہیە، ئەلی: ئەی ھەزار ئافەرین حاجی قادری ھونەر مەند! لە کوئین ئەو بی ئاگایانە ی کە ھەر بە شاعیری سیاسەت و کۆمەلایەتیت لە قەلەم دەدەن و دان بە ھونەری شیعرتا نائین؟. - ھەنگاوئ تر: ۱۶۵].
۴. ئەم دپرە مان لە سەر دەقی «م.م» راست کردەوہ.
۵. ئەم نیوہ دپرە شمان ھەر لە سەر دەقی «م.م» راست کردەوہ.

میسلی شہراری کاغہزہ سووتاوہ عومرمان
 رومی کہ دفع بوو گریی دل دفع دہبیتہوہ^۱
 لم وہقتہ ہہرکہسی وہ کوو «حاجی» لہ گولشہنا
 دہستہ گولی بہ دہستہوہیہ دہستی بردہوہ^۲

(۱۰)

تا گولی روخساری تو

تاگولی روخساری تو وہک من ہہزاری عاشیقہ
 راستی قہددت لہسہر سہرو و سنہوہر فائیقہ^۳
 بالہ ہہردوولا بہ زولفت باوہشینی لی نہکا
 میشی خالت نافرئی پابہندی شہدی رائیقہ^۴
 بوچی گول پی ناکہنی ٹاہم سہحابی باغیہ
 گریہ بارانی بہہارہ، نالہ رہعدی باریقہ^۵

۱. [موحہممہدی مہلا کہریم ٹہلی: نیوہی دووہمی ٹہم بہیتہ ہہرچی لی بکہی ہہر لہنگہ، لہ ٹہو سیٰ نوسخہ کہی تریش دا کہ بہم شیوہیہ: «ہہروا یہ کیکی درہوشاوہ مردوہ» ہہر لہنگہ۔ ہہنگاوئی تر: ۱.۱۶۷.]

۲. ٹہم دوو دپڑہی شہشہم و حہوتہمہ تہنیا لہ دہقی (ع.س) دا ہاتوہ. (نیوہی دپڑی یہ کہمی بہیتی حہوتہم بہ گوڑہی دہستنووسیکی لای منہ. لہ ٹیکستی ٹہسلیدا بہم جوڑہ بوو: «ہہرکہس لہ وہختی گولشہنا ہہروہ کوو حاجییہ». «موحہممہدی مہلا کہریم».)

۳. ہہزار: بہمانای ہہزار کہس و بہ مانای بولبول دی ہہروہک لہمہوہریش گوتراوہ.

۴. شہدی رائیقہ: ہہنگوینی ساف.

۵. [سہحابی باغیہ: ہہوری رپہش و بہ بارانی توند، یان ہہوری باغی ٹہوہ. رپہعدی باریقہ: چہخماخہی برووسکہہاوڑ و بہتیشک].

شەو لە داغی عاریزت ریشی سپی بوو ئاسمان
 گەر دەلیی که ززابە ها بورهانی سوبحی سادیقە^۱
 سونبولی زولفت پەریشانە، قەدی سەروت بلند
 دل پەریشانی پەسەندە نالەباری لائیقە
 حاسلی وەسفی گوڵم نایتە سەر حەدد و بەیان
 شیرنی فەرهادە، لە ییلاقی قەیسە، عەزرای وامیقە^۲
 من ئەبێ بمرم ئە گەر مەنعم نەکا «حاجی» لە خووی
 با جەوابی «لن ترانی»، «خر موسی» ساعیقە^۳

۱. [کە ززاب: درۆزن، مەبەست کازپۆه یە کە بن ئاسمان پووناک دەبیتەو و پاشان زووش تاریک ئەبیتەو. سوبحی سادق: جاری دووھەم کە قەراخی ئاسمان پووناک دەبیتەو و ئیدی تاریک نابێ. بورهان: بەلگە]. عاریز: پوومەت، پوخسار.
۲. [حەدد: پیناسە. لە ییلاقی قەیس: لە ییلاقی دلدارای قەیسای عامیری مەشهور بە مەجنون. عەزرای وامیق: عەزرا دلدارای وامیقە، چیرۆکی ئەو دوو دلدارە دەگەریتەو بە زەمانی ئەسکەندری مەگدوونی (پۆمی) پێش لە ئیسلام].
۳. [ئەم بەیتە ئاماژە یە بە ئایەتی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ: لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي، فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا﴾ واتە: کاتێ موسا هات بۆ جی ژوان و لە گەل خوای وتووێژی کرد، گوتی: ئە ی پەروردگار! خۆت بدە نیشانم با بروانم بۆت، خوا فەرمووی: تۆ قەت من نابینی، بەلام سەیری ئەو کپۆه بکە ئە گەر لە جی خۆی قەراری گرت ئەو مەن دەبینی، کاتێ خوا نووری خۆی خستە سەر کپۆه کە، کپۆه کە ی پریش پریشەو کرد و موسا دەس بە جی لە سەر خۆی چوو و پرما].

(II)

دولبهرم مامزیه

دولبهرم مامزیه، بازی به پرفتاری که وه
ئهی دلی خهسته! وه کوو گوربه، به شوینی مه که وه^۱
داغدارای پوخیه لاله یی همرا له چه من
نه رگسه چاو له بهری غمزهی غهمازی ئه وه
چی له من داوه ئه جهل حه ققی نییه بیته سه رم
خوم ئه سیرم، دلّه نه زره، ئه وه جانشیننی گره وه^۲
حه زده که ی سوبحی قیامت له شه وا دهر بکه وئی
پیی بلئی: دوگمهی ئاوینه یی سینته بکه وه
سه فهری زولفی مه که «حاجی» شهوت لی ده گه ری
با وجود روزه له لات وایه که تاریکه شه وه^۳

(۱۲)

ته ماشای قامه تم

ته ماشای قامه تم پیری چلون تیری عه سای دایه!
درویه "داری گه وره وه که نه مامی تازه دانایه"^۴

۱. گوربه: وشه یه کی فارسیه، به مانای پشیله دی.

۲. ئه م دپره شیعره ته نها له ده قی «م.ر.س» دا هه یه.

۳. ئه م دپره شیعره ی کو تائیش ته نها له ده قی «م.ر.س» دا هه یه.

۴. له ده قی «ع.م.ق» دا نیوه دپری شیعره یه که م به م جوړه هاتووه: «ته ماشای قامه تی پیری چلون تیری عه سای دای». پروانه: گو قاری «به یان» ی ژماره «۵۳» ی سالی ۱۹۷۹. دانایه: دانایی، ناچه میته وه ئه مه په ندیکی پیشینانه حاجی به کاری هیناوه، ل: ۲۰۴ خال.

رقی لیّمه فهلهك، ساقی كه ره م فهرموو ره قی بیّنه
 رقی وشكى له تۆ نایه ئەمان موتریب! له تۆ نایه^۱
 له دنیا ئەمتیعی وهسلی له گەل من ناکری سەودا
 هه موو چین و خه تا له م لا له زولفی لام هووه یدایه^۲
 که لیمه ئەو ده مه، زولفی عه سایه، خه تتی فیرعه ونه
 یه دی به یزایه تی گه ردن، جه بینی تووری سینایه^۳
 سوله یمانیکه «نالی» خاوه نی دیوان و فهرمانه
 نییه که س بیته مه یدانی مه گه ر «حاجی» خودئاسایه^۴

[مه بهستی حاجی ئەوه یه بلّی: ئەم مه سه له درۆیه؛ چونکه ئەم گه وره م و داهاتووم و چه ماومه ته وه].

۱. [موتریب: ژه نیار، گۆرانی بیژ]. نایه: نایی، نای ئامیرپکی مؤسیقایه. دیسان له ده قی (م.ع.ق) دا ئەم شیعره بهم جۆره ی خواره وه نووسراوه:

«رقی لیّمه فهلهك ساقی كه ره م فهرموو ریفی بیّنه

رقی وشكه له تۆ نایی ئەمان موتریب له تۆ نایی!!!. بڕوانه گۆفاری «به یان» ی ژماره ۵۳ ی سالی ۱۹۷۹.

۳. [حاجی له م شیعره یدا ئەندامی دولبه ره که ی شو به اندوو به چه زره تی مووسا و ئەو شتانه ی په یوه ندیان به وه وه هه یه، به م ره نگه: ده می وه کوو ده می که لیمی ئەوه، زولفی وه کوو گۆچانه که ی ئەو ده بیته مار و موعجیزه، خال و خه تی وه کوو فیرعه ون زالم و خوین ریژه و گه رده نی وه کوو دهستی نوورینی ئەو سپی و نوورانییه و ناوچاوانی وه کوو کیوی توور پۆشن و پیروژه].

۴. ئەم نیوه دپره مان له سه ر ده قی «م.م» راست کرده وه. [موحه ممه دی مه لا که ریم له سه ر بۆ چوونی کاک عه بدو پرره زاقه، پیی وابه وشه ی «خاوه ن» ده سکرده و له جیی «ساحیب» دانراوه؛ چونکه ئەمه له گەل شیعی کۆنی کوردیدا جۆرتره].

(۱۳)

جەھلى ئىشكالى مەسائىل

جەھلى ئىشكالى مەسائىل وا خەتى زانىنمە
 زولفى تۆ قەيد و حەواشى سىلسىلەي ئاھىنمە^۱
 دەخلى خەرجى خۆمە بارانى نەباتاتى زەوى
 ھەورى پايىز پرووى سووتان خوسرەوى ھاوينمە
 خامە داخوازى دە كا ئەبكارى مەعنا، پىي دەلى:
 پرووسياھى دوو زمان، قەتەي سەرت كاينمە^۲
 پوژى ھىجران مەيلى ئەغيارى ھەبوو ھا بىمكوزە
 حامىلى بارى غەمت ھەر گيانە چاۋ خائىنمە
 عەزىمى تابوورى سەفى موژگانى تۆ بۆم ھات بە تاۋ
 ھىرشى بۆ قەلەيى ئىمانە يا ئايىنمە^۳

۱. ئاھىن: ئاسن، سىلسىلەي ئاھىن: زنجىرى ئاسن.

۲. [خامە: پىنووس. كاين: مارەيى بۆ ژن ھىنان. ئەبكار، كۆي بىكر: كچ، دەست نەخواردوۋ قەتەي سەرت: سەربىرىت. موخەممەدى مەلا كەرىم ئەلى: واتە: قەلەم خوازبىنى كچى مەعناي لەۋەپىش بە بىرى كەسانە ھاتوۋ ئەكا، بىدرىتى بە سەر نووكيا بى و بىخاتە سەر كاغەز. ئەۋىش لە ۋەلاما پىي ئەلى مارەيى ئەم مەعنا لەۋەپىش بە بىرى كەسا نەھاتوانە كە كچى بىكرى منن ئەۋەيە سەرت بىرم. مەبەستى بەيتە كە دىتە سەر ئەۋە كە بۆ ئەۋەي مروۋ بتوانى مەعناي ورد و تىژى بە بىرى كەسا نەھاتوۋ بىخاتە سەر كاغەز ئەبى نووكى قەلەمە قامىشە بە مەرە كەب رەش ھەلگەپراۋە دوو زمانە كەي دابدا و تىژى بكا. ھەنگاۋى تر: ۱۷۵]. لە دەقى «گ.م» دا نووسراۋە: «رووسياھ و دوو زمان»، بەلام كە ئىمە سەيرى دەقى «م.ر.س» مان كرد بىنيمان «رووسياھى دوو زمان» نووسراۋە و وا توۋمارمان كرد، چونكە دوو ئاۋەلئاۋ بە ئامرازى پىۋەندى (ى) بخرىنە پال يەك رەۋانترە تا بە ھۆى ئامرازى بەستەنەۋە (عطف) كە «ۋ» يە.

۳. [تابوور: رىزى لەشكر و سپا].

سہیری «حاجی» کردووه یارہات و ئیستا دہیکوژی
یا خودا وابی ئہمن چہند سالہ وائامینمہ^۱

(۱۴)

رؤستہمی مازہندہران

رؤستہمی مازہندہران ئہو ووقتہ دہستی بردہوہ
ہاتہ رپی «دیوی سپی» ئازانہ دہستی کردہوہ
ہہروہ کوو شارانی تر کہس ئاشنای کوئی نہبوو
شوہرہ تی ئہبیاتی من خہلکی لہسہر کوکوردہوہ
ہہر کہسیکی دایہ بہر شہق زالی دونیایی دہنی
گۆی لہ مہیدانی جہوانمہردانی عوقبا بردہوہ^۲
ئہم ہہموو زولمہی رہقیب کردی لہ ئاخیر دولبہرم
مالی ئاوا بی بہ ماچی لیوی تۆلہی کردہوہ
داستانی ہیجری من شہرحی بہ نووسین ناکری
پیٹ دہلیم: چۆنہ ئہگہر چاوم بہ چاوت کہوتہوہ
ٹاہی من سوورہ، چیا وہک لۆکہ ہہللاجی دہکا
عوقدہیی زولفی گری موینہ با نایکاتہوہ^۳

۱. ئامینمہ: دوامہ، یاخود ہہر داوای دوعا کردن و دوعا قبول کردن دہ کہم.

۲. [دہنی: پہست]. جہوانمہردان: کوکراوہی جہوانمہردہ و بہ مانای بہ خشنده و بہ خشنده کان، یاخود مہردی ئازا [و جوامیر] دئ. عوقبا: قیامت، پڑوی دواپی.

۳. سوور [صور]: ئہو پڑویہی کہ پڑوی قیامت لی دہدری و چیاکان وہ کوو لۆکہ پہرہ دہ کریں.

هه رکه بیستم پیّم ده لی: «حاجی» سه گی ده رگانه مه
من له ترسی گورگی به دکارم که ری خوّم به سته وه^۱

(۱۵)

عسا و قامه تم

عسا و قامه تم تیر و که وانه
که چی دل تالیبی ره وتی که وانه^۲
ئه گهر جه معی وه کوو عه قدی سوره بیا
په ریشانت ده که م وه ک هفته وانه^۳
هه تاکه ی هه روه ها شه ققه ی سمت دی
غهم و غوسسه ی جیهان باری گرانه
ددان و مووی سه ری وه ک کوهنه پیران
نیشانه ی داوه شان و هه لوه رانه^۴
جه وانسی وه ک جوانی که وته داوی
لغاوی ریشیه، زینی ره وانه^۵

۱. [واته: هه ر گویم لی بوو یار قسه یه کی لوتفی ده رباره کردم و به سه گی به رده رگای خوپی
دانام، زانیم که به دکار له داخا ئه که وئته ته قه لای زبان پیگه یانندن و لی تیکدانم، له بهر ئه وه له
ترسی کار و باری خوّم پیکخست نه وه ک بتوانی ده ستیکم لی بوه شینئ. - هه نگاوئ تر: ۱۷۸].
۲. له ده قی «گ.م.» دا له جیاتی «ره وتی که وان»، «رووی که وان» نووسراوه. به لام ئیمه له سه ر
ده قی «م.» وه کوو سه ره وه مان نووسی.
۳. [حه وته وانه: هه وت ئه ستیره ی نریک به یه ک، هه وت براله]. سووره بیا: کوّمه له ئه ستیره ی
کو «پروو» ه.

۴. له ده قی «گ.م.» دا له جیاتی «کوهنه پیران»، «کونه و پیر» هاتووه.
۵. جه وانسی: جه جیللی، گه نجیه تی. جوانی: جوانووی ماین. [موحه ممه دی مه لا که ریم ئه لی:
له بهر سه نگی به یته ئه بی وشه ی «جوانی» به «جوانی» بخوینرئته وه. - هه نگاوئ تر: ۱۸۱].

به سه رچوو خه تتی سه بزی، مژده ئه ی دل
 ده می دروینه یه و خه رمان و دانه
 ئه وی خووشم ده وی میسلم نه دیوه
 به غه یره ز خووی له ژیر ئه م ئاسمانه
 له به ینی زولف و خال و نوونی ئه برو
 به ئه لفی قامه تی جانی جیهانه
 له هه ردوو لامه وه زولفی دوو لانه
 ئه سیری کوردم و بی ئاشیانه^۱
 له پرمه گه ر مه تاعی بی ته ماعی
 به خو پرای بی بده ن هیشتا گرانه
 "ئه بووزه ر" مالیکی دنیا یه لیره
 ئه وی "غازی" هه یه ساحیب "قرانه"^۲
 ئه گه ر توججاری «حاجی»! پاره بینه
 مه تاعه نیك و به د، دنیا دوو کانه^۳
 له بو عوقبا بزانه کام به که ل دی
 ئه تو موختاری ئیستا له م میانه^۴

۱. له هه ندی ده قدا «دوولاته» هاتووه. ئاشیانه: هیلانه. [واته: چ له به رانه بری یارا دانیشی و چ لای راستی و چ لای چه پیا، زولفی له به رانه بری، یان پالیایه تی و دیلی ئه کا].
۲. ئه بووزه ر: مه به ستی له ئه بووزه ری غه فاربیه که سه حابه یه کی بی پاره و پوول و هه ژار بووه. غازی و قران: دوو جو ره پاره ی کۆنن. دوو وشه ی «ساحیب» و «قران» پیکه وه به «ساحیبقران» یش ئه خو پتر بته وه و به و جو ره ش مه عنایه کی ناسکی تر پیکدی.
۳. نیک و به د: چا ک و خراب.
۴. به که ل دی: کورت کراوی «به که لک دی» به.

(۱۶)

خهزنه بییکه بهیتی من

خهزنه بییکه بهیتی من دوو میسرہ عم داخستووہ
 کہس تہماعی تی نہ کا ریگای دزم لی بہستووہ^۱
 بییکہ بہر دیبایی نہزمم تا قیامت نادری
 چونکہ ئہ بکاری مہعانی تار و پوی پستووہ^۲
 زاہیرن بہیتم لہ «نالی» و «کوردی» زور کہ متر نییہ
 تالعم بہرگہ شتہ یہ، بہدبہختہ بہ ختم نوستووہ
 باسی حوور و باسی غیلمان و پہری بو من مہ کهن
 و ہک مہ ہی بی میہری خوّم نہم دیتووہ و نہم بیستووہ^۳
 نیوہ شہ و گہر دہر کہوئی و ہک ماہی سہر کہل تہلعتی
 وادہ زانن ئافتاب و موشتہری سہر بستووہ^۴
 دہست و پیئی ئہ و پادشاہی حوسنہ کوئلہم پی دہ لین
 ہیئندہ ئہ نگوستی پہ شیمانیم لہ حہسرت گہستووہ^۵

۱. میسرہ ع: «المصراع»، لادہر کہی زوور، لیئردا بہ نیوہ دپڑہ شیعہ دہ گوتری. لیئردا «بہیتی» ہم بہ مانا مال و ہم بہ مانا دوو نیوہ شیعہ بہ کار بردووہ، میسرہ عیش ہر وہا.
۲. بییکہ بہر: لہ بہری بکہ وہ کو کراسی ہاوریشم، یان بیخوینہوہ و لہ بہری بکہ. دیبا: پارچہ یہ کی ہہوریشمہ کہ زور پتہوہ و نہدرہ، ئہ بکاری مہعانی: مہعنا و وردہ کاریہ کی تازہ کہ کہس پیئی نہ زانیوہ.
۳. [حوور]: ئہ و ژنہ جوانانہی کہ خودا لہ قورئاندا باسی جوانیانی کردووہ و تہ یاری کردوون بو بہہشتیان. غیلمان، کوئی غولام: مہ بہست گہنج و لاوانی بہہشتہ کہ زور جوانن.
۴. ئافتاب و موشتہری: ئافتاب پڑوہ، موشتہریش ئہستیرہ یہ کی گہر پوکہ لہ کوّمہ لہی خوّر بو دووری لہ زہوی ئیموہ لہ دواى مہریخہوہ دئی. بستوو: لیئردا بہ مانای ئاسو دئی.
۵. دہست و پیئی: خزمہ تکار، نوکہر. کوئلہ: بہندہ، عہد.

دل له کونجی سینه داگر خوین دهنوشی و غم ده خوا
 «حاجی» بۆ قوربانی عیدی وه سلی تو دایبه ستووه^۱

(IV)

غم مه خۆ بۆ نان و خوانت

غم مه خۆ بۆ نان و خوانت خه لقی هیشتا نوستووه
 زاله که ی دنیا ته نووری مه شریقی داخستووه^۲
 بی خه ویم دایی نه خویشیم لی کپی چاوی که چی
 وه ک من و بهختی سیاهیم هر نه خوش و نوستووه
 لیت ده شیوی هر که زولفه ینی په شیوی لابدا
 ماها تابی سه رکه له یا پوژه که ی سه ر بستووه^۳
 دولبه رم به رمامکی دابوو له بهر ئیشی ددان
 واده زانن پرومه تیم نه مشه و له خه ودا گه ستووه
 تاقت و سه برم نه گهر پرویین ته نی "ئه فراسیاب"
 "پوسته م" ی هیجری له نه رزی داوه دهستی به ستووه^۴

۱. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «خوین» وشه ی «خوینی» هاتووه، بۆیه گه پراینه وه سه ر دهقه کانی «م.ر.س» و «ر.ر.کوردستان» و پشتمان پی به ستن. چونکه کیشه که ی له م دوو سه رچاوه دا ته واوه.
۲. لزال: سه رسی، لیتره مه بهست پیره ژنی سه رسپییه، هر چه ند موحه ممه دی مه لا که ریم نه لی مه بهست پیره پیاوه، به لام به قهرینه ی ته نوورداخستن - که کاری ژنانه یه - و دنیا که به موئه ننه سی هاتووه، وادیاره پیره ژن مه بهست بی.]
۳. [بستوو: کهل، گهرده نه، یال].
۴. پرویین ته ن: نه و پالئه وانه به هیزه یه که تیغ کار له جهسته ی ناکات. [ئه فراسیاب: که سایه تیه که ی نه فسانه یی شانامه ی فیرده و سپییه].

ئەي سەبا يارم ئەگەر پرسى لە حالم پيى بلى:
ما بوو تائەو وەقتە هاتم وادە زانم مردووه
غەم مەخۇ قوربان لە بۇ قوربانى عىدى وەسلى تو
موددەيىكە بەو ئومىدە «حاجى» خۇي دابەستووه!^۱

(۱۸)

قىسسەى شەبى ھىجرانى

قىسسەى شەبى ھىجرانى مەكە باسى سبەينە
لەو شامەوہ تا سوبحى دوو سەد فەرسەخى بەينە^۲
مەورووسى تووہ خولقى حەسەن، حوسنى خەلايق
چونكى كە موسەغغەر بکرين ھەردوو حوسەينە^۳
"قانون"ى "شيفا" بەخشى نىگاھت بە "ئىشارات"
جەللادى رمووزى كوتوبى حىكمەتى عەينە^۴
زاهير مەكە دەللاكى بە "موسا"ى يەدى بەيزات
بۇخەتتى يەھوودى كە شەپرى بەدر و حونەينە^۵

۱. لە ھەندى دەفدا لە جياتى «تۆ»، «خۆت» ھاتووه.

۲. شام و سوبح: ئىوارە و سبەينە.

۳. [مەورووسى: مىرات. خولقى حەسەن: ئاكار و پەوشتى جوان. حوسنى خەلايق: خوو و عادەتى رىك و پىك يان تاييە تمەندىەكى سروشتى]. موسەغغەر بکرين: بچووك بکرينەوہ. [لەم شىعەرەوہ وا دەرئەكەوئى كە حاجى ئەم پارچە شىعەرەى بۇ حوسەين ناوئىك نووسىيى چونكە ئەلى: حوسەين، بچووك كراوہى حوسنى خەلايق و خولقى حەسەنە، كە وشەى حەسەن و حوسن ئەگەر بچووك بکرينەوہ ھەردوو كيان دەبنە: حوسەين].

۴. [قانون، شيفا و ئىشارات: نىوى سى كىيى ئەبوو عەلى سىنان].

۵. [دەللاك: سەرتاش. يەدى بەيزا: موغجىزەيەكى حەزرەتى موسا، كە وەك ئىدىيۇم

تا ساده بوو جانی نه ده ویست ئیستیکه له علی
 دوو شاهدی مهستی خه تی هیئاوه که بهینه
 دل گهرمه به دهوری قه مەری گهردشی چه رخی
 خورشیدی زه مانه که هه موو موو جیبی بهینه^۱
 یار هاته وه فەر مووی خه تم هیئاوه به سه وقات
 پیم گوت: ئە گەر ئەم توحفه یه بو «حاجی» یه مهینه^۲

(۱۹)

له سەر شهو پوژی داناوه

له سەر شهو پوژی داناوه، مه ئین فیسی له سەر ناوه
 له بهر با جامی یاقووتی به میشکی وشکی داداوه^۳

﴿﴾

که لکی لی وه ره ئه گیریت بو هه لمهت و ده ستوبرد و لیزانی. موحه ممه دی مه لاکه ریم سه بارهت
 به م به یته ئە لێ: ئەم به یته تابلۆیه کی چری تێدایه. له لایه که وه بهر چا و گرتنی یه دی به یزای
 مو عجزیه ی مووسای پیغه مبه ر - که «مووسا» به تیغیش ئە و ترئ - دهستی چه قو هه لگرتووی
 دۆست، به مه بهستی لابر دنی مووی ره شی رووی، شوبه یئراوه به یه دی به یزای مووسای
 پیغه مبه ر، به لام نه ک بو به تال کردنه وه ی سیحری فیرعه ون، به لکوو بو کوشتنی جووله که که
 دهسته ی حه زره تی مووسا خوینی، وه ک چۆن مووه کانی رووی دۆست هی خوینی.
 له لایه کی تریشه وه کاری تاشینه که خو ی شوبه یئراوه به شه ری به در و حونه ین که دوو شه ری
 پیغه مبه ری ئیسلامن، یه که م دژی کافره کانی قورپه یش و دووه م دژی کافره کانی هه وازین و
 سه قیف. - هه نگاوئ تر: ۱۱۸۹.]

۱. گهردشی چه رخی: سوورانه وه ی گهر دوون. [موو جیبی بهینه: هۆی جیابوونه وه و فیراقه].
۲. ئەم ده قه له لای «گ.م.» دا به م جو ره هاتووه: «پیم گوت: ئە گەر ئەم دیاریه بو حاجیه مهینه».
۳. [فیس: کلای سووری تورکه کان.] له ده قی موحه ممه د عه لی قه رداغیدا «مه لێ» نووسراوه
 و له جیاتی «یاقووتی»، «یاقووته» نووسراوه. بر وانه: «گو قاری به یان» ی ژماره «۵۵» ی سالی
 ۱۹۷۹.

له دامینسی چیا بو خه رمه نی گول خیه تی خارا
 به دوو ئه ستونده که ی زیوین ته نافی زولفی هه لداوه^۱
 له به رقی ره نگی شه پوآلی حه یا دامینی هه لمآلی
 له ته ققه ی ده نگی خلخالی له گه ردوون زوهره داماو ه^۲
 له ته ققه ی نال و شه ققه ی پانی به رزی ئاسمان له رزی
 ته ق و توق که وته سهر ئه رزی، ده لئی مه حشره هه لستاوه^۳
 له ناوه ی هه لگه پراوه ی زولفی خالی رهش ته ماشاکه ن
 بو ته یری دل بیعه ینیه ی ده لئی ئه م دانه ئه و داوه^۴

۱. خیه تی خارا: به خیه تیک ده گوتری له جوړه ئاوریشمیک دروست کرابی. [واته: له داوینی چیا ی سهریه وه تا خهرمانی گولی سنگ و مه مکی، خیه ته که یش سوخمه که ی به ریه تی. - هه نگاوئ تر: ۱۹۰. موحه ممه دی مه لاکه ریم ئه لئ: لام وایه «ئه ستونده کی» راستره له «ئه ستونده که ی»].

۲. له ده قه کانی «ع.س» و «گ.م» دا له جیاتی «شه پوآلی» وشه ی «شه لواری» هاتووه و له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «دامینی» و شه ی «داوینی» هاتووه و له ده قی «ع.س» و «گ.م» دا له جیاتی «خلخالی» وشه ی «خرخالی» هاتووه.

۳. له ده قی «گ.م» دا ئه م نیوه دپره شیعره به م جوړه ی خواره وه هاتووه: «ته ق و توق که وته نیو ئه رزی ده لئ مه حشره هه لستاوه».

۴. ئه م به یته له یه کی له دوو ده ستنوسه که ی لای مندا هه بوو لیره دا نووسیمه وه «موحه ممه دی مه لاکه ریم».

اماموستا جه میل روژبه یانی له باره ی ئه م به یته وه وتوویه: «له ناوه ی» نییه و «له تاویه» و «زولفی خالی» نییه و «زولف و خالی» یه، ئینجا خه لق له ناو زولفی ره شا بوچ ته ماشای خالی رهش بکه ن؟! خال رهش بی یا شین، کاتی جوانه به سهر گو نایه کی سپیه وه بی. موحه ممه دی مه لاکه ریمیش ئه لئ: ئه م بوچوونه م به دلله به م مه رجانه: وشه ی «هه لگه پراوه ی» بکری به «هه لکراوی» یان «هه لگه پراوی» و «زولفی» بکری به «زولف و» تا مه عنای نیویه یته که وای لی یته وه: «سه یری تالی هه لکراوی و پیچراوه ی»، یان تالی هه لگه پراوه و لوول خواردوی زولفی یار و خالی ره شی بکه ن. - هه نگاوئ تر: ۱۹۳.

به سهد خوننی جگهر فیّری نیاز و ناز و عیشوهم کرد
 که چی ئیستا که ده‌مگاتی ده‌لی: سا لاچو به‌ولاوله
 له ته‌سویری قه‌له‌م مووی که‌وته به‌رده‌م نوقته‌کی دانا
 ئه‌وی کرده که‌مهر نه‌ققاش ئه‌می بوّ زاری داناوه^۱
 ده‌ری توّ «که‌عبه» بوو «حاجی» ته‌وافی کرد و نه‌یزانی
 چ قه‌وما که‌عبه که‌چ بوو «مه‌سجیدولئه‌قسا» یه‌ روو‌خواوه!^۲

(۲۰)

به‌روخ و زولفی شه‌و و روژی

به‌روخ و زولفی شه‌و و روژی هه‌تا روژ و شه‌وه
 گرپه‌یی ده‌م به‌ده‌مم دوژمنی خوونینی خه‌وه
 فیتنه‌یی غه‌مزه و نازی نیگه‌ه و چاوه‌که‌وا
 هات و هاوار و هه‌را و گیچهلّ و تالان و په‌وه
 دلّ له‌فیکری ده‌هه‌نت هالیکی ریگه‌ی عه‌ده‌مه
 یا موقیمی سه‌ری زولفی تووه‌یا راه‌په‌وه^۳
 له‌گه‌لّ ئه‌م ئاهووه‌دی ئه‌م سه‌گی ریش‌کۆن و نوی
 دیته‌سو دیته‌وه‌سوو ریشی که‌که‌ونه‌جده‌وه^۴

۱. ئه‌م دپّره‌له‌ده‌قی «ع.س» دا‌نییه.

۲. له‌ده‌قی «گ.م» دا‌به‌م‌جوّره‌هاتووه: «ده‌ری توّ که‌عبه‌یه».

۳. ده‌هه‌ن: وشه‌یه‌کی فارسییه‌به‌مانای ده‌م‌دی. هالیك: هالك، وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه‌به‌مانای
 مردوو‌یا‌فه‌وتاو‌دی. راه‌په‌وه: رپّوار، «عابر‌سییل».

۴. ریش: لیره‌دا‌به‌مانای زام، برین‌دی. [جده‌وه: له‌کار‌که‌وتوو، یان‌ولاخه‌به‌رزه‌ی‌پشت

بریندار. -هه‌نگاوئ‌تر: ۱۸۱].

له بهای موژدهیی وهسلئی قهدهمی چت بدهمی
دل ئه نیسی سهری کوئی دوله ره جانیش گروه^۱

(۲۱)

له دهوری خاله کهی کولمی

له دهوری خاله کهی کولمی که ماری زولفی داناوه
له سهر ته سویره کهی ئادهم مهلهك سهد عوزری هیئاوه
شهوئی میعراجی سوبحانه به قهددی سهروی توئی زانی
له «سیدره» جویره ئیل بوئی له نیوهی ریگه لایداوه^۲
که شهیتان تاقی میحرابی برۆی توئی دی وتی: «یارب!»
له سه جدهی هه زره تی ئادهم سهری خوم بوچی باداوه!
به لام ئهی وشکه شیخانی زه مانه پیم بلین ئاخر
له بهرچی په رچه می ساقی له سوبحی جه بهه توراوه
به غهیره ز باسی ئه و زاره موهیممه ده رکی ئه و زاره
ئهوی بیستومه بیستومه، ئهوی دیتومه دامناوه^۳
چ سه ییادی که سه ییادی بووه سه ییادی ئوستادی!
چ ههستی کردوو ههستا چ بازی بهست و وهستاوه^۴!

۱. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «جان» وشه «گیان» هاتوو.

۲. سیدره: مه بهستی «سدره المنتهی» یه و دره ختی که وهك له سووره تی «النجم» ی قورئان هاتوو، له ئاسمانی هه و ته مینه.

۳. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «ئه و زاره»، «ئه و ده مه» هاتوو.

۴. [موحه مده دی مه لاکه ریم ئه لئ: مانای ئه م به یته م بو راست نه بوته وه، به لام له پاش چاپی

وهره «ربع»ی دل و چاوم بههشتی پربعی مهسکونه
 هه تا دل حهز ده کا باغه هه تا چاو برده کا ئاوه^۱
 نیهایهت بمکوژن وه لّلا له ماچی لیوی خوّش نابم
 ئهوی خوا حهز نه کا نابی، ئهوی قه و ماوه قه و ماوه
 له حه ققی مه قده می «حاجی» قوری کوی که م به سه ر خوّما
 دلّیکم بوو له دنیا دا ئه ویش به ینیکه توّراوه

(۲۲)

له دوو لا ئه ژدیهای زولفی

له دوو لا ئه ژدیهای زولفی له گهنجی حوسنی ئالاوه
 له لایه ک عاقلّم ئه م ما له ئه و لاوه ته مه ع خاوه
 له بو مه ردوم و هها چاکه که مالی خوّی له بهر چاو بی
 وه کوو چاوم له دنیا دا ئه گهر مه حسوولی ههر ئاوه^۲

﴿﴾

دیوانه که له ده ستنوو سه که ی مه لا په ئو وفدا ئه م پارچه شیعره م له شوینیکی تریشا ههر به
 خه تی مه لا په ئووف بهر چاو که وت که خه تی به سه ر کیشرابوو و لیی نووسرابوو (تکرار)،
 له ویدا ئه م نیوه به یته به م جوّره بوو: «چ سه ییادیکی سه ییادی، که بو سه ییادی ئوستادی»،
 به م جوّره هیچ گری له ریی مه عنای شیعره که دا نامینی. - ههنگاوئ تر: ۱۹۶].

۱. [لروبعی مهسکون: به چوار یه کی زه وین ئه لّین که وشکانیه و جی ژینی ئینسانه]. له ده قی
 (م.ر.س) دا له جیاتی «ربع» وشه ی «بهین» هاتوو «ربع = الرّبع» یش وشه یه کی عه ره بییه به
 مانای «مالّ یا گه ره ک یا خود ولّات» دئی. مه به ستی نیوه دپّره که ش ئه مه یه: «وه ره ناو مالّ و
 خاکی ولّاتی دلّ و چاوم چونکه بههشتی سه ر دنیا یه».

۲. [مهردووم: ناسککارییه کی جوانی تیدا به دی ئه کری، چونکه هه م هه لّده گری به مانای
 ئینسان و مرؤف بیّت و هه م به مانای گلینه ی چاو، دیسان له عه ره بيشدا پیی ده لّین ئینسان.

له ژووری ئاوی مووسایه، له خواری ئاگری تووره
 عه جایب خه تتی فیرعه ونی نه خنکاوه و نه سووتاهه^۱
 نه گهر چاوم له دور باری نه عینی ما نه ئاساری
 له دینی ناکه وی چونکه نیشانه ی خالی هه رماوه
 نه میستی مووری خه تتی ماچ به وه جهی توحفه گهر بیستی
 نه گهر لاقی کوله ی پیدای سوله یمان خاته می داوه^۲
 به سهر پروما ده یی تابووری نه شکم بو مه ده دکاری
 که دیتم قه لعه یی حوسنت سوپای خه ت مه حسه ره ی داوه^۳
 یه قین مورغی دلم «حاجی» له داوی زولفی ده رناچی
 هه تا ئه م خاله موشکینه مه کانی عه نهری خاوه^۴

﴿﴾

واته: مروّف حه ز ده کا مآلی له بهر چاوی بی، هه روا به ره می چاویش که نه سرینه له پیش
چاودایه.]

۱. [ژووری ئاوی مووسایه: مه بهستی چاویه تی. ئاگری توور: مه بهستی ده میه تی که هه ناسه ی
ئاورینی لی دیته ده ر. خه تتی فیرعه ون: بوژ بوونی سمیلیه تی.]

۲. [ناماژه یه به وه چیرۆکه ی حه زره تی سوله یمان که هه موو گیانله به ره کان دیاریان بو ئه برد،
میلووره به کیش لاقه کوله یه کی بو برد. له حه یاتولحه یواندا (۵۱۶/۲) ئه م شیعره عه ره بییه
هه یه:

جائت سلیمان یوم العید قبره
ترنمت بفسیح القول و اعتذرت
أتت برجل جراد کان فی فیها
إن الهدایا علی مقدار مهدیها

واته: رۆژی جیژن میلووره یه ک هات بو خزمه تی سوله یمان و لاقی کوله یه کی به ده مه وه گرتبوو
و ده نگه هه لپری و داوای لیبوردنی کرد و وتی: دیاری به نه ندازه ی توانای دیاری هینه ره که یه.]

۳. [مه حسه ره: په رژین، ده وه دان.] نه شکم: فرمیسکم، پوندکم.

۴. مورغی دلم: ته بری دلم.

(۲۳)

قسه بیکم ههیه

قسه بیکم ههیه دهیکم مهلی بی تهجره بهیه
 باوجودی ئەوی نادانه له لای وهك گه مهیه
 موقته زای ئاب و ههوای خاکی دیاری پۆمه
 ئەهلی سووتاوی مهیه، بهستی بی ئاوازی نهیه^۱
 حاکی ریگری مهعمورهیه، قازی دزی پۆژ
 وزهرا و وکله لای گورگه، ره عیهت گه لهیه^۲
 سالیکی ریخه ئەگه ر شیخه ئەگه ر میخه، لهوی
 شیخه هه ر کامی نه دا تا ده مرئ هه ر ده دهیه^۳
 زانی و شاریب و لوئی ده گرن، والی ده لی:
 بهری دن پارهیی خوئی دایه، چ عه بیکی ههیه^۴
 هینده بیگانه له ئیسلامن و ئەجبابی فه ر هنگ
 موته قی دیوه له لایان، موته شه پریع شه وهیه^۵

۱. دیاری پۆم: ولاتی پۆم، مه بهستی له ولاتی عوسمانلییه.

۲. [مهعموره: ئاوه دانی. واته: حاکی له ئاوه دانیدا ریگری ده کات].

۳. [ریخ: شیاکهی ئاژهل. موحه ممه دی مه لاکه ریم وای لیک داوه ته وه: له ولاتی پۆم، ئەوی شوین شتی پیس که وتبی و پیس و پۆخل بی، شیخ بی و میخ بی، به شیخی دائه نین، ئەوی نهیداتی و پیی نه به خشی تا ئە مرئ به شیئی له قه له م ئە ده ن. - هه نگاوئ تر: ۱۹۹].

۴. شاریب: مه بهستی له عه ره ق خو ره.

۵. [ئه جباب، کوئی حه بیب: خو شه ویست، موته قی: له خوا ترس، موته شه پریع: گو پرایه لی شه ره. شه وه: می رده زمه، مۆ ته که].

زولمیان عامه له سهر عاممه، په عییهت فهوتا
تو مه که مهنعی عهوامیل، که خهتای گای بنهیه^۱
ههر له شاتا به گه دا تووشی یه کیکی نابی
لیی بیرسی به حهقیقهت بلئی: جه ددم ئه مهیه
لازمه ئهم غهزه له وهك غهزه لی بیکنه بهر
ههر وه کوو «حاجی» ئه گهر شاره، وه گهر دیه که دهیه^۲

(۲۴)

له نهزا کهت که مهری^۳

له نهزا کهت که مهری وهك خهتی ئه هلی حیکه مه
له نه بووندا دهه نی بی قسه عهینی عه ده مه

۱. [عاممه: خه لکی په شوکی و په مه کی. عه واملیل، کوئی عامیل: کار به ده ست، کریکار. گابنه: نه و گایه له گیره کردندا له نیوان دایه و گاکانی تر به ده وریدا ده سوورینه وه.] له ده ستنووسه کانی لای مندا ئهم دوو به یته هه بوو. له ده قه ئاماده کراوه که ی مامؤستایان شاره زا و میرانشدا ئهم دوو به یته بوو:

«هینده بی قه ولن و خوینخۆر و نزیکن له فه ساد
فورسه تی بوو ده کوژی حه ققی برای دینی نییه
ئه و گهر و گیچه لی بوّ په عیه تی خوئی داناوه
زه جرو ته و بیخی مه که چونکه خه تای گای بنهیه»

من تیکسته که ی سهره وه م پی وردتر بوو. «موحه ممه دی مه لاکه ریم»

۲. دیه که ده: وشه یه کی فارسییه به مانای گوندی بچروک دی.

۳. ئهم پارچه هه لبه سته ی حاجی له ژماره ۳۵ پو شنبیری نوئی و نووسه ری کوردی ژماره
۶ ی خولی دووهم و له ده ستنووسه که ی «م.ر.س» دا هیه و ئیمه ش خستمانه پال ئهم دیوانه ی
شيعره کانی حاجی.

چین یہ کیکہ کہ چی زولفی کہ چی عاجزہ، بو؟
 دلی سہ ودایی خہ تایی کردوہ بوہ نہ دہمہ^۱
 ماچی ٹہ و غونچہ دہمہ بی حہ قی جان موہری دہمہ
 سالیکی راہی عہ دہم بی دہمی نہ قشی قہ دہمہ^۲
 گہر رہزا بی چیہ بو ماچی دہمی جانی عہزیز؟!
 تہ جروہم کردوہ عیشرہت بہ دہمہ نہک بہ دہمہ^۳

۱. [چین و خہ تا، لہم بہ یتہ دا تہ وریہ یان تیدایہ، چین: ولاتی چین، چین لہ سہر چین و پہ پکہ خواردن. خہ تا: شاریکہ لہ چین ٹاسک و میسکی بہ ناوبانگہ، ہہ لہ و سہ ہوو.] لہ رۆشنیری نویدا نووسراوہ: «عاجزہ بو» و لہ دہ قی «م.ع.ق.» یشدا وہ کوو ٹہم دہ قہ نووسراوہ «عاجزہ بو».
- نہ دہمہ: نہ دامہ تہ، پہ شیمانییہ.
۲. لہ دہ قی «م.ع.ق.» دا لہ جیاتی «موہری»، «مہری» ہاتوہ. موہری دہمہ: مؤری دہم و زارہ.
۳. عیشرہت: دوستایہ تی و بہ یہ کہوہ رابواردن بہ خوشی. دہم: بہ دوو مانا ہاتوہ: یہ کہم، بہ مانای دہم و زارہ، دووہ میشیان، وخت و سہر دہم.

پیتی «ی»

(I)

نہی بن نہ زیر و ہمتا

نہی بن نہ زیر و ہمتا ہر توئی کہ بہرقہ راری
بی دار و بی دیاری، بی دار و پایہ داری^۱
بو باغی مہردی باغی سہرمایہ کہی خہ زانی
بو مہزہ عہی فقیران سہرمایہ کہی بہ ہاری
تو پادشا نیشانی بو ہر سہ وادی ئە عزم
بی سہدر و شانیننی، بی پەردہ پەردہ داری^۲
خہ للاقی بی فتووری، سولتانی بی قسووری
پہ ززاقی مار و مووری، ئاودیری دیمہ کاری^۳
فہیرۆزہ تہختی گہردوون مہسنووعی نہ قشی توپہ
یاقووت و لەعلی رۆژہ ئەستیرہ کان دہراری^۴
جی و مہکانی توپہ بی جی و بی مہکانی
لہیل و نہ ہاری توپہ بی لہیل و بی نہ ہاری^۵

۱. بن نہ زیر و ہمتا: مہبہستی لہ خودایہ کہ ہیچ ہاوتای نییہ. لہ دہقی «گ.م» نووسراوہ:
«ہر توئی کہ بی قہراری».
۲. [سہ وادی ئە عزم: پەشایی گہورہ کہ مہبہست شار و ولاتہ، یان پاتہخت. پەردہ دار:
دہرگاوانی شا، حاجب].
۳. [بی فتوور: بی سستی، بی باک. قسوور: کہم و کووری]. لہ ہندی دہقدا نیوہ دیری یہ کہم
بہم جوورہ ہاتووہ: «جہبیری بی فتووری، سولتانی بی قسووری».
۴. لہ دہقی «گ.م» دا نووسراوہ: «فہیرۆزی تہختی گہردوون». [فہیرۆزہ تہختی گہردوون:
سہ قفی شینی ئاسمان]. دہراری: کوکراوہی «دُریۃ»ی عہرہ بییہ. واتہ: وہ کوو دور وانہ.
۵. لہ دہقی «گ.م» دا لہ جیاتی «جی و مہکانی توپہ» نووسراوہ: «جیگہ و مہکانی توپہ».

هەر ئەمرى تۆمەدارە بۆكار و بارى عالەم
 ھەرچەندە بىۋەزىر و بىۋەسەدر و كار و بارى
 سەحرانە و ھەردى شەوقت خورشيد و ماھى تابان
 دوو جاريەن شەو و پوژ بىۋەمەھل و ەمارى^۱
 مەعلومە بۆچى «حاجى» مەدحت دەكا بە كوردى
 تاكەس نەلئى: بە كوردى نەكراو ەمدحى بارى^۲

(۲)

ئاسمانى بىن ستوون

ئاسمانى "بى ستوون" ەك "خوسرەوى" مېھرى ھەلات
 ھىندى شەو تىك چووشكا ەك موويى زەنگى لەشكرى
 ئىتتفاقەن ئىتتفاقم بوو لەگەل «نالى» ەكوو
 تاجر و گەوھەر لەگەل گەوھەر فرۇش و موشتەرى^۳
 چەند غەزەل بوون تازە بافتى كارگاھى موشتەرى
 تاجير و گەوھەر مەتاع و شامى غوربەت تاجيرى^۴
 يەك يەكى ھىنايەدەر، گەردى كەسادى لئى تەكاند
 دا يە من فەرمووى دريغا كەس نىيە سەوداگەرى^۵

۱. سەحرانە و ھەرد: گەپرىدە ەدشت و سەحرا. ماھى تابان: مانگى پووناك. [مەھمەل و ەمارى: كەزاو، ئەو ە لەسەر و لاخ دايدەتتەن بۆجى بەجى كەردنى بىيادەم].
۲. نىو ەدپرى يەكەم لە دەقى «ع.م.ن» دا بەم جۆرە دەست پى دەكا: «ئىستىكە بۆيە حاجى...».
۳. ئەم نىو ەدپرى ە دوو ەممان لە سەر دەستتووسەكەى «م.ر.س» تۆمار كەرد.
۴. بافت: قوماشى چنراو. كارگاھ: كارگە. نىو ەدپرى دوو ەممان لە دەقى «م.ر.س» ەرگرت.
۵. سەوداگەرى: كپيار.

دهست به دهستی خستم و هم دایه بهربا مهجمه عم
 "ئاسهفی" من بای له جه معی تۆ که «حاجی» قادری

(۳)

ئەگەر کوردیک قسەن بابی نەزانسی

ئەگەر کوردیک قسەى بابى نەزانسى
 موحه ققەق داكى حیزه بابى زانى^۱

وهره با بۆت بکەم باسى نیهانى
 تەفەننۆن خۆشە گەر چاکى بزانى

سەلاحەددین و نوورەددینی کوردی
 عەزیزانى جەزیر و مووش و وانى

موهه لهههه، ئەردەشیڕ و دەیسەمى شیڕ
 قوباد و باز و میرى ئەردەلانى^۲

ئەمانە پاکیان کوردن، نیهایەت
 لە بەر بى دەفتەرى ون بوون و فانى^۳

کتیب و دەفتەر و تەئریخ و کاغەز
 بە کوردی گەر بنووسرایە زوبانى^۴

۱. لە دەقى «ر.ك.» و «ت.ر.»دا لە جياتى «موحه ققەق»، «موعه ييهه» هاتوووه.

۲. نيوه دىرى يه كه ممان له پرووى دهقى «ت.ر.» راست كرده وه، له دهقى «گ.م.»دا بهم جوړه هاتوووه: «موهه لهههه ئەردەشیڕ و دیسمى شیڕ».

۳. ئەم نيوه دىره له دهقى «ت.ر.» و «ر.ك.»دا بهم جوړه يه: «له بهر بى دەفتەرى و نووسينه فانى».

۴. لە دەقى «گ.م.»دا «زەمانى» نووسراوه!

مهلا و شیخ و میر و پادشامان
 هه تا مه حشر ده مانا و نیشانی^۱
 به زیددی میر و پاشامان بر او
 به سه با بیینه سهر رپی میهره بانی^۲
 که ده یگوت شیخی من: من ده ستگیرم
 له لام و ابو له بهر جه هل و جوانی^۳
 که پیر بووم تیگه یستم دهستی گرتم
 له که سب و کاری ته حسیلی مه عانی
 به لئی شیخ قوتبه ئه مما قوتبی ئاشه
 به ئاو و نیعمه تی خه لقه گهرانی^۴
 له بو ژن دی له کوآن وهك سه گی هار
 له ژن هه لدی به میسلی که ره له خانی^۵

۱. له زۆریه ی سه رچاوه کان «مهلا و پیر و شیخ و پادشامان» هاتوووه. ته نها له دهقی «رک» دا نه بئی «مهلا و میر و شیخ و پادشامان» هاتوووه. به رای ئیمه ئه م دهقه راسته که نووسیومانه، چونکه ناوی شیخ یهك جار هاتوووه و نه چوووه «شیخ و پیر» دووباره بکاتهوه، چوووه شه خسیه ته کانی کوردی وه کوو «مهلا و شیخ و میر و پادشا» ی له شیعره که یدا به کار هیئاوه.
 ۲. [زیدد = ضد].

۳. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «شیخی من»، «پیری من» هاتوووه. [موحه ممه دی مهلا که ریم ئه لئی: «پیری من» له «شیخی من» م به لاوه راستره. - ههنگاوئی تر: ۲۰۴].

۴. [«قوتب» ی یه که م: پله یه کی به رزی ته ریفه ته. «قوتب» ی دووهه م: ته وه ره، خر و گرووه ریک که به رداش له سه ری ده گهرئی].

۵. له دهقی «گ.م» دا ئه م نیوه دپره شیعره به م جوژه یه: «له ژن هه لده ی له کوآن وهك سه گی هار» و ئه م نووسیینه ش چ واتایه کی پروو و ئاشکرای وه کوو نیوه دپره که ی ناو قه سیده که نادا.

بلّی به و سهر کزۆلهی کوزپه رسته
 به چاوی کلدر او و ریشی پانی
 که نه فعیکت نه بیّ بو دین و ده ولّت
 به من چی «نه قشبه ند» ی یا نه «مانی»^۱
 که سیّ پیاوه که دانّی وهک «حه ماغا»
 له بوّئه بنایی جینسی نان و خوانی
 وه یا خود وهک «ئه میناغا» به هیممهت
 بکا بوّ قه سری میللهت پاسه بانی
 بلّی له م به حسه هه رکه س مونکیری تۆن
 بفرموو سه هله ریگهی ئیمتیحانی
 به نوممیدی دووسی دانایه «حاجی»
 به هه رزانی دها، دورپی گرانّی^۲

۱. انه قشبه ند: نازناوی رپیازیکی سوّفیانه یه که خواجه به هائه ددینی بوخارایی بنه رتهی دانا و شیخ مهولانا خالیدی شاره زووری له کوردستاندا برهوی پیدا. مانی: وینه کیشیکی به ناو بانگه، هه ندیکیش ده لّین پیغه مبه ر بووه. مه بهستی حاجی له شیخ و مه لا ئه وانه یه که چه قه لی چه من و به تالّن، به به لگهی ئه وهی که ئه لّی: که نه فعیکت نه بیّ بو دین، نهک ته واوی شیخ و مه لا کان].
 ۲. [ماموستا جه میل رۆژبه یانی ئه م به یته ی به پیی ییتی ئه بجه د جوان لیکداوه ته وه که له ئه نجامدا ئه کاته (۱۹۰۰)، به لّام موحه ممه دی مه لا که ریم هه ر له سهر حیسابه که ی مه لا جه میل بوّی چووه، به لّام زۆر رینک و پیکتر لّیکی داوه ته وه، به چه شنّی ئه م به یته ئه باته ته شقی ئاسمان. ئه لّی: حاجی قادر که به ته مای پاداشی خوا بیّ، ئه بیّ له و سنوره دا به ته مای بیّ که خوا خوّی دیاری کردووه، جا که خوا له قورئاندا فرموویه تی: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرٌ أَمْثَلِهَا﴾ واته: هه رکه س چاکه یهک بکا خوا ده قات پاداشی ئه داته وه، حاجیش و ترویه: به هیوای پاداشی (دوو سی) له لای خواوه دورپی گرانبه های شیعری خوّم داناوه و به هه رزان پیشکه شی خوینده وارانّی کوردی ئه که م.

(۴)

پہریشان زولفی تاتاری

پہریشان زولفی تاتاری میسالی ٹہژدیہای جہنگی
 نہزیری سہروی کشمیری، قیامت قامہ تی شہنگی
 لہ شہوقی شہمعی پوخساری لہ بیمی تہعنی ٹہغیاری
 لہ کولہی سینہیی ناری دہسووتی دَلّ بہ بی دہنگی^۱
 لہ ٹہولای کہس قوتار نابیی، چ موئمین بی، چ کافر بی
 لہ ٹہم لاش کہس خہلاس نابیی لہ ہیند و دہیلہم و زہنگی^۲
 تہماشام کردوہ نہقشی دہراہیم سہرفی مہمنوعہ
 کہچی قازی ٹیزافہی کرد بہ مفتی ہاتہ بہر چہنگی^۳

﴿

ٹہتوانین (دووی سی) بہ حیسابی ٹہبجہد و اَلَيْكُ بَدْعُهُ وَنَهْوُهُ: (د = ۴)، (و = ۶) ٹہمہ (۱۰)، (س = ۶۰) و (ی = ۱۰) ٹہمہ (۷۰) واتہ (۷۰۰ = ۱۰ × ۷۰) ٹہمہش کہ بہ گوڑہی ری و شوینی پاداشی چاکہ دانہوی خواہیہ دوق لہ گہل ٹاہتی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِثَّةٌ حَبَّةٍ، وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ واتہ: نمونہی ٹہوانہی لہ ری پی خوادا خہرج ٹہ کہن و ہک دہنکہ دانہ وٹلہیہ کہ حہوت گولی لی پروابی و لہ ہر گولیکا سہد دہنکہ ہہ بی، خوا بو ہہرکہسی بیہوی ٹہمہ دووقات ٹہکاتہوہ، خوا بہخشش فراوان و بہ دہس و دہہندہیہ و بہ ہہموو شتی ٹہزانن۔ بویش لہ گہل ٹہو ٹاہتہ یہ ٹہ گرتہوہ چونکہ لہ وٹشا دہنکہ دانہ وٹلہ حہوت گولی گرت و ہر گولن سہد دہنکی تیابوو کہ ٹہکاتہ (۷۰۰)۔ ہہنگاوی تر: ۲۰۷.]

۱. کولہ: کولیت، خانووی بچووک. لہ دہقی «گ.م.» دا نووسراوہ: «سینہیی تاری».

۲. [مہبہست لہ ٹہولا: قیامتہ و ٹہم لاش: دنیاہ].

۳. [«ممنوع الصرف» لہ ریژمانی عہرہیدا بہو و شہیہ ٹہلین کہ ژیرہ (ب) و تہنوبن (ب)۔] نہرواتہ سہری مہگین بہ ہوی «اضافہ» یان ٹہلف و لامہوہ. وشہی دہراہیم (کوی درہم) لہو

دوو ماری زولفی شه برهنگی که بی بو له علی زه ححاکسی
له ترسان پیی دهدا «حاجی» فه ریدوون ته ختی هو شهنگی

(۵)

ئافتابی حوسنی تو

ئافتابی حوسنی تو پوژه که دی و ئاوا ده بی
قامه تیشته وه ک هیلالی یه که شه وه ئاوا ده بی^۱
کامه دانا میزه ری دانا و فیسی کرده سهر
بی حه یا و سهر پهل و سهر خوش و بی په روا ده بی
پادشاهی کم هه یه گهر من بکاته ده رگه وان
حاجیب و خه ددامی من "ئه سکه ندهر" و "دارا" ده بی^۲

وشه «ممنوع الصرف» انه یه، قازیش چونکه ئیزافه ی کردووه بو لای خوئی (دراهمی) واته:
درهه مه کانم، ئیدی له «ممنوع الصرف» ی دره چوووه و ئه کریت سهر ف بکری. جا حاجی هه م
ئه و یاسا پیزمانییه ی مه به ست بووه و هه م ئه وه ی که سهر فی واته: خه رج کردنی دروسته و
قه ده غه نییه، یان سهر فی واته: گۆراندنه وه ی قه ده غه نییه. دیسان هه لئه گری مه به ست له مفتی
فتوادهر بی که ئه م جار ده راهیم بۆلای ئه و ئیزافه بکری (دراهمی مفتی). به مفتی: به
به لاش، به خو پایی .

۱. له ده قی «گ.م» دا نیوه دیپری یه که م به م جو ره هاتوووه: «ئافتابی حوسنی تو پوژه که دی و ئاوا
ده بی». [به بۆ چوونی موحه ممه دی مه لاکه ریم «ئاوا ده بی» هه له یه و «ئاوا ده بی» راسته،
چونکه حاجی ویستوو یه بلئی: به ژنیشته وه ک مانگی یه ک شه وه باریکه که ئه ویش کینایه یه له
جوانی].

۲. [حاجیب: په رده دار. خه ددام: خزمه تکار. ئه سکه ندهر و دارا: دوو پادشای ناودارن].

داوی ناوه زولفی دولانه له ههردوو لامهوه
دل گهرفتاره ئه گهر له م لانه بی له ولا ده بی^۱
شه و له بهزمی دولبهرم بهم ته عنه و سووتاندمی
چاوی دا پهروانه فهرمووی: عاشیقی ههروا ده بی^۲
واسیفی قهددی ئه تو خامه ی ده بیته نه یشه کهر
ئهلفی قهددی موسته قیمی قافیه ی بالا ده بی^۳
سه ر سپی و دل رهش بوو «حاجی» تافهقی بوو ئیسته کهش
رووره شیکه ریش سپی خوا عالیمه ههروا ده بی^۴

(۶)

ئیمهش ده مرین

ئیمهش ده مرین ده بیته خاکی سه ره پری
ئهم پوژ و شه وه ته نووری سو بچی ده گری^۵
ده سگا و دووکانی شاره کان داده نری
ئهمیان ده فرو شیت و ئه ویتر ده کری
ئهم باوکی مردووه یه خه ی داده دپری
ئهو بووکی نووی هه یه که وای بو ده بری^۶

۱. له هه مان ده قدا نوو سراوه: «داوی تاوه زولفی دوولا».

۲. هه ر له هه مان ده قدا نوو سراوه: «چاوی دایه دوا».

۳. نه یشه کهر: قامیشی شه کر.

۴. [مه به ست له سه ر سپی ئه وه یه که جامانه و میزه ره ی سپی به سه ره وه بووه].

۵. ئهم نیوه دپره له ده قی «گ.م» دا بهم جوژه هاتووه: «پوژ و شه وه ته نویری سه بی نی ده گه ری!».

۶. [نووی: نووی].

بی بسته فهلهك ئاشه کی وای ناوه ته وه
 بو هاردنی ئیمه چ عه جایی ده گه ری! ^۱
 لادیش ره زی ئاوده دات و وه ردی ده بری
 حه یوانه ده زی، سه گ ده وه ری، که ره ده زه ری
 لوقمان له مه دا شوانه گه ره خوی بکوژی
 گاوانه فلاتون له غه ما گه ره بدری ^۲
 ئەم دهسته که چوو دهسته یه کی تازه یه دی
 مه علووم نه بوو ئەم که شمه که شه که ی ده بری ^۳
 عالم هه موو مردن له غه می زانینی
 ئەم حکیمه ته یان نه زانی هیچ لی مه گه ری ^۴
 له م لاوه هه تا «حاجی» نه چینه ئه ولا
 مومکین نییه تی بگا له وه گه ره بفری ^۵

۱. [بسته: ته وه ره ی به رداش، ئاسنی ئیوان گه رووی دوو به رداش. موحه ممه دی مه لاکه ریم پیی وایه «ئیمه تا قیامت» له «ئیمه چ عه جایی» راستت ره، له بهر ئه وه ی له نیوه ی به یتی پیشوودا «ئاشه کی وای» هاتووه پیویست به عه جایی ناکا. مه عنای ئەم نیوه به یته له گه ل ئه وه ی ده سنوو سیکیش ها له پشتیه وه ئاوه ها جوانتره. - هه نگاوئ تر: ۲۱۴.]
۲. دیسان له هه مان سه رچاوه دا، ئەم نیوه دپره به م جوړه هاتووه: «گاوانه فه لانوون که یه خه ی دابدری».
۳. هه ره له وه سه چاوه یه دا نووسراوه: «ئەم دهسته که چوو دهسته یه کی نوئی تر دی».
۴. [موحه ممه دی مه لاکه ریم ئەلنی نیوه به یتی یه که م برگه یه کی ناته واوه و به گویره ی هیچ کام له ده سنوو سه کان بۆم ساخ نه کرایه وه. لام وایه وشه ی «مردن» یا «مردوون» یان «مردنه» بی، ئە گه ره وای له نگه نامینی.]. له ده قی «ع.س» دا نووسراوه: «ئەم حکیمه ته یان نه زانی هیچ که واته مه گه ری».
۵. له ده قی «ع.س» دا ئەم نیوه دپره به م جوړه هاتووه: «مومکین نییه تی بگا گه ره بفری»

(۷)

سوئی به سهر و پیشی

سوئی به سهر و پیشی، بهم خه رقیه یی سهر دوشی
 چند چیله گهل و بز نه گهل و میگه لی دوشی^۱
 فه رمانی که دا کوشتمی جه لادی نیگاهی
 خوونی منی بیچاره عه دوو نووشی به خووشی
 له و وه عده ره قسیم گوتی: بی عهد و وه فایه
 مه علووم نه بوو له م عالمه دا راست و دروشی
 ته شخیصی ده واکه م مه که ئه ی بوو عه لی سینا
 له و چاوه که بوم بوو به شیفای عهینی نه خووشی
 ئه و چاوه وه کوو مه سئه له یی کوحله سه وادی
 شازه وه کوو نه رگس نییه بی فه زلی برووشی^۲

۱۳۳

[موحه ممه دی مه لا که ریم ئه لئ: نیوه ی به یتتی یه که م پرگه یه کی که مه، ئه گهر «ئه ولا» بکریته
 «ئه ولا» هیچ نارپکی نامیینه وه. - هه نگاوئ تر: ۲۱۶.]

۱. [خه رقیه یی سهر دوشی: جبه ی سهر شانی. چیله گهل: کوی چیله، واته: مانگا به رانه به به
 گاگهل، میگهل: ران]. له دهقی «گ.م» دا نیوه ی دپری سهره تای هه لبه سته که به م جوریه:
 «سوئی به سهر و پیشی به خه رقیه یی سهر و دوشی».

۲. [مه سئه له ی کوحل: به و مه سئه له ریزمانیه ئه لئ له زمانی عهره بیدا که «اسم التفضیل» کار
 له سهر «اسم ظاهر» ناکا مه گهر به و مهر جانه ی که له میسالی «ما رأیت احداً أحسن فی عینه
 الکحل منه فی عین الحبيب» دا هه یه، ئه م میساله ش ناوبانگی به مه سئه له ی کوحل دهر کردووه.
 واته: که سم نه دیوه کله له چاوبدا جواتر بی له و کله ی وا له چاوی یاره که مدایه. سه واد:
 ره شی. شاز: بی وینه، تاك، له یاسا دهر چوو]. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «شازه» وشه ی «شانه»
 هاتووه وه له جیاتی «بروشی» وشه ی «پرووشی» هاتووه. مه سئه له که ش له سهر «چاو و برویه»
 نه ک «شان و برووش»!! بویه ئیمه پشتمان به دهقه که ی گو فاری (ر. کوردستان) به ست و وه کوو
 ناو هه لبه سته که تو مارمان کرد.

موشعیر به وهفاتی منی میسکینی فهقیره
 وارووته له خهت بهرگی سیای ماته می پۆشی^۱
 «حاجی» له ته وافی هه جهرولئه سوهدی خالی
 گریانه "سهفا" به خشی نه وهك "سهعی" و خرۆشی^۲

(۸)

بهم نهحوهیه سهرفی عیشقبازی^۳

بهم «نهحو» هیه «سهرف» ی عیشقبازی
 موسسته قبهلی که متره له مازی^۴
 یه عنی له مه دا که بیکۆزه زوو
 بیی فهرقه حهقیقهت و مه جازی^۵

۱. [موشعیر: بیدار و وریاکه ره وه و پیشاندهر].

۲. [هه جهرولئه سوهد: ئه و بهرده ره شهیه له په نای مائی کابه دا که حاجی له عاستی ئه وه وه دهست به گهران و ته واف ئه کات. حاجی له گهل باسی خو شه و یسته که یدا ئاماژه به مه ناسیکی هه ج، وه کوو: سهعی (هاتوچۆ) سهفا و مه پوه، ته واف، ده کا].
 ۳. ئه م هه لبهسته له سه رچاوه چاپکراوه کانداهوت دپره به لام له دهقی «م.ر.س» دا بووه به «۹» دپر.

۴. [سهرف و نهحو: دوو زانستی زمانی عه ره بین و ههروه ها «نهحو» مانای شیوه و جوړ و «سهرف» مانای گۆران ئه گه یه تن. واته: بهم شیوه (نهحوه) گۆرانکاری (سهرف) له فه رمانی عه شقبازیدا بکه ی زه مانای دا هاتووی له رابردوو که متره و به ره و ته و او بوون ده چی]. بۆ ساغکردنه وه ی سه ره تای ئه م هه لبهسته پشتمان به دهقه کانی «م.ر.س» و «م.م» و «ع.س» بهست و تو مارمان کرد.

۵. [کوشتن به دوو مانا دی یه کئی مانای راسته قینهیه (خهقیقهت) واته: تیدابردن، دووه م مانای ناراسته قینه (مهجاز) واته: لیدانی توند و زۆر]. له دهقی «گ.م» دا نووسراوه: «یعنی له مه دا که بین بیکۆزه زوو!!».

ئەم شىعرە زەرىفە خەتتە چاكە
 نووسىومە تەوۋە لە رووى بەيازى^۱
 "كەششاف"ى پموزى ئايەتى تۆ
 "تەفسىرى كەبىر"ى فەخرى پازى^۲
 بوۆ قەددى زراوى بىژراوۋە!
 نيزە و عەلەم و مەسافە غازى^۳
 نەيداوۋە تە من خودا بە مفتى
 بەم مەشرەبە خۆت مەكە بە قازى^۴
 ئەم قافىە شايبە گانە ئەمما
 عەيى نىيە جاھىلى بە پازى^۵
 ئەو رزقى موقەررەپەرە بە خۆى دى
 سەد دەفە بەخوازى يا نەخوازى

۱. [بەياز: پاك نووس، بەرانبەر بە چلک نووس (مسودە)].

۲. [كەششاف: وەدەرخەر و وەرپووخەر، كىتیبكى بەنرخى زومەخشەرىيە لە زانستى تەفسىرى قورئاندا. كەبىرىش واتە: گەورە، ھەرەوا تەفسىرى كەبىرى ئىمام فەخرى پازىش دەگرېتەو].

۳. [مەساف: جىي رىز بەستىن]. قەددى زراو: قەددى زراف، قەددى بارىك.

۴. بە مفتى: بە خۆپايبى. [ھەرۋەھا حاجى بە وشەى «مفتى»، سووكە ئىلتىفاتىكىشى بە «مفتى» بە ماناى فتوادەر، بوو؛ چونكە بە پىي رېنوسى كۆن ھەردووكيان وەك يەك نووسراون]. دىپرى پىنجەم و شەشەم تەنھا لە دەقى (م.ر.س) دا ھاتوۋە.

۵. قافىەى شايبەگان: ئەو جۆرە قافىەيە كە پىتى عەرەبى وە كوو: «ض.ظ.ذ» لە گەل پىتى غەيرە عەرەبى وە كوو «ز» يەك حىسايبان بۆ بكرى ھەر وە كوو لەم ھەلبەستەدا وشەى وەك: «ماضى» و «قاضى» لە گەل وشەكانى «مەجازى» و «غازى» و «دەنازى» بوون بە قافىەى ھاوكىش و ھاودەنگ.

قیرتاسی و شهہرہ وایہ «حاجی»
 نہ قدینہ بی تو بہ چی دہ نازی!

(۹)

مہتنی کوتوبی ئەم دووہ

مہتنی کوتوبی ئەم دووہ با شہرحی کرابی
 ئیشکالی رمووزی مہسەلہی قازیبی ما بی^۱
 قازی ہہرۆ سینہت سوپہری تیری قہزا بی
 وەك دینی رەوافیز بەدەنت بی سەر ویا بی^۲
 خوۆت حاکیمی ئەم مہسئەلہیہ کہی دہ بی وایی
 پیری وە کوو تو «ماہی» ہہ بی و ما کہری گابی
 بی مروہتی بہم مروہتہ قہت مروہتی نابی
 سەد دہ فەہ کہ ریش ہەر وە کوو تو مروہتی گابی^۴

۱. [قیرتاس: کاغەز، شہہرہ وا: بہو پارہیہ دہ لاین کہ نرخی لەو ناوہی کہ ہہیہ تی کہ مہتر بی، جا لەبەر ئەوہ، بیجگہ لەو ولاتہی کہ لئی دراوہ، لە ہیچ ولاتیکی تر بایەخ و برہوی نییە].
 ۲. [وہ کوو موحمەدی مەلا کہریم ئەلئی: ئەم پارچہ شیعری حاجی بو لیدوانی پرووداویکی ئیوان قازیبی شوپینک و ئافرہ تیک کہ «مروہت» ی ناو بووہ، داناوہ. «قازیبی ما» فارسییہ واتہ: قازیبی ئیمہ، ہەر وەھا لەو قازیبیہ کہ گواہی قازیبی میان بووہ، یان قازیبی بی حورمەتی وەك ما کہر بووہ. - ہہنگاوی تر: ۲۲۰].

۳. لە دەقی «م.ر.س» دا بہم جوۆرہ ہاتووہ: «قازی سەر و سینہت سوپہری تیری قہزا بی».
 ۴. لە دەقی «گ.م» دا نیوہ دیری یە کہم بہم جوۆرہ ہاتووہ: «بہم مروہتہ بی مروہتیہ قہت بلئی: نابی». [موحمەدی مەلا کہریم بہ نابہ دلئی مانای ئەم بہیتہی کردووہ تہوہ ئەلئی: لئی دلنیا نیم، واتہ: ہیچ کہ سیك لە خو یا بی مروہت و نامەرد، بہ ہوئی دەس بہ سەر اگرتنی ئەم ئافرہ تہ

«حاجی» دهلیٰ ئەم میسرە عە تەئریخییە قازی
«انصافی نیە، عاری چیه، مروەتی گابی»^۱

(۱۰)

تا سالیکی مەسالیکی

تا سالیکی مەسالیکی مولکی قەناعەتی
باکت نەبی لە ریگر و ئەهلی شەقاوەتی^۲
سوۆفی عیبادەتی هەموو مەکرو ریوہیە
گەر "شیری نەر بە گوئی بگری" پەشمە تاعەتی^۳

﴿﴾

(مروەت) ناوہوہ نابی بە مەرد و خاوہن مروەت. با بلیین کە ریش سەد جار لەم مروەتە پەپری و سواری بیی، ئاخۆ بوہو لە کەریی خووی ئەکەوئی و ئەبی بە بنیادەم و خاوہن مروەت؟
-هەنگاوئی تر: ۲۲۲.]

۱. لە دەقی «گ.م.» دا نیوہ دیپری یە کەم بەم جوۆرە یە: «هەر «حاجی» دەلیٰ ئەم قسە... تاد»
تییینی: بو زانینی حیکایەتی دانانی ئەم شیعەرە ی حاجی، بروانە پەراویزی لاپەرە «۸۴» ی
دیوانی حاجی قادری کوئی چاپی گیوی موکریانی، هەولیر ۱۹۶۹.
[ئەم میژووہ بە پپی حرووفی ئەبجەد دەکاتە (۱۲۸۵) جا لە بەر ئەوہی حیسابی ئەبجەد
دروست دەریت پپووستە بە شیوہ رینووسی کۆنی کوردی بنووسری].
۲. لە دەقی «گ.م.» دا لە جیاتی «مولکی» نووسراوہ: «ریگە ی» وە لە جیاتی «باکت نەبی»
نووسراوہ: «عاجز مەبە».

۳. ریوہ: فیل. شیری نەر: شیری نیر، نیرە شیر. دیپری نیوہ شیعری دووہم بیروپرای حاجی
دەردە برئی بەرامبەر دینداری تورکە عوسمانلییە کان و شیخەکانی سەر بە ئەوان.
«شیر بە گوئی دەگری» یاخود «شیری نەر بە گوئی بگری» ئەمە ئیدیۆمیکی کوردییە و بە مانای
ئازایەتی دئی، حاجی لەم شیعەرە دا بە کاری هیناوە. بنوارە: جەلال مەحموود عەلی، ئیدیۆم لە
زمانی کوردیدا، بە غدا ۱۹۸۲، ل: ۳۴۲. [پەشمە تاعەتی: واتە: بی کەلکە خواپەرەستیە کە ی].

ئیخلاسه ئەسلی مه قسه د و خوړا شه قی ده بی
 واتیده گابه سه رمه قولاته سه عاده تی^۱
 بی مه عریفه ت مه به له ته ریقی حه قیقه تا
 سه ر مه نزیلی شه ریه ته جیگه ی سه لامه تی
 ناگن به حیز و پښگری ئیمه له مولکی پوم
 عه للامه یی ویلایه ت و شیخی ویلایه تی
 مه فووومی دوو حه دیسی سه حیحم له به یته کا
 جی کرده وه نه زه ر بکه کوردی و فه ساحه تی
 دنیا سه گی له ئوغلله مه تۆقیوه تالیبی
 نه یماوه هه ر وه کوو سه گی پی سوو توو پراحه تی^۲
 سه د قوبه یی خه ورنه ق و سه ددی سکه نده ری
 ناگاته به یته کا ولی «نالی» و مه تانه تی^۳
 ساقی که ریمه باده یی به زمی «ألست» ییه
 «حاجی» له جامی قه لبی شکاوه شیکا یه تی^۴

۱. [شه قی: به ده بخت و تاوا نبار].

۲. [ئوغلله مه: شه پ به تیک چرژان و پژانه سه ر یه ک].

۳. [خه ورنه ق: ئە و کۆشکه یه بۆ به هرامی کوری یه زدگرد له په نای چۆمی فور اتدا کراوه ته. سه ددی سکه نده ر: دیواری چین، به یته: مال، یان دپښ شیعر. مه تانه ت: قایم و پته وی، یان حورمه ت و مرووه ت].

۴. [ئاماژه یه به ئایه تی: «ألست بر بکم قالوا بلی» که خوای مه زن له عالمی پوحددا ته واوی پوچه کانی بانگ کردووه و ئەم پرسیا ره لی کردوون: «ئایا من په روه ردگاری ئیوه نیم؟» ئە وانیش تی کرا و توویانه: به لی تو خوای ئیمه ی].

(II)

کہ ہستا قامہ تی بہ رزی

کہ ہستا قامہ تی بہ رزی لہ فہرقی تاوہ کوو ئہ رزی
پہریشان زولفی سہد تہ رزی بہ یہ کدا دارژا و لہ رزی^۱
لہ دەوری تا بہ تا و ہستا لہ تہ شبیہی دلّی و ہستا
موعہ تہل بوو گوتی: ئیستا لہ چین و پیچش و تہ رزی
سہدای «یا حی» ی دەرویشان لہ ترسی زولفی پر چینی
لہ عیسا عہ رسہ یی گہردوون بہ تہنگ ہات ہر وہ کوو دە رزی^۲
لہ سہودای زولفی پر چینی لہ نیو چینی نو مایان بوو
خہ تا و چین و خوتہن یہ کسہر گرفتار بوون لہ ژیر قہ رزی^۳
ہہ لیدا زولفی چہ و گانی کورہی خورشیدی دا بہر شہق
کہ دایدا چی مہ لایک بوو لہ گہردوون ہاتہ سہر ئہ رزی^۴
حہ یای چوو چہ تری تاووس بارہ گاہی شہ عشہ عہی خورشید
کہ مہندی پیلہ تہن، زنجیری داود، گورزی گودہ رزی^۵

۱. فہرق: تہوقی سہر، واتا لہ تہوقی سہری تا دە گاتہ عہرد. لہ چہند دەقی کدا ئہم بہ شہ
دپڑہی دووہمہ بہم جؤرہ ہاتوہ: «بہ سہر یہ کدا رژا و لہ رزی».
۲. [ناماژہ یہ بہ ہرز بوونہ وہی حہرزہ تی عیسا بو ئاسمان و چونہ خزمہ تی خو شہ ویستی
راستہ قینہی].
۳. خہ تا و خوتہن: دوو ناوچہ و شارن لہ تورکستان بہ جؤرہ مامزیک ناسراون کہ لہ ناوکیان
نایابترین بوئی میشکیان لی و ہر دە گیری.
۴. [چہ وگان: گؤچان، ئہو دارہ سہر خوارہی کہ پیی لہ گؤ ئہ درئی لہ یاری چہ وگاندا].
۵. [شہ عشہ عہ: تیشک و تروسکہ. پیلہ تہن: ہیکلہ و ہک فیل، نازناوی روستہ می پالہ وانہ.
داود: داودی پیغہ مہر کہ لہ گہل جالوتدا شہری کرد. گودہ رزی: پالہ وائیکی ئیرانیہ چیروکی
لہ شانامہی فیردہ وسیدا ہاتوہ].

دەقیقەك بى سەرى موویەك لە زولفی وەرگەرێ مەودا
 لە گەل سوبحی قیامەتدا دەکا بى تەقیە سەربەرزى^۱
 مریدان مەست و سەرخۆشن لە نەشئەى بادەكەى دەستی
 مەلایىك جوملە بى هۆشن بە نازی چاوى پەرەمزی^۲
 مرادى من مریدى خالیسە خەبیاتییه کارى
 مەلایىك سوورەتە، ئاهوو نیگاها، «حاجى» یە تەرزى

(۱۲)

لەسەر تەناقى كە لەرزى^۳

لەسەر تەناقى كە لەرزى هەتیوى سەندووسى
 شكامەتاعى زەریفى و قىمەتى لووسى^۴
 تەناقى پردى سیراتە موناظران مەحشور
 مەكانى مەلەبە حەشرە لە موئمنین و پرووسى^۵

۱. [تەقیە: ترس و خۆشاردنەوه، یان «طاقیە» واتە: كلاًو].

۲. [موحەممەدى مەلاكەرىم ئەلئى: بە هەلە نووسیبوو مان: «بادەكەى دەستى» لە كاتیكددا لە دەسنووسەكاندا «بادەبى دەستى» یە. - هەنگاوى تر: ۲۲۷].

۳. ئەم قەسیدەىەى حاجى لە دەقى «ع.س» و «گ.م» دا حەوت دپەرە شیعەرە، بەلام لە دەقى «م.ر.س» دا حەقدە دپەرە و هەندى دپىرى بە عەرەبىن و بەداخەوه شلوق و ناپێكن.

۴. لە بارەى جیگای دانانى ئەم قەسیدەىە، خوالئ خوۆشبوو مەلا پەرئووفى سەلیم ئاغا نووسیبو دەلئى: كاتى خوۆ تەنافباز هاتوونەتە كوۆبە و ئەمىن ئاغاى ئەختەر و حاجى قادر بە یەكەوه چوونەتە سەبرى و ئەمىن ئاغا داواى لە حاجى كردوو ئەم قەسیدەىە لەسەر ئەو بەزەمە بنووسئى. بەلام كاك مەسعوود موحەممەد بەلگەى بەهیزى بە دەستەوه یە بو ئەوهى حاجى قەسیدەكەى لە سەندووس یان لە جیگەبەكى تری كوردستانی ئیران داناوه؛ بپروانه: مەسعوود موحەممەد، حاجى قادری کوی، ب، ۲، بەغدا ۱۹۷۴ ل: ۳۱۴-۳۱۵.

۵. موناظران: تەماشاکەرەن.

سه مایه عہ رسہ یی بازی گوریسی کاهکہ شان
 ستاره نازیر و ماهیش هیلالی مه عکوسی^۱
 شو عاعی شه عشه عہ یی شه معه مه شعه لی ماهی
 له شه رمی ته لعه تی ٹه و شه و ده یی ته جاسوسی
 دوو چاوی عہ ینی نه خوشی له نیو سہ ری زولفی
 گران و سووکه له ترسی رھ قیبی کابووسی
 له کونجی خانہ قہ سو فی خزا و نه یزانی
 ته ماعی دینی نه بی یا ٹه مانی نامووسی^۲
 وا حہ شره سو فی بفرموو هه تا له دونیادا
 سیاہ پروو بی و خه لُق بزانی سالووسی^۳
 عیونی تنقطع من نعمة اللہ
 اذقني دَمعي إلى ما تبلُّ ملبوسي^۴
 و عیینی عاد لِتَبکي فما استطال لنا
 علی فراقٍ مَن أهوی یكونُ مأيوسي^۵

۱. بازی: یاری، گہ مہ.

۲. ٹم بہ یتہ له تی کستہ کہ ی کاک کہ ریم و کاک سہ رداردا نہ نوو سراوہ. مو حہ ممہ دی مہ لاکہ ریم.

۳. سالووس: فروفیل.

۴. [ہہر چہ ند مامؤستا مو حہ ممہ د فہر مووی بؤم راست نہ بؤتہ وہ، بہ لام پیم وایہ ٹه کری بہم شیوہ مانای لی بدریٹتہ وہ: چاوہ کانم نیعمہ تی خودایان، کہ فرمی سکہ و وہ کوو باران وایہ، لی براوہ، ٹه دی توش فرمی سکی چاوم برژینہ و بمہینہ گرین تا جلو بہرگم دہ خووسی. ٹه مہ له کاتی کدایہ کہ «أذقني» بہ هہ له دابینین و «أرقني» راست بیت.]

۵. بہش بہ حالی ٹم دوو بہ یتہ کہ له تی کستہ کہ ی کاک کہ ریم و کاک میراندا نہ نوو سراوہ تہ وہ ٹه بی بلیم بؤ منیش ساغ نہ کراوہ تہ وہ، له بہر ٹه وہ ی و ہک خو بان نوو سینمہ وہ، بہ لام ٹه بی

فیدایی له‌نگه‌ری ده‌ستی سینانی "که‌یکاووس"
 دره‌فشی "کاوه"، رمی "گیو" و نیزه‌یی "تووسی"^۱
 که هات و که‌وته سه‌ما عیسه‌وی شکا و نه‌ما
 هه‌لا هه‌لایی کلیسا، سه‌دایی ناقووسی
 که هاته‌خه‌نده و فه‌رمووی: یه‌لانیجی ماشه‌للا
 به‌سادیقی بووه‌عیسایی میلیله‌تی مووسی^۲
 هه‌چی که هاته‌ته‌ماشا به‌نووکی موژگانگی
 «فَهْؤَلَاءِ عَبِيدِي» ی له‌سه‌ر دلّی نووسی^۳
 به‌وه‌سفی قه‌تره به‌ده‌ریا‌یه شاعیری وه‌کوو من
 ئە‌گه‌ر به‌قافیه‌دانیم لوغاتی قامووسی

ئه‌وه‌نده بلیم دوور نییه له‌به‌یتی یه‌که‌مدا «عیونی تنقَطُ دمعاً» بووبی و له‌به‌یتی دووه‌میشدا
 ئه‌بی «عادت لتبکی فما استطاب لنا» بووبی. «موحه‌مه‌دی مه‌لا‌که‌ریم».
 [ئهم به‌یته هه‌روه‌ک مامۆستا موحه‌مه‌د ئاماژه‌ی پێ‌کرد، هه‌ندئ‌گرفت و نارێکیی ریزمانی
 تێدا‌یه، به‌لام سه‌رحه‌م ئه‌کرئ‌ئاوه‌ها مانای لی‌بدرێته‌وه: چاوه‌کانم پاش ئه‌وه‌ی وشک بوو
 بوون دیسان هاتنه‌وه‌گرین، ئیدی که‌وابوو نا ئومیدی ئیمه‌بو دووری خۆشه‌ویسته‌که‌مان
 زۆری نه‌خایاند.]

۱. [حاجی له‌م به‌یته‌دا ئاماژه‌ی به‌چه‌ند که‌سایه‌تییه‌ک و ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان پێی به‌ناوبانگ
 بوون، کردووه، وه‌ک: که‌یکاوس: پادشایه‌کی ئێرانییه له‌پاشا (کیانیه‌کان). سینان: سه‌ره‌رم.
 دره‌فشی کاوه: ئه‌و له‌ته‌چه‌رمه‌ی که‌کاوه‌ی ئاسنگه‌ر وه‌کوو ئالایه‌ک کردیه سه‌ر رمه‌که‌یه‌وه و
 چوو بو‌شه‌ر له‌گه‌ل زه‌ححا‌کدا. گیو: کوپی گۆده‌رز و زاوای رۆسته‌می زاله. تووس: ئیینو
 نه‌وزه‌ر، یه‌کیکی تره له‌قاره‌مانانی شانامه. شاری تووس = مه‌شه‌ه‌د.]

۲. ئهم به‌یته‌ش هه‌روا له‌تیکسته‌که‌ی کاک‌که‌ریم و کاک‌میراندا نه‌نوسراوه: «موحه‌مه‌دی
 مه‌لا‌که‌ریم». ۳. [هۆلاء‌عییدی: ئه‌وانه‌کۆیله‌ی من].

له قافیہ شو عرا عہیہ لابدہن ئەمما
 بہ یادی چاوی ئەمن لادەدەم بہ مەخسوسوی^۱
 جەبینی ماہ و پوخی میہرہ، زولفی شەو دەھەنی
 سەبەب بہ قافیہ تەنگی بوو «حاجی» نەینوسی^۲

(۱۳)

سەد وەکوو پۆستەم

سەد وەکوو پۆستەم بە دل قەمچی لە پەخشی دا، بەزی
 وەگ گەیشتە خەندەکی پایانی عومری دابەزی^۳
 پوژتە ئەی بادی نەورۆزی لە بن بەفری گران!
 کانی پێی سربوو چناریش دەستی چوو پەنجەیی تەزی^۴
 سونبولی زولف و گۆلی پوخسار و سەروی قامەتی
 مانگی نیسان و گولان نەیدی لە نیو باغ و پەزی
 دولبەرم تەنھا کە بوو لەو بەینە خۆی پووت کردەوہ
 من دلّم خۆش بوو کەچی دووبارە دایپۆشی کەزی

۱. لە دەقی «ع.س.» و «گ.م.» دا نیوہ دێری شیعیی یە کەم، بەم جۆرە نووسراوہ: «لە قافیەیی شیعی عەبیە لابدەین ئەمما».

۲. نیوہ دێری یە کەم لە دەقەکانی «ع.س.» و «گ.م.» دا بەم جۆرە ھاتووە: «جەبینی ماہ و پوویی میہرہ، زولفی دەججوری» بەلام ئیمە راستییە کە مان لەسەر دەقی «م.م.» وەرگرت.

۳. [رەخش: ئەسپە کە ی پۆستەم]. لە دەقی «گ.م.» دا لە جیاتی «پایانی» وشەیی «دوامینی» ھاتووە.

۴. دیسانەوہ لە ھەمان دەقدا لە جیاتی «بادی نەورۆزی»، «بایی نەورۆزی» ھاتووە. ھەر چەند «بایی» لە چا و «بادی» کوردی ترە، بەلام ئیمە لەو پرایەدا یں حاجی بە پێی زمانی ئەدەبی سەدەیی نۆزدەھەم گوتووبەتی «بادی نەورۆزی...».

غهمزه دهستی کرده ناز و ماری زولفی داخزی
 دل له بهر پیی که وتبوو ثم دهیدزی و ئه و ده یگهزی
 چاکی سینهم بوچی ئه و خه بیاته نایدرویته وه
 چاوی بیماری وجودی کردم ده رزی و دهزی^۱
 حاجیب و «حاجی» هموو روژی به گزیه کدا ده چون
 بی حه یا بوو ئه و سه گه عاری نه بوو «حاجی» بهزی^۲

(۱۴)

هموو عومرم

هموو عومرم له ریی هات و نه هاتی
 به سه رچوو ئه ی ئه جهل هر تو نه هاتی
 له دهستی حاجیت چاوم غولامت
 به راتی قه بره، په یکانه خه لاتی^۳
 به روخ فهرزه غوباری سوممی ئه سپت
 بمالم شاهی پیل ئه فگن به ماتی^۴

۱. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «چاکی سینهم»، «چاکی سینگم» نووسراوه.
۲. ههر له ههمان ده قدا نووسراوه: «عاری هه بوو» کهچی مه بهستی حاجی سه گه و سه گیش دیاره بی حه یایی لی ده وه شیته وه. و اراسته بنووسری «عاری نه بوو» [حاجیب: په رده دار و درگاوان، ئه ئیشه وه کوو ئیشی سه گان وایه، به مانای برۆش هاتوو].
۳. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «قه بره» وشه ی «قیره» هاتوو.
۴. [حاجی له م بهیته دا وهك شوینه کانی دیکه به یهك تیر و دوو نیشان دوو مانای پیکاره، یه کم: ئامازه ی کردوو به هندی له که رهسته ی شه تره نج، دووه م: مانا اراسته قینه کانیته تی به م

له تاوی خسره وی سه ییاره نه نجوم
 هه لاتن، یاری من تو هه نه هاتی^۱
 له ره هنی وی ده بی سو فی وه کوو من
 بکا پیشکش هه موو سهوم و سه لاتی
 ده زانم «رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ» ی
 له به ده ختی منه کهم ئیلتقاتی^۲
 چ گه نجیکه ئیلاهی گه نجی حوست
 له هیچ دینی نه بوو واجیب زه کاتی
 له تووشی خوّم بوو هه رچی تووشی خوّم بوو
 له دهستی خو یه تی «حاجی» شکاتی^۳

□

شیوه یه: روخ: روخسار، روومهت. قه لا: مؤره یه که له م سهر و له و سهری شه تره نجه وه
 دانه نرئ و راست نه گه پرئ. ئه سب: ئیرینه ی مابین، مؤره یه کی تری شه تره نجه که به شیوه ی
 (L) ده گه پرئ. شاه: پاشا، مؤره ی ئه سلئ شه تره نچ که به کیش و ماتی یاری ته واو ئه بی. پیل:
 فیل، مؤره یه که سووچا و سووچ ده گه پرئ. مات: مه لول و سه رگه ردان، بردنه وه و ته واو بوونی
 شه تره نچ. هه ر له هه مان ده قدا له جیاتی «بالم» نووسراوه: «به بالم». پیل ئه فگه ن: ئه و
 پاله وانه ی که فیل له عه رد ده دات. دپره شیعی دووه م و سیه م له ده قه کانی «م.ر.س» و
 «گ.م» دا هه نه و له ده قی «ع.س» دا نه هاتوون.

۱. [خوسره وی سه ییار: هه تاو. ئه نجوم: کو ی نه جم، ئه ستیره. هه لاتن: راکردن و بزربوون،
 یان خو ره لاتن]. له ده قی «م.ر.س» دا له جیاتی «هه ل نه هاتی»، «هه ر نه هاتی» هاتووه.
۲. له ده قی «گ.م» دا نووسراوه: «له به ختی من بوو وا کهم ئیلتقاتی».
۳. تووش: تووشی یه کهم: تووره یی و سه رگه رمی، [به دفه ری و بی ئاکاری] به، و تووشی
 دووهه میش: به مانای به سه رهات و تووشبوون دئ.

(۱۵)

نہی سولہ یمانسی زہمان^۱

نہی سولہ یمانسی زہمان و شہ یخولئیسلامی نہ نام
 قاسیدی ریگہی ہیدایہت ہودھودی دانا دہبی^۲
 من ہومام و قوللہیی قافی قہناعہت جیگہمہ
 لایقی پہیغامی نہو پہرویزہیہ عنقا دہبی^۳
 بو حوزووری قادری بوچی دہنیری ماکیان
 ماکیان نہمری لہ سہر شاہین لہ کوی ئیجرا دہبی^۴
 وہختی پہیغامت خورووسیکی ہزار پوپہم ہہبوو
 دایہ بہر شہق قاسیدی و ابی جہوابی وا دہبی^۵
 تا ہہلیننی زاغی شہب تاووسی ہیلکہی سوبحدہم
 مہزرہعی چہرخیش لہ توخمی نہجمی تا ئاوا دہبی^۶
 دانہیی خہرمانی عومری تو لہ مینقاری نہجہل
 دوورہ، سہر سہوز و موتہ پرا بی ہہتا دونیا دہبی^۷

۱. نہم ہہلبہستہ تہنیا لہ سہرچاویہی «گ.م» دا ہہیہ.
۲. نہ نام: «انام»، خہلک. ہہلبہستہ کہ لہ دپری دووہمی دہست پی دہکا. چونکہ نیوہ دپری یہ کہمی بی سہرواہیہ.
۳. ہوما: بالندہیہ کی خہیالییہ، تہیری بہختیشی پی دہلین. [قوللہی قاف: نیوی لووتکہی چیاہ کی خہیالییہ کہ ہوما یان سیمورخ لہ وئدایہ].
۴. ماکیان: مریشک (وشہیہ کی فارسییہ).
۵. خرووس: کہ لہ شیر (وشہیہ کی فارسییہ). پوپہ: پونہ، پویتہ، پونہی کہ لہ شیر.
۶. سوبحدہم: سہردہمی بہیانی. [نہجم: ہہم بہ مانای نہستیرہیہ و ہہم بہ مانای گیاہیہ، بہ قہرینہی مہزرہعی و توخم].
۷. [موحہمہدی مہلاکہریم «دوور و»ی بہلاوہ لہ «دوورہ» راسترہ۔ ہہنگاوئی تر: ۲۳۷].

(۱۶)

نہ ققاشی دەمی

نہ ققاشی دەمی نوقتہ کی دانا بہ نیشانی
 زانی کہ زہمی کردووه، بیزارہ لہ مانی^۱
 وہسفی کہ مہرت غہیری دەمی تو نییہ بیکات
 بی نوقتہ بلئی ئە و خہ تی مہ عدوومہ بہ یانی^۲
 سوورہ تگہری سہرلہ و حہیی دیوانی مہ لاحت
 دوو یوسفی کیشاوه بہ بی ئەووہل و سانی^۳
 فہرقیکی نہ بوو غایہ تی ئە و کردییہ سووکی
 زووہات و ئە تو باعیسی نازت بہ گرانسی
 پیم خو شہ غہزل فہرشی قودوومی عوقہ لا بی
 نہک بین و لہ بہرکەن جوہلا لہ فز و مہ عانی^۴
 ئیمکانی لہ کن ئە و عولہ مای موو دەقہ لیشن
 عہنقا و وہفا بوو چ میانی چ دەہانی^۵

۱. لہ دەقی «م.ر.س» و «گ.م» دا نووسراوہ: «نوختہ کی»، بہ لام ئیمہ لہ سہر دەقی «ع.س»
 کردمان بہ «نوقتہ کی» چونکہ لہ و باوہرہ داین کہ زمانی ئەدہبی حاجی لہ سہدہی پیشوو بہو
 جوہرہ بووہ «نوقتہ کی» = «نقطہ کی» بہ کار ہیئاوہ نہک وہ کو ئەمپرؤ نووسیبتی «نوختہ کی». لہ
 دەقی «م.ر.س» دا لہ جیاتی «زہمی کردووه» نووسراوہ: «دہمی کردووه».

۲. ئەم بہیتہ لہ یہ کی لہ دوو دەستوو سہ کی لای مندا ہہ بوو لیئرہ دا نووسیمہ وہ. - موحہ ممہدی
 مہ لاکہریم.
 ۳. مہ لاحت: جوانی.

۴. لہ دەقی «م.ر.س» و «گ.م» دا لہ جیاتی «نہک بین و لہ بہرکەن»، «بیٹ و لہ بہرکەن» ہاتووہ.
 ۵. دەہان: دەم، زار. لہ دەقی «گ.م» دا نووسراوہ «حاجی بکوژن بہسیہ» بہ لام لہ سہر دەقی
 «ع.س» وشہی «خیرہ» مان نووسی، چونکہ گونجاوترہ و لہ دەقیکی کوئترا ہاتووہ.

[ساقی به فیدات بم له گهل ئه و دهره یی جامت
 بو مه جلیسی ئیمه ش بکه یه ک جورعه فشانی]^۱
 تا دهستی نه دا خه نجه ری نه یفه رموو ده سا ده ی
 «حاجی» بکوژن خیره ئیتر مه یدهن ئه مانی

(IV)

مه ه و میهری به غاره ت دا^۲

مه ه و میهری به غاره ت دا به شوعله ی شه معی پوخساری
 گولستانیش به یه غما چوو له تهنگی غونچه یی زاری^۳
 له نه شه ی دیده یی مهستی هه موو مه یخانه ویرانن
 هه موو کهس بهسته زونناره له سه ودا ی زولفی تاتاری^۴
 په وان په روانه یی ناره، منیش وه ک چاوی بیمارم
 زه مانم وه ک شه وی تاره، دلا وه ک غونچه خون خواری^۵
 دل و جان و په وان و تهن، وه کوو ئیمان و دینی من
 فیدای پوخساری گولناری، نیساری زولفی ته پراری^۶

۱. [موحه ممه دی مه لا کهریم، ئه م به یته ی له که شکۆلی مامۆستا حه مه بۆر وه رگرتوو ه و ئه م شوئنه ی بۆ دیاری کردوو ه].
۲. ئه م هه لبه سته له ده ستنووسیکی لای موحه ممه د عه لی قه ره داغی وه رگیراوه.
۳. مه ه و میهر: مانگ و پۆژ. به یه غما چوو: به تالان چوو.
۴. [زوننار: پشتیندیکه زه رده شتی یان خاج په رستان له پشتی ده به ستن].
۵. ئه م به یته له که شکۆلیکی «حه مه ره ش» ناوئکدا هه بوو موحه ممه د عه لی قه ره داغی وئنه ی گرتوو ه ته وه و منیش لیره دا نووسیمه وه. «موحه ممه دی مه لا کهریم».
۶. [ته پرار: ته رده ست، ساحیر].

ده خيل ٺه ى چاوى جادووگه ر بفرموو مهردومان يه كسه ر
ده لئين خه وتوى بيدارى، ده لئين مه خمورى هوشيارى
شوعاع و شه عشه عه ى ميهرى، ٺه شيعه و ميشعه لى به درى
له سايه ى پرتهوى پروته، به قوربان نوورى يا نارى؟^۱
پرسه «حاجى» تو جارى له زولف و په رچه مى خوارى
بلى: گه تارى بوچ ماري؟ بلى: گه ماري بوچ تارى؟^۲

(۱۸)

له عه ينى له على كانى

له عه ينى له على كانى خه تى سه بزي بوو به ميوانى
نه نازى با "خزر" ٺيتر كه مه شهووره به حه يوانى^۳
هه تا كو حلى غوبارى پي نه كاته چاوى خو ى مهردوم
سه وادى خو يندنه وه ى ناي شكسته ى خه تى ره يحانى^۴
كه هات و كه وته حه لقه ى گي ٺى مريه م ٺه وه مه يه كسه ر
ٺه ره ستوش وهك فلاتونون توون به توون چوو كه وته حه يرانى^۵

۱. پرتهو: تيشك، پروناكى. ۲. تار: داو، تال.

۳. له ده قى «گ.م» دا له جياتى «بوو به ميوانى»، «تو به ميوانى» نووسراوه. ماناى نيوه ديږى دووهه م هيمايه كه بو «خدرى زينده» كه [وا مه شهووره] ٺاوى ٺيانى خواردو ته وه هه ر به زيندو وه تى ماوه ته وه، حه يوانى: به ماناى زيندو وه تى دي.

۴. شكسته: خه تى كو ٺنى فارسىيه [شيويه كه له خه تى نه سته عليق كه به نه سته عليقى شكسته مه شهووره. كو حل: كله، سورمه. مهردوم: خه لك، بييله ى چاو]. ره يحانى: جو ره خه تيكي عه ره بييه.

۵. مريه م: ناوى ٺافره تيكي جوانى سه رده مى ٺه فلاتونون (۴۳۰ - ۳۴۷) پ. ز، بووه. ٺه ره ستو: زاناو فه يله سوو فيكى هه ره گه وره ى گريك بووه؛ (۳۸۴ - ۳۲۲) ى پ. ز.

ئەگەر ئەم زولفە موشکینە، وەگەر ئەم لەعلە ڕەنگینە
 دەلێی سەحرایى ماچینە، دەلێی کانى بەدەخشانى^۱
 بخوینە "کافیە" و "شافى" "کەمال"ى نەشئەبى "جامى"
 سەدى وەك "ئىبنوحاجیب" سەرفى عومرى کرد لە دەربانى^۲
 بەجیما «نالى» وەك نالى، بە پاش کەوت «کوردی» وەك گەردى
 کە «حاجى» غارى دا ئەسپى لە مەیدانى سوخەندانى^۳

(۱۹)

دەلین: یار دیتەووە

دەلین: یار دیتەووە، بابى مەحەبەت - یاخودا وا بى -
 ئەگەر دوشمن دەلێ: نابى! موغەننى توۆبلى: نابى

۱. بە دەخشان: ناوی ناوچەیه کە لە ولاتی ئەفغانستان بە لەعل و یاقوت بەناوبانگە.
۲. کافیە کتیبکی ناودارى ئىبنوحاجیبە لە زانستى «نەحو = سینتاکس» دا. شافى، شافیه: ئەمەش کتیبکی ترى ئىبنوحاجیبە لە زانستى «سەرف = مۆرفۆلۆژى» دا [بە کار هینانى وشەى «کەمال» و «جامى» هیمایە بۆ کتیبى «الکمال» و «جامى» کە شەرح و ڕاقەن لە سەر کتیبى کافیە و شافیه، «الکمال» بۆ شافیه «جامى» بۆ کافیە. هەر وەها «ئىبنوحاجیب» لە لایەنى واتاوە بە مانا «کۆرى دەرگاوان»ە کە حاجى بە «دەربانى» ئاماژەى بە مەش کردووە.]
۳. [واتە: کاتى حاجى ئەسپى بە لاغەت و ڕەوانبێژى خۆى تاو دا، نالى وەك نالى ئەسپە کەى بە جیما و کوردی وەك گەرد و تۆزى پى ئەسپى ئەو بە جیما. بەم بەیتەدا دیارە حاجى قادر زۆر باوەرى بە خۆى بوو و لەوانەیه مەبەستى لە بەجى هیشتنى نالى و کوردی لە بواری شیعری نیشتمانپەروەرى و شیعری پۆشنیبرى ئەو سەردەمە بووێت؛ دەنا نالى ییغەمبەرىکە کە لە نێو کورددا کەس شانى لە شانى نەداوە چ بگات بەوێ کە وەکوو نال لە دووی ئەسپى شیعری حاجى جى بمیئت!!!].

دهله رزی باغبان سهروت له ترسی قامه تی به رزی
 گوتی: ئەم نیکته باریکی گرانه تیده گهی نابی
 له هیجرت هه رده مه سه یلی سروشکم ماجه رای چاوم
 به په نگیك په نگی کرد په نگی جیهان باوه پر مه که وا بی
 له ناکاو دولبه رم فه رموی هه لسته ئیسته کی واعیز
 له بومان داده دا وه عزئی، گوتم: باکت چیه با بی
 به ته زمین فه رده کی «نالی» ده هینم تا په فیقانم
 بزائن فه ریمان زوره خه زه ف قه ت وه گوهر نابی^۱
 «که مهندی زولفی دوولانه، له بوگه بر و موسولمانه
 ده کیشی بی موحابه، چ له م لا بی، چ له ولا بی»^۲

(۲۰)

گه ر خه لقی جیهان^۳

گه ر خه لقی جیهان یه کسه ره فه ریاد په سم بی
 وه لّاهی مه پوندار به غه یری تو که سم بی^۴
 وا سوژی دلم ئاگری به رداوه ته جه رگم
 تو قیوه هه ناسه ش نه فه سیك هه مه نه فه سم بی

۱. [خه زه ف: سوآله ت، کاسه ته ل].

۲. ئەمه دپره شیعیکی «نالی» یه حاجی به «ته ضمین» به کاری هیئاوه. بنواپه: د. مارف خه زه دار، دیوانی نالی و فه ره نگی نالی، به غدا ۱۹۷۷، ل: ۱۲۹.

۳. ئەم پارچه هه لّبه سته ی حاجی قادر له هیج سه رچاوه یه کی چاپ کراودا نه هاتوو و الییره دا بو یه که م جار له ده قی «م.ر.س» ه وه بلاوی ده که یه وه.

۴. [مه پوندار = «مپنار»، مه پندار: وامه زانه].

مورغی سه حهرم بال و په‌ری وه حشه‌تی ریگه‌ی
 هه‌ستان و فرینم یه‌که چه‌رخیش قه‌فه‌سم بی
 ناده‌م به هه‌موو مولکی سوله‌یمانی زه‌مانه،
 له‌م عاله‌مه پرووتی چیه‌هه‌رگا هه‌وه‌سم بی
 هه‌ر شه‌و به‌دزی نه‌غمه له‌سه‌ر سیدره ده‌کیشم
 با ساییت و سه‌یاره‌یی گه‌ردوون عه‌سه‌سم بی^۱
 «حاجی» که نیگارم سه‌فه‌ری کرد و نه‌مردم
 عه‌بیم مه‌که وه‌ک هاتووئه‌م شه‌رمه به‌سم بی^۲

(۲۱)

داغی کردم به جه‌فا

داغی کردم به جه‌فا لاله‌روخی زیبایی
 پیری کردم به سته‌م لامه‌زه‌بی ته‌رسایی^۳

۱. [سیدره: داریکه له‌به‌ه‌شتدا. ساییت: ئه‌ستیره. عه‌سه‌س: ئیشکچی و چاودیر به‌شه‌واندا].
 چ له‌ده‌ستنوسه ئاماده‌کراوه‌که‌ی کاڤ شاره‌زا و کاڤ میران و له‌نوسخه‌کانی لای خو‌مدا
 وشه‌ی «سیدره» و «عه‌سه‌سم» له‌م به‌یته‌دا به «صدره» یا «صدر» و «عبسم» نووسرابوون،
 به‌لام من بۆچوونی خو‌م لام‌وابوو «صدره» و «عبسم» بووه‌بۆیه‌وام گۆرین. موحه‌مه‌دی مه‌لا
 که‌ریم. [مانای به‌یته‌کش وه‌هایه: هه‌رچه‌نده هه‌موو ئه‌ستیره‌ی ساییت و سه‌یاره‌هه‌یه،
 هه‌موو پاسه‌وانی ئاسمان بن، من گوئیان ناده‌می و هه‌موو شه‌و به‌دزییه‌وه خو‌م ئه‌گه‌یه‌نمه‌سه‌ر
 دره‌ختی «سدره‌المنتهی» و ده‌س ئه‌که‌م به‌چریکاندن].

۲. [مامۆستا جه‌میل پروژبه‌یانی له‌باره‌ی ئه‌م به‌یته‌وه و توویه: وشه‌ی «هاتووئه» نییه‌ و
 «هاتوه» یه، چونکه حاجی ئه‌یه‌وی بلی: که یارم سه‌فه‌ری کرد و من له‌فیراقی نه‌مردم، هه‌رکه
 هاتوه ئه‌م شه‌رمه‌زاری نه‌مردنه به‌سم بی. موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم ئه‌م بۆچوونه‌ی
 به‌ته‌واوی به‌دلّه. -هه‌نگاوئێ‌تر: ۲۴۷]. ۳. [ته‌رسا: گاور، خاج په‌رست].

تیزبین وه قتی ستم، گاهی که ره م بی به سهری
 له وه فا هیچ نه زانی له جه فا دانایی^۱
 یاری ئه غیار و به خوئی موئمین و کافر سیفه تی
 خزمی دوشمن ره ووش و قاتیلی بی په روایی^۲
 ناموسولمان، سه نه می، خوونی موسولمان ریژی
 سه رکه ش و به دخوو و هم دلشکه ن و خودپایی^۳
 قیسسه یی حاله تی ئه و که شفه له روم و عه جه ما
 نییه وه «حاجی» بی بی چاره ئه به د ریسوایی

(۲۲)

وا دیاره...

وا دیاره په رسم و قانونی کی دهوران داده نی
 کوردی ئیمه گه ردشی گه رمین و کویستان داده نی^۴

۱. [به سهری = «بصر»ی: بی چاو، کویر].
۲. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «یاری ئه غیار و به دخوو»، «یاری ئه غیار و خه وی» هاتووه. دوشمن ره ووش: دوژمن ره ووش، دوژمن سیفه ت. بی په روایی: بی ترسی، بی باکی.
۳. دلشکه ن: دلشکین.
۴. ئه م قه سیده یه له لایه ن «م...خ» ناویکه وه له لاپه ره ۲۱، ۲۲ ی ژماره ۱ ی گوڤاری «هتا و کرد = هه تاوی کورد» دا بلا و کراوه ته وه که له ۲۳ ی زیلقه عده ی ۱۳۳۱ ریکه وتی ۲۴ ته شرینی یه که می ۱۹۱۳ دا له ئه سته موول دهرچووه. فۆتۆی هه ر دوو په ره ی بهرگی گوڤاره که و لاپه ره ۲۰، ۲۳ یمان له برای بهرپز دوکتور ئیحسان فوئاد وه رگرت و له رووی تیکسته چاپکراوه که قه سیده که مان به شیوه نووسینی نوئ نووسییه وه. برابان که ریم شاره زا و سه ردار میرانیش ۱۳ به یتی له م قه سیده یان له رووی ژماره ۱۹ ی گوڤاری کۆلیجی ئه ده بیاتی زانکۆی به غذا

ئەى ئەمىرى كوردە كان بۆ ئىيۆه عەببە و شوورەبى
 حىزە كى وەك دادەنى

نوو سىبۆو وە كە لە ۱۶ بەبىتى بە ھەندى ھەلە و دەسكارىبەو ھە لە چوارچىۆەى و تارىكى دوكتۆر ئىحسان فوئاددا لى بىلۆو كراو ھەتەو ھە تىادا. ئەمەى لىرە بىلۆو كراو ھەتەو ھە دەقى ئەو ھە لە گۆفارى «ھەتاوى كورد» دا بىلۆو كراو ھەتەو ھە. ئەبى ئەو ھەش بىلىم كە بەش بە ھالى من قەسىدە كە ھىشتا گەلى ئالۆزبى تىابە، ھىوام و ابە لە دەرفەتتىكى ترا لىيان بدویم. ئەو «م...خ» ناو ھە لە سەرەتای قەسىدە كە دا ئەم چەند دىرپەشى نوو سىبۆو كە بە تەواوى ئەو ھەى پى ئىسپات ئەبى ئەم قەسىدەبە ھى حاجى قادە:

«كُل راعٍ مُسْتَوْلٍ عَنْ رَعِيَّتِهِ».

«شاعىرى مەشورى كوردان، رەھمەتى حاجى قارى كۆبى، بىست و پىنج بەرى، ژ كەزە بە كى شەوتى چەند بەبىتەك گۆتیبە، ئەو بىزى بخوینن، ژ لۆمە و گازنا تارىخان بترسن».

واتە: شاعىرى بەناوبانگى كورد خوالى خۆش بوو حاجى قادرى كۆبى، بىست و پىنج سالى بەر لە ئىستا لە جگەرئىكى سووتاو ھەو چەند بەبىتتىكى گوتو ھە، ئەو ھىش بخویننەو ھە و لە سەر زەنشتى مۆزوو بترسن. موھەممەدى مەلا كەرىم.

۱. لە «ھەتاوى كورد» دا جىگای ئەم نوختانە ھەر بە نوختە پىر كراو ھەتەو ھە، لەبەر ئەو تى ناگەم بۆ كە جارى دوو ھە چەند بەبىتتىكى قەسىدە كە لە گۆفارى كۆلىجى ئەدەبىياتدا بىلۆو كراو ھەتەو ئەم نبو بەبىتە و ابە لى كراو ھە: «زالمىكى وەك ھەمىد فىرقەى ھەمىدان دادەنى» من لەو باو ھەرەدام ئەم بەبىتە ھىرشە بۆ سەر ئەرمەنى نەك عوسمانى و مەبەست بە «ھىز» ھەكەش سەرۆكى سىاسى ئەرمەنەكانە و دوا و شەى لاپراو ھىش «ئەرمەنستان» ھە و دوكتۆر ئىحسان خۆى زۆر باشى بۆ چو ھە كە لە وتارە كەبە لە گۆفارى كۆلىجى ئەدەبىياتدا، ئەم قەسىدەبە لە گەل قەسىدەى «خاكى جەزىر و بۆتان» دا لە رىزىكا ھۆنبو ھەتەو ھە. (بۆ ھەلسنگاندن و راست و دروستى ئەم جۆرە بۆ چو ھەنى حاجى، پىروانە: موھەممەدى مەلا كەرىم، حاجى قادرى كۆبى، شاعىرى قۇناغىكى نوپە لە ژبانى نەتەو ھەبى كورد، ل: ۶۲ - ۶۶، بەغدا، چاپخانەى نىجاس، ۱۹۶۰.

ھەرو ھە پىروانە: «الدكتور كمال مظهر احمد، كردستان فى سنوات الحرب العالمية الاولى، ترجمة محمد الملا كرىم، ص ۲۶۶-۲۷۱. م.م.ك».

بۆكەيە ناموس و عار و بۆچىيە ئيمان و دىن؟
 خاچ و ئىنجىلى لە جيى تەفسىر و قورئان دادەنى^۱
 ھەر كە تاجى نايە تەختى لە كوردستان دادەنى
 خەرچ و پىتاكسى لە سەرگۆران و سۆران دادەنى^۲
 مەدرەسە دەيكاتە جيى قىسسسىس و پەھبان و كەشيش
 بانگە ناقووسى، لە تەكشەش پىرى مەتران دادەنى
 بۆ ئىھانەت كامى ساحب عىززەتە عەزلى دەكا
 بۆ پەزىلى جووتيارى خۆى و گاوان دادەنى^۳
 ھەم لە جيى بەگزا دەكان و جيى فلان ئىبىنى فلان
 بۆ رياسەت سەربەسەر ئەلقابى دادەنى^۴

۱. لە «ھەتاوى كورد» دا «كېيە» نووسراو، بەلام ديارە ھەلەى چاپە و ئەبوو شىوھ نووسىنى كۆن «كېە» بنووسرايە، چونكە ئەگەر «كەيە» نەبى «كېيە» بى، بەيتە كە لەنگ ئەبى. لە «ھەتاوى كورد» دا يەك دوو ھەلەى تىرىش لەم چەشەنە ھەيە و لە جياتى يەك «ى» دوو «ى» نووسراو. م.م.ك. ھەر لە ھەمان سەرچاوەدا، چ لەم شوپنە و چ لە وپنە ھاوچەشەنە كانيا تەنھا «جى» نووسراو. م.م.ك.

۲. لە «ھەتاوى كورد» دا وا نووسراو. من لام وايە «دادەنى» كەشى ھەلەيە و واى بۆ ئەچم نىو بەيتە كە بەم جۆرە بى: «ھەر كە تاجى نايە سەر، تەختى لە كوردستان دەبى» چونكە وا نىو بەيتە كەش راست ئەيىتەو و مەعناكەشى تەواو ئەبى و جوانىش نىيە «دادەنى» كە تەنھا لە يەكەم بەيتى قەسىدە كەدا لە داوئى ھەر دوو نىو بەيتە كەدا دووبارە بوو تەو و لە بەيتە كانى تردا تەنھا بۆ راگرتنى قافىھ پىويستە، لە خۆيەو و لە ناوھراستەدا راست يىتەو. م.م.ك.

۳. لە «ھەتاوى كورد» دا بە ھەلەى چاپ «گاوا» نووسراو. م.م.ك.

۴. جيى ئەم نوختانەش لە «ھەتاوى كورد» دا ھەر بە نوختە پركراو تەو. لام وايە دوكتور ئىحسان باشى بۆ نەچووە كە بە وشەيەكى «خۆيان» پىرى كىردو تەو، چونكە «خۆيان» وشەيەك نىيە مەترسى لى بىرى و پىويست بى لابرى. وا ئەزانم لىرەدا لەقەيىكى ئەرمە نىيانە ھەبوو بۆيە لا براو. م.م.ك.

هر له پاش چهند سالی تر ته سخیری به غدادیش ده کا
 شاره زووری قشله یه، ده ببؤ له بابان داده نی^۱
 باغ و راغی بولبوله ده یکاته جیی زاغ و زه غهن
 گورگ و مام ریوی له بیسه و لانی شیران داده نی^۲
 خانه تان ویران ده کا قه سر و قوسووری لی ده کا
 بو ئه مه ی نه چنه عه جه م ئیلچی له تاران داده نی
 بو کوری چاک و کچی شیرینی رایکی شی بی به زور
 کوللی شار و دیه که ده جاسووسی په نهان داده نی
 تا بزانی کی نوژی کرد و پوژی گرتووه
 بو سیاست کردنی په نجا نیگه هبان داده نی^۳
 تا وه ها بی ئیتتفاق و سه رکه شی بی شیوه تان
 تاجی کیبر و نیخوه ت و غیره ت له سه رتان داده نی
 شاره زای نه حوالمانه بیگانه نین
 داغی سه د سالی هه یه نه مرؤ له کوردان داده نی^۴
 خزمه به سیه، تی بگهن هر بایه قه ولی
 شاهی ئیران راده کا سولتانی تووران داده نی^۵

۱. [قشله: بنکه ی چه کداران، سه ربا زخانه. ده ببؤ: له وانه یه مه به سستی له ده بیابه و تانگ بی]. له «هه تاوی کورد» دا به هه له ی چاپ «بابا» نووسراوه. م.م.ک.
۲. راغ: میرغوزار، داوینی چیا که سه وز بی. زاغ: قه له ره ش. زه غهن: چوله که ره شه. م.م.ک.
۳. نیگه هبان: ئاگاداری کهر. م.م.ک.
۴. جیی ئه م نوختانه ش له «هه تاوی کورد» دا هر به نوخته پر کراوه ته وه. لام وایی حاجی لیروه وه باسی عوسمانییه کان نه کا. م.م.ک.
۵. جیی ئه م نوختانه ش له «هه تاوی کورد» دا هر به نوخته پر کراوه ته وه. لام وایی وشه لابراره که ی ئیره «رؤمیان» بی. م.م.ک.

ئیستہ مہ علووم بوو
 زاہیرن ہہرکامیان تاعہت دہ کا، نان دادہنی^۱
 پڙگر و حیز و دزہ، ژن ہہ لگر و مالان برہ
 فائیدہی چی نیو و کونہی خوئی موسولمان دادہنی
 وادہ زانی قہومی خوئی وەك دایہ بہر شیر و تفہنگ
 قہسری دین ئاوا دہ کا، بونیادی ئیمان دادہنی
 عہقلہ کی خوا داویہ گہر پیرہ ژن سہرفی بکا
 دہستی پڙستہم بادہ دا، تووران لہ ئیران دادہنی
 ئیستہ کی ئہ پیامہ کہ ہہر میللہ تی ہیمنہت بکا
 مووری بی مایہ لہ سہر تہختی سولہ یمان دادہنی
 بہیتی «حاجی» چونکہ ئہ فسانہی تورکبازی نییہ
 زور و ہرینہ، باوجودی دوپرو مہرجان دادہنی
 سائیلیکی مہ ککہ بی دیت و بہ مہ کتووبی درو
 حیشمہ تیک پەیدا دہ کا، مالی فراوان دادہنی^۲
 گہورہ دہ یخوینیتہ وہ، ہہم بچکہ دہینوسیتہ وہ
 بہیتہ کانی من لہ گوشہی تاقی نیسیان دادہنی
 بیست و سی بہیتہ قہسیدہم ہہر کہ سی گوئی لی بکا
 پی لہ سہر تاقی مہ ہ و ئہ یوانی کہ یوان دادہنی^۳

۱. جی ئہم نوختانہش لہ «ہہتاوی کورد» دا ہہر بہ نوختہ پر کراوہ تہ وہ. م.م.ک.

۲. سائیل: سوالکەر. م.م.ک.

۳. قسیدہ کہ لہ «ہہتاوی کورد» دا بیست و چوار بہیتہ نەك بیست و سی، جا یا بہیتیکی لی زیاد کراوہ، یا بہ ہہلہ «بیست و چوار» لہ بہیتہ کہ دا کراوہ بہ بیست و سی. م.م.ک.

(۲۳)

حەبیبی جان^۱

حەبیبی جان لەسەرچی ئەم رق و کینە، هەتا کە ی بئ
 بفرموو دەنگی ساز و نەغمەیی مۆترب، نەوای نە ی بئ
 بەری بوو دڵ لە عالەم تا لە نیو زولفت موقەببەد بئ
 ئیتر فەرشی حەیات و خوۆشی یە کبارە دەباتە ی بئ
 بە بادم دا دڵ و دین عاقبەت بو بادەببە چاوت
 دەمیگە توشنەببە هیجرم، بلین بادە پەیاپە ی بئ
 لە نەزعی دەردی فیرقەت جانی زارم قەت خەلاس نابئ
 مەگەر لەم کەوسەری لیۆه، بلئ بو خەستە با مە ی بئ^۲

بۆ پتر ئاگاداری لە بارە ی ئەم قەسیدە یەو، بڕوانە لیکۆلینەووە کە ی: د. ئیحسان فوئاد لە گۆفاری کۆلیجی ئەدەبیاتی ژمارە ۱۹ ی سالی ۱۹۷۶ و لاپەرە کانی (۷۰-۵۷) بە تاییبەتی پەراویزی ژمارە ۱ ی سالی ۹ ی کە نووسراو: ئیحسان فوئاد، شیعریکی بلاونە کراوہ ی حاجی، گۆفاری «میللەتانی ئاسیاو ئەفریقا» مۆسکۆ ۱۹۶۷، ژمارە ۲ ل: ۱۳۶-۱۳۸ «بە زمانی پروسی».

هەر وەها بڕوانە لیکۆلینەووە کە ی عەبدوپەرە زاق بيمار لە ژمارە ۸ ی سالی ۱۹۷۴ گۆفاری رۆشنیری نوئ و لیکۆلینەووە کە ی کە ریم شارەزا لە گۆفاری ئۆتۆنۆمی ژمارە ۵ ی سالی ۱۹۸۳.

۱. ئەم پارچە شیعەرە، لە گەل پارچە شیعریکی فارسی «مەخفی» و پارچە شیعریکی کوردی «وەحشی» و تاکە بەتییکی «مەنفی» دا لە دوو دیوی قاقەزە کۆتیک نووسراو نەتەووە کە کاک بەشیر حوسین سەعدی لە ناو کتیبە کۆن و دەستنووسە کانی باوکی خوالی خوۆش بووی مامۆستا مەلا شیخ حوسەین سەعدیدا دۆزیووە تەووە و ناردوویە بۆ کاک کە ریم شارەزا و ئەویش لە گەل سیایی ئەم کتیبە ناردیە لای من. هەرچەند کاک بەشیر تیکرا پارچە شیعەرە کە ی بە شیۆه نووسینی نوئ نووسیووە، لە هەندئ شوینیا کە وتبۆه هەلەووە و من خوۆم ساغم کردووە. موحەممەدی مەلا کە ریم.

۲. [نەزە: گیان دە رچوون، کەوسەر: حەوزیکە لە بەهەشتدا].

له بهر سیوی جه مالت حهق نییه تهنها منم مه حرووم
یه کی له یموون و یهك نارنجه، بو «حاجی» مه گهر بهی بی

A rectangular decorative border with four ornate floral corner pieces. The text is centered within this border.

جووت سه رواكان

(I)

ئوده با چاکه

ئوده با چاکه لیم نه بن دهرهم
 لهم قسه و لهم حیکایه تهی ده یکم
 ئیددعای هر سه نایعیك ناکه ن
 تا کوو نه یخوینن، ئیمتیحانی نه که ن
 پیی ده لین حیلله باز و که ززابه
 «شیخ نه بی» خاریجه له ئه م بابہ^۱
 خانه قا و شیخ و ته کیه کان یه کسه ر
 پیم بلین: نه فعیان چیه ئاخر
 غه یری ته علیمی ته نه لی کردن
 جه معی ئه ملاک و خه زنه کو کردن
 ده فعه یه ک ئیمتیحانیان ناکه ن
 تی بگه ن زه هره یا نه تریاکن
 له مه حه ککی بده ن ئه گه ر وه کوو زه ر
 تی ده گه ن ری گرن وه یا ره هبه ر^۲

۱. شیخ نه بی: مه بهستی له شیخ نه بی ماویلیی ناحه زی حاجیه، له هه ندئ له شیعه کانیدا به «که ر نه بی» ناوی ده با.

به یتی دووهم و سیهه می ئه م پارچه یه جیان ئه م سه ره تا به نیبه و نازانین چۆن وه ها خراونه ته ئه م شوینته، به لام وه ک سه ر نجه ماندا له هه موو سه رچاوه یه کی چاپکراو و ده ستنووسدا هه ر له م شوینته دا هاتوون، بۆیه ئیمه ش هیشتمانته وه.

۲. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «ره هبه ر»، «رپبه ر» ی ئه م سه رده مه مان هاتووه.

ده خیل شیخ و میخ مہ بن تہ بہ دا
 ہیچ کہسی رزقی ہیچ کہسی نادا
 تہی خہریکی رموز و ناز و نیاز
 تہ وروپا فہننی گہ یوہ تہ ئی عجاز
 قوللہ بی «ئیفل» ی لہ تہ فلا کہ
 عہ کسی تہ و گہ ردشی لہ ژیر خاکہ^۱
 کورہی تہم زہ مینہ یان پیوا
 خاتری توبی چوونہ جہووی سہما
 قسہی تہمرو دہ یگرن لہ زوبان
 سالی تر بوت دہ کہن بہ بی نوقسان
 سہدو پہنجا لوغہت زیاد دہ کہن
 سالی بو ناوی سہنعت و بو فہن^۲
 چینی ثاتہش پہرستن ئیستاکہش
 گہبری بی دین و ہیندووی روورہش
 بوچی فہرموویہ تی نہ بیی تہمین:
 «أَطْلُبُوا عِلْمَكُمْ وَلَوْ بِالصِّينِ»^۳

۱. ئیفل: قوللہ یہ کی بہرزہ لہ شاری پاریس لہ سالی ۱۸۸۷ دا تہندا زیاریکی فہرہ نسایی «ئیفل» ناو لہ سہر کیسہی خوئی، دہستی بہ دروستکردنی کرد و ۷/۵ ملیون فرہنکی زیپری تی چووہ و بہرزایی ۹۸۴ پییہ و لہ سالی ۱۸۸۹ دا تہواو بووہ و لہ ماوہی سی مانگ و نیودا تہم پارہیہی لہ لایہن تہ ماشاکارانہوہ چنگ کہوتہوہ کہ لہ ہموو لایہ کی جیہانہوہ بوئی دہہاتن.

بروانہ علائہ ددین سہ جادی، میژووی تہدہ بی کوردی ج ۲، بہ غدا ۱۹۷۱، ل: ۳۵۹.

۲. تہم دوو بہیتہ تہنہا لہ دہستنووسیکی لای مندا ہہ بوون، موحمہدی مہلا کہریم.

۳. [واتہ: بہ دووی زانیندا برون با لہ چینیشدا بی].

نیرو میّ له م حەدیسە فەرقی نییە
 گەر مەلانیە هیی فەرموو دینی نییە^۱
 تۆ وەرە فەننی فیڕ بە چیتە لەو
 گاوە، هیندوو، وەیاخۆ جوو^۲
 لازمە خول بخۆی وە کوو بەرداش
 هەموو قەرنیک دەگۆرێ ئەمری مەعاش^۳
 تەنبەلی کاری حیز و بی خیرە
 "دەستی ماندی لە سەر زگی تیرە"^۴
 ئەهلی جەننەت نە شوان و گاوانە
 ساحیبی فەنن و عیلم و عیرفانە^۵

۱. [واتە: ئەگەر مەلاگوتی ئەم حەدیسە لەبەر ئەوەی جیناوەکانی (و، گم) پوو لە تیرینە دەکا کەوابوو تایبەت بە پیاوانە و ژنان بی بەشن، درۆی کردوو؛ چون زۆرینەى ئایەت و حەدیسە کان ئاوەهان وە کوو: (أقیموا الصلاة)، بەلکوو پووێ ئەم جیناوانە (ضمیر) لە مروّف یا موسوّلمانە].

۲. لە هەندێ دەقدا ئەم دێرە شیعرە بەم جۆرە هاتوو:

«تۆ وەرە فییری فەن بە چیتە لەو

گاوە جوو، یاخۆ هیندوو»

۳. ئەم دێرە لە دەقی «مستەفا صائب» دا بەم جۆرە هاتوو: «کوللی» قەرنیک دەگۆرێ ئەمری مەعاش. بڕوانە: موحمەد عەلی قەرداغی، هەنگاویک بۆ راستکردنەوی شیعرەکانی حاجی قادری کوئی، گۆفاری «بەیان» ی ژمارە ۶۶ ی سالی ۱۹۸۰.

۴. «دەستی ماندوو لە سەر زگی (سکی) تیرە» پەندیکی پیشینانی کوردییە حاجی لە پیناوی ئامۆژگاری نەتەو کەمی بۆ کارکردن و تیکۆشان بە کاری هیناوە. بڕوانە: شیخ موحمەدی خال، پەندی پیشینان چ ۲، بەغدا ۱۹۷۱ ل: ۲۳۷.

۵. [ئەم بەیتە لە دەسنوسیکی تردا بەم شیوێ هاتوو:

فائیدہی گہر بدایہ زیکر و دوعا
 دہبووہ قاروون گہدایی سہرپرگا^۱
 ہہرچی بی بہ ہرہ یہ لہ کہ سبی کہ مال
 دبتہ دہرویش و مارگر و حہ ممال
 لہ حہ دیسا ہہ یہ حہ بیبی خودا
 گوتی: الکاسبُ حسیب اللہ
 موسحفی خویہ عالمی برسی
 بہ دوو نانی دہدات و ناترسی^۲
 سوئی وہک تیشنہ بوو لہ زیکری ہہ تاو
 سہد نوئیژی دہدا بہ کاسہک ئاو^۳
 شیعی وہک تیشنہ بوو لہ سینہ زہدہن
 بہ دوو قہ ترہ دہدا حوسہین و حہ سہن^۴

□

«ئہ ہلی جہننت شوان و گاوانہ»

«جووتیار و سہ پانی خہرمانہ»

۔ ہہنگاوی تر: ۲۵۴.]

۱. قاروون: ناوی عہرہ بی «کریزوس»ی دوا شای لیدیہ کانه و بہ سامان زوری و دہو لہ مندی بہ ناویانگ بوو. ہہندی سہرچاویہ تریش دہ لین و ہزیریکی فیرعون بووہ جوولہ کہ کانی زور نازار داوہ. «الموسوعة العربية المیسرة».

۲. ئہم دوو بہ یتہش لہ دہستنوسیکی لای مندا ہہ بوون. مو حہ ممہدی مہ لاکہریم.

۳. تیشنہ: تینوو. [مہہستی حاجی لہ زیکری ہہ تاو، زیکریکہ کہ لہ بہر ہہ تاوا بکری، واتہ: ہہرئہ و ہندہ سوئی لہ بہر ہہ تاوا زیکری کرد و گہرما لئی دا و تینووی بوو، ئیترچ نوئیژیہ ئہدا بہ کاسہیہک ئاو کہ بیخواتہوہ].

۴. سینہ زہدہن: لہ سنگ دان، سنگ کوتان. لہ دہقی «گ.م.»دا لہ جیاتی «بہ دوو قہ ترہ دہدا» نووسراوہ: «بہ دہ قہ ترہ دہدا».

به قسه‌ی موخبیر و موئەرپریخی کۆن
 میلله‌تی چینه چار سه‌د ملیۆن
 سه‌ر به سه‌ر ده‌وله‌تی هه‌موو ژاپۆن
 زۆر به زه‌حمه‌ت ده‌گاته چل ملیۆن
 ئەه‌لی ژاپۆن به فه‌نن و سنعه‌تی چاك
 سه‌یری چۆن چینی گرت و كرديه خاك^۱
 ئیئتیه‌ادی به ئیئتفاقی ئەنام
 سوپه‌ره بو حوادیسی ئەه‌یام^۲
 كوردی ئیمه نه‌زان و پاشكه‌وتن
 پیکه‌وه پووش و ئاگر و نه‌وتن^۳
 بی ئەگه‌ر ده‌ستی یه‌كتری بگرن
 وه‌ك سه‌كه‌نده‌ر جیهان هه‌موو ده‌گرن^۴
 خواردن و سه‌تری عه‌وره‌ت و سوکنا
 باعیسی ژینه بو‌گه‌دا و پاشا

۱. [ئهم سه‌رکه‌وتن و پێشکه‌وتنه‌ی ژاپۆن له سه‌رده‌می میجیدا (واته: پروناک) به پاشایه‌تی «موتسۆهیتۆ» بووه که ولاتی ژاپۆن بو دابینه‌کردنی نیازی سنعه‌تی خۆی ده‌ستدریژی کرد بو ولاتی چین].

۲. [ئهم نام: مرۆف]. سوپه‌ر: مه‌تالی جه‌نگ، شه‌رکه‌ر له کاتی شیربازی خۆی یی ده‌پاریزی.

۳. له ده‌قی «م.ر.س» دا، «كوردی ئیوه» نووسراوه.

۴. ئەم دێره شیعه‌ره له ده‌قی «گ.م» دا به‌م جۆره‌ی خواره‌وه هاتوه:

«بی و ئەگه‌ر ده‌ستی یه‌كتر بگرن

وه‌ك سه‌كه‌نده‌ر جیهان هه‌موو ده‌گرن»

حاله تی وایه چی له سهر خاکه
 غهیری "عیسا" ده لئین له ئه فلاکه^۱
 ئه وه هه موو مه دحی باده و دولبر
 نوو سراوه له سه د هه زار ده فته ر^۲
 وه کوو خه مه سی نیزیامیی گه نجه
 که له لای خه لقی کیمیا و گه نجه^۳
 یا وه کوو به یتی شیرین و فه رهاد
 شیعی «حاجی» له بهر کرایه به یاد^۴

۱. [موحه ممه دی مه لاکه ریم لای وایه وشه ی «ده لئین» هه له یه «کهوا» راسته بو ئه م جیگایه،
 ئه لئ: چونکه ناکرئ حاجی به دوو دلاییه وه باسی مه سه له یه ک بکات که خودا له قورئاندا دانی
 له سهر ناوه و ئه فه رموی: ﴿وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ نيساء:
 ۱۵۸. - هه نگاوئ تر: ۲۵۸.]

۲. [موحه ممه دی مه لاکه ریم وشه ی «ئهم» ی له «ئهو» پئ راستتره. له ده قی «گ.م» دا له
 جیاتی «له سه د هه زار ده فته ر» نوو سراوه: «له سه ر هه زار ده فته ر».

۳. [نزیامی گه نجه وی: شاعیریکی بهرزی ئیرانییه (۵۳۰-۶۱۴ ک.م) بهر هه مه به ناوبانگه کانی
 پینج گه نج، یان خه مه سی نیزیامین که بریتین له: خه سه ره و شیرین، مه خزه نو له سه رار، له یلی و
 مه جنوون.]

۴. له ده قی ده ستنووسی «مسته فا سائیب» به م جزره هاتووه:

«سه د یه کی باسی شیرین و فه رهاد

بگو تایه له پئی مه عاش و مه عاد»

پروانه: موحه ممه د عه لی قه ره داغی، گو فاری «به یان» ژماره ۶۶ ی سالی ۱۹۸۰.

[موحه ممه دی مه لاکه ریم لای وایه نیوه به یتی دووه هه له یه و راسته که ی ئاوایه: «بگو تایه
 له پئی مه عاش و مه عاد»، ئه لئ چونکه ئه مه له گه ل به یتی باشه وه ی گونجاوتره. - هه نگاوئ تر:

ئیسته میللهت ده بوونه ساحیبی جاھ
 یانه هه متایی «أولیاء الله»^۱
 کی ده لی کورده کان به ئیدراکن
 به سه ئه م نه قسه گوی له من ناکه ن
 له قسه ی ساغی من خه له ل ده گرن
 واهیمه ی شیخه کان له دل ده گرن^۲
 ئه وی موحتاجی نان و پیوازه
 یا هه تیوازه یانه می بازه
 حه یفه بو مه ردی ساحیب ته میز
 هینده باسی مه کانی پیسی و میز
 عیشقبازی و هه وایی ده رویشی
 میلله تی خسته فه قر و بی ئیشی^۳
 ئه و که سه ی ده وله مه نده کی چاکه
 به نده یی رۆمیانی ناپاکه
 هه موو مردووی میان و سمتی خرن
 به یتی مه دداحیان به جان ده کپن
 به یتی من چونکه که لکیان ده گری
 له غه ریپی و بی که سی ده مری

۱. ئه م ده قه ش وه ك ده قی ده ستنوو سه که ی «مسته فا سائب» ه. بروانه: هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

۲. [خه له ل: ره خنه، ئیراد. واهیمه: قسه ی هیچ و پوچ].

۳. له ده قی «گ.م» دا «فه قر و ده رویشی» هاتوو.

تالە ژیر باری پۆمیان نەمرن
 زەحمەتە قەدری بەیتی من بگرن
 یا نە وەك ئەهلی مەغریب ئیستاکی
 چیه ناوت؟ دەلی: خریستاکی
 باوکم «ئەحمەد» بوو ناوی، فیکرم دی
 خەلقى لادی بوو دایکی من «فاتی»
 «حاجی» سا بەسیە سەد هەزار دەفعە
 پیم گوتی: ئەم قسانە بی نەفعە^۱
 پۆژی ئەووەل لە بەندە و ئازاد
 خدمەتی خەلقە قیسەتی ئەکراد^۲
 لیبی گەری قەومی تۆهەموو مارن
 دز و حیز و پیاوکوژ و هارن
 مری ناوداری ورچی ناو دارە
 راستیان خوارە، خواری خونخوارە^۳
 باوکە! هەر چۆنی تۆ دەلی وایە
 زەن دەکەم ئەم قسانە خۆرایە^۴

۱. ئەمە بە گوێرە دەقی «ت.ر.» و «ر.گ.» ه. لە دەقەکانی تردا نووسراوە: «بەسیە حاجی دوسەد هەزار دەفعە».

۲. ئەم دێرە شیعرە لە هیچ سەرچاوەیە کدا نەهاتوو تەنها لە دەقی «م.ر.س.» نەبی

۳. [م: تیر و تەسەل]. ئەم دوو بەیتەش لە یەکی لە دەستنووسەکانی لای مندا هەبوون. موحمەدی مەلاکەریم.

۴. [زەن = ظن]. نیو دێری یەکەمی ئەم بەیتە لە «ت.ر.» دا بەم جۆرە هاتوو: «باوکە هەر چۆنی تۆ دەلی وایە». لە هەندێ دەقیشدا لە جیاتی «زەن دەکەم» نووسراوە: «تێدە گەم».

قوپری کام جی بکهم به سهر خۆدا
 ئەمه لیم بوو یته عیلله تی سه ودا^۱
 به قسه ی چاکه ده ستیان ده گرم
 تهرکی ناکهم به لۆمه تا ده مرم

(۲)

یا ئیلاهی

یا ئیلاهی به ئایه تی مونزهل
 به چوار یاری ئەحمه دی مورسه ل^۲
 بی نه وایانی مولکی کوردستان
 ههر له گاوانی تا ده گاته شوان^۳
 له خهوی جههل و مهستی و غه فلهت
 به خه بهر بین به نه غمهی په حمهت
 پاکی ده رچن له کاری نا به مه حهل
 پۆمی پافرینن بو ده ری ئەسهفل^۴
 «حاجی» یه شیعره کانی وهك "کاوه"
 پوژی ده بیین دره فشی هه لداوه^۵

۱. له ده قه کانی غهیری «م.ر.س» دا له جیاتی «خۆدا» نووسراوه: «خۆما».

۲. [ئایه تی مونزهل: واته: ئەو به لگه بهی وا دابه زینراوه، مه بهست قورئانه]. مه بهستی له «چوار یاری ئەحمه دی مورسه ل» چوار خه لیفه کانی راشیدینه.

۳. بی نه وایان: کۆکراوه ی بی نه وایه، بی کهس، بی هیز و پشت و په نا.

۴. کاری نا به مه حهل: کاری نابه جی. ده ری ئەسهفل: «الدرك الاسفل». ژیره وهی جه هه نهم.

۵. له ده قی «گ.م» دا نووسراوه (پوژی ده ی بین). دره فشی هه لداوه: ئالای هه لداوه، دره فش: ئالاکه ی کاوه ی ئاسنگه ر بوو له دژی ئەژده هاکی زۆردار.

(۳)

نہو پوڑہ^۱

نہو پوڑہ بہ ئہمری حہیی مہننان
ئہم عالہمہ پاکی بوو بہ توفان^۲
دہیاری نہما لہ جینسی زی پووح
غہیری ئہمہ ہاتہ کہشتی نوح^۳
نہو پوڑہ گہیشتہ ووقتی مہعہوود
وہستاوہ لہ سہر چیاہکہی جوود^۴
ہہر سی کوری کردیانہ مہسکہن
ئہو جی و مہکانہ میسلی گولشہن^۵

۱. [ئہم پارچہ شیعری حاجی لہسہر ئہو ریوایہتہی قورئان دامہزراوہ کہ دہفہرموی: لہ سہردہمی حہزرتی نووحدا تہواوی دنیا ئاو دایپوشی و ہہموو زیندہوہران لہناو چوون بیجگہ ئہوانہی لہ ناو گہمیہکہی نووحدا بوون، کہ دواہ نیشتنہوہی توفان، لہسہر کیوی «جوودی» (چیاہکہ لہ نیوان کوردستانی عیراق و کوردستانی تورکیادا) لہنگہری گرت، جا بہم بؤنہیہوہ کوردستان بہ بیشکہی دووہمی مرؤف و ہہووہلین ژینگہ لہ پاش توفان دہژمیردری].

۲. حہیی مہننان: «حی منان»، مہبہست لہ خودایہ.

۳. [دہییار: کہس، تاق، دانہ، زی پووح: گیانلہبہر]. لہ ہہندی دہفدا لہ جیاتی «دہیاری»، «تاقیکی» نووسراوہ. [موحہمہدی مہلاکہریم ئہلی: کاتی خوئی لہ بیرمان چوو وشہی «ئہمہ» بکہین بہ «ئہمن» کہ ئہمن راستترہ. -ہہنگاوی: تر: ۱۲۶۷].

۴. لہ دہقی «گ.م» لہ جیاتی «ئہو پوڑہ»، «ئہو وہختہ» ہاتووہ. و لہ دہقی «ع.س» دا «چیاکہیی جوود» ہاتووہ.

۵. [سی کوری: کورانی حہزرتی نوح؛ سام، حام، یافس].

ئیسْتَاکه جزیره بی موحبا
 مه عموره بی ئەوه له دنیا^۱
 ئەولادی سه حیحیان به بورهان
 کوردن له مه کانی جه ددی خویمان^۲
 سوککانی بیلادی روبعی مه سکوون
 «بالجمله» له مانه موشه عیب بوون^۳
 بی تفره قه بوون موتیع و ههم دهنگ
 ههم مه شره ب و ههم لیاس و ههم رهنگ
 ئایین و مه زاهیب و ره سائیل
 واکردیه فرقه و قه بائیل
 وه که خه لقی نه چوونه مولکی ئەدنا
 جیی باوکی خویمان کرده مه ئوا^۴
 ئاری به حه دیس و نه سسی قورئان
 حویبی وه ته نه ده لیلی ئیمان
 حادیس نییه، ئەسله گفتوگویمان
 مه وروسه له ده وری جه ددی خویمان^۵

۱. [بی موحبا: بی پرووده رباسی].

۲. [جه ددی خویمان: مه به ست حه زره تی نووح و کوره کانیه تی]. له ده قی «گ.م» و «م.م» دا ئەم نیوه دپره بهم جۆره هاتووه: «کوردن له شوینی جه ددی خویمان».

۳. روبعی مه سکوون: ئەو خاکه یه که خه لکی لی داده نیشی. موشه عیب بوون: لق و تیره یان لی بووه وه.

۴. [ئەدنا: نزماپی، په ست، مه به ست شوئه کانی دیکه ی دنیا یه. مه ئوا: شوین و جیگه].

۵. [واته: زمانه که یان زمانیکی تازه و نوئ نییه به لکوو ههر ئەوه ره سه نه و له سه ر بنجینه ی باپیریان دامه زراوه].

ئیسْتَاکه که وا جه ماعه تی «وان»
 ئەسلن به نەسب که ریم و شو جعان^۱
 مونقادی عەجەم، موتیعی پۆمن
 مەحکوومی خەپات و حیز و دۆمن^۲
 تەقسیری ئەوان نییە ئەمانە
 هەرگیز بە تەعەججوبی مەزانە^۳
 رەسمیکی قەدیمە دەوری گەردوون
 خەسمی نوجەبایە، هەمدەمی دوون^۴
 «حاجی» ئەمنیش میسالی کوردان
 کەوتوو مە کە مەندی نەفس و شەیتان^۵
 لەم حەبس و کە مەندە فیکری دەرچوون
 مومکین نییە، مەن یە کە ئەوان دوون^۶
 مەوقوفە بە پۆستەمی عینایەت
 موحتاجە بە هیممەت و هیدایەت

۱. [وان: ئەوان، یان مەبەست شاری «وانە» کە کەوتۆتە باکووری کورستانەو. شو جعان: بویران و نەترسان].

۲. مونقادی عەجەم: لە ژێر سەرکردایەتی عەجەم. موتیعی پۆمن: بە فەرمان و بە گوێی پۆمەکان (تورکە عوسمانلییەکان) ئەکەن، ژێر دەستی ئەوان.

۳. ئەم بەیتە لە دەستنووسیکی لای مندا هەبوو لێرەدا نووسیمەو. موحەممەدی مەلاکەریم.

۴. [خەسمی نوجەبا: دوژمنی لە گەڵ پیاوچاگاندا]. هەمدەمی دوون: هاو دەم و دۆستی پیاو خراپان. ۵. کە مەند: پەت، داو، گوریس.

۶. لە دەقی «گ.م» دا نیوێ دێری یە کەمی ئەم شیعەرە بەم جۆرە هاتوو: «لەم جیسم و کە مەندە فیکری دەرچوون».

دەرچم له ئهسیری میسلی «بیژهن»
 راهی بوو به قووه تی تهههتهن^۱

ئهی بی به دهل و شه ریک و تهنها
 «ما أعظم شأنك تعالی»؟!^۲

ته عین بکه رۆسته می دیرایهت
 تهوسه ن بده خوسره وی عینایهت^۳

تا کورد و ئهمن له دهستی دوونان
 دهرچین، ههر ئه تووی ره حیم و ره حمان^۴

(۴)

تا ریک نه کهون

تا ریک نه کهون قهیلی ئه کراد

هه روا ده بنه خه رابه ئاباد^۵

ئه نواعی میله له گه وره تا چووک

خه ملیوه مه مالیکی وه کوو بووک^۶

۱. [بیژهن: پاله وایتیکی سه رده می رۆسته م بووه]. تهههتهن: پیاوی زۆر ئازا، یان نازناوی

رۆسته می زاله له ئازایه تیدا. ۲. [واته: چه ند زاتی تۆ به رز و مه زنه؟!].

۳. تهوسه ن: ئه سپی سه رکه ش.

۴. دوونان: کۆکراوه ی دوونه، واتا: پیاوی هیچ و پووج.

۵. له دهقی «ت.ر.» دا نووسراوه: «تایه ک نه کهون قهیلی ئه کراد».

۶. له دهقی «گ.م.» دا به م جۆره هاتوو: «ئه نواعی میله له گه وره و چووک». له دهقی

«ت.ر.» یشدا به م جۆره نووسراوه: «ئه نواعی میله له گه وره و بچووک». ئیمه دهقی «ر.ک.» مان

په سند کرد و له هه لبه سته که دا نووسیمان.

یەك بەرگن و یەك زوبان و یەك ڤرەنگ
بی غەییەت و عەیب و عار و بی دەنگ
دنیا بە تران دەخۆن و دەیدەن
هەرچۆنی مەرامیانە دەیکەن
هەر کوردن ئەگەرچی پاکی مەردن
پامالی زەمانە، میسلی گەردن^۱
هەر مانەو بە بی نەوا و مەزلووم
وێك بوومی خەرابەزار، مەشووم^۲
گەر باعیسی ئەم دەپرسی کامە
شەرتیکە کە بو هەموو تەمامە
ئەو شەرتە بە کوللی ئیتتفاقە،
گەر "مەرەش" و "وان"ە گەر عیراقە^۳
قەسریکە یەساغی ئەو نیفاقە
گەر وانەبی بابی هەر بە تاقە^۴
سەد شیخ و مەلا و ئەمیر و خانی
بو لەزەتی عەیش و زیندەگانی

۱. لە جیاتی «میسلی گەردن» لە گەلی دەقەکانی تردا: «مەحوی کردن» یا «قەتلی کردن» نووسراوە.
۲. [بوومی خەرابەزار: بایەقوشی کەلاو. مەشووم: بی فەر، چارەپەش].
۳. مەرەش و وان: دوو شارن لە کوردستانی تورکیا.
۴. یەساغ: بە تورکی یەعنی یاسا و قانون. لە دەقی «گ.م» دا نیوێ دپیری یەکەم بەم چۆرە هاتوو: «قەسریکە بە ساخی ئەو تفاقە».

له ولأوه ئهوان به حيله سازى
 لهم لاوه ئه مان به تهقله بازى^۱
 قورپان به هموو ولأته وه دا
 تا مولك و ره عييه پاكى فهوتا
 يه كيان ئه مى تو ده كهى نه يان كرد
 غه ميان نه بوو كورد ئه گه ر هه موو مرد

(۵)

تاجى «بسم الله الرحمن الرحيم»

تاجى «بسم الله الرحمن الرحيم»
 نامه سه ر بو ده فعى شه يتانى ره جيم
 ماجه را ييكم هه يه بئ بيش و كه م
 هيچ دروى تيدا نيه با بو ت بكه م^۲
 بانى نو تا قى قوبه ي بئ ستون
 كه عبه ييكي بو مه كرده رى نموون^۳
 قاسيدى په يغامى فه رمووى: «مَنْ بَنَى
 مَسْجِداً يُبْنِي لَهُ بَيْتًا كَمَا»^۴

۱. له ده قى «ر.ك» و «ع.س» و «گ.م» دا وه كوو ناو هه لبه سته كه نووسراوه: «حيله سازى» به لام ته نيا له ده قى «ت.ر» دا نووسراوه: «به حيله بازى».
۲. له هه ندى ده قدا له جياتى «بيش و» نووسراوه: «زياد و».
۳. [موحه ممه دى مه لاکه ريم ئه لى له بيرمان چوو «كه عبه ييكي» بکه ين به «كه عبه كى»، هوى راستى ئه مەش جگه له ده ستنووسه كه، ديالېكتى ناوچه ي كۆيه يه. - هه نگاوى تر: ۲۷۲].
۴. [واته: پيغه مبه ر فه رمويه تى: هه ركه س مزگه وتى بکاته وه، خانويه كى چه شنى ئه وى له به هه شتدا بو دروست ئه كرى].

باز فہر مووی: سہر بہ سہر رووی زہ مین
مہ سجدہ بو زیکری «ربّ العالمین»
یہ عنی ہر مائی کرابی بو خودا
کہ عہی عہلیا یہ بو زیکر و دوعا^۱
شکلی تہ کیہ و خانہ قاہی شیخہ کان
واقیعہن رہنگینہ ٹہمما بو پریان
لہم ہہ موو شیخ و موریدانہی ریا
فہردہ کی ناچیتہ مزگہ وتی خودا^۲
مہ سجد و میحراب و مینہر بی کہ سہ
ہم مہ پرسہ حالی چونہ مہدرہ سہ^۳
شہ یخہ نا گہر ٹہم قسہت ناییتہ گوئی
سہیری وا چوّلہ کہری تیدا بگی^۴
ناکری بہم های و ہوویہ دہفعی پرووس
ہہر وہ کوو شیخی بوخارا و ٹہندہ لووس
میسلی ئیوہ پالیان دا بہ دوعا
ٹاخری کافر بہ ریشیاندا ریا
پشتیان دا ہیممہت و شہ یخووخہ تی
تا فہرانسز پاکی کردہ میللہ تی^۵

۱. [عہلیا: بہرز و مہزن].

۲. لہ دہقی «گ.م.» دا لہ جیاتی «فہردہ کی» نووسراوہ: «تاکہ کی».

۳. ٹہم بہیتہ لہ دہستنووسیکی لای مندا ہہبوو. موحمہدی مہ لاکہریم.

۴. [شہ یخہ نا = «شیخنا»: شیخی ٹیمہ].

۵. لہ دہقی «گ.م.» دا ٹہم نیوہ دپڑہ بہم جوڑہ ہاتوہ: «تا فہرانسہ پاکی کردہ میللہ تی».

مہرقہ دی تہ قتاب و قوبہ ہی تہ ہلی پاز
 بو تہ جیگہ ی گاگل و موگہ ی بہ راز
 ہیند و داغستان و قازان و قہزم
 خیوہ و ہیند و بوخارا و خواریزم
 یہک بہ یہک وہک ئیوہ بوون و زیدہ تر
 سہر بہ سہر بو باری کافر بوونہ کہر^۱
 موعجیزہ و کہشف و کہرامات و دوعا
 بوچی نہیوو فہخری عالم مستہ فا؟
 جیسمی نوورین و ددانی گہوہہرین
 تہو شکا، تہمیان بووہ جیگای برین^۲
 سہبحہ و میسواک و خہرقہ و تہیلہ سان
 بوونہ پابہندی جیہادی غازیان^۳
 تہم ہہموو شہہبازہ بوونہ کوندہ بوو
 خہلوہ کیشان و چلہ سوودی چ بوو

۱. [تہ گہر ہاویٹری (تر) بکری بہ فارسی (تہر) ہہم لہ لایہنی قافیہوہ پرنک دہبی ہہم لہ گہل زمانی حاجیدا جوہرہ].
۲. دیسان لہ ہہمان سہرچاوہدا نیوہ دپری یہ کہم بہم جوہرہ ہاتوہ: «جیسمی نوورانی و ددانی گہوہہرین» ٹیمہ وشہی «نوورانی» یہ کہمان لہ سہر دہقی «م.ر.س» کرد بہ «نوورین» چونکہ کیشی سووکتہرہ.
۳. [سہبحہ: تہزییح. خہرقہ: جہی کون و شرپ و شیتالی سو فیان. تہیلہ سان: عہبای پان و گہورہ کہ شیخ و قازیان لہ سہر شانی تہ کہن. غازی: شہرکہرہ].

سەيرى ناكەى تائىفەى ئەو شىخە كان
 ۱. وەك سەحابە و عادەتى پېشىنيان
 پرووت و پېخاوس بە زەرگىك و مەتال
 ۲. باوكى بۇ دوو پوول دەردىنى لى چال
 قەسرى دىن، بىنج و بناغەى مەحكەمى
 ۳. شىر و تيرە، دىرەك و تاق و خەمى
 موسبەتە فەرمووى حەببى كىبرىا
 ۴. من «نەبى» ى شىرم لە مەيدانى وەغائ
 گولشەنى پىر ميوەبى باغى مەعاد،
 ۵. وا لە ژىرى ساىەبى تىنى جىهاد
 كى گوتى: مىسواكە تىرم يا عەسا
 نىزەمە گورزى گرانم مونته شا^۵

۱. لە زۆرىەى سەرجاۋە كاندا لە جىياتى دوا وشەى دېرى يەكەم چەند خالى دانراۋە.
 [موخەممەدى مەلا كەرىم ئەللى: ئىمە بە پىنى دەستنووسى يەكەم لە باتى ئەو نوختە دانراۋانە،
 «ئەو شىخە كان» مان دانا، بەلام من دوو دلم لام وايە وانەبى؛ چونكە «ئەو شىخە كان»
 تەغىرىكى راست نىيە و ماناي تەشبىھەكەى لەگەل «۱. وەك سەحابە...» دا دەرناكەۋى. -
 ھەنگاۋئى تر: ۲۷۵].

۲. [زەرگ: سىنج، نىزە. مەتال: قەلغان و سپەر. پوول: قۆشە، كەمتىن مال]. لە دەقى «گ.م» دا
 نىۋە دېرى يەكەم بەم جۆرە ھاتوۋە «پرووت و پىخاوس بە ھۆى زرىە و مەتال» و لە ھەندى
 دەقدا نىۋە بەىتى دوۋەم بەم جۆرە يە: «باوك و باپىرى دەرىئاۋە لە چال».

۳. [دىرەك: تىرەك، كۆلەكە. خەم: گومبەز].

۴. [موسبەتە: سابت كراۋە، راستە]. مەيدانى وەغا: مەيدانى شەرپ، نەبەردى جەنگ.

۵. [مونته شا: نىۋى شارنىكە كە مەكۆى سۇفيان بوۋە، گۆچانى مونته شا: كە وا بە دەستى
 سۇفيانەۋە بۇلاى ئەم شارە نىسبەت دراۋە].

یا کہمہ ندم پوشستہ یه، تیغم تہ بہر
 پۆست و کہ شکۆل و دہ فہ و تاج و کہ مہر^۱
 کام حہ دیس و ئایہ تی موعجیز نو ما
 ہاتو وہ بو رہ غبہ تی رہ قس و سہ ما
 ئەم ئیشاراتہ بہ جیگایہ و بہ ری
 نہک و ہ کوو چاو بہ ستہ تہ رکی بن بہ ری^۲
 داری دنیا ہہر کہ سیکی تی گہ یی
 میوہ یی خامی ہہ یہ و میوہ ی گہ یی
 پہندی من خامی دہ زانن خامہ کان
 شیرن و پوختہ ی دہ زانن پوختہ کان
 تاکی دنیا مایہ پوختہ ی ہہر ہہ یہ
 لہم کہر و خامہ ی کہ ہن باکم نییہ
 با بلین: ئەم شیتہ قہ چہ مردو وہ
 چہند و ہ پریوہ، چہند و پینہ ی کردو وہ!

۱. [پوشتہ: پەتیکە لە پەشم کہ دەرویشان بەسەر یان ناوقە دیانەوہ دەیبەستن. کہ شکۆل: سندۆقچە یە کہ لە داری نارگیل (گوێزی ہیندی) دروست ئەکری کہ جارەن دەرویشان پەتیکیان پیوہ دەبەست دەیانکردە ملیان و ئەو خۆراکە ی کہ سوایان ئەکرد، ئەیانکردە ناوی، ئەم کہ شکۆلە ی نیشانە ی زوہد و دنیا نەویستنہ. تاج: تەقلە یە کی خیر خیری جوچکە دارە].

۲. لە دەقی «ع.س» دا ئەم دیرہ شیعەرہ بہم جۆرہ ہاتو وہ:

ئەم ئیشاراتہ بہ جیگایہ و بہ ری
 نہک و ہ کوو چاو بہ ستہ تورکی بن بہ ری

حەق تەعالا واقیفی ئەحوالە
 «خالصاً لله» یە تەرقیمی ئەمە^۱
 بەیتە کان عەیبی مەکن خوار و کەچن
 مەقسەدم لەم بەند و باوہ دەربچن
 وەر نی ئەم دونیایە نەفسی نەفسیہ
 گەر لەبەر ئیوہ نەبی باکم چییە!
 من لە تۆفانا بەری خۆم دەردەکم
 وامەزانە دامەنی خۆم تەر دەکم^۲
 ئیستە ھەر چیم پی بلین عەیبی نییە
 چونکە ئینسان عیلمی غەیبی پی نییە
 ئاخری چی وەحشییە مائی دەبی
 جاھلیش ئەو رۆژە دی حالی دەبی
 ئەم قسە بالیرە بی، ماندی بووم
 بۆت بکەم باسیکی بۆیان کردووم
 پی گوتم ئەحابەکی ساحیب حەشەم:
 سەرگوزەشتیکم ھەیە با بۆت بکەم^۳

۱. [واقیفی ئەحوالە: ئاگاداری حال و ھەزعمە. تەرقیم: نووسین]. ئەم نیوہ دێرە شیعرە لە دەقی «م.ر.س» دا بەم جۆرە ھاتووہ: «خالصاً لله» یە تەرقیم ئەمە»
۲. لە دەقی «گ.م» دا نیوہ دێری یە کەم بە جۆرە یە: «من لە تۆفانا بيم خۆم دەر دەکم».
۳. لە دەقە کانی «ع.س» و «گ.م» دا ئەم دێرە بەم جۆرە ھاتووہ:
 «پی گوتم: ئەحابەکی خاوەند حەشەم»
 سەرگوزەشتیکم ھەیە با بۆت بکەم»

بەلام ئیمە بە پی دەقە کە ی «م.م» راستمان کردوہ. «بنوارە: مەسعوود موحمەد، حاجی
 قادری کوئی، ب ۲، بەغدا ۱۹۷۴، ل: ۳۱۸».

بازی خەو ئیمشەو لەبەر بی هەمدەمی
 بوو بە نەسری ئاسمانی حەوتەمی^۱
 زاغە کە ی شەو باوەشیننی شاپەری
 شەمە کە ی کوژاندهو، وەقتی فری^۲
 بە یزە کە ی جیما لە گەل دەرکەوتنی
 ئاسمان زەرد و سپی بوو دامەنی^۳
 ماھی بی میهرم لە دەرگا هاتە ژوور
 ماتەم و شین و غەمی کردم بە سوورا^۴
 کورت و کرمانجی کە گرتم بە رەزا
 خستم و باقی وە کوو بەیتی "رەزا"^۵
 چونکە زانیم ئیش کە کەوتە گفتوگو
 بی سەر و پییە وە کوو چەوگان و گو
 ئاخری نایی وە کوو رووبار و چۆم
 یا شەرە جوینی لە نیو خەرپرات و دوّم^۶
 چی پیاو بی تیدەگا پۆمی چییە
 باسی پەمبازی و سواری بو نییە^۷

۱. [نەسر: سیسارگ، مەلئکی مردار خۆرە، لاش خۆر، کەرکەس].

۲. [زاغ: قەلەرەش، قالاو].

۳. [بە یزە کە ی = «بیضه» کە ی: هێلکە یەك].

۴. [سوور: جەژن و شادی].

۵. مەبەستی لە بەیتی رەزا شیعری شیخ رەزای تالەبانییە.

۶. لە دەقەکانی «ع.س» و «گ.م» دا نیو دێری یە کەم بە ناتەواوی هاتوو. بەلام لە دەقی

«م.ر.س» دا لە جیگە ی بۆشاییە کە «رووبار و چۆم» نووسراوە و ماناش بە جوانی دەدات.

۷. لە دەقی «گ.م» دا بەم جۆرە هاتوو: «باسی پەمبازی و سواری بوونی نییە».

ئیتتفاقی دولبه ریگی بی که دهه
 حاجی نه نواعی لیباسی کرده بهر
 بی جیاز و مارهیی دهیدا به شوو
 لهم هه موو کوردانه داخوازی نه بوو^۱
 عاقیبهت ده یخوازن نه ماما نه و ده می
 پیر بووه، نازی کهل و کومه ده می
 نه و زه مانی بوونه ئاردی نیو درک
 پاره یه ک ناکا دوو سه د جار بیته رک^۲

(۶)

شیخ بزەینى^۳

شیخ بزەینى قسه ی وه کوو جافه
 خو که رامهت نییه نه میش لافه^۴

۱. له ده قی (گ.م) دا له جیاتی «دهیدا به شوو» نووسراوه: «دهمدا به شوو».
۲. [موحه ممه دی مه لا که ریم نه لی: مه لا جه میل وتووبه: رک: په تیکه چه ندین هه لقه ی هاپیوه، کار و به رخی ساوای پی نه پیچن، به لام من ئیستا نه م بۆچوونه م لا هه له یه و راستی مانا به یته که ئاو هه یه: جاکه باوک و کچی به شوو دراو له یه ک جوی بوونه وه و هه ر یه ک وه ک ئاردی نیو درکیان لی هات که کۆکردنه وه یان بۆکه س هه لنه سوور پی، نه و هه له باوک سه د جاریش رقی هه ستی و له کۆکردنه وه ی خو ی و به شوو داننی کچه که یدا په شیمان بی که لکی نییه. -هه نگاوی تر: ۲۷۹].
۳. له ده قی «گ.م» دا نووسراوه: «بی ته رک». ئیدیومی «بوونه ئاردی ناو درک، بوون به ئاردی ناو درکان» حاجی له ناو نه م دیره شیعه ریدا به کاری هیئاوه. «نواره: جه لال مه حموود عه لی، ئیدیوم له زمانی کوردیدا، به غدا ۱۹۸۲، ل: ۹۳ مه به ستیشی له یه ک نه گرتن و بلا بوونه وه ی میلیه ته».
۴. لاف: ده عیه، هه وا، فیز.

ئەو وە کوو ئیّمە نین بە ئیدراکن
 ساحیبی نوسخەیی گەلّی چاکن
 وە کوو بە هرام و خوسرەو و شیرین
 لەیل و مەجنوون و چەندی وا پرەنگین
 هەموویان پرەمز و کانی عیرفانن
 فیّری بن چونکە خزمی خوّمانن
 مەم و زین و دیوانی شیخی جزیر
 گەلّی چاکن بە سەهلی بیّنە گیر^۱
 ئەم دوانە ئەمیستە تەرجه مەیان
 زۆرە حەتتا لە نیو فەرەنگستان
 وای بخوینن لە وەجھە موحتاجی
 وا بزانی بە خوئیەتی «حاجی»
 هەم پرەواجی بەدەن لە هەر لاو
 تیّنە گەن مردووم، بلین: ماو
 قەت تەسەوور مە کەن تەرەفداری
 غەیری غیرە تەکەشی و غەمخواری
 من کە سیکم زەمانەیی ناکەس
 دای پریموم لە قەوم و قیلە و کەس
 هەر منم ئیستا واریسی عیسا
 بی ژن و مالّ و بی کور و مەئا

۱. شیخی جزیر: مەبەستی شیخ ئەحمەدی جزیری ناودار بە «مەلای جزیری» یە.

(۷)

خو دہزائن سولالہیں نہ کراد

خو دہزائن سولالہیی نہ کراد
 لیروہ بگرہ تا دہ گاتہ قوباد^۱
 ہہموو عالیم، ہہموو شیخ و میرن
 زیرہک و ژیر و ئہہلی تہدبیرن^۲
 وہسہ تی پانی پازدہ پوژر پیہ
 پر لہ رہشمال و خانہ و دیہ^۳
 بہ دریژی لہ "قاف" کہ رابوردن
 تا بہ "شیراز" و "ئہسفہان" کوردن
 شہہسہ وارن، پیادہیان ئازان
 بہردی نیشان و کولکی مہیدان^۴

۱. [سولالہ: رہچہ لہک و بنہچہ. قوباد: کہی قوباد، ہہوہ لئین پاشای کہ یانی].

۲. ئہم دپڑہ لہ دہقی «م.ر.س» و «گ.م» دا بہم جوڑہیہ:

ہہموو زانا و ہونہروہر و میرن

زیرہک و ژیر و ئہہلی تہگبیرن

[موحہ ممہدی مہلا کہریم لہ بارہی ئہم بہیتہوہ ئہلی: من لام وایہ ئہم نیوہ بہیتہ لہ ئہسلدا بہم جوڑہ بووی: «ہہموو عالہم ہہموو شہہ و میرن» لہ بہر دوو بہلگہ: یہ کہم ئہوہیہ کہ حاجی قادر زور دانووی لہ گہل شیخاندا نہ کولاوہ تا بہ شانازیہوہ بیانکات بہ برپرہی گہلی کورد، دووہہ میش ئہوہیہ کہ ئہ گہر «شیخ» یش «ئ» کہی قووت نہدری نیوہ بہیتہ کہ توژی لہ نگ ئہ کا.

- ہہنگاوئی تر: ۲۸۱].

۳. وہسہ تی پانی: تینکرای پانی، موہدہلی پانی.

۴. [کولک: سووکہ داریکہ لہ یاری جریت دا یاری پی ئہ کروی. موحہ ممہدی مہلا کہریم ئہلی: مانای ئہم نیوہ بہیتہم بو ساغ نہبووہ تہوہ، بہ لام کاک فایز مہلا بہ کرگوتوویہ: «کولکی مہیدان» لہ بہر پی سواران پی شیل ئہ کروی و ئہ ہاردری. لہوانہیہ لہ جیبی خو یا «کولہ کہی مہیدان»

بووی. - ہہنگاوئی تر: ۲۸۳].

دان و بـــه خشینیان له لا باوه
 خوونی مهیدانیان له کن ئاوه^۱
 به شه جاعت هموو وه کوو پڤوسته
 به سه خاوهت هموو وه کوو حاته
 له وه فاسموه ئیل و ئیسماعیل
 عههد و په یمانیان چیا ی قه ندیل^۲
 گوردی شانامه پاکیان کورده
 کافی ئەم سافه کافی ئەو ورده^۳
 له شه پرا زۆر ده فعه قه و ماوه
 پڤومیانیان چلۆن جواب داوه
 «حاجی» ده مرئ له داخ و هاواره
 کوردی بیچاره ده بنه ئاواره

(۸)

حاکم و میرانی کوردستان

حاکم و میرانی کوردستان
 هه ره له بوۆتانه وه هه تا بابان

۱. ئەم به یته له یه کئ له ده ستنوو سه کانی لای مندا هه بوو، موحه ممه د مه لاکه ریم.

۲. [سموه ئیل: پیغه مبه ریکی عیبرییه که له دادپه روهری و ئاکار چاکیدا به ناوبانگه].

۳. [واته: وشه ی «گورد» که له شانامه دا به مانا پالّه وانی هاتوو وه ئه وه کورده به نه ختی

جیاوازی له کافه کاند].

یہك به یهك حافیزی شه ریعت بوون
سه بییدی قهوم و شیخی میللهت بوون^۱
سه بیید و شیخه کان له ترسی ئهوان
مونزه وی بوون و زاکیری په حمان^۲
هر که فهوتان ریای ئهوان ده رکهوت
سه یری چۆن بوونه پووش و ئاگر ونهوت
یه کی له م لاوه پروو ده کاته عه جهم
دوو له وللاوه ده بسنه دوژمنی هم
دوو هه زار ژن فه ساد کرا له م لا
بوونه قاتیل ئهوانی تر له وللا^۳
یهك به یهك بوونه ناییبی هه مه وهند
ساحیبی مارتین و ماری گه زه ند^۴

۱. [نیوه به یتی دووهم ئامازه یه بهو حه دیسه که بیغه مبه ر ده فه رموی: «سید القوم خادمهم».

هه ره وها به له قه بیك که له ناو عه ره بدا باوه «شیخ الملة»].

۲. مونزه وی: گۆشه گیر.

۳. ئه م دوو به یته له گه ل ورده جیاوازییهك له هه ردوو ده ستنووسه که ی لای مندا هه ن. له یه کی له و ده ستنووسانه دا چه ند په راویژیکیان له سه ر نووسراوه، نووسراوه ئه وه ی «پروو ده کاته عه جهم» شیخ عوبه دیللا ی نه هره وانیه و ئه و شوینه ی «ژنانی لی فه ساد کراوه» ئیرانه و ئه وانیه ی «بوون به دوژمنی یهك» تاله بان ی و به رزنجه بین و ئه وانیه ی «بوون به پیاوکوژ» له شاره زوورن. موحه ممه دی مه لاکه ریم.

۴. هه مه وه ند: عه شیره تیکی ئازای کورده. مارتین: جوړه تفه نگیکی کۆنه، جاران له کوردستان زۆر به کار ده ینرا. ماری گه زه ند: ماری گازگر و زیانبه خش، مه به ست له ماری ئه و شیخانیه که ئیجازه ی مارگرتن ده ده ن.

میلله تیش هیند کهرن وه کوو جارن
 دهستیان ماچ ده کهن ده لّین: قوربان!
 گهر له سه حرامه لانه مردایه
 گورگه شین با کهری بخواردایه
 شیّری درپرنده وهك له بیّشه نه ما
 گورگ و مام ریوی دینه ره قس و سه ما
 من له غه مخواری ئەم قسانه ده کم
 وهرنه په شمه له لام هه موو عالم
 ئەم قسه نیّسته عهیی لی ده گرن
 ئەو ده مەش دی که نیّوه بوّی ده مرن
 ئەم به ئەو ئەو به ئەم ده لی: کاکه
 سهیری قانونی «حاجی» چهند چاکه!
 هه ر چلۆنی ئیشاره تی فەر موو
 وهك که رامهت هه مووی هه روا ده رچوو

(۹)

خوسره و که یقوباد

"خوسره و" و "که یقوباد" و "ئه سکه ندهر"
 وه کوو "کیسرا" و "کاوس" و "قه یسهر"

۱. حاجی بیری ئەم دپّره شیعره ی له ناوه روکی په ندیکی پیشینان وه رگرتوو که ده لی: له جیی شیّران سه گان (ریوی) ده کهن گیّران. بنواپه: خال، په ندی پیشینان. به غدا ۱۹۷۱، ل: ۳۹۰.

ھەموو تیک چوون و پاکی فەوتاوہ
 نہ سیلاح و نہ سککەیان ماوہ^۱
 واقیعیەن وایە وەک بەیانم کرد
 ھەر کەسێ زان، بە ناعیلاجی مرد
 مەرگ و ژین میسلی سییەر و تاوہ
 ئەوی باقی بمینی ھەر ناوہ
 چونکە ھەرچی لە داری دونیایە
 دیت و دەروا، ھەمووی وەکوو بایە
 سەد شەھەنشاه و پادشا مردن
 سەیری کە کوردی ئیمە ھەر کوردن
 میللەتە باقی، مابەقا فانی
 ھەر لە جافی ھەتا بە گۆرانی^۲
 ھەسرەتم ھەر ئەمە لە دنیا دا
 حاجی دەمری بە دەوریان ناگا
 گەر بە دەورانیان بگەییایە
 ھەموو حالی دەبوون چ دەریایە
 چ بە مەنسوور و گەوھەری کوردی
 چ بە نەزم و کیتابەتی وردی

۱. سککە: پارە ی مەعدەن.

۲. جاف: خێلێکی گەورە ی کۆچەری کوردە. گۆران: بە کوردی نیشتەجێ و کشتوکالدار و تراوہ. مەبەستی حاجی لە تیکرایی کوردی کۆچەری و نیشتەجییە.

"سه عدی" ئە ییامی خوئی نه بوو نانی
 وه کوو من بوو گه رۆک و بی خانی^۱
 ئیسته خه لقی له سه سه ره تی ده مرن
 به یته کانی له زێر و زیو ده گرن
 ئاخیری رۆژه کیش ده یی وه عدی
 خه فه تم بۆ بخۆن وه کوو "سه عدی"
 قازی نه سر و مو فتیی نازیم
 تی ده گهن تا مو ده پر ریس و عالیم
 بۆ ته سیحه ی زوبانی کوردانه
 شیعه ره کانم ده لیل و بوره انه
 یه عنی تا ماوه شاعیری غه پرا
 عالیم و عامی داخی بۆ ناخوا
 لاکین ئە و ساعه ته ی به ره حمه ت چوو
 قور ده پیۆن ده لێن: چ حیکمه ت بوو!
 په شمه «حاجی» وه ره وه کوو جار ان
 بی ره وه سه ره حیکایه تی کوردان

۱. سه عدی: مه به ستی له [شیخ موسلیحه ددین] «سه عدی شیرازی» یه که ئە دیبیککی ئیسلامی
 ئایینه ره وه ری ئیرانی بووه، له سالی ۱۲۹۱ی زایینی کۆچی دوایی کردووه و له ناو خه لکه که دا
 ناوی به شیخ سه عدی ده رکردووه.

(۱۰)

شہسواروں بہ لاغہ تی کوردان

شہسواروں بہ لاغہ تی کوردان
 یہ ککہ تازی فہ ساحہ تی "بابان"^۱
 مستہ فایہ تہ خہ للوسی "کوردی"
 غہ زہ لی کردہ بہ ربوتی کوردی^۲
 ناوی "ساحیقران"ی خاصی ٹہ وہ
 چونکہ لہم عہ رسہ ٹہ سپی ٹہ وہ بدہ وہ
 ٹہ و کہ نووشی شہ را بہ کی تالی
 "تالی" لہ و عہ رسہ دا بووہ تالی^۳
 "تالی" ٹہ ستادہ کی گہ لی چا بوو
 خزری ٹابی حہ یاتی مہ عنا بوو^۴
 یہ کی تر بوو "موحہ ممہ دی فیکری"
 مووی دہ ٹہ نگاوت بہ تیرہ کی فیکری
 یہ کی "رہنجووری" ٹہ ہلی کہ رکو کہ
 فیکری بیکری ہہ موو وہ کوو بوو کہ

۱. شہسوار: وشہیہ کی لیکدراوی فارسییہ بہ مانای شاسوار دئی، حاجی لہ سہدہی نۆزدہ ہمدان زمانی ٹہدہ بی فارسی ٹامیز بووہ. ہہ ندئی نووسہر وہ کوو زمانی ٹہدہ بی ٹہ مپرو دہیکہن بہ «شاسوار». [بہ ککہ تاز: سوار چاک].
۲. بہ ربوت: ٹامیز کی موسیقای وہ کوو عوودہ.
۳. تال: بہ پیی ہہ ندئی سہ چاوی زمانی عہ ربی بہ ٹہ سپی چوارہ می مہیدانی غار غارین دہ لئین. بروانہ: المنجد في اللغة بیروت ۱۹۶۶، ص ۶۴.
۴. مہ بہ سستی لہ خزر ہم ناوی «تالی»ی شاعیری مہ زنی کوردہ و ہم حہ زرہ تی خزری ناودار بہ «خدری زیندہ»یہ چونکہ ٹاوی ژبانی خوار دۆتہ وہ ہر بہ زیندو وہ تی ماوہ تہ وہ.

یہ کی تریان "تہمین بہ گی" دزہیی
 دز نییہ شاعیریکہ جہر بہ زہیی^۱
 "کہ یفی" حاجت نییہ بکہم باسی
 تہم کتیبہی بخوونی دہیناسی
 "سالیم" و "مہ شوی"، "شیخ پرہزا" و "خہستہ"
 شاعیران ہر چواری بہر جہستہ
 وەك "وہ فایی" کہمہ لہ شو عراییی
 خہ تی وەك بہ یتی چاك و تہ سپایی^۲
 لہ کون و قوژبنی کہ لاوہی دہ ہر
 چہندی تر ہن میسالی گہنجی گوہر^۳
 سہبکی "جامی" ان و غیرہ تی "سہلمان"
 بہ یتیان ون بووہ وە کوو خویمان
 "مہ لکہ قوڑ" و "حیماری" و "کیسہ شکہل"
 «قِسْ مِنْ اَسْمَائِهِمْ وَ لَا تَسْأَلْ»^۴

۱. جہر بہ زہ: بزئو، نازا و جہ سوور. [موحہ ممہدی مہ لا کہریم تہ لی: «دزہ بی» و «جہر بہ زہ بی»
 ہلہ ن و «دزہ بہ» و «جہر بہ زہ بہ» راستن۔ ہہ نگاوی تر: ۲۹۱.]
۲. [موحہ ممہدی مہ لا کہریم تہ لی: ئیستا وای بو دہ چم تہم بہ یتہ ناوہ ہابی:
 «وہك وہ فایی کہمہ لہ شاعیرا بی»
 خہ تی، وەك بہ یتی، چاك و ئوستا بی».]
۳. [ئیبویستہ بو تہوہی قافیہی «دہر» لہ گہل «گوہر» دا ریک بیتہوہ، وشہی «دہر» بہ
 «دہہر» بخوئیریتہ.]

۴. «مہ لکہ قوڑ» و «حیماری» و «کیسہ شکہل» نازناوی سی شاعیری دؤست و ہاوچہرخی
 حاجی قادر بوون، تہمانہ و چہند کہ سیکی ہاوتایان پیکہوہ فہقی بوون لہ مزگہوتہ کہی «شیخ

شعیران جوانه بهس نییه کوردن
 گهرچی بهد ناون و گهلی وردن
 به فیدایان ده کهم سهد "ئینو یه مین"
 چونکه دهر بهستی غیره تی کوردین^۱
 له جزیره یه کیکه "شیخ ئه حمهد"
 ساحیبی ناو و مورشیدی ئه رشده
 ئهوی "جامی" گوتوو یه تی ئه مه یه
 له و قسه و مه دحه مه قسه دی ئه مه یه
 «پسیر مردی بدیده ام ز جزیر
 نیک مردی بدیده ام ز حریر»
 "ئه حمهدی خانی" ساحیبی مه م و زین
 شاهبازی فهزایی عیللین^۲
 خه له فی ئه و ده بن له "گودینگان"
 له جزیر پیی ده لئین: "فهقی تهیران"^۳

﴿﴾

وه تمان» له باله که تی، بۆ پتر ساغکردنه وهی پروانه: «مه سهوود موحه مه مه د، حاجی قادری کوئی، ب ۲ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۵۳ تا ۵۵». نیوه دپری دووهم به پښووسی کوئی عهره بی نووسرابوو خستمانه سه رپښووسی نوئی عهره بی. [واته: به ناوه کانیانا هه لیان سه نگین و ئیتر له باره یانه وه پرسیار مه کهن، یانی خوتان تیده گهن چه نده شوخ و گالته چی بوون].

۱. [ئینو یه مین: شاعیریکی ئیرانییه (۷۶۹- ۸۵۰ ه ق)].

۲. [عیللین: جیگه به کی به رزه له به هه شتدا، «إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيْنِ». موته فقیفین: ۱۸].

۳. ئه مه ده قه ی سه ره وه مان له ده ستنوسه که ی «م. ر. س» وه رگرت و وه ک بینیمان ده قه کانی «ع. س.» و «گ. م.» دا به م جوړه بوو: «خه له فی ئه و ده بن کوو ز نکان!».

شاعیری ئیڙه گهرچی زور ماون
 ئەم دوو سیینە که واه پیش چاون^۱
 چەند ئەوەندەهێ که عەرزى ئیۆم کرد
 شو عەرمان هەیه بە دەستوبرد
 شاعیر کۆن و تازەهێ کوردان
 که لە تەعدادی عاجیزە ئینسان
 ئەوی خۆم دیومە یانە خو ئەسەری
 ئەمەیه بو ت دەلیم بە موختەسەری
 مەعدەنی عیلم و عالیمی عامیل
 قوتبی دەوران و مورشیدی کامیل
 هەر لە ئەووەل جەنابی "مەولانا"
 نەقشەندی رەواقی ئیللەللا^۲

۱. ئەم شەش بەیتە، لە بەیتی «لە جزیرە یە کیکە شیخ ئەحمەد» هەو، لە یەکی لە دەستنوسە کانی لای مندا پارچە یەکی سەر بە خوون لە پاش پارچە شیعری «خوسرەو و کە یقوباد و ئەسکە ندر» هەو. من لام وایە ئەووە راست نییە و شوینی ئەم بەیتانە لەم پارچە دایە جا لێرە دا یا لە شوینیکی مونا سیدی تر دا. نیو هێ یە کە می بەیتی پینجە میشیان بەم جوړه یە: «خلقى ناو دی گودنگان» که ئەبێ بە «خەلقى ناو دی گودینگان» و دیارە لەنگە. ئەو هێ لەم تیکستە دا با یە خێ هەبێ ناوی «گودینگان» هە کە یە که لەوانە یە بێ بە هۆی راستکردنە و هێ ناوی ئەو شوینیە. ئە گەر ئەو تیکستە ش راست بێ که ئەلێ «خەلفی ئەو دەبن»... تاد، ئەووە دیارە وائە گە یە نێ که فەقی تەیران کوری یا لە ئەو هێ ئەحمەدی خانییە و ئەو هوش پیچە وانە ی هەموو ئەو شتانە یە تا ئیستا لە بارە ی میژووی ژبانی فەقی تەیرانە و نووسراون. مو حەممەدی مە لاکەریم.
۲. مەبەستی لە مەولانا خالیدی شارەزووری میکاییلی نەقشە ندییە.

غہوسی سانی و حاتمہ می مہزہب
 "عہ بدورپرہ حمان" ی خالسی مہ شروب^۱
 وہ کوو "بہ یتووشی" شاعیری عہ رہ بی
 تا قیامت نہ کہس بووہ و نہ دہ بی^۲
 شاعیری جاف و نہ زمی ئہ ترافی
 "مہ ولہ وی" و "خانہ" کافیہ و شافی
 ئہ وی سہر خیلی عیلی ئہ وزانہ
 لہ عہ شایر "مہ لا ولہ دخان" ہ^۳
 خو "مہ لا مستہ فای بیساران"
 بی نہ زیرہ لہ نہ زمی کوردستان
 "مہ لکہ" مان مہ لکہ مووتی مہ عنایہ
 یہ عنی ہر چوئی حہز بکا وایہ^۴
 وہک "مہ لا خدری روو دباری" نییہ
 شیعیری ئابی حہ یاتہ تاربی نییہ
 حکمہت و نہ زمی "میرزا یہ عقووب"
 وہک فلاتوونہ لہ فزہ کان وہک کووب

۱. غہوسی سانی: مہ بہستی لہ عہ بدورپرہ حمانی باوکی شیخ رہزای تالہ بانییہ.
۲. بہ یتووشی: مہ لا عہ بدوئلای بہ یتووشی: شاعیریکی ہرہ گہورہی کورد بووہ، بہ لام شیعرہ کانی بہ زمانی عہ رہ بی دادہ نان.
۳. ئہم دوو بہ یتہ لہ بہ کئی لہ دہستنووسہ کانی لای مندا ہہ بوون، موحمہ دی مہ لاکہ ریم.
۴. [واتہ: مہ لکہ - کہ نازناوی شاعیریکہ - بہ مانای فریشتہ یہ لہ ناو فریشتہ کاندہ بہ مانای مہ لکہ مووت (ملك الموت) واتہ: عیزرائیل دیت کہ ہرچی بکات بہ دہس خوئیہ.]

یہ عنی فیکری لہ ئاسمان بہ دہرہ
 باعیسی عہیشہ، دافیعی کہدہرہ
 "حہسہن"ی باوکی "فہقی ئومہر"
 کوری "ئومہر"، "موحہمہد"ی سہرورہ
 مہنجہلی نہزمی گہورہ و گچکہن
 بوخہ یالاتی عہینی سی کوچکہن^۱
 شاعیری "زہنگہنہ" نییہ ہددی
 وہ کوو شوجمانی ناکری عہددی
 چونکہ مہجمووعی تہبعی مہوزوونہ
 سینہیان میسلی ئاینہ روونہ^۲
 ئینتخاب ناکری لہ بہر چاکی
 وہک لہ شہردا سوار و چالاکی
 دوو وہ حیدن "موحہمہد" و "ئہحمہد"
 یہکی کوئاسیہ یہکی دہرہند^۳
 "ہمہوہند"یش کہ خزمی خوئمان
 شاعیری زورہ پاکی دہیزانن
 چونکہ تیژی زوبانیان یہ کسہر
 کہوتہ نووکی رم و دہمی خہنجہر

۱. لہ دہقی «گ.م» لہ جیاتی «مہنجہل» و شہی «مہشخہل» ہاتوہ. [سی کوچکہ: سیبہردہ، کوانوو].

۲. لہ دہقی «گ.م» دا نیوہ بہیتی یہ کہم بہم جوڑہ ہاتوہ: «چونکہ تہبعی ہمووی مہوزوونہ» و لہ جیاتی «سینہیان»، «سینگیان» ہاتوہ.

۳. مہبہستی لہ جہماغای دہرہندفہقہرہ و ئہحمہد بہگی کوئاسیہ.

بی کتیبین، ئەمە لەوان دووره
 مەردی ئازا لە ناقیسان دووره
 دەشتی کەرکوک و کیوی هەورامان
 شاعیری زۆرە بی هەدد و پایان
 سادە هەر ناویان بکەم ئیملا
 ئەم کتیبە بچووکه بەش ناکا
 هەر لە "شیراز" هەتا "بابان"
 پاکی یەک نەزمە پێی دەلین "گۆران"
 هەر "موسل" هەتا هەددی "بابان"
 بەیتیان کردوووە وەکوو جافان^۱
 بەسبە بی عاری ئەی گەلی خزمان
 لەم هەموو بەیتی میلله تی خوومان
 ئەگەر ئیمە و "سنه" و "سوله یمانی" ن
 ناوی یەکیان بە چاکی نازانین
 وەك "موحه مەد حەنیفە" بەیتی مەتین
 نییە ئیلا حەساری "قوستەنتین"
 "بەیتی دمدم" کە قەدری نازانن
 پاکی سیحری حەلالی کوردانن
 وەکوو شانامە گەر بنووسرایە
 لیت موعەبیەن دەبوو چ وەستایە

۱. لە دەقەکانی «ع.س.» و «گ.م.» دا وەکوو ناو ئەم قەسیدەیە نووسراوە، بەلام لە دەقی
 «م.ر.س.» دا لە جیاتیی «بەیتیان کردوووە» نووسراوە: «بەیتیان کردوووە».

ئەسپی رەش بەیتی تا بلیی چاکە
 نەزمی یەگجار سوار و چالاکە
 ئەسپی شەش پیی قەرەمانی عەجەم
 مەحزی کیزبە بە ئیتفاقی ئومەم
 چونکە نووسراوە خەلکی دەبخوونن
 لەم ھەموو بەیتی ئیمەدا کۆرن
 وەرە ئەمجا لە ھەسرەتان مەمرە
 چوار پەلی ئەسپی سوننیان مەگرە^۱
 وەکوو بەیتی ھەتەم لە دەعوادا
 نییە، "فردەوسی" سەد کلک بادا
 ئەم فەسیحانە پاکی بیئاون
 باعیسی پیت بلیم: نەنووسراون
 دوو "عەلی" ن شاعیرن وەکوو ھەسسان
 "بەردەشان" و "ھەریر" مەسکەنیان^۲
 یەکی ھەمنامی خۆم بە خۆم دیبووم
 شیخ وەسانی بوو مەردەکی مەعلووم^۳

۱. لە دەستنووسە کە ی «م.ر.س» دا لە جیاتی «مەگرە»، «مەپرە» ھاتوو.

۲. [ھەسسان: شاعیریکی ئیسلامیە کە بە شاعیری پیغەمبەر بەناویانگ بوو].

۳. حاجی لەم دێرە شیعەرەدا، لە حاجی قادریکی شاعیری شیخ وەسانی دەدوێ کە ھاوناوی خۆی بوو، بەم وشە ی ھاوناو ھەش سەرەپای ناوھینانی شاعیری شیخ وەسانی، ناوی خۆیشی بەبێ دەربیرین خستۆتە پال لیستە ی شاعیرانی کوردەو. برۆانە: «مەسعوود موحو مەمەد، حاجی قادری کۆبی، ب ۱ بەغدا ۱۹۷۴، ل: ۶۶».

وہ کوو من بوو به زاهیری جاهیل
 باتینهن شاعیریکی زور کامیل
 "تہمہدی کور" له شاری سا بلاغہ
 بہیتہ کی داغہ، بہیتہ کی باغہ
 تہمہ مہ جموعی شاعیری غہ پران
 ہہروہ کوو مہ سنہوین له نیو کوردان^۱
 ہہموویان بی نہ زیر و یهک و ہزنن
 قابیلی بہزم و لایقی پہ زمن
 غیری "دمدم" لہ مان بہ نہ زمہ جودا
 بی سہدا تہ پلی نہ زمی دہنگ نادا
 بہ پہوانی میسالی ئابی پہوان
 ئیرتیجالین ہہموو بہ بی دامن^۲
 کوللی بہ یتیکی دوو ہہزار فہردن
 مانگہ کی پی دہوی لہ بہرکردن
 تہمہ ہہر کوردہ لایقی تہ حسین
 بی کتیب و موعہ لیم و نووسین
 کامہ مندال و شیتی لی بگری
 ہہر کہ بیستی بہ جاری دیتہ بہری

۱. مہ سنہوی: مہ بہستی لہ و کتیبہ یہ کہ «مولانا جہ لالہ ددینی پرمی» بہ شاعر و بہ زمانی فارسی دابناوہ.

۲. بہ پہوان، پہوان: «فصیح»، بہ پہوانی: بہ فہ سبحی. ئاوی پہوان: مہ بہستی لہ ئاوی حہ یاتہ، کہ دہ لین ہہر کہ سیکی چنگی بکہوی و بیخواتہ وہ ہہ گیز نامری، یا ئاوی جاری.

[ئیرتیجالی: لہ پر ویژراو و بہ بی بیرلنکردنہ وہ].

ئیسته مه علومی بوو هه موو میللهت
 ئەئی مه لای دهرس و موفتیئی ئوممهت
 ئیمه بی غیره تین و بی عارین
 ئەوی نه یخویندوو له مه عارین
 قهید و تهزیب و شهرح و حاشیه کان
 بوونه سه ددی مه عاریفی کوردان^۱
 حاسلی ئیمه وهك ده كه م ته خمین
 کرمی ئاوریشمین و میش هه نگوین
 نییه ئارام و راحه تی و خه وتن
 شهو و پوژی هه تا دروستی ده کهن
 که چی پومی که ئیمه ده یناسین
 واده زانی که ئیمه نه سناسین^۲
 یانه ئیرانییهك که مه علوموه
 دایکی موعه، باوکی مه وهوموه
 ئەمه ده یکاته کاسه ده ینووشی
 ئەو که وای لی ده کات و ده یپووشی

۱. [تهزیب = «تضیب»]: مه بهست ئەو نیشانه و نیگارانه یه که فهقی و مه لای کۆن پینوهندی
 وشه و جیناو و... پی ده ستنیشان ده کرد. چه شنی ئیساری ئیسته].
 ۲. نه سناس: جوړه مه یموونیکه.

(II)

سلام الله منى

«سلام اللّٰه منى كُلىَّ يَوْم»

له ئەسحابانى ساحبى غيرەت و دین^۱

له بى عارى ھەموویان كەوتە يادم

رومووزى ئىتتىفاق و ئىتتىحادم^۲

له بەر دوورى له ئەقران و له ئەمسال

له كوردانم دەپرسى «ضرب الأمثال»^۳

له بۆ ئەم يەك دوو ئەشعارى پەش و پرووت

ھەتا پەيدا بوو پۆحم گەيە سەر لووت

دەفەرمووى ئەم عەزابە بۆچ دەكیشى

چ مەزلوومە ئەگەر چاوت نەيىشى

قورى كوى كەم بەسەر خۆما له غوربەت

خەوم نايى له داخى مولك و ميللەت

ئەگەر وەك من خەبەردار بن له دەولەت

له حەيفان خۆ دەخنكىنن بە بى پەت^۴

۱. ئەم نىوہ دېپرہ عەرەبىيە، لە دەقىي «ر.ك» و «ت.ر» و «ع.س» مان وەرگرتووہ دەنا لە دەقىي «گ.م» دا بەم جۆرہ ھاتووہ: «سلام اللّٰه عەلە يەكوم كُلىَّ يَوْم!».

۲. لە دەستنووسە كەى «م.ر.س» دا نووسراوہ: «بە رەمزى ئىتتىفاقى و ئىتتىحادم».

۳. [ئەقران و ئەمسال ھاوہل و ھاوتە مەنە كان].

۴. لە ھەندى دەقدا لە جىياتى «بن»، «بى» و لە جىياتى «دەخنكىنن»، «دەخنكىنى» نووسراوہ.

چوار ملیؤنہ کوردستان نفووسی
 به قیسسه‌ی ئەهلی ته‌خمینی که نووسی^۱
 هه‌موویان شیرێ پیشه‌ن حاته‌می جوود
 له شه‌رداکیوی "جوودی و به‌حری مه‌مدوود"^۲
 وه‌لیکین فائیده‌ی چی هه‌رج و مه‌رجن
 له ده‌عوادا له‌گه‌ل یه‌کتر به‌مه‌رجن^۳
 "له‌گوئی گا نوستون" هه‌ر چه‌نده شیرن
 وه‌کوو که رویشکی چاو پاماو و کویرن^۴
 ئەهوی ئەعلایه سه‌رده‌سته‌ی شکاره
 ئەهوی ئەدنایه به‌سته‌ی زولفی یاره^۵
 ئەهوی ئازایه شه‌هنامه ده‌خوینی
 ئەهوی میسکینه گه‌نم و جوّ ده‌چینی

۱. له ده‌قی «ع.س.» و «گ.م.» دا نووسراوه: «دوازده ملیۆن». ئیمه ده‌قی «ر.ك.» و «ت.ر.» مان لا راست بوو که نووسیویه «چوار ملیۆنه»، چونکه ده‌قی کۆتترن و له‌گه‌ل کیشی شیعره‌که‌ش باشتر ده‌گونجی و له سه‌رده‌می حاجیشدا کورد هه‌ر چوار ملیۆنێک بووه و ئیستا زیادی کردووه. موحه‌مه‌دی مه‌لاکه‌ریم.

۲. جوود: سه‌خاوه‌ت به‌خشنده‌یی. [به‌حری مه‌مدوود: به‌حری هه‌ره‌گه‌وره]. له ده‌قی «ت.ر.» دا نووسراوه: «به‌حری مه‌خدود» و له ده‌قی «م.ر.س.» یشدا نووسراوه: «به‌حری مه‌حموود».

۳. هه‌رج و مه‌رج: فیتنه و هه‌را و هۆریا. [موحه‌مه‌دی مه‌لاکه‌ریم ئەلّی: «یه‌کدی» له «یه‌کتر» نزیکتره به‌زاراوه‌ی کۆیه‌وه، ئەمه‌ش سه‌ره‌پای نوسخه‌خه‌تیه‌کان. هه‌نگاوێ‌تر: ۳۰۶].

۴. له ده‌قی «ر.ك.» و «ت.ر.» دا نووسراوه: «چاو ئازا و کویرن». [له‌گوئی گادا نووستن: ئیدیۆمیکێ کوردیه به‌مانای بێ‌خه‌به‌ربوونه].

۵. [ئه‌علا: به‌رز. ئەدنا: نزم و خوار].

ئەمانە بى شعوور و گىژ و ويژن
 موتيعى لۆتى خوڧرى و ھەرزە بيژن^۱
 كورپكى وانه بوو ھەستيتە سەر پى
 بزائى خەلقى چۆن كە وتوونە سەر پى^۲
 بكا سەيرى جەريدە و ھالى ميللەت
 كتيى تازە و تەئريخى دەولەت^۳
 بزائى تاچ قەوماو ھە ئەتراف
 سەراپا ئاگرە ئەتراف و ئەكناف^۴
 ئەگەر كارىك نە كەن ھەم بەينەدا زوو
 مەمالىك كاتەكى زانیت ھە دەست چوو^۵

۱. ھە دەقى «ت.ر.» و «ر.ك.» دا بەم جۆرە يە: «لۆتى خۆر». ئىمە بە «لۆتى خوڧرى» مان خويندە ھە. [كەك ھە بدورپە زاق بيمار، وشەى «لۆتى خوڧرى» بە ھەلە ئەزانى و «لۆتە خۆر» بە راست ئەزانى و لەسەر ئەمەش زۆر داكۆكى ئەكات كە «لۆتە خۆر» بە مانا (پيس خۆر و پاشماو ھە خۆر) دى و ھە كەركووكدا كردارى «لەوتاندن» بە مانا پيس كردن بە كار دەبەن. موھەممەدى مەلا كەرىمىش ئەلى من ئەم بۆچوونەم بە لاو ھە راست نەبوو تا ھە دەمى ھاورپىيەكى كەركووكىم بىست و ئىستا پىم وايە «لۆتە خۆر» دروستە. ھەنگاوى تىز: ۳۱۷. بەلام سەير ئەو ھە موھەممەدى مەلا كەرىم چۆن ئەم وشە يەى ھە ديوانى نالىدا نەبىنيو ھە مامۇستا لەوى بە (بخۆرى پارووى زل) ماناى لىداو ھە تە:

وا خوانى كەنارى من بۆ نوقلى دەم و ماچە
 ئەى «لۆتە خۆر» ى تەكە، ساتۆ ھە كەنارت چى

ھەرو ھە مامۇستا ھە ژارىش بە پارووى زل خۆرى مانا لىداو ھە تە ھە.

۲. ھە ھەندى دەقدا ھە جياتى «وانە بوو»، «وانىە» ھاتوو ھە نيو ھە دىڧرى دوو ھە ھە دەقى «ت.ر.» دا بەم جۆرە ھاتوو: «بزائى چۆن ھە موو كەس كەوتە سەرى».

۳. [جەريدە: رۆژنامە].

۴. ئەكناف: كۆكراو ھەى «كنف» ى ھەرەبىيە بە ماناى تەنىشت و رۆخ دى.

۵. ھە دەقى «گ.م.» دا ھە جياتى «مەمالىك»، «ولاتت» ھاتوو ھە.

گہمی سہ حرا و دہریا دیتہ جہ ولان
 بہ غیری پیکورہی فہوجی سواران^۱
 بہ ترخانی بہ سہرناچی، لہمہ و پاش
 لہ ہہرلاوہ دہ تان ہارن وہ کوو ئاش^۲
 لہ ژیر پیدا دہ چن حہیف و مخابن
 گہدا بن ئیوہ، دوشمتان بہ شا بن
 بہ غیری رومی و ئینگلیز و پرووسی
 بی حددن دہ ولہ تان ناویان بنووسی^۳
 لہ جیی خویان ہہ لستاون بہ غیرت
 لہ دنیا ناوی خویان ناوہ دہ ولہ ت
 سہراپا ساحیبی سککہ و سوپاہن
 وہ کوو جہم ساحیبی تہخت و کولاہن^۴

۱. گہمی سہ حرا حوشترہ و گہمی دہریاش پاپورہ. پیکورہ: بہو کوللہ ساواہ دہ لین کہ ہیشتا بالی لی نہروابی و بہ ہہزاران ہہزار پہلاماری شینایی دہدن و تہر و ئیشک پیکہوہ دہ خون. [فہوج: پؤل، دہستہ]. نیوہ دپری دووہم تہنیا لہ دہقی «رک» دا راست نووسراوہ، دہنا لہ دہقہ کانی «ع.س» و «م.ر.س» و «گ.م» دا بہم جوڑہیہ: «بہ غیری پیکہوہی فہوجی سواران».

۲. [ترخانی] ئەم وشہیہمان لہ سہر تیگستی «رؤژی کورد» و «تیگہیشتنی راستی» راست کردوہ، ئەگینا لہ ہہموو چاپ و دہستووسہ کاندا «بہدرخانی» بہ کہ مہعنا نابہخشی.

موحہممہدی مہلاکہریم.

۳. لہ دہقی «گ.م» و «ع.س» دا ئەم دپڑہ شیعرہ بہم جوڑہیہ:

بہ غیری رومی و ئینگلیز و پرووسی

بی حددہ دہ ولہ تان ناویان بنووسی

۴. لہ ہہندی دہقدا لہ جیاتی «ساحیبی» نووسراوہ: «خاوہنی»، [جہم: کورتکراوہی جہمشیدہ کہ پاشاہ کی کوئی ئیرانیہ].

له ته دبیری ئومووری مولکی خوځیان
شهریکن پینه دۆز و شاه و گاوان
له هر وهقتی یه کیکی بیته هاوار
له جووتیار و شوان و نه هلی بازار^۱
له جوشین و له نیشا میشی ههنگن
به من چی کافرن یانه فهرهنگن^۲
وه کوو بیستومه بوّ ده فعی مه سائب
ئهمه ته دبیری کورت و فیکری سائب^۳
له دهشت و دی و ویلایهت بینه نه حباب
وه کوو شه خسیکی واحد بن له هر باب
له "بوّتان" تا "به بان" و سهرحه دی "ره ی"
له نه ولاتر و هها نوّش بیته سهر ده ی
بیینه یهک له ته علیم و له نووسین
جل و بهرگ و زوبان و په سم و ئایین^۴

۱. ئەم شیعره له دهقی «ت.ر.» دا نه بێ له هیچ سهرچاوه یه کی دیکه دا نه هاتوه.

۲. نیوه بهیتی یه که ممان له سهر دهقی «رۆژی کورد» راست کرده وه. موحه ممه دی مه لا که ریم.

۳. [مه سائب: کۆی موسییهت، به لا و کوّست. سائب: راست و دروست و شیاو]. له دهقه کانی «م.ر.س» و «گ.م» و «ع.س» دا له جیاتی «سائب» «ساحیب» هاتوه، ئیمه «سائب» مان لا په سه ندرت بوو.

۴. له دهقی «گ.م.» دا ئەم نیوه دپه بهم جوّره هاتوه: «هه موویان بینه یهک ته علیم و نووسین».

(۱۲)

شاعیر و شیخ و خواجه دهر به دهرن

شاعیر و شیخ و خواجه دهر به دهرن
 له قسه ی بی نه تیجه دا دهرن
 باسی زولفی دریژ و چاوی به خه و
 نه پروا بووه تپری خوسره و
 قهید و تهزیب و حاشیه و ئیعراب
 هه موو با بردی بوونه مه وجی سه راب^۱
 "سه فهر نه ندهر وه ته ن" چ که لک ده گری؟!
 سه پیری ناکه ی شه مه ندهر ده فری^۲
 به قسه ی ساده برسی تیر نابی
 عه مه له عیززی دین و دونیا بی
 "ئاسنی سارد به فوو نه رم نابی"
 "به ترانیش هه مام گهرم نابی"^۳
 ته لغرافیش ته لیکه بی مایه
 موخبیری روویسی کوللی دونیایه

۱. [قهید و تهزیب و حاشیه و ئیعراب: چوار زاراهه ی زانسته ئایینییه کان].

۲. «نه ندهر: له ناو سه فهر نه ندهر وه ته ن: زاراهه یه کی سو فیانه یه به واتای گه شتی ناو دهر وون دئ.

۳. «ئاسنی سارد به فوو نه رم نابی» و «هه مام به تران گهرم نابی» دوو په ندی پیشینانی کوردین حاجی کردوونی به دیره شیعرئک. بروانه: «شیخ موحه ممه دی خال، په ندی پیشینان ج ۲ به غدا (۱۹۷۱، ل: ۱۴، ۱۸۳)».

جەۋھەرى فەردى ئەۋ مۇجەززا بوو
 يانە بوو حاسلى چ پەيدا بوو؟^۱
 گەفتگو حاسىلى ھەمووى بايە
 ەمە لييا تە نانى تىدايە^۲
 ەولە مامان بە قەولى بى سەروپا
 پاكى خنكا لە بە حرى وشكى ھەوا
 سەنە تىك فير نە بوون لە پاش تە حسىل
 سەيرى چۆن بو مەناھى بوونە دەليل^۳
 يەك بە يەك بوونە خائىنى دەۋلەت
 خائىنى مولك و دوشمنى مىللەت
 تا تە عىناتى «كۆر» و «لال» مابوو
 لە گەلى دىيە كان مەلاى چا بوو^۴

۱. [جەۋھەرى فەرد: بە بچوكتىرىن بەشى ھەر جىسىمىك ئەلەين كە لەۋە زىاتر دابە شىبون ھەلناگرى، زاراۋەيەكى فەلسەفەى كۆنە. مۇجەززا: دابە شىكراۋ. حاجى مەبەستى ئەۋەيە رۇيشتن لەسەر ئەم بىر و باۋەرە كۆنانە ھىچ كەلكىكى بو ئىستاي ئىمە نيە]. ئەم بەيتە لە يەكى دەستىۋوسە كانى لاي مىندا ھەبوو. مۇھەممەدى مەلا كەرىم.
۲. مەبەستى لە ەمە لييا تە كار و كردهۋەيە و دەلى گەفتگو و قسە ۋە كوۋ با دىن و دەپۇن، تەنھا كردهۋەيە دەمىنى و نافەوتى. ئەم دىرە شىعرە و دىرە شىعرە كەى پىشۋوتىرى (تەلغرافىش تەلىكە...) تەنھا لە دەقى «م.ر.س» دا ھاتتون و ۋا بو يە كەم جار بلأويان دە كەينەۋە.
۳. مەناھى: مەبەستى لە مەناھى شەرىعەت و ئايىنە، ۋاتە: ئەۋ كار و شتانەى كە دىن نايەۋى مۇرۇف بىيان كەن.

۴. ئەم دەقە لە سەرچاۋە كاندا لە گەل دەقە كەى «م.م» جىاۋازىيان زۆرە. بەلام دەق و لىكدانەۋە كەى «م.م» مان زۆر لاگونجاۋتر بوو لە دەقە كانى تر بۇيە پشتمان پى بەست و

ٺه و دووانه به ره حمه تی خوا چوون
 شاره کان بی مه لا و موده پرپرس بوون
 به لئی وایه له ٺه لزه می ٺه شیا
 ٺه ووه له ن خواردنه، دووهم سوکنا^۱
 سییهم سه تری عه وره ته ٺه نجا،
 مه شغه له ی «لا اله الا الله»
 پشتیوانی بینایی شهرعی مه تین
 شیر و به خشین و خامه یی ره نگین^۲
 به و شه شه دین موحافه زه ده کری
 یه کی مرد له م شه شانه دین ده مرئ
 عه جه با! بوچی ٺه هلی مولکی عیراق
 ٺیتفاقی به ده ل ده کهن به نیفاق^۳
 بو ٺه میرانی غه یره ده بنه گزیر
 نه ک له خویمان یه کی کی بیته ٺه میر^۴

تو مارمان کرد. بنواړه: مه سهوود موحه ممه د، حاجی قادری کوئی، ب ۲ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۹۴.
 (له ده ستنووسیکی لای مندا که هه ندی جیاوازی له م ٺیکسته ی ٺیره هه یه، نو سراوه مه به س
 له «کویر» میری ره واندز و له «لال» سلیمان پاشای بابانه. موحه ممه دی مه لاکه ریم).

۱. [ٺه لزه می ٺه شیا: گرن گترین شت، پنداو بستیه سه ره ٺاییه کان].

۲. [موحه ممه دی مه لاکه ریم ٺه لئی: ٺه بی به گویره ی ٺم به یته له م شوینه دا به یتیک فه وتایی،
 چونکه له به یتی پاشه وه دا ٺه لئی: «به و شه شه دین موحافه زه ده کری» و سیانیشی وتووه، که واته
 ٺه و سیانه که ی تر کوان؟ - هه نگاوئ تر: ۳۱۹].

۳. به ده ل ده کهن: ده گورپنه وه، واتا: ٺیتفاق و ریکه وتن ده گورپنه وه به نیفاق و ناته بایی.

۴. گزیر: کار به ده ستیکی بچووکی میریی، فه رمانه بری گوندیک.

ئىستەكەش فرسەتە گەلى ياران
"كەپەنەك بۆچىيە لە پاش باران"^۱

(۱۳)

كوردەكى كۆيى

كوردەكى كۆيى - كەوتەوۋە يادم -
پىم گوت: ئايا چلۆنە ئوستادم^۲
وەكوو بىستى بە مىسلى ھەورى بەھار
ھاتە گريان و پىي گوتم: ئەي يار
عالىمى چاكامان ھەموو فەوتان
ئەھلى فەتوا موسافىرى مەوتان^۳
تاكى قورئان بخوندرى بە سەدا
«رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَبَدًا»
ئەوى ماون لە لىوى كەندالّن
جاھىل و بىّ وقووف و مندالّن^۴

۱. [كەپەنەك: فەرەنجى، پەستەك]. «كەپەنەك بۆچىيە لە پاش باران» يا خود «لە پاش باران كەپەنەك» پەندىكى كوردىيە حاجى كردوۋىيەتى بە شىعر.
۲. لە دەقى «گ.م» دا نووسراۋە: «كوردىكى كۆيى» بەلام لە دەستىنوسى «م.ر.س» و دەقى «م.م» دا «كوردەكى كۆيى» ھاتوۋە، لەبارەى كىشەۋە دەقى دوايى سووكتەرە.
۳. [موسافىرى مەوتان: كۆچەرى مەرگ].
۴. [بىّ وقووف: ناشارەزا، ئاگا]. لىوى كەندالّن: مەبەستى لە كەنداللى گۆر و مردنە، واتا: لەسەر پۇخى گۆر.

نییہ «ابن الاثیر»ی بیٽہ کہ مان
 بہردی «ابن الحجر» بکاتہ نیشان^۱
 پاک بہ ئہ نواری عالمین موحتاج
 بی دلیلہ ئہ میستہ کی مینہاج^۲
 کہس نہ ماوہ بہ غیری "کاک ئہ حمہد"
 شہ یخی "مہ عرووف" و عالیمی ئہ رشہد^۳
 چاکہ ئیستا دہ کالہ بو کوردان
 تہ رجہ مہی شہ رع و ئایہ تی قورئان
 واقیعہن خزمہ تی لہ بو خوایہ
 چ دہ بوو گہر بہ کوردی نہ بوایہ
 ہہر کہ وای گوت: و ہا موکہ ددہر بووم!
 وامدہ زانی کہ وا لہ دین دہر چووم^۴

۱. [ابن الاثیر]: نازناوی سی بران لہ ناودارانہ سہدہی شہ شہم و حہوتہم، کہ ئم سی برایہ
 لہ «جزیر» لہ دایک بوون. ئہ مانہ بریتین لہ «مہ جدہ ددین موبارہ ک»، «عیزہ ددین عہلی» و
 «زیائہ ددین نہ سرو للا» باوکیشان «ئہ سیرہ ددین عہدولکہریم شہ بیانی» یہ. پراوہ: «الموسوعۃ
 العالمیۃ العربیۃ» لہ سہر ناوی [ابن الاثیر]. «ابن الحجر، ابن حجر» دوو زانای ئیسلام بہم ناوہ
 ہن، عہ سقہ لانی و ہہیتہ می. مہ بہستی حاجی لہ ہہیتہ مییہ کہ زانیہ کی شہریعہ تہ و لہ
 کوردستانا زور ناسراوہ. [مہ بہستی حاجی ئہ و ہیہ: تازہ یہ کی و ہک «ابن الاثیر» نہ ماوہ کہ بیٽ بہ
 کہ وان و تیری خوی بہردی رہق و سہختی «توحفہ»ی ئینو حہ جہر بکاتہ نیشان و بیکوئی و
 شہ رح و پراقہی بکات].

۲. [ئہ نواری و منہاج: نیوی دوو کتیین لہ عیلمی فیقہدا لہ مہ زہبی ئیمامی شافعیدا. موحتاج:
 ئہ کری مہ بہست لئی موغنی موحتاج شہرحی مینہاج بیٽ].
 ۳. کاک ئہ حمہد: مہ بہستی لہ کاک ئہ حمہدی شہ یخی کوری شہ یخی ماری نوئیہ.
 ۴. و ہا موکہ ددہر بووم: ئہ و ہندہ تیک چووم، پست و توورہ بووم.

گوتم: ئیستاش له سه رکهری ماوی؟
 چابوو مستم نه دا له نیو چاوی
 کوردی ئاخربلّی چیه عهیی؟
 هه رکهلامی حهقه نییه عهیی
 له فزی کوردی بلاو نه بوو گرد بوو
 واهه مابهینی ئیمه دا تی چوو
 له فهساحت بلا موعه پرا بی
 چ قیامهت! به ئهرمه نیش نابی^۱
 به زوبانی کهچ و خه تی خواری
 به جه ریده و کتیبی خه لواری^۲
 چوونه ریزی موعه زه ماتی میلله
 وه قته خویمان حیساب بکهن به دووهل^۳
 یا له گه ل فارسی چ فهرقی ههیه؟
 بوچی ئه و راسته، بوچی ئه م که چهیه؟^۴
 با وجوودی ئه گه ر بکهی دیققهت
 تیده گه ی کام له کامیه سیرقهت

۱. [موعه پرا: پرووت و بی تو بکل].

۲. له ده قی «گ.م» دا «به جه ریده و کتیب و خه لواری» نووسراوه.

۳. [موعه زه ماتی میلله: نه ته وه گه وه ره کان].

۴. [موحه ممه دی مه لا که ریم ئه لّی: به پیی لیکدانه وه ی کاک فایز مه لابه کر، وه ها دروسته که نیوه به یتی دووه م ئاوا بنووسری: «بوچی ئه و راسته، بوچی ئه م گه مهیه». - هه نگاوئ تر:

چونکہ ئیمہ قہ دیمترین له ئەوان
 به تەواریخی جوملەیی ئەدیان^۱
 ئاخەر ئەم عەقلەیان هەبوو بوئی
 گەر سولەیمانیه وهیا کوئی
 بوونه ئوستادی فارسی و تازی
 تاگەیشن به "فەخرەکە ی رازی"^۲
 چونکہ سەرمایه مائی خەلقى بوو
 وهقتی مردن هەموو به هیچ دەرچوو^۳
 ئەمە مەعلوومی عاقلە و مندال
 نییه عەیی موناقلەشە ی ئەمسال
 وهك مریشکی که عەقلی نه یهینی
 بیّت و هیلکه ی مراوی هەلبینی^۴

۱. جوملەیی ئەدیان: تیکرا ئاینه کان. کۆمەلی ئاینه کان. هەموو دینه کان.

۲. تازی: فارسه کان به زمانی عەرەبی دەلین «تازی». وشە ی «تازی» یش له قەبیلە ی تە ی «طائی» وه گیراوه و به «طائی» دەلین تازی. رازی: مەبەستی له زانای ئیسلام له پزشکی و ئایندا، ئیمام ئەبووبە کری کورپی موحمەدی ناودار به رازییه، چونکه خەلی «رە ی» بووه له نیوانی سالانی (۸۶۵ - ۹۲۵ز) دا ژباوه. پێی دەگوترا پزشکی ئیسلام و دەستیکی بالاشی بووه له کیمیاگەری و فەلسەفە ی ئیسلامدا. بنواڕه: «الموسوعة العربية المیسرة، القاہره ۱۹۷۲ ط ۲، ص ۸۵۲».

۳. ئەم نیوه دێرە شیعرە له دەقی «م.ر.س» دا بەم جۆرە هاتووہ: «وہ ختی مردن هەمووی به هیچ دەرچوو!».

۴. له دەقی «ع.س» دا ئەم نیوه دێرە شیعرە بەم جۆرە یه: «وہك مریشکی که عەقلی نه یهینی». بەلام ئیمە پشتمان به دەقەکانی «گ.م» و «م.م» بەست.

وہك بگاتہ كہ ناری جوگہ لہ یهك
نا یه تہ شوینی، بمری، جوگہ لہ یهك
جیی ئەمە وشكە، جیی ئەوی ئاوە
تیدەگا "قینگدرانی پی ماوە"

(۱۴)

لە جوملەى ماجەراى

لە جوملەى ماجەراى دوورى ويلايەت
ئەمەش باسيكە خوڭشە وەك حيكايەت
شەوى دانىشتبووم بى شەمع و ميسباح
ئەتۆى هيناوہ يادم "كاكە فەتتاج"^۱
گوتى: با كاغەزىكى بۆ بنيرين
موحبيى سادىقە و ھەمرازى ديرين
منيش ئەم نامە يەم نووسى بە تەعجیل
شەر و وەر وەك خەرار و كۆنە زەنبیل^۲
بە بى تەسوید و تەسحیح و موبالات
وہ كوو "بەيتى بلە" ھەرچونى بۆم ھات^۳

۱. لە دەقى «م.ر.س» دا «شەوى دانىشتبووم» ھاتووە.

۲. [تەعجیل: پەلە. خەرار: جوآلەى لە موو دروستكراو]. لە ھەندى دەقدا ئەم نيوە شيعرە بەم جۆرە ھاتووە: «شەر و دەر وەك خەرار و كۆنە زەنبیل» بەلام ئيمە لە سەر دەقى «م.ر.س» وە كوو ناو قەسىدەكە راستمان كردهوہ. [موحەممەدى مەلاكەرىم بە پيى ديالىكتى كۆپە «كەونە» ى بە لاوہ لە «كۆنە» پى راسترە].

۳. [تەسوید: زەشتووسىن، پيش نووس. موبالات: سەرنجدان. بەيتى بلە: وە كوو موحەممەدى

به لام ئەفکاری خوّمه نهزمی کوردی
 له خومخانهی خه یالی ساف و وردی^۱
 عباراتی «دهری» و «تازی» م نههینا
 دهزانی مالی خوّمه، مهردی دانا^۲
 له بهر پیری ئەمه نده بی حه واسم
 ده لئی ئه رکانی ئیسلامی ئیناسم^۳
 سه ر و ریشم سه راپا بوته لوکه
 به شه و هه مرازمه پشمین و کوکه
 غه ربیی غوربه تی کردم به ئه وتان
 سه راپا ئه رزی لی کردوومه زیندان

مه لاکه ریمیش گوتوو به، له قسه ی نهسته قی کوردان کینایه یه له قسه ی بی سه ر و به را. له ده قی
 «ع.س» دا ئەم نیوه دپره به م جوړه هاتووه: «وه کوو نووسیومه هه رچو ئی بو م هات».
 ۱. [خومخانه: مه یخانه، کینایه یه له عاله می عشق و ئه وین].
 ۲. ده ری: به و زمانه فارسی په تیبیه ده لئین که دوای په هله وی بوو به زمانی ده رباری شایه کان و
 زمانی ئه ده بیات. تازی: وه ک له مه و بهر روونمان کرده وه مه به ست له زمانی عه ره بییه.
 ۳. [ئیناس: خه لک. واته: چهنده دینی خه لکی کز بووه له شی منیش ئه وه نده لاواز و بی هیژ
 بووه]. له ده قه کانی «ع.س» و «گ.م» و «م.ر.س» دا ئەم دپره شیعه ره به م جوړه ی خواره وه
 هاتووه:

«له بهر پیری ئەوه نده بی حه واسم
 ده لئی ئه رکانی ئیسلامی نه ناسم»

به لام ئیمه له سه ر ده قی «م.م» تو مارمان کرد و خستمانه ناو قه سیده که. برپاوه: «مه سعوود
 موحه ممه د، حاجی قادری کویبی ب ۱، به غدا ۱۹۷۳، ل: ۱۰۶».

وه لىكىن تۆكەریم ئىينولكه ريمى
 به ره حمهت بابى ئەشعارى يه تيمى^۱
 ئەتۆ ماوى له نوققادى ويلايهت
 ئەوانى تر هه موو بوونه حيكايهت
 ئەگەر "نالى" بوو ليرە نالى ئاويت
 دللى "كوردى" بووه گەردى له بهرپيت^۲
 منيش كاتى دەزانى پيم هه له نگووت
 ئەجەل باى سه رسه ره ئيمهش په روپووت^۳
 كه نامه گه ييه ئيره مورمان كرد
 من و "فه تاحى" دانا زه رفمان كرد
 "جەلى" مان نووسى ئەرقامى وسوولى
 به ئومميدى قوبوولى بى فزوولى^۴
 ره فيقانم له كۆيه ئاشنا نين
 وقووفى حالى ئيمه ي بى نهوا نين^۵

۱. [كه ريم ئىينولكه ريم: چاكى كورپى چاك، برىتیه له بهر و پشت ئەتلەس بوون، وه رگيراهه له حەدىسى پىغەمبەر كه دەفەرموئ: «يوسف بن يعقوب بن اسحاق بن ابراهيم، كريم ابن الكريم ابن الكريم». يه تيم: بى باوك يان بى ويته وكوو «درّ يتيم»].
۲. له دهقى «گ.م» دا بهم جورە هاتووه: «ئەگەر «نالى» بوو ليرە نالى ئاويژت» له دهقى «م.ر.س» دا «...ئەو دە ناليت».
۳. [سه رسه ر: باى سهخت و توند كه هه موو شتى له بن بىنى].
۴. [جەلى: رووناك و زهق، ئاماژه يشه به هاوړپى دىرينى حاجى، (مه لاعه بدوللاى جەلى زاده) كه پاشان ناوى لى ئەبريت. ئەرقامى وسوول: مه بهست (۲۶۶۸) كه به حيسابى ئەبجەد ئەكاتە (بدوح) كه گوايه ناوى فرىشته ي گه ياندنى نامه يه. -ههنگاوى تر: ۳۲۷].
۵. بى نهوا: هه ژار و ده ربه دەر.

سه لامیکه دیاریمان، دیاره
 له دار و بهردی ئه و دار و دیاره^۱
 خوسوسه ن ئاستانه ی ئه رجومه ندی
 جه لی زادی که «عبداللّه» ئه فه ندی^۲
 چ "عه بدوللا" "عوبه یدوللاهی ئه حرار"
 موسه غغهر به نده یی که زهر خریدار^۳
 [به نیسه ت توّ عوبه یدیللاهی نه هری]
 [وه کوو بزنی گهره، مه هجووری ده یری]^۴
 زه کاوت کانیی که توّی ده راوی
 خه تی ئیقرا ری نووسیوه زه هاوی^۵

۱. دیار: ولات.

۲. ئاستانه: ده رگه، ده رگانه ی شا. ئه رجومه ند: پیاوی به قه در و قیمه ت، پیاوی زانا.

۳. [عه بدوللاهی ئه حرار: یه کی که له شیخه هه ره مه زنه کانی رپیازی نه قشه به ندی (ف ۸۹۶هـ.ق). واته: عوبه یدیللا، سووکه له ناوی عه بدوللایه، له چاوی مه عه بدوللا وه کوو کۆیله وایه]. له ده قی «ع.س» و «گ.م» دا «به نده یی کی» هاتووه.

۴. [موحه ممه دی مه لاکه ریم ئه لّی ئه م به یته له ده سنو سیك لای مندا هه بوو، له بیرم جوو بوو بیخه مه ئیو برپر هی دیوانه که وه. له په راویژدا نووسیویه: شایانی وتنه حاجی قادر له پارچه شیعر یکی تریشا پلاریکی تری گرتووه ته «شیخ عوبه یدیللاهی نه هری» که له دژی عوسمانییه کان راپه ربیوه و له گه ل ئیرانییه کان هاوکاری کردووه، به بۆچوونی من ئه مه به هژی ته عه سسویی ئیسلامه تی و سونییه تی حاجی قادر بووه که له م مه سه له یه دا هه رگیز نه یو بیستوو ه پشتی عوسمانییه کان بدا له زه وی. هه نگاوی تر: ۳۳۴].

۵. [له وانیه ئه م شیعره ئامازه بی به وه که مامزستا عه بدوللاهی له خزمه ت مو فتی زه هاویدا ئیجازه ی مه لایه تی وه رگرتی].

مەلایىكى "فەقىيانە" وىقارت
 بەيانت "ئاوۋە گەردە" ئىقتىدارت^۱
 علوومت «كافىيە» و «شافىيە» بە واجيب
 لە كۆي تۆ دەبته حاجيب "ئىينو حاجيب"^۲
 لە داغى تۆ دەسووتى "نەفتە وە يەيى"
 وە كوو "بىي" زەرد بووۋە رووى "سىبە وە يەيى"^۳
 لە مەيدانى فەساحەت تۆ موجه للى
 "حەرىرى" تالىيە و "سەعدى" موسەللى^۴

۱. فەقىيان: بە دوو مەنا دى، يان كۆكراوۋەي فەقىيە و دەلى: وىقارت وە كوو مەلایە كى فەقىيانە لە ھىمنى و ئارامىدا، لە لایە كى تىرىش مەبەستى لە فەقىيان: گوندېكە لە سەرووى شارى كۆيە بە چىاي باواجىيە وە. مەبەستى لەم نىوۋە دېرەي دوو مەش ئەمە يە بلى: ئەي حاجى مەلا عەبدوللا، بە يان و رەوانىزى تۆ وە كوو ئا و لووس و لىكە و تواناي زانستىشت وە كوو گەردىكى گەورە وايە. لە لایە كى تىرىشە وە مەبەستى ناوھىنانى چىاي «ئاوۋە گەردى» سەرووى شارى كۆيە يە. ۲. مەبەستى لە «كافىيە» و «شافىيە» دوو كىتەبە بە نرە كەي «ئىينو حاجيب»ە كە يە كەمىان لە زانستى «نحو»ە دوو مەشىيان لە «صرف»دا. ئىينو حاجيب ناوى تە و اووى عوسمانى كورپى عومەرى كوردىيە و ناودارە بە ئىينو حاجيب (۱۱۷۵-۱۲۴۹ز). بېروانە: «الموسوعة العربية الميسرة. القاهرة ۱۹۷۲ ط ۲»، [حاجيب: دەرگاوانى شا، واتە: ئىينو حاجيب بە و ھەموو زانستە وە لە چا و زانستى تۆدا وەك دەرگاوانە و تۆ شاى].

۳. نەفتە وە يەيى: «نفظويە» (۸۵۹-۹۳۷ز) زانايە كى ناودارى نەحوى عەرەبى بووۋە. سىبە وە يەيى: «سىبويە» لە (۷۷۰ز)دا مردوۋە و گەورە تىرىن زانا بووۋە لە نەحوى عەرەبىدا، بە سەرۆكى قوتابخانەي «بەسرى» يە كان دادە نرى لە نەھودا. [حاجى بە وشەي "سووتاندىن" لە گەل «نەفت» و «بىي» و "زەرد" لە گەل «سىب»دا تەناسوبىكى جوانى رېك خستوۋە].

۴. موجه للى: «المجلى» بە و ئەسپە دە گوترى كە يە كەم بى لە مەيدانى غارغارىندا. تالى: «التالى» لە ھەندى سەرچاۋە بە ئەسپى چوارەم و لە ھەندىكىشا بە ئەسپى دووۋە دە گوترى. موسەللى «المصلى» ئە و ئەسپە يە كە دووۋە دەرېچى لە غارداندا.

به غهیری جهددی ئیوه کیّه دانا
 له کوردستان ئەساسی عیلمی دانا^۱
 وەرە با بیینه سەر باسی نیهانی
 به یادی عەیش و ئەیامی جهوانی
 به فیکرت دئی زەمانی چووینه «بالهك»
 به پی خاوسی نه كهوشم بوو نه كالهك^۲
 له بهر پیم دړك و دار و شاخ و باری
 وه کوو مهخمەر بوو نهرمی یا نه قالی^۳
 كه چووینه "سینگوره" سینهم گری بهست
 وه کوو "قه ندیل" ی سەرگهردان، وه کوو مهست

۱. له دهقی «م.م» دا نیوه دپړی دووهم بهم جوړه هاتووه: «له کوردستان بناغی عیلمی دانا» به لام له دهقه کانی «م.ر.س» و «گ.م» و «ع.م.ن» دا له جیاتی «بناغی»، «ئەساسی» هاتووه و ئیمهش له ناو ئەم قەسیدەمان تۆمار کرد، چونکه باشتر له گەل زمانی ئەدەبی سەدەدی رابوردوودا پێك دەکهوئ.

۲. [کالهك: کلاش، گیوه]. له دهقی «گ.م»، «وه بیرت دئی» هاتووه و له دهقی «م.م»، «به بیرت دئی» نووسراوه، کهچی له دهقه کانی «ع.س» و «م.ر.س»، «به فیکرت دئی» هاتووه ئیمهش پشتمان بهم دهقانهوه بهست.

۳. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «قالی» وشە «خالی» نووسراوه. ئەم «قالی» به بۆ هاوسەنگی، به شیوهی کۆیه «قاری» دهخوینرێتهوه. [لەم بەیتەدا حاجی بە بۆنە ی بیرهینانەوهی سەردەمی لاویەتی، بە تەواوی بە شیوەزاری ناوچە ی کۆیه هۆنیوه تەوه، واتە: زۆریه ی لامه قەلەوه کان دهکەن به پێی سووک، وهك دړك و دال = دړك و دار، شاخ و یال = شاخ و یار، مهخمەل = مهخمەر، قالی = قاری. به پێی لیکدانەوهی حەمە ی مامۆستا و کاک فایزی مهلابه کر، لەم بەیتەدا وشەکانی «باری» و «قالی» هەلەن و «یاری» و «قاری» راستن. بۆ ئاگاداری زیاتر پروانه: ههنگاوئێتر: ۳۳۳ و ۳۳۴.]

دەلّين ئىستا ھەۋارى گورگ و شىران
 ۋە كووقەلبى ھەسوودى تۆيە ويران
 چكاوۋە ئاۋى پېرژ و گۆلە شىنى
 نەماۋە ھەر لە كۆتر تا شەھىنى
 گەروۋى شىخى لە لوقمەى كۆچ و باران
 موعەپرپايە مىسالى رۆزەداران^۱
 ئەمە دىنپايە نامىنى ھەتا سەر
 لە بو ئازا و دانا، حىز و ماكەر
 مەللى ئەم قىسسەيە بىرئى و جىيە
 لە ترسى تۆنەبى ھىشتا لە كۆيە
 لە دەردى دوورى و جەۋرى زەمانە
 گەللى نەزدىكە زۆر دوورى مەزانە
 لە خۆم ئاگر ھەللىنم ۋەك «چنارۆك»
 لە چاۋم گرىە دەربى ۋەك «ھەمامۆك»^۲
 بە سەد قەيد و ھەۋاشى دەردى دوورى
 بەيانى ناكىرى غەيرەز سەبوورى^۳

۱. رۆزەداران: بە رۆژوو بوۋەكان، رۆژى دارەكان. [موعەپرپا: پروتكرراۋ].

۲. چنارۆك: ھاۋىنەھەۋارىكە ۷كىلومەتر لە رۆژھەلاتى شارى كۆيەۋە دوورە. جاران
 بىنەمالەى جەلى زادە ھاۋىنان دەچۈنە سەرباغ و پەزى خۇيان لەۋى و مەدرەسەى خويندى
 فەقىيانىشان دەبرد بۇ ئەۋى. ھەمامۆك: كانياۋىكە كەتۈۋەتە سەروۋى شارى كۆيەۋە بە بن
 چىاي باۋاجىيەۋە.

۳. لە دەقى «ع.س» و «گ.م» دالە جياتى «قەيد» وشەى «كەپرە» ھاتوۋە.

له مه و پیش شه ممه یه ك عه رزی ئه تۆم كرد
 بلاوه فیکر و عه قلم، وه سه وه سه ی كرد
 كه وابوو چا كه جامه ی خوّم قه با كه م
 بهری ده ست هه لبرم رووی خوّم له خوا كه م
 بلیم ئه ی رازیقی می شووله و فیل
 به حه ققی "جوبره ئیل" و هه م "سرافیل"
 هه لی كه ی بهیره قی كوردی له ده وران
 له مابه ینی «كه كوّن» و «هه یبه سولتان»^۱
 له شه رق و غه ربه وه تا قیتعه یی كو
 له بهر گۆچانی ئه مرت بی وه كو و گو
 ده زانی زه حمه ته ته عدادی یاران
 به سه د هاوین و زستان و به هاران
 دیاره دۆستدارانی ئه من كین
 له "خوشناو" و له "ئاكو" و ده شتی "بیتوین"
 له ئیمه هه ركه سی پرسی ته مامی
 وه کیلی مو تله قی سه رفی سه لامی
 وه كو و من تۆش بنو سه بی ته ئه ممول
 جه وابی نامه كه م مانه ندی بولبول^۲

۱. [بهیره ق: به یداخ، ئالا]. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «بهیره قی»، وشه ی «به یده غی» هاتو وه. كه كوّن: گردیكه له رۆژئاوای راسته كۆبه ی جاران، گۆرستانیک و قشله ی به سه روه یه. هه یبه سولتان: ریزه چیا به كه له رۆژه لاتنی شاری كۆبه.
۲. له هه ندی ده قدا له جیاتی «تۆش»، «تۆ» وه له جیاتی «بی ته ئه ممول»، «حه رفی كامیل»

غەرز دەست خەتتی تۆیه، ناعیلاجی
بلا مه عنای نه بی وهك بهیتی «حاجی»^۱

(۱۵)

له مهیدانی به هارا

له مهیدانی به هارا شاره که ی "کو"
قوبه ی کیشمیری دا بهر شەق وه کوو گو^۲
له مابهینی "که کۆن" و "هه ییه سولتان"
"نسی" ی ئیواره و "سایه" ی سبهینان^۳
له لام زیللی "هوما" یه چه تری "سه نه ر"
چ جای سیبه ری سه رو و سنه و بهر^۴

□

نووسراوه. وه له دهقی «گ.م» دا نیوه دیری دووهم بهم جوړه هاتووه: «جوانی نامه کهم مانه ندی بولبول» که چی له سه رچاوه کانی تر وه کوو ناو ئه م قه سیده یه «جه وایی نامه کهم» هاتووه، که مانای گه لی گونجاو و راسته. وشه ی «مانه ند» یش به مانای «وه کوو چه شنی» دی.

۱. بلا: با، بام، له دهقی «گ.م» دا نووسراوه: «به لا مه عنای نه بی وهك بهیتی حاجی». به لام به پیی مانای وشه که ده بی «بلا» بی. به لا له گه ل دهر پرینه کانی دیکه ریک ناکه وی.

۲. کیشمیر: ولاتیکی خو شه که وتوته سه رووی رۆژئاوای هیندستان.

۳. نسی: سیبه ری سه ر له ئیوارانه. له دهقی «گ.م» دا «شنه» هاتووه، به لام شنه بو بایه و ئیره ش باسی سیبه ری ئیواران و سیبه ری به یانیانه. ئه م دهقی ناو قه سیده که مان له دهقی «ع.م.ن» وه رگرت. سایه: سیبه ری سبه یانانه.

۴. از یللی = «ظل»: سیبه ر. هوما: بالنده به کی خه یالییه که ده لیئ سیبه ری بالی بکه ویته سه ر هه رکه س به خته وهر ئه بی.]

به هاری بو گول و بو میوه پاییز
 نه زیری گهر بلیم نابی به جایز
 به رهنگی ئاسمان تامی نه باته
 به سافی کهوسهر و ئاوی حه یاته
 نموونهی جهننه ته شیوی "رهزانی"
 به هاری شامه ئه ییامی خه زانی^۱
 گولی حاجیله کانی دهشتی "هاموون"
 نه که ی بیده ی به "نه رگسجاری" گهر دوون^۲
 له سهر کیوان گل و وک و لاله یی سوور
 یه دی به یزایی مووسایه له سهر "توور"^۳
 له غونچه ی نه و ده میده ی باغ و راغی
 ده لئی گهر دوونه هه لگیرسا چراغی^۴

۱. شیوی رهزانی: دۆلی رهزانی. مه بهستی دۆلی رهزانی کۆیه یه.
۲. [کاک عه بدور پر زاق نیوه به یتى یه که می ئاوه ها خویندوو ته وه: «گولی حاجیله کانی دهشت و هاموون»، ئه لئى: چونکه هاموون به مانا دهشت و سه حرا هاتوو به لام ئه گهر ئیزافه بکری «دهشتی هاموون» من نه مبیستوو «هاموون» نیوی شوینی بیته لای کۆیه. -ههنگاوی تر: [۳۴۱].
۳. توور «طور»: مه بهستی له چیاى تووری سینایه که حه زره تی مووسا له سهر ئه و چیا یه چاوه روانی دیدهنی خودای کردوو.
۴. [نه وده میده: تازه پشکووتوو]. له دهقی «گ.م» دا نیوه دپری یه که م به م جوړه هاتوو: «له خونچه ی نه وده می لابخ و شاخی». ئیمه له سهر دهقی دهستوو سه کانی «م.ر.س» و «ع.م.ن» وه کوو ناو قه سیده که مان نووسی چونکه گونجاوترمان هاته بهرچاو. مه بهستی له و نیوه دپره دا ئه وه یه: غونچه گوله کان وه کوو ئه ستیره گه شه کانی ئاسمانن و وه کوو چراى رووناکن له جه رگه ی شه ودا.

"دەماوئەند" یش بە نىسبەت شاخى ئىمە
 بەھارى چەشمە سارى وشكە دىمە
 لە رېگای ئەورووپايى گەرچى وەستان
 لە تەسویری وە کوو کەر پاکی وەستان^۱
 لە کن "بیتوینی" ئىمە دەشتى "لاجان"
 وە کوو رېی بانەيە، ھەورازى بیجان^۲
 ئەھالى رۆستەمن وەقتى شەجاعت
 لە حاتەم زیتەرن وەقتى سەخاوت
 کوپى غیلمانە کچیان عەینی حوورى
 نەزەربازن وەئیکین دوور بە دوورى
 بە نىسبەت عىسمەتى مېردى لە گەل ژن
 ئەقالیمی ترن سەر سووری بى بن
 موسافیر پەرورە و یاری غەربین
 ئەوانن وا لە ھەر عەیبى بەرى بن
 لە دیندارى «فەقییان» وەك چىايە
 مەلای بۆگەنجى دین "حاجى قەلایە"^۳

۱. ئەم بەیتە لە دەستنووسیكى لای مندا ھەبوو لەوئى نیو بەیتى یەكەم بەم جۆرە نووسرابوو:
 «لە رېگای اوروپايە كرجى وستان» من لام وابوو ئەبى بەوجۆرە بخوئىرئىتەو كە لەسەر وە
 نووسیومە. موحەممەدى مەلاكەرىم.

۲. بیتوین: دەشتىكى بەیتە بۆ كشتوكال، كە وتۆتە ئىوانى كۆيە و رانیە. لاجان: دەشتىكە لە
 كوردستانی ئێران.

۳. مەبەستى لەم دېرە شیعەرى كە بۆ یەكەم جار لە دەستنووسى «م.ر.س» ەو ە بلاو دەكرێتەو،

مه‌کن مه‌نعم هه‌موو پراسته مه‌قاله‌م
 به بورهان و حه‌دیسی فه‌خری عالهم
 وه‌ته‌ن مه‌حبووبه‌یی‌که حوجره ئارای
 نیشانه‌ی دین و ئیمانته‌مه‌ننای^۱
 له «ئادهم» بگره تا ده‌ورانی ئیستا
 یه‌کی‌که «حاجی» له و خاکه هه‌لستا^۲
 که غه‌مخواری بکا بو میلله‌تی خو‌ی
 له به‌ینی گه‌وره‌کان و شیخی بی پوی
 زه‌مانه تووشی دهرده و غوربه‌تی کرد
 غه‌می کویبی پهریشانی هه‌مووی کرد
 به قه‌ددی "ئاوه‌گرده" دهردی دووری
 نه‌زیری "ئیچقه‌لایه" بی حوزووری^۳
 دوو ئاغای ماوه وه‌ک بیستوومه ئه‌خبار
 "ئه‌مین ئاغا" و "حه‌ماغای" ساحیبی کار

ئه‌وه‌یه بلی: «له دینداری فه‌قییه‌کانی کۆیه وه‌کوو چیا به‌رز و گه‌وره‌ن و مه‌لاکانیشیان بو
 خه‌زینه‌ی دین ئه‌ی حاجی قادر وه‌کوو قه‌لانه». له لایه‌کی تریشه‌وه مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه باسی
 گوندی «حاجی قه‌لا» بکات که که‌وتووته قه‌لشتیکی ریزه چیا‌ی هه‌یه‌سولتان.

۱. له ده‌قی «ع.س» و «گ.م» دا ئه‌م نیوه دپره به‌م جوړه هاتوووه: «وه‌ته‌ن مه‌حبووبی‌که زور
 جیلوه ئارای».

۲. ئه‌م نیوه دپره‌مان له سه‌ر ده‌قی «م.ر.س» پراسته‌کرده‌وه.

۳. ئاوه‌گرد: وه‌ک له‌مه‌وبه‌ر گوتمان ناوی چیا‌یی‌که له سه‌رووی کۆیه. ئیچقه‌لا: ناوی قه‌لاتیکی
 ناوه‌وه‌ی شووره‌ی کۆیه بووه، هه‌شه ده‌لی به‌کۆنه قشله‌ی کۆیه گوتراوه.

ئەمىن و پشتىۋانى قەسرى مىللەت
 نىگەھبانى خەزىنەى دىن و دەۋلەت^۱
 لە دىنيادا ئىلاھى ھەر بىمىنن
 بىنەى بىئىتتفاقى ھەلقەنىنن^۲
 لە "قوچ" پاشاۋە تا ئىستا ئەمىرىك
 لە كۆى پەيدا نەبوو ياخود ۋەزىرىك
 لە بەر بىئىتتىحادى بوونە مسكىن
 لە ئاخردا ۋە كوۋ زانىومە ھەلدەين
 لە مابەينى كلاسوور و كلاسورەش
 پەرىشان و ديارن مىسلى گاي بەش^۳
 لە بەر ئەم ناتەبايى و كىنەجۆبى
 لەلاى رۆمى زەلىلن مەردى كۆيى^۴
 ۋە كوۋ بىستوومە ئەى يارى نىكۆپەى
 لە تەئرىخى جەم و ئەسكەندەر و كەى^۵
 بە شىر و خامە دەۋلەت پايدارە
 ئەمەن خامەم ھەيە، شىر ناديارە

۱. نىگەھبان: پاسەوان.

۲. لە دەقى «گ.م» دا لە جىياتى «ئىلاھى»، «خودايا» ھاتوۋە.

۳. كلاسوور: مەبەستى لە توركە عوسمانلىيە كان بوۋە، چۈنكە فىسى سوورىان لەسەر دەنا.

كلاسورەش: مەبەستى لە ئىرانىيە قاجارىيە كان بوۋە چۈنكە ئەوان جۆرە فىسىكى كورتى

پەشيان لەسەر دەنا. ۴. كىنەجۆبى: دوژمنايەتى.

۵. نىكۆپەى: بەختەۋەرى

نه به یداعی هه یه نه ته پل و کووسی
 ئەمەندە ی پی کرا بی چاره نووسی^۱
 وه زیفه ی خوّم به جی هینا ته مامی
 به شیر و دهوله ته میلله ت نیزامی
 ئەوا خووی کرده مه هدی «حاجی قادر»
 نه نادر شای هه یه و نه شاهی نادر

وه ره سهیری بزانه لای کوئی

وه ره سهیری بزانه لای کوئی
 مه هه دانیشتوو یا سهروه روئی
 هه یاسه و پهسته کی لای نیوه شانی
 که وای شیرداغ و فیس و جامه دانی^۲
 به یه غمای داوه خه رقه ی شیخی هیندی
 رییدا و ته یله سانی نه قشبه ندی^۳
 که بیستی سهیدی دل لهم دهوره باوه
 له په نجا جیوه شهستی زولفی ناوه

۱. کووسی، کووس: دههۆلی گه وره یه.

۲. [هه یاسه: که مه ره باندی زیویان زیر. فیس: کلاو]. له دهقی «گ.م» دا نووسراوه: «هه یاسه و پیسته که ی».

۳. [خه رقه: لیباسی سو فیان. رییدا: عه با. ته یله سان: پارچه یه که که قازی و شیخان له سه ر شانی ده خه ن]. یه غما: تالانکردن، سه لب و پرووتکردنه وه.

دلى ويستم دوو چاوى، دانى خوْشه
 دلم نايه دلى بشكى، نه خوْشه^۱
 گرينم وهك شهوى پاييز به تاوه
 گوليكم بوو له باغاندا نه ماوه
 مهلى غهم گه وره يه يا گريه ورده
 ئەمه گه رداوه، ئەويان ئاوه گرده^۲
 بهسه ئەى خامه با ئەم باسه پهى بى
 وهره سهر باسه كى وا فائيدهى بى^۳
 ئەمانه قيسه ييكه زور كراوه
 وه كوو ئاوى شهوى تامى نه ماوه
 گهلى سالة ئەهالى شاره كهى كو
 شهو و رۆزى له گه ل شىخانى بى پو
 ميسالى ئاگر و ئاگر په رستن
 ده سووتين و هه ميسان ده په رستن
 له عه هدى «كه ر نه بى» تاده ورى «گا كوير»
 له كويى گا نوستون زور حه يفه بو شير^۴

۱. له دهقى «م.ر.س» دا نيوه شيعرى يه كه م به م جوْره يه «دلى ويستم دوو چاوى، وا نه خوْشه». له سهر چاوه كانى ديكه دا وه كوو ده قه كانى «ع.س.م.» و «گ.م.» به م جوْره هاتووه: «دهلى ويستم دهوى چايوانى خوْشه».

۲. [واته: هيج فهرقيان نيه: چ گه رداو و چ ئاوه گرد هه ر دوو كى گيژاوه، ئەشكرى «گه رداو» مه به ست «ئە گه رداو» بيت]. له دهقى «ع.س.» و «گ.م.» دا له جياتى «مهلى» وشهى «بلى» هاتووه.

۳. له هه مان سهر چاوه دا له جياتى «بهسه»، وشهى «دهسا» هاتووه. پهى بى: بىرى، بىرپهته وه.

۴. مه به ستى له «كه ر نه بى»: «شىخ نه بى» ي ماويليه و مه به ستى له «گا كوير»: شىخ غه فوورى

له کن خوتان فلان ئیینی فلانن
 له دنیا ئاین و ئوین ده زانن^۱
 که چی که چ مه شره بیکی بی دینانه ت
 به حیلہ مل دنیتہ بهر عیبادهت
 شه ریعہت گہر بزانی یا نہ زانی
 وہ کوو کہر ده چنہ بن باری گرانى
 له مہش تہنہا نییہ سووچ و خہ تاتان
 له کہ سبیش غافلن میسلی مہلاتان
 له بہ غذا بوچی خورما بیت و لہ یمون
 له بو دەرمان له شار بی رونی زہیتون
 له دەوری کوللی باغی شاری کوئی
 دووسہد بن داری زہیتونى بہ جوئی^۲

مامی شیخ پەزای تالەبانییہ کہ شیخی ریازی قادری بووہ له کزبہ. «له گوپی گا نوستووہ»، یا خود «له گوپی گادا نوستووہ»: ئیدیۆمیکی کوردییہ بہ یه کیک ده گوتری که له شتیك زور بی ئاگا بیت. حاجی ئەم ئیدیۆمە ی له شیعرە کەیدا بە جوۆریکی گونجاو بە کار هیئاوہ. «جەلال مەحموود عەلی، ئیدیۆم لە زمانی کوریدا، بە غذا ۱۹۸۲ ل: ۴۳۳».

۱. ئاین و ئوین: فرۆفیل، حیلە و حەوالە.

۲. له دەقەکانی «م.م» و «گ.م» دا له جیاتی «بن» و شە ی «مەن» و اتا: باتمان هاتووہ. که چی ئیمه له سەر دەقی «ع.س» و «م.ر.س» راستمان کردوہ و کردمان بە «بن» چونکە بو بنه دره خته نهك داره که، له کوردستانی ش هەرگیز داری سووتاندن بە کیشان نەفرۆشراوہ بە لکوو هەر بە بار فرۆشراوہ، داری زہیتوونیش له بەر خو شە و یستی فرۆشتنی له سەر نەبووہ.

له ئىۋە كامتان بوو ئىك دوو بارىك
بكاتە كىسە يەك يا خوود خەرارىك^۱
دوو پىيى لىدا له كۆلا مىسلى دۆشاو
وہ كوو رۆن رۆنى زەيتون بىتە سەرئاو^۲
وہ ياكەى نيژراوہ چەند نەمامەك
له نارنج و توورونج و ھەر مەقامەك^۳
بزانن شين دەبى، نابى بە بەر دى
له جىگای گەرم و ساردى چى بەسەردى
بەراو و ئەرزی ئىۋە كىميايە
دور و گەوھەر گەزۆ و مازووى چيايە^۴
مەعادىن خاترى تۆبى لە گەل كان
گەنمتان زىرە ھەتتا زىوہ زىوان^۵
رەژووى واپۆر و خوئ و نەوت و گۆگرد
له كىۋى ئىۋەدا كۆيە وەكوو گرد^۶

۱. [خەزار: جوالى لە موو چنراو]. لە دەقى «ع.س» و «م.م» دا لە جياتى «بكاتە» وشەى «بىكاتە» ھاتووە.

۲. كۆل: كارگە يەكى بچووكە لە بەرد و گەچ دروست دەكرى بۆ گوشىنى ترى و ھەموو جۆرە ميوە يەك دەست دەدات، بە تايبەتى بۆ ترى و ھەنار و زەيتون گوشىن و دەرھىنانى دۆشاو و سرکە و رۆنى زەيتون.

۳. ھەرمە قامەك: لىرەدا بە ماناى «ھەر جۆرىك» يان «ھەر چە شىنك» دى.

۴. لە دەقى «گ.م» دا لە جياتى «بەراو و ئەرزی ئىۋە»، «بەراو و خاكى ئىۋە» ھاتووە.

۵. [زىوان، زىقان: كۆرگ، دەنكىكى رەش و تالە لە نىوگەنم و جۆدا].

۶. گۆگرد: كبرىت.

له بهینی میلله تی خوٚتان به یاری
 بکهن ته قسیمی شاخ و دار و باری
 ده وهن ئاخر ده بیته داری گه وره
 مه ری له پر خدمه تی بو گوشتی چه وره^۱
 له دنیا دا ئه وی باقی بمینی
 له عوقبا دا گوناھی پی نه مینی
 عه تایه و حوسنی خو لوق و ئیتحدادی
 ئیتاعه ی عالمانه و شیخی هادی
 خه ریکی کاسبی و کاری حه لاله
 به غهیری ئه م، ئه وانسی تر به تاله^۲
 ئه وانه ی مولکی خو یان کرده ده ولت
 وه کوو بت ده بیه رستن جه معی میلله ت
 میسالی ئیوه بوون یا خود وه کوو من
 ئه وان بوچی پیاون، ئیمه وه ک ژن

۱. ده وهن: بنچکه داری بچو کی داری چیا یه، ئه گهر لیی به گهر پین و نه ی بر نه وه، له ئه نجامدا ده بیته دار یکی گه وره. و اتا: هر شتیکی بچو که و گه وره ده بی، ئه مهش په ندیکی پیشینانی کوردیه حاجی کردوویه به شیعر. په نده که ده لی: هر ده وهن و ئه بیته دار له بنیا دائه نیشین فقیر و هه ژار. بروانه: «شیخ موحه ممه دی خال، په ندی پیشینان چ ۲ به غدا ۱۹۷۱، ل: ۴۸۲».
۲. ئه م دپره شیعره له هیچ سه رچاوه یه کی چاپ کراودا نه هاتووه، ته نیا له ده قی «م.ر.س» دا هیه و له ده قی «م.م» یشدا ده سستی بو دریز کراوه و نووسراوه (سه رجه می دپره کانی ئه م قه سیده به بووه به ۳۵ دپر). و اتا: له گه ل ئه م دپره تازه یه یدا. بروانه «مه سعوود موحه ممه د، حاجی قادری کویبی ب ۲، به غدا ۱۹۷۴، ل: ۱۶۱».

سکه‌ندهر بۆچی چار چاودووسه‌ربوو
فهره‌یدوون فیل و کاوه شیرى نه‌ربوو؟
له‌دونیا ههر که‌سى هه‌ستا به‌هیممه‌ت
فهره‌یدوونیکه‌ئه‌سکه‌ندهر مرووه‌ت
له‌سایه‌ی شیعره‌کانی وه‌ک فهره‌یدوون
ده‌مینى «حاجى» تا ده‌ورانى گهردوون^۱

(۱۶)

ههر کورده

ههر کورده له‌به‌ینى کوللى میلیله‌ت
بى‌به‌هره له‌خویندن و کیتابه‌ت
بیگانه به‌ته‌رجه‌مه‌ی زوبانى
ئه‌سرارى کتیپى خه‌لقى زانى
یه‌کسه‌ر عوله‌ما درشت و وردى
ناخویننه‌وه دوو حه‌رفى کوردى
ئوستادى خه‌تن له‌ئهم سیانه
وه‌ک دى له‌زوبانى خو‌ی نه‌زانه^۲

۱. ده‌قى ئهم نیوه شیعره‌مان له‌سه‌رچاوه‌که‌ی «گ.م» وه‌رگرت، ده‌نا له‌ده‌قى «م.ر.س» دا به‌م‌جۆره‌یه: «ئه‌به‌د ما حاجى تا ده‌ورانى گهردوون». له‌ده‌قى «ع.س» یشدا «باقى ما حاجى تا ده‌ورانى گهردوون» نووسراوه.

۲. مه‌به‌ستى له‌م «سیانه» زمانه‌کانى عه‌ره‌بى و فارسى و تورکیه.

مومکین نییہ دہ ربچیٰ له چہنگی
 حہ تتا رە قەم و خە تی فەرەنگی
 ساحیب کوتوب و پە یامە ھەرکەس
 ئیمە نہ بی بووینە قەومی چەرکەس^۱
 کاکە ئیمە موئمینین، نہ رووسین
 بوچ کفرە زوبانمان بنووسین؟^۲
 میللە تی بی کتیب و بی نووسین
 غەیری کوردان نییە له رووی زەمین^۳
 سی قەبیلە حەقیر و «بی رومتن»
 کورد و رۆم و یە ھوودی گومراھن^۴

۱. چەرکەس: نہ تەوہ یەکی قەفقاس [(قەفقاز)] نشینە، بەلام له دواییدا زۆر بەیان بە ناو تورکیا و سووریە و ئوردن بلا بوونەوہ و کەوتنە ژیا ئیکی دەر بە دەری.
۲. ئەم نیوہ دێرە شیعەرە له ھەر سەرچاوە یە کدا بە جۆر ئیک ھاتووە: له دەقی (م.ر.س) دا بەم جۆرە ھاتووە: «ئیمە کە موئمینین، نہ رووسین». وە له دەقی (ع.س) یشدا نووسراوە: «ئیمە موئمینین، نہ رووسین». (ئیمە بە پێی دەقی «ت.ر») نووسیمانەوہ. موحمەدی مەلا کەریم).
۳. مامۆستا مەسعوود موحمەد وای بوۆ دەچی کە لەم دێرەوہ بە حری ھەلبەستە کە دە گۆردری و دە بی بە ھەلبەستیکی نوئی، بەلام وەك سەرنجمان دا لە ھەموو سەرچاوە چاپکراو و دەستنووسە کاندا ھەر بەم جۆرە یە و لە گەل ئەم ھەلبەستە ھاتووە بۆ یە وە کوو خۆیمان ھێشتەوہ.
۴. [موحمەدی مەلا کەریم ئەلی]: وشە ی «بی رومتن» مان بوۆ راست نہ بوو تەوہ. ئەو نەدی ھە یە بلین له ئە سلدا «بی جاھن» بوو، جا لە بەر گۆرپانکاری ناشیانەوہ بووہ بە «بی و جھن» و ئە ویش بە «بی رومتن». - ھەنگاوی تر: ۳۵۰]. ئەم بەیتە له تیکستە کە ی گۆفاری (رۆژی کورد = روژ کرد) ژمارە «۲» دا ھە یە، نووسیمانەوہ. بەلام رستە ی ناو دوو کە وانە کە مان بوۆ ساغ نہ کرایەوہ، وەك خۆی نووسیمانەوہ. وشە ی «دۆم» ی بەیتی پاشەوہ شمان لەم تیکستە وەرگرت.

رۆم و جوو چاکه ئیتتفاقی ههیه
 کورده بی غیره تی و نیفاقی ههیه
 جینگه نهی ئیره با وجوودی کهرن
 ههروه کوو دۆمی ئیمه ده ربه رده رن
 لیوه عاقلترن به سه د مه نسه ب
 کوری خویان ده نیرنه مه کته ب
 ئیسته کی ئامیرانی کوردستان
 هه ر له بو تانه وه هه تا بابان^۱
 له م هه تیوانی مه کته به ن یه کسه ر
 کورده کان بار ده که ن وه کوو ما که ر
 وا دیاره هه تا کوو دنیا بی
 کورده کان حالیان ده بی وابی
 جوو چ قه دری هه یه له نیو کوردان
 غه یری لیدان و جوین و تییه لدان
 حاله تی زیرده ستی هه ر وایه
 نو که ری کاری چاکی بو نایه

له ده ستنروسه ئه سله که دا «قهومی» بوو. لام وایه وشه ی «رۆم» له م به یته و له به یتی پاشه وه شدا
 له راستیدا «دۆم» بی چونکه هه یج به لگه یه ک نییه بو به راورد کردنی «رۆم» که واته «عوسمانی»
 به کورد و به جووی ئه و سه رده مه. به ندیکه پیشینانی کوردیش هه یه «دۆم» و «جووی» له گه ل
 «فهقی» پیکه وه تیا کو کراوه ته وه ئه لی: «جوو له ترسا، فهقی له برسا، دۆم بو په رۆ، ئه م سیانه
 خوش ئه رۆ». واته: به په له ری ئه که ن. موحه ممه دی مه لاکه ریم.

۱. له دهقی «ت.ر.» دا «ئیسته کی کورده کانی کوردستان» هاتووه.

(IV)

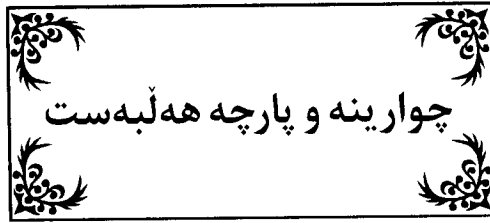
ھاروہ کوو مہردوم^۱

ھاروہ کوو مہردوم لہ بہرچاوم دہ گریئ نم نم
 پیرہ گودروونیش لہ داغی دہوری حوکماتی گومی
 تہن لہ سایہی دووکہ لی ٹاہی دلی پرتاتہ شہ
 والہ بہحری گریہ دا چالاکہ وک ٹائش گہمی
 زولفی تاتا کردوہ بادی سہبا، ھەر تايہ کی
 سہد ھزار چینی ھہیہ، ھەر چینی باریکی خہمی
 «صاد عيني بالبکا للنأي، ضنت بالکری»
 «ليس للإنسان إلا ما سعی فيما همي»
 یا ھہ لی، یا تاقہ تی باری رھقیبانت ھہ بی
 رۆحہ کہم «حاجی»، مہ بہ ناموستہ قیم و دہم دہمی^۲

۱. [ئەم پارچە شیعەرمان لە کتیی - ھەنگاوی تر: ۳۷۶. وەرگرت کە پارچە شیعریکی تازە دۆزراوەی حاجییە، موخەممەدی مەلاکەریم ئەلی: بە ھاوکاری باوکم و کاکم (فاتحی مەلاکەریم) راستمان کردەوہ.]

۲. [موخەممەدی مەلاکەریم ئەفەرموی: ئەم پارچە شیعەر نایابە بە شیۆە دارپشتن و تیکرایی بابەتە کە یا لە شیعری سەردەمی کوردستانی حاجی ئەچی، بە لام بەیتی یە کەمی ھەستیکی ئاشکرای نەتوہیی پۆوہیہ و دوا بەیتیشی نیشانە ی ئەو کیشە بیرییە لە ئیوان ئەو و ناحەزەکانیا، بە تاییەتی لە شیخانی تەریقەت پرووی داوہ. ئەگەر بۆچوونە کەمان لە جیی خویا بیت و حاجی ئەم پارچە شیعەرە لە کوردستان وتبی، یە کەمین پارچە شیعریکی ئەبی مۆرکیکی نەتوہیی پۆوہ بی و تا ئیستا دۆزرا بیتەوہ. - ھەنگاوی تر: ۳۷۴.]

چوارینه و پارچه هه لبه‌ست

یاره ب به قه دهر حه رفی سیووتی یه ک یه ک
 ره حمهت له موسه نیف و له قاری بی گه له ک
 نه مما عه جه م و نه و کسه سی چاپی دانا
 بیاته جه هه نهم به عه زاب و به کوته ک^۱

ئه ی ره فیقانی وه تن زور غه زه لم ماوه له وئی
 له که ناریکه وه ته قدیره وه کوو هه ل بکه وئی
 وه ک سه فینه بگه ری بیخه نه بهر به حری قسم
 حه یفه وه ک من له غه ربی بمریت و نه ته وئی

له سه رده شتی میحنهت په ره ی کرده وه
 که وانسی به لا لۆکه یی په یکه رم
 به لا لۆکه ده رمانی دهر دم ده لین
 به پاره وه گیر ناکه وئی بیکرم^۲

ئه ی عوتارید له دهرت خادیمی سه ججاده به شان
 وه ی له کوئی فوسه حادا قه له مت سنجه شان
 «حاجی» قادر نییه به یتکی وه کوو ئیوه بلئی،
 نه سپی کۆن زه حمه ته دهرچی له گه ل ئاهوو ره ووشان^۳

۱. [سیووتی = سیوطی]. حاجی ئەم چوارینە ی له سابلاغ داناوه کاتێ خەریکی خویندنی کتیبی سیووتی بووه.

۲. ئەم چوارینە شی هەر له کوردستانی ئێران له «سەردەشت» داناوه.

۳. ئەم چوارینە ی له ستایشی «حاجی مهلا عەبدوڵلای جەلی زاده» داناوه.

نہ قدی عومرم بہ غہ زہل دا و دووکانم دانا
 ہیچ کہسی نہ یگری ترسام لہ پزین و لہ خوران
 بی بہا دامہ ٹہم و ٹہو وہ کوو کوردیک کہ پڑا
 روئی، ٹہو و ہقتہ دلئی: کردمہ خیری کورہ کان

سہ قہریکہ سہ فہری راہرہوی بی تووشہ
 خاصہ تہن ٹہم سہ فہری بہد ٹہ سہری بی تووشہ
 بہدرہ قہی ریگہ ٹہ گہر «خزری نہبی» بی تووشہ
 "کافیہ" کافیہ کوا مہ نزلی من بی تووشہ؟^۱

یا رہببی تو خہ لاقی عہ زیمو شسانی
 ہہرچی کہ بووہ و دہبی و دہیی دہیزانی
 من بی خہ بہرم لہ ٹہ ووہل و ٹاخیری خوم
 حالیم بکہ لہم بہینہ چییہ ئینسانی؟!^۲

بہیتی «نالی» و بہیتی من گہر تیکہ لی یہ کتر دہ کہن
 ٹہ حمہ قی سوورہت پہرست و جاہیلی مہ عنانہ زان
 حاجی لہک لہک لہک بہ لہک فہرقی لہ گہل تووتی ہہ یہ
 وہک ہہ زاری نہ و بہ ہار و بولبولی فہ سلئی خہ زان^۳

۱. پروانہ: مہ سعوود مو حہ ممہد، حاجی قادری کوئی. ب ۳ بہ غدا ۱۹۷۶ ل: ۱۴۰.

۲. [عہ زیمو شسان = عظیم الشان].

۳. [ہہ زار: بولبول]. لہ دہ قی پڑوشنییری نویدا لہ جیاتی «دہ کہن» وشہی «دہ کہی» ہاتوہ و لہ جیاتی «سوورہت پہرست و»، «سوورہت پہرستی» ہاتوہ. بنواپہ: ژمارہ (۳۵) ی بلاو کراوہی ناوبراو. وہ لہ جیاتی «حاجی لہک لہک لہک بہ لہک»، «حاجی لہ کلہ کہ لہک بہ لہک» ہاتوہ. وہ لہ جیاتی «وہک»، «وہ کوو» ہاتوہ.

شهوکه تی جووته ی سمیلت تاکه، مانه ندی که مه
 ته رکه شی تیری ته ژا و شیر ی دهستی رپوسته مه
 رووی له ته ختی روومه تت هیئاوه بو شانت ده لئی
 ماری سه رسانی زوحاک و دوژمنی ته ختی جه مه^۱

سمتی ده له ریته وه ده لئی دووگی مه ره
 گرد و سپی و لووسه وه کوو تووری ته ره
 مالیکه ئه گهر بدا به نه قدی دل و جان
 خوشت له سه ر نه بی، جه هه ننه م بکره^۲

چوومه جه رگه ی ئه هلی دل جه رگیکی بی داغم نه دی
 ناله یی بولبول له باغا بی قره ی زاغم نه دی
 عاله میکم دی نه خووش و یه که سی ساغم نه دی
 دوور له مه یدانی خودا غه یری قوروم ساغم نه دی^۳

۱. حاجی ئه م چوارینه ی به پیاویکی ته قته قیدا هه لگوتوه. بنواړه «مه سعوود موحه ممه د. حاجی قادری کوی. ب ۲ به غدا ۱۹۷۴ ل ۱۵۷».
۲. [موحه ممه دی مه لا که ریم ئه لئ: به هه له «خوشت له سه ر بنی» مان به «خوشت له سه ر نه بی» چاپکر دووه. مانا که ی واته: گوئ مه ده و خوشت بنی به سه ریدا و چش که له هه رچی شته. - هه نگاوئ تر: ۱۳۵۷]. ئه م چوارینه له که شکوئی مه لا په سوولی توربه ییدا هه بوو که وینه یه کی لای شیخ موحه ممه د علی قهره داغییه. هه روا له یه کی له دوو ده ستنوسه که ی لای خو شمدا هه یه. موحه ممه دی مه لا که ریم.
۳. ئه م چوارینه مان به هوی کاك موحه ممه د علی قهره داغییه وه ده سگیر بوو که له رووی که شکوئی مه لا عه زیزی رپشای نووسیوو به وه. موحه ممه دی مه لا که ریم.

شيعرى تاك تاكه

شیخ غه فوور بیستوومه چاچیم پی ده لئی،
چاکه من نام به نوقته ی لا به لا^۱

جورمی من داوینی عه فوی گهر نه پۆشی رۆژی حه شر
عه بره تی من کافیه بو ئه هلی مه حشر سه ره سه ر^۲

دهرسی مه عنای بی عیبارت مه رکه زی مه یخانه یه
هه لقه یی جه ننگ و جیداله خانه قا و مه دره سه

سوخره یی جیننی ته بیعت سوخره یی عالم هه لئی
وا سوله یمان دیته وه کۆتر فرینت پی ده کا^۳

باسی زاری تو خه یالی بوو کرابوو هات و چوو
بوچی لیم عاجز ده بی قوربان له سه ره هیچی نه بوو

په رده یی سیدق و سه فا و راستیی ئاده م نه درابوو
که رباسی غه می بوو به قه دی به نده برابوو^۴

۱. مه سعوود موحه ممه د، حاجی قادری کۆیی، ب ۲ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۲۰۰.
۲. [عه بره ت: درس وه رگرتن، یان فرمیسک و ئه سرین]. مه لاره ئووفی سه لیم ئاغا، دیوانی حاجی قادری کۆیی، ده ستنوس، ل: ۲۳۱.
۳. [ئامازه یه به و چیروکه ی که ده لئین: سوله یمان که بو ماوه ی چل رۆژ پاشایه تیبه که ی لی زهوت کرا و که وته دهستی جنۆکه یه ک، که له پاش ئه و ماوه دیسانه وه خوا پاشایه تیبه که ی پی خه لات کرده وه و جینییه کانی زنجیر کرد].
۴. کرباس، که رباس: داوی رستراو، ریس.

مہنزلئی مہنمہ نہ ماوہ ئیستہ کہ ئہ ییامہ کہ
راحتی مومکین نییہ نہ چہ مہ دینہ یا مہ کہ

سینہم دہ گری لیم دہ مری کہ لبی رہ قیب
ئہ مکارہ وہ کوو داری له دوو لاولہ گلاوہ^۱

تو خوش دہ بہ زی ئہ سپی بہ زینت پیہ
من ناگہ مہ تو ئہ سپی بہ زینم پیہ^۲

چاوہ کہم توش پیر دہ بی، ریشہ دہ بیتہ گورہ وی
وہک بفہرمووی من فلانم پیٹ دہ لین توخوا ہوی؟

خانہ قاکہ ی کہ نہ فی ئہ منہ، ئہ دہ بخانہ یی عام
جی قہ زای حاجہ تہ خہ لقی بہ زہ رووری دہ چنی

موددہ عی دوینی ئہ گہر جوونی دہ دا عہ یی نہ بوو
شکلی خوئی دیوو له ئاوینہ بہ عہ کسی دہ وہری^۳

۱. [موحہ ممہدی مہ لاکہ ریم ئہ لی: نیوہ یی کہ می ئہم بہ یتہ لہنگی تیایہ و برگہ یہ کی لہ نیوہ دووہم کہ مترہ، لہ بہر ئہ وہ لام وایہ وشہی «رہ قیب» راستہ کہی «رہ قیبم» بووی۔
-ہہ نگاوی تر: ۳۶۰.]

۲. مہ سعوود موحہ ممہد، حاجی قادری کوئی، ب ۱ بہ غذا ۱۹۷۴، ل: ۱۲۳.

۳. [بہ بوجوونی موحہ ممہدی مہ لاکہ ریم «دوونی» راستہ نہک «دوینی» چونکہ وا بہ
دیالیکتی کوئیہ وہ نزیکترہ۔ -ہہ نگاوی تر: ۳۶۲.]

شیخ دهلی: باری ریا شام جده و ناکا نه گهر
کیوی کاروخ بی، گوتم: سه د «بارک الله» کهر "نه بی" ^۱

مه سئه له ی کوحلی له به حسی مه بنیا ته قریر نه کرد
پیئی نه لیئت (....) نه حمه قی کهر وا نه لیئی «ابن الحجر» ^۲

(....) ده خیلتم بم سه ما نه بیرد، زه وی قووتی نه دا
ههر له بهینی ئیمه دا بوو ئه م دل ئاخر کیوه چوو ^۳

گهر نه چم لیم زویر ده بی وه قتی ده چم مه نعم ده کا
سهیری که بی مروه ته چیم لی ده کا و چیم پی ده کا

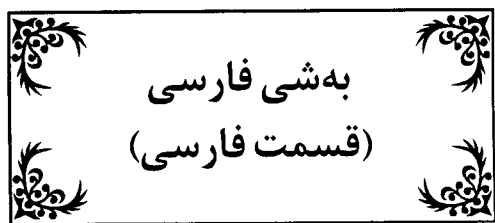
زور سه گم دیوه فه قهت نه مدی ره قیبی هه نده سه
وه زعی نامه وزوون ده بی وه ک خانویی بی هه نده سه ^۴

۱. مه سعوود موحه ممه د، حاجی قادری کوی، ب ۱ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۱۲۳.

۲. ئه م بهیته له یه کی له ده ستنووسه کانی لای مندا هه بوو. نیوه ی دووه می له نگییه کی تیا به لام وابه له و شوینه دا که به چهند نوخته پرم کردووه ته وه وشه یه کی لی په ریوه، له وانیه «ئه ی» بیئت، هه روا لاشم وابه «پیئی نه لیئت» هه کی له راستیدا «پی ده گوت» بووبی چونکه نیوه ی یه که می بهیته که واپیویست ده کا. موحه ممه دی مه لاکه ریم.

۳. ئه م بهیته ش هه روا له یه کی له ده ستنووسه کانی لای مندا هه بوو. ئه می ش وشه یه کی له سه ره تاوه په ریوه، شوینه کهیم به نوخته پرم کردووه ته وه. موحه ممه دی مه لاکه ریم.

۴. [به بوچوونی موحه ممه دی مه لاکه ریم «خانویی» له «خانویی» چاکتره. هه نگاوی تر:

به‌شی فارسی
(قسمت فارسی)

(I)

ای مرا از عشق رویت

ای مرا از عشق رویت دل چو مجنون دربه‌در
 عالم از شوق جمالت خون فتاد اندر جگر
 روز و شب از کوی جانان یک نگاهم آرزوست
 تا نثار او کنم جان از بهای یک نظر
 سینه چاکم کرد چون گل غمزه‌ی چشم از نگاه
 ای نگه چون سمّ قاتل تیغ بُرّان در اثر
 تا فرود آمد به رویش حلقه‌ی زنجیر زلف
 دل فتاد اندر کمندش چند کرد از وی حذر
 هرکه در بستان حسنت آمد از بهر نگاه
 غنچه‌سان خون در دل آمد هوش افتادش ز سر
 آهوی چشمت به زیر ابروی هم چون هلال
 سینه‌ها را تیر باران کرده سانِ رهگذر
 گلشن عیش من اندر آتش هجران تو
 شد بهارش چون خزان، بی برگ ماند و بی ثمر
 ناله از دل، آتش از تن، دودم از جان می‌رود
 روز و شب حالم چنان است زین میانم درنگر
 ناله‌ی «حاجی» جهان افگند یک سر در خروش
 در تو کافر دل، نسازد ناله‌ی زارم اثر^۱

۱. پارچه شیعر و چوارینه فارسیه‌کانی ئەم دیوانه، به یارمه‌تی مامۆستا مه‌سعوود موحه‌ممه‌د و دوکتۆر موحه‌ممه‌د نووری عارف خستوومانته‌ته سه‌ر رپنوووسی فارسی، چونکه له ده‌قه‌کانی «م.ر.س» و «گ.م» دا به رپنوووسی ئەم‌رۆی کوردی نووسرا‌بوونه‌وه.

(۲)

ای بت سنگ دل

ای بت سنگ دل چرا وعده به جا نمی کنی
مژده‌ی وصل می دهی باز وفا نمی کنی؟
سوختم اندر آرزو وز غمت ای عبیر بو
باعث چیست - باز گو - رحمی به ما نمی کنی؟
دیده پر آب حسرتم خم شده سرو قامتم
در دل اندر آفتم، از چه دوا نمی کنی؟
دادی پیام دیدنی زان رخ خوب گلشنی
تا دل از آتش افگنی ورنه چرا نمی کنی؟
سوخته دل در آتشم نعره به چرخ می کشم
باری ز روی مهوشم کام روا نمی کنی؟
تا کی بسوزم از درون، جان نشود ز غم برون
زان رخ خوب لاله گون، دیده ضیا نمی کنی؟
حلقه‌ی زلف خم به خم، دل چو گرفت در ستم
بهر چه میلی از کرم سوی گدا نمی کنی؟
سینه کباب از غمت، وعده شد و ندیدمت
گوشه‌ی چشم مرحمت بهر چه وانی نمی کنی؟
«حاجی» بسوخت از درون سینه نمود بحر خون
رحم چرا به این زبون بهر خدا نمی کنی؟

(۳)

مژده ای دل

مژده ای دل که مرا درد به درمان آمد
 قاصد خوش خبرم از سوی جانان آمد
 داد پیغام که اندر چه محنت به در آی
 شاهد از روی کرم بر سر پیمان آمد
 گرچه دریای غمش کشتی دل کرد هلاک
 ساحل وصل چو دیدم همه پایان آمد
 شد یقین بخت بد و طالع بر گشته ی من
 از پریشانی غم باز به سامان آمد
 دیده ی کور من از اشک چنان شد بینا
 گوئیا پیرهن از یوسف کنعان آمد
 کشتزارِ دلم از آبِ حیاتِ لبِ دوست
 چون ریاض "ارم" از شوق درخشان آمد
 دل که تاریک تر از زلف پریشان تو بود
 آتش عارض گل فام تو رخشان آمد
 زخم های دل مشتاق من از ناوک دوست
 مرهمش بهر نشاطش سوی لقمان آمد
 غنچه ی سینه ام از خون جگر پاک نمود
 باد صبح از سر کویت چو به بستان آمد

۱. ئەم بەیتە لە دەستتووسییکی لای خۆم و لە دەستتووسییکی مەلارە سوولێ توربەبیدا
 هەبوو کە وێنەیم لە موحەممەد عەلی قەرەداغی وەرگرت. تیکراگەلێ هەلە ی ئەم پارچە و دوو
 پارچە ی پیشووم لەسەر ئەو دوو دەستتووسە راست کردووە تۆ. موحەممەدی مەلاکەریم.

سبزوار از چمن عیش دلم نشئه نماست
 ز ابر لطف تو م ای دوست که باران آمد^۱
 «حاجی» از لعل تو گر بود امید شکرش
 راهش از لطف تو سوی شکرستان آمد

(۴)

تاریخ وفات حاجی بکر آغا^۲

شنیدم دیشب افغان از زن و مرد
 صدا افگند بر طاق زبرجد
 بگفتم چیست این افغان؟ مردی
 کشید آهی ز سوز سینه‌ی سرد
 بگفتا مر ندانی کز جهان رفت
 "ابوبکر" انیس غار "احمد"
 بگفتم: چیست تاریخ وفاتش؟
 بگفت: «وا ثانی ثنین محمد»^۳

۱. ئەم دەربەرینەى «ز ابر» بە «ز بر» دەخوینریتەو، لەبەر کیشی شیعەرە کە.
۲. بنواری: مەسعوود موخەممەد، حاجی قادری کویبی، ب ۱، بەغدا ۱۹۷۳، ل: ۳۹. مەلا رەئووفی سەلیم ناغا، دیوانی حاجی قادری کویبی، دەستنوس، ل: ۲۱۱.
۳. ئەم دێرە بە یتە «وا ثانی ثنین محمد» بە حسیبی «جومەل» سالی ۱۲۷۰ی کۆچی [هەتاوی] دەگرێتەو کە سالی کۆچی دوایی حاجی بەکراغایە.

و ا ث ا ن ی ن ی ن ی ن م ح م د

۶ + ۱ + ۵۰ + ۱ + ۵۰ + ۱۰ + ۵۰ + ۵۰ + ۱۰ + ۵۰ + ۴۰ + ۸ + ۴۰ + ۴ = ۱۲۷۰ هـ

(۵)

ای دوست

ای دوست دل از بند غم و جور رها کن
 در دل بیچاره‌ام از رحم روا کن
 مشتاق نگاه است ز کرم کام روا کن
 «ای خسرو خوبان نظری سوی گدا کن»
 «رحمی به من سوخته‌ی بی سر و پا کن»

له ده قی ده ستنوسه که ی (م.ر.س) دا نووسراوه: «واتانی اثین محمد» و بهم حیسبیه ش سالی ۱۲۷۱ی کۆچی ده گریته وه و ههروه کوو ساغیش بۆته وه و هیچ گومانی تیدا نییه «حاجی به کراغا» له سالی «۱۲۷۰»ی کۆچیدا کۆچی دوابی کردووه. که واته ده بی همزه که ی «اثین» پهرینین و بیکه یین به «ئین» تا کوو ساله که راست ده ربچی.

۱. ئەم پارچه شیعره و پارچه شیعره کانی پاشه وه یم له رووی که شکۆله ده ستنوسه که ی مه لا ره سوولی تور به یی نووسیوه ته وه که وینه ی لای شیخ موحه ممه د عه لی قه ره داغییه. ئەم پارچه یه پینج خشته کییه له سه ر غه زه لیکی خواجه حافزی شیرازی که گه لی له چاپه لیکۆلراوه کانی دیوانی شاعیری ناوبراودان به وه دا نانین هی ئەو بی. من به راوردی غه زه له که ی حافزم له گه ل نوسخه ی چاپی «مطبع محمدی بمبیء» کردووه که له سالی ۱۳۲۲ی هیجری «۱۹۰۵-۱۹۰۶» دا له چاپ دراوه. به پپی ئەو چاپه له ده ستنوسه که ی تور به پیدا هه ندی بهر و دوا پیکردن له نیوان چه ند نیوه دپریکدا و چه ند ورده هه له یه ک هه بوو هه مووم به گوپره ی چاپه که راست کردنه وه. له و چاپه دا به پیتیکی تریش هه بوو که یا حاجی قادر نه یدیه، یا نه یکردووه به پینج خشته کی، یا له ده ستنوسه که دا نه نووسراوه ته وه. ئەو به یته پینجه مین به یته و ئەمه یه:

شمع و گل و پروانه و بلبل همه جمعند

ای دوست بیا رحم به تنهائی ما کن

ای بزم مرا عارض گل فام تو ماهی
 مژگان تو م خنجر و ابروی تو شاهی
 تا کی بزند بر دل بیچاره سیاهی
 «دارد دل درویش تـمنای نگاهی»
 «زان چشم سیه مست به يك غمزه دوا كن»

جان باد فدای خم ابروی هلال
 گل گشت پریشان ورق از شرم جمالت
 خورشید شد از حسن تو در عین خجالت
 «گر لاف زند ماه که ماند به جمالت»
 «بنمای رخ خویش و مه انگشت نما كن»

ای سینه‌ام از پیک ترا لحظه نشانی
 بد حال و پریشان شدم از زخم امانی
 رحمی کن و از کوی خودم ده تو مکانی
 «ای سرو چمن از چمن و باغ و زمانی»
 «بخرام درین بزم و دو صد جامه قبا كن»

چشمان من از باده‌ی اشکم شده ساغر
 مژگان تو م خون جگر ریخته ظاهر
 سرخاک ره کوی تو م ای شه «فاخر»^۱
 «با دل شدگان جور و جفا تا به کی آخر»
 «آهنگ و فاء، ترك جفا بهر خدا كن»

۱. به ته‌واوی له‌م وشه‌یه دلنیا نیم، به‌لام له‌مه‌ش که نووسیموه باشتری بؤ نه‌چووم.

گر رفت رقیب از برت ای شمع دلارا

.....^۱

در عهد تو «نابد» قدمی نیست چو مارا^۲

«مشنو سخن دشمن بدگوی، خدارا»

«با "حافظ" مسکین خود ای دوست وفاکن»

(۶)

بازم هوای مهر بتان در درون فتاد

بازم هوای مهر بتان در درون فتاد^۳

دل غونچه وار در غمش از بحر خون فتاد

غم تازه کرد داغ کهن باز در تنم

از غمزه های چشم چنان دل زبون فتاد

شمشیرهای ابروی قوس و قزح صفت

بر دل چنان کشید ز روی سکون فتاد

هوشم پرید از سر و صبرم گریز کرد

دل در کمند عشق «پسی» از جنون فتاد

راه نجات چند طلب کردم از غمش

دل از نگاه چشم و رخس سرنگون فتاد

۱. لیره دا ئه بی نیو به یتنی تره بی که له ده ستنوسه که دا نییه.

۲. له م وشه یه ش به ته وای دلنیا نیم، هه روا له مه ش که لیره دا نووسیومه باشتری بو نه چووم، موحه ممه دی مه لا که ریم.

۳. له ده ستنوسه که دا له جیاتی «بازم»، «باز» نووسرا بوو دیاره هه له یه. موحه ممه دی مه لا که ریم.

زین پیشم ار امید نجاتی ز غم بُدی^۱
این نویتم امید ز دل در بیرون فُتاد
راه نجات ار طلبی دل مده به کس
بنگر به حال از نگهی دل که چون فُتاد
«حاجی» خروش و نوحه و زاریت شرم باد
بس دل ز داغ عشق چو تو لاله گون فُتاد^۲

(۷)

به مژگانم مزن

به مژگانم مزن بس دردمندم
نهال عیش از بنیاد کندم
چه حاجت دل سوی زندان کشندم
«چنان در قید مهرت پای بندم»
«که گویی آهوی سر در کمندم»

دلم چون حلقه‌ی زلف تو درهم
قدم چون ابروان دوست در خم
چنانم دائم از دست تو در غم
«گاهی بر درد بی درمان بگریم»
«گاهی بر حال بی سامان بخندم»

۱. له ده ستنووسه که دا له جیاتی «ار»، «از» نووسرا بوو دیاره هه‌له‌یه. موحه ممه‌دی مه‌لاکه‌ریم.
۲. له ده ستنووسه که دا له جیاتی «ز»، «از» نووسرا بوو دیاره هه‌له‌یه. موحه ممه‌دی مه‌لاکه‌ریم.

چنان در آتش حسن تو جوشی
 مسپندار از دلم - ای خواجه - هوشی
 فتاد اندر سینه گر سازد خروشی
 «مرا هوشی نماند از عشق کوشی»
 «که قول هوشمندان کاربندم»

چو غنچه تا به کی باشیم خونخوار
 چو بلبل چند باشم دل پر از خار
 چنان است سینه‌ی چاکم پر از مار
 «مجال صبر تنگ آمد به یکبار»
 «حدیث عشق در صحرا فگندم»

مرا گویند اگر یار تو مه روست
 لبش چون چشمه‌ی حیوان دلجوست
 جفاهایش مکش، بسیار بدخوست
 «نه مجنونم که دل بردارم از دوست»
 «مده گر عاقلی ای خواجه پندم»

فروغ حسنت ای دل‌بند شد فاش
 رقیب از پیش رویت با خف‌فاش
 «تعالی الله» ز حسنت گر فزون باش^۱

۱. له ده ستنووسه که دا ته نیا یه ک وشه هه بوو له ویش دلنیا نه بووم چیه، به لام زیاتر به «تعالی»
 نه چوو به بی وشه‌ی دوو هه میش نیو به یته که له نگ بوو، بویه لای خوومه وه وام دانا «تعالی الله»
 بی که له گه له مه عنای رسته که ش نه گونجی. له گه له هه موو نه وه ش رسته‌ی «گر فزون باشی»
 مه عنایه کی ته‌واو نادا به ده سته وه. موحه ممه دی مه لاکه ریم.

«چنین صورت نبندد هیچ نقاش»
 «معاذ اللّٰه من این صورت نبندم»

ز مژگان تو زد بر سینه غم‌ها
 دلم شد در خم زلف تو شیدا
 نگه کن در غمت بین ای مه‌آسا
 «چه جان‌ها در غمت جز سود تنها»^۱
 «نه تنها من اسیر و دردمندم»

فتاد از چین زلفت بخت در دام
 دلم اندر پیش گردید بر...م^۲
 چو نتوان آرامش گفتم دل آرام
 «تو هم باز آمدی ناچار و ناکام»
 «اگر باز آمدی بخت بلندم»

نیاسودم دمی از مهرت ای دوست
 روانم بیرون آمد از غمت دوست^۳

۱. ئەو ەندەى من بۆم ساغ كرايئەتەو ە ئەم دوو وشەيە لە دەستنوسە كە دا «جز سود» ە بە لام هېچ مەعنايە كى لىو ە حالى نەبووم، بۆيە لام دوور نيبە «فرسود» بى لە گەل «و» يك و «تنها» يش جمعى «تن» بى بە رابەر بە «جان‌ها». موحەممەدى مەلا كە ريم. [لە كوللياتى سەعدى ساغكراو ەى «محمد على فروغى» دا ئەم نيو دپړە بەم جوړ ە هاتو ە: «چه جان‌ها در غمت فرسود و تن‌ها» كە ديار ە بوو چو ە كەى مامۆستا موحەممەدى مەلا كە ريم راستە].

۲. ئەم وشەيە شەم بە تەواوى بۆ ساغ نە كرايەو ە. موحەممەدى مەلا كە ريم.

۳. واديار ە لە پاش ئەم نيو ە بە يتەو ە پينچ نيو ە بە يت پەريو ە، سيانيان لە گەل ئەم دوو نيو ە بە يتەو ە دوانيان لە گەل سيانە كەى پاشەو ە يان و پينچ خشتە كيبە كە دو پينچ خشتە كى بو ە. موحەممەدى

ولی بعد از وفاتم ای رخ از نور
 «گر آوازم دهی «دل» خفته در گور»^۱
 «براساید درون دردمندم»

روان پر دردم از بهر فدایت
 ننالم هرگز از دست جفایت
 تن بیمارم ار نبود سزایت
 «سری دارم فدای خاک پایت»
 «گرم راحت رسانی یا گزندم»

به بیداد آتشم افگند در پوست
 روان در تن، در اندر سینهام سوخت
 ولی «حاجی» بگویش از من ای دوست
 «اگر در رنج «سعدی» راحت از اوست»
 «من این بیداد بر خود می پسندم»

مهلا که ریم. [به لام له ته واوی ده قه کانی کوللیاتی سه عدیدا یازده شیعره که حاجی قادریش
 هر یازده که ی هیئاوه!]

۱. لهم «دل» هیش دلیا نیم، به لام به جور یکی که ش بوم نه خوینرایه وه. موحه ممه دی مهلا
 که ریم. [له ته واوی ده قه کانی کوللیاتی سه عدیدا وشه ی «من» هاتوه].

(۸)

[فدایت جان من،^۱]

[فدایت جان من، صد جان عاشق
تویی هم جان و هم جانان عاشق
نماند بی تو صبری در وجودم
نباشد صبر در امکان عاشق
همه شب تا سحرگه ناله‌ی من
بلند آوازه کرد افغان عاشق
به بیماری تو خود کن چاره چون نیست
علاج هجر نه درمان عاشق
بیا «حاجی» در این ره سرفداکن
نخواهد سر، دل حیران عاشق]

(۹)

[بدیدم طاق ابرویت]

[بدیدم طاق ابرویت دلم شد مبتلای تو
به شوخی برده‌ای دل را تو دانی و خدای تو
بسی خوبان بدیدم (...)^۲ نگشتم نایل ایشان
نمی‌دانم چه سر است این که من مردم برای تو

۱. [نم پارچه شیعره و پارچه شیعی پاشه‌وه‌یمان له کتیبی «هه‌نگاوی‌تر به‌رپگادا به‌ره‌و ساغکردنه‌وه‌ی دیوانی حاجی قادر» و هرگرت، که موحه‌ممه‌دی مه‌لاکه‌ریم ئه‌لی: له ده‌سنووسه‌که‌ی کاک هوشه‌نگ (حه‌مه‌بۆر) بوو و به‌خه‌تی «بیخود» نووسرابووه‌وه.]

۲. [بیره‌دا وشه‌یه‌ک ناته‌واوه.]

تُرا مطلب اگر این است من در حیر میرم
[مرا صد جان اگر باشد همه سازم فدای تو]
اگر خوبان عالم را سراسر جمع گردانی
دل مسکین «حاجی» را ندارد جز هوای تو]

رباعی

یارب به کرم به جای طاعت از من
این کوشش و این سعی دمامم بپذیر
وین گرسنگی و غربت و بی خوابی
فرسودن پهلووان به بالای حسیر^۱

* * *

ای دریغا بود آن روز که یاران قدیم
ز سر لطف به این خط پریشان نگرند
هم بگویند دریغا پی «حاجی» که فلک
کشت او را و بر او عالم و جاهل نگرند^۲

* * *

۱. پروانه: مه سعود موحه ممهه، حاجی قادری کویبی، ب ۱ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۲۶۸؛ مه لا
ره ئووفی سه لیم ئاغا، دیوانی حاجی قادری کویبی، ده ستنوس، ل: ۲۲۲.
۲. مه لا ره ئووفی سه لیم ئاغا، دیوانی حاجی قادری کویبی، ده ستنوس، ل: ۲۲۳

فرد

شب سه شنبه بیست از ماه آخر
هزار و دو صد و هفتاد و شش در^۱

گدازانیدی بیم از او همه تیغ
نیامش گر نبستی می چکیدی^۲

مستی و دایره‌ی حکمت (...) هیهات
برندارند به يك دست دو تا خربزه را^۳

۱. مه‌سعوود موحه‌ممه‌د، حاجی قادری کویبی، ب ۲ به‌غدا ۱۹۷۴، ل: ۱۸۲؛ هه‌مان سه‌رچاوه: ب ۲ به‌غدا ۱۹۷۴، ل: ۱۷۵.

۲. مه‌سعوود موحه‌ممه‌د: ئه‌مه وه‌رگپ‌دراوی تاکه شیعرئیکی «ابوالعلاء المعری» یه‌که ده‌ئی:

یذیب الرعب منه کلّ غضب

و لولا الغمد یمسکه لسالا

۳. ئه‌م به‌یته له یه‌کئی له ده‌ستنووسه‌کانی لای مندا هه‌بوو. موحه‌ممه‌دی مه‌لاکه‌ریم.

دوا وشەس منىش

لەسەر داواى خۆم، سەرپەرشتى كردنى چاپ و راستكردنەوہى پرۆفەكانى ئەم كتيبەم پى سپىرا. مەبەستم لەم داوايە ئەوہ بوو دەمى بوو لە دلما بوو بۆم رى بکەوئى ھەول بەدەم ديوانىكى پوختى حاجى قادرى پيشەنگى چەرخى راپەرىنى كۆمەلەى كوردەوارى بە چاپ بگەيەنم. كە برايان كاك كەرىم شارەزا و كاك سەردار مىران ئەم ئەركە پىروژەيان بەجى ھيئا، و تەم با جارئ لەم قۆناغەدا ھەولئى خۆم بخەمە پال ھەولئى ئەوان و چاوبە تىكستەكەيانا بگىرەمەوہ و لەگەل ئەو سەرچاوانەى لامن بەراودى بکەم بەلكوو بەمەكارەكەيان زياتر بەرەو پوختى بەرم.

ئەو سەرچاوانەى ئىستا لە بەردەستى مندان ئەمانەن:

۱. دەستنووسىكى خوالئى خۆشبوو مەلا پەئوفى سەلىم ئاغا.

۲. دەستنووسىكى - بەقسەى براى عەزىم شىخ عەلى قەرەداغى - خوالئى خۆشبوو مستەفا

سائىب.

۳. فۆتۆى دەستنووسى «مەلا پەسوولئى توربەيى» و «حەمە رەش» ناوئىك كە ھەندئى

شىعەرى حاجىشىيان تيايە و شىخ عەلى قەرەداغى دايە لام.

۴. دوو سئى وردە بەيازى تر كە چەند پارچەيەك شىعەرى حاجىشىيان تيايە.

۵. گۆقارى «ديارى كوردستان»ى خوالئى خۆشبوو سالىح زەكى ساحىبقران كە چەند پارچە

شىعەرى «حاجى» يشى تيا بلاو كراوہ تەوہ.

۶. تىكستى ئەو وتارە ئەدەبىيانەى لە رۆژنامەى «تىگەيشتنى راستى» دا بلاو كراوہ تەوہ و

چەند پارچە شىعەرىكى «حاجى» يشيان تيايە و خۆم لە پرووى رۆژنامەكە نووسىومنە تەوہ.

۷. سی ژماره یی که می گوئفاری «رؤزی کورد» که کاک جه مال خه زنده دار به ئو فیست له چاپی داونه ته وه و چه ند پارچه شیعی «حاجی» یشیان تیا به.

۸. فؤتیه کی شهش لاپه ره یی ژماره یی که می گوئفاری «هه تاوی کورد» که له دوکتور ئیحسان فونادم وه رگرت و پارچه یه کی نایابی شیعی حاجی تیا به.

ئه مه سه ره رای ئه وه سه رچاوه چاپانه ی لای کاک که ره می ش هه ن. له به راورد کردنی تیگسته که ی برایان که ره ییم شه رزا و سه ردار میرانه وه له گه ل ئه م سه رچاوانه، گه یشتمه ئه وه که پیوسته هه ندئ و شه ی تیگسته که ی ئه وان به گویره ی یه کی یا زیاتر له تیگسته کانی لای خوم بگوړم و گه لئ به یت و پارچه هه لبه ستیشم دیه وه که له تیگسته که ی ئه واندا نه بوون و خستمه سه ر دیوانه که له هه لئکی له مه و پاشیشدا به درئژی روونی ئه که مه وه که بوچی وام کردو چون ئه وه شه به پیی تیگسته کانی لای خوم گوړراوانه م، لا راستتر بوو^۱. ئیسته ئه وه ی پیوست بی بوتری ئه وه یه: کاک که ره ییم شه رزایش رای له گه لئه و لای وایه ئه و گوړبنانه ی کردوومن راست و پیوستن.

هه رچه ند خوم هیشتا زور شوینی ئه م دیوانه م لا ئالوزه و لام وایه بو مه بهستی ساغکردنه وه یه کی وردتری شیعه کانی حاجی و لیکدانه وه یه کی تیر و ته سه لیان پیوسته بگه رپین به دوا ی تیگستی تردا، نه خوازه لا چاپه مه نییه کانی چاره کی یه که می ئه م سه ده یه ی ئه سته موول و ئه وه ده ستنووسانه ی له کتیبخانه گشتی و تایه تیبه کانی ئه وئ و کوردستاندا ده سگیر ئه بن، له گه ل ئه وه شا ئه توانم بلیم به م چاپه تازه یه به شیکی زوری شیعی به رده ست که وتووی حاجی، به راستی که وتووه ته به رده ستی خوینده واران و هیوادارم له هه نگاوئکی تریشا، له سه ر ده ستی هه ر که سیکیدا بی، به و ئاواته پیروزه ییش بگه یین که دیوانی حاجی به ته وای و بی هیچ جوړه هه لئه که بکه وئنه کتیبخانه ی کوردیه وه.

موحه ممه دی مه لا که ره ییم

۱. [له م چاپه تازه ی به رده ستاندا هه موو گوړانکاری و بوچوونه کانی موحه ممه دی مه لا که ره ییمان هیئانه ئاماژه مان به بوچوونه کانی کردووه و له نیوان دوو قولابدا (I) به نیوی خوئی وه دیاریمان کردوون].

سەرچاوه کانی ئەم دیوانه

سەرچاوه سەرەکییه کان:

۱. مه لاپه ئووفی سه لیم ئاغای ههویزی «دیوانی حاجی قادری کۆبی»، دهستنوس، ۲۳۷ لاپه ره.
۲. گیوی موکریانی «دیوانی حاجی قادری کۆبی»، چ ۲ ههولیر ۱۹۵۳، چ ۳، ههولیر ۱۹۶۹، ۱۵۶ لاپه ره یه.
۳. عهبدوهره حمان سه عید «کۆمه له شیعیری حاجی قادری کۆبی» به غدا ۱۹۲۵، ۵۹ لاپه ره ی ناوهنجیه.
۴. مه سهوود موحه ممه د «حاجی قادری کۆبی»، ب ۱ به غدا ۱۹۷۳، و ب ۲ به غدا ۱۹۷۴ و ب ۳ به غدا ۱۹۷۶.

سەرچاوه کانی دیکه

۱. دوکتۆر که مال فوئاد «کوردستان»، یه که مین رۆژنامه ی کوردی (۱۸۹۸ - ۱۹۰۲) کۆکردنه وه و پیشه کی و چاپ کردنه وه.
۲. جه مال خه زنه دار «رۆژی کورد»، ۱۹۱۳ - بلاوکردنه وه و پیشه کی و له سه ر نووسین، به غدا ۱۹۸۱.
۳. دوکتۆر که مال مه زه ره ئه حمه د «تیگه یشتنی راستی و شوینی له رۆژنامه نووسی کوردیدا»، به غدا ۱۹۷۸.
۴. ره فیک حیلمی «شيعر و ئه ده بیاتی کوردی» ب ۱ به غدا ۱۹۴۱.

۵. عه لائەددین سه جادی «میژووی ئەدەبی کوردی»، چ ۱ به غدا ۱۹۵۲، چ ۲ به غدا ۱۹۷۱.
۶. موحمەدی مەلاکەریم، «حاجی قادری کوی شاعیری قوئاغیکی نوێه له ژبانی نه ته وهی کورد»، به غدا ۱۹۶۰.
۷. عه بدولمه جید نوره دین جهلی زاده «هه ندی له شیعره کانی حاجی قادری کوی»، ده ستنوس، ۴۵ لاپه ره یه.
۸. کەریم شاره زا «کویه و شاعیرانی»، ب ۱، به غدا ۱۹۶۱.
۹. دوکتۆر ئیحسان فوئاد «به ره می حاجی کوی و جیگه ی له ئەدەبی کوردیدا»، پوخته ی نامه که ی دوکتۆرای به زمانی پرووسی، مۆسکۆ.
۱۰. دوکتۆر که مال فوئاد «ده ستنوسی کوردی»، پێشه کی، باسی حاجی قادری کوی به زمانی ئەلمانی، فیزبادن ۱۹۷۰.
۱۱. مه لاهه بدولکه ریمی موده پرپیس و فاتیح عه بدولکه ریم، «دیوانی نالی» به غدا ۱۹۷۶.
- کۆری زانیاری کورد.
۱۲. دوکتۆر مارف خه زنه دار «دیوانی نالی و فه ره نگی نالی»، به غدا ۱۹۷۷.
۱۳. مه لاهه بدورپه رحمانی کورپی ئەحمه دی کورپی موحمه دی کورپی مه لاهه حمه دی گه وره، نامیلکه یه کی له باره ی ژبان و شیعری حاجی قادره وه. بنواره پاشکۆی ژماره «ج» ی (مه سهوود موحمه ده، حاجی قادری کوی، ب ۲ به غدا ۱۹۷۴، لاپه ره کانی ۳۲۹ تا ۳۳۴).
۱۴. شیخ موحمه ده دی خال «په ندی پێشینان» چ ۲ به غدا ۱۹۷۱.
۱۵. م.ب. رودنکۆ، «مه م و زین» ی ئەحمه دی خانی، مۆسکۆ ۱۹۶۲.

سه رچاوه عه ره بیه کان

۱. الدكتور عزالدین مصطفى رسول «الواقعية في الأدب الكردي»، بيروت ۱۹۶۶.
۲. يوسف ابكاروفيج اوربلى «جداول لتحويل السنوات الهجرية الى السنوات الميلادية» ترجمة، د. حسين قاسم العزيز - مجلة المورد - المجلد ۳، العدد ۴، بغداد ۱۹۷۴.
۳. اشرف محمد شفيق غربال «الموسوعة العربية الميسرة» ط ۲، القاهرة ۱۹۷۲.
۴. قاموس «المنجد في اللغة و الاعلام»، ط ۱۹ بيروت: ۱۹۶۶.

سەرچاۋە فارسيەھە كان

۱. «فرهنگ طلائی» الدكتور محمد التونجی، بیروت ۱۹۶۹.

۲. «کلیات سعدی»، به کوشش محمد علی فروغی.]

ھەندىن سەرچاۋەھە تىر

۱. گۆڧارى ھاوار ژمارە ۴ سالى ۱ شام ۱۹۳۲.

۲. گۆڧارى گەلاۋىژ ژمارە ۱ و ۲ و ۳ سالى ۴ بەغدا.

۳. بلاۋكراۋەي پۇشنىبىرى نوئى ژمارە ۱۲ و ۱۳ بەغدا ۱۹۷۴.

۴. گۆڧارى نووسەرى كورد ژمارە ۶ سالى ۱۹۸۱ و ژمارە ۹ سالى ۱۹۸۲.

۵. گۆڧارى بەيان، ژمارە كانى ۵۳، و ۵۵ سالى ۱۹۷۹ و ژمارە ۶۶ سالى ۱۹۸۰ و ژمارە

۸۰ سالى ۱۹۸۲.

۶. گۆڧارى پۇژى كوردستانى ژمارە ۱ سالى ۲ بەغدا ۱۹۷۲.

۷. گۆڧارى «كاروان» سالى ژمارە ۷ سالى ۱۹۸۳ و ژمارە ۱۰ سالى ۱۹۸۳.

۸. عەبدوﻟﻻ شالى و دوكتور عىزەددىن مستەفا پەرسوﻟﻞ و ھاوكارە كانىيان. زمانى ئەدەبى

كوردى بۇ پۇلى سىيەمى ناۋەندى چ ۸ بەغدا ۱۹۸۲.

۹. جەلال مەھموود عەلى، «ئىدىيۆم لە زمانى كوردىدا». بەغدا ۱۹۸۲.

هەندى مەسەل و ئىدىيۆم لە نىۋ شىعرە كانى حاجىدا

۱. نانى خۆى دا بە تەنوورى گەرمەوہ:

نانى خۆى تاكوو بە تەندوورى گەرم پىۋەنەدا"
ناروا «حاجى» ئەگەر چاوى دەرىنن بە بزوت!

۲. قونچكى پىواز، يان سەرى سىر:

بى میننە تەگەر خوانى وەلى نىعمەتى «حاجى»
ئەم شىخە چىيە؟ "قونچكى پىوازە، سەرى سىر"

۳. ئاگرى بن كا، يان ئاگرى ژىر كا:

هەتا وەك "ئاگرى بن كا"ن لەگەل يەك
ئەگەر توفان بى لە شكرتان بە پووشەك

۴. لە گوئى گا نووستن:

"لە گوئى گا نوستون" بۆيىكە رىۋى
لەسەر ئىۋە وەھا شىرگىرە وەك سەگ

۵. هەر ئه ديبىك بووه ساخواله ده مى ناوه بلى:
دهوله تى داوه به كهر، نيعمه تى داوه به سه گان

۶. گهر قور ده كهى به سه رتا، هى به رده رگاي گه وره مالان به سه ردا كه:
ئهم مه سه له مه شهووره گهر قور ده كهى به سه رتا
ئيكسیره خاك و خوئى ده رمالى گه وره مالان

۷. ههر رپوى گه رابى نازاتره له شيران:
خوتان ده لين: - ئه گه رچى مه شهوورى خاس و عامه -
ههر رپوييهك گه رابى نازاتره له شيران

۸. ته ماعى جيژنى نه بى كهس له ژير چادري شين:
ئهم ئه رزه كو نه هه واره، خه لايقيش كوچه
ته ماعى سوورى نه بى كهس له ژيرى چادري شين

۹. وهك تپى بن گووم روڤيشت (به ماناى بى دهنگ روڤيشتنه):
ئهديب و عاقلئى لهم به حره وهك "تپى بن گووم"
گه ليكى ون بووه «حاجى» وه چا كه لئى ده رچين

۱۰. دارى گه وره وهك نه مامى تازه دانا يه:
ته ماشاى قامه تم پيرى چلوون تيرى عه ساي دا يه!
درويه "دارى گه وره وهك نه مامى تازه دانا يه"

۱۱. له ترسى گورگى به دكار كه رى خۆم به سته وه:

هه ركه بيستم ييم ده لى: «حاجى» سه گى ده رگانه مه
من له ترسى گورگى به دكارم كه رى خۆم به سته وه

۱۲. شير به گوى ده گرى:

سوفى عيباده تى هه موو مه كرو پيوه يه
گه ر "شيرى نه ر به گوى بگرى" په شمه تاعه تى

۱۳. ده ستي ماندوو له سه ر سكى تيره:

ته نه لى كارى حيز و بى خيره
"ده ستي ماندى له سه ر زگى تيره"

۱۴. دنيا به تر گوزه راندن:

دنيا به تران ده خون و ده يده ن
هه رچونى مه راميانه ده يكه ن

۱۵. به رى خو له ئاو كيشانه ده ر:

من له توفانا به رى خۆم ده رده كه م
وا مه زانه دامه نى خۆم ته رده كه م

۱۶. ئاردى نيو درك كۆ كرده وه (مه به ست له شتى مه حاله):

ئه و زه مانى بوونه ئاردى نيو درك
پاره يه ك ناكا دوو سه د جار بيته رك

۱۷. په شمه له لام (شتیکی بی نرخ و هیچه):

من له غه مخواری ئەم قسانه ده که م
وهرنه په شمه له لام هموو عالم

۱۸. له جیی شیران سه گان (رپویان) ده کهن گیره، (پشيله له مال نه بی مشك
سه رچوپی نه گری):

شیری درپنده وهك له بیسه نه ما
گورگ و مام رپوی دینه ره قس و سه ما

۱۹. ئاسنی سارد به فوو نهرم نابی:

"ئاسنی سارد به فوو نهرم نابی"
به ترانیش حه مام گهرم نابی

۲۰. به تر حه مام گهرم نابی:

ئاسنی سارد به فوو نهرم نابی
"به ترانیش حه مام گهرم نابی"

۲۱. که په نهك^۱ بو چیه پاش باران (دوای تره خه مشه بره):

ئیسته کهش فرسه ته گه لی یاران
"که په نهك بو چیه له پاش باران"

۲۲. قنگ دراوى بۆ ماوه ته وه:

جيى ئەمه وشكه، جيى ئەوى ئاوه
تېده گا "قنگ درانى بى ماوه"

۲۳. ده وهن ئاخري ده بيته دارى گه وه:

"ده وهن ئاخري ده بيته دارى گه وه"
مه پرى له پر خدمه تى بۆ گوشتى چه وه

۲۴. مه پرى له پر خزمه تى بۆ گوشتى چه وه:

ده وهن ئاخري ده بيته دارى گه وه
"مه پرى له پر خدمه تى بۆ گوشتى چه وه"